153

Incipit tractatulus deuotus de reformacõe virium anime.

Homo quidã descẽdit de ihrlm ī iherichō. Hic vbis mistice hūani gñis lapsus describit. ac sub significacõe ihrlm ⁊ iherichō a quo statu vertitudis ad quã directionẽ conuertit designat. Siquidẽ hō iste ãdã pthoplaustū ītelligit. ī quo totū gen⁹ hūanū qđ ꝑ seipm ītẽ ī eo fuit. ⁊ ex eo pdijt. nō īcōgrue sbaudit. Iste igit hō descẽdit de ihrlm ī iherichō. id ẽ de statu rectitudis ⁊ innocẽcie. ad statū ul' potius casū mutabilitatis ⁊ miserie. Dz dicã aptius a qua ihrlm. ad quã iherichō iste homo descẽdit. Ihrlm visio pacis dicit. Iherichō vẽ luna. qđ mutabilitatẽ īmutabiliter ꝑsignat. Cũ ergo hō iste ītẽ ī ihrlm fuisse dicit. ei ꝑ vires appetitiuas ītellectū videlicet ⁊ īnẽ. ceteras q⁹ vires claue ac ꝑfectissimā discretiõis. ac ecclã ipm deū mundis ⁊ ītellectualibz odis ac metalibz extasibz. ⁊ si nō ꝑ essenciã ītuit. Q vires ecclã appetitiuas. scilicet voluntatẽ imortalitatẽ ⁊ concupiscibilitatẽ. ceteras q⁹ vires potencias ⁊ affectiones sibi ītimas oīmodã pacẽ ⁊ tranquillitatẽ possidet. Cũ breuit' oīne qđ debuit

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

clare ītellexit. atq; sine appetitu cōtrario
seu quauis ꝓductiōe. ꝓmo cū delectare
voluit ⁊ appetijt sicut se debē appetē ūis
iudicio ītellexit. Dz hō iste dū do sb̄ esse
nolut. cū solū sb̄ cē debuit. etiā suū iferi
us vires videlz īferiores sibi rebelle factū
ē. atq; sibi ꝓpi ꝓximus. qā sb̄ cē cōtepsit.
Itq; ita hō factꝰ ē sibi ꝓpi ꝓximus. ⁊ ppa
eiꝰ vita fēa ē ei tēptatio. ⁊ ꝓximus sōm
varios motꝰ ꝓcupiarū ⁊ suggestiꝰ deside
riq; mutat ut lua. ⁊ nūq; ī eōdē statu
ꝑmanet. donec ad illū statū rēdeat vnde
ad hāc mutabilitatis miseriā ē ꝓlapsꝰ.
meito igit hō de ūitz dicat ī ūpeicho dēs
rēdisse. De duobz exercitis ī quib
deuotꝰ se poteit exire cū lapsu suū a sā
tis vestigijs.

Ecce hō ubi fuisti ⁊ ubi cōcupisti. qđ
amisisti. ⁊ qđ īuēisti. qđ sis. ⁊ qđ
fuisti. In ūtelbin fuisti. In ūpeicho cōcupisti.
Amisisti pacē tranquilitatē et ꝓfundū le
titiā ⁊ quietē. Inuēisti īquietudinē ⁊ ſ
tiā labores ⁊ dolores ⁊ ꝓximā mutabi
litatē. Fuisti ītellectuali luce plene illustra
tꝰ. ab oī fece ꝓcupiarū depuratꝰ. Nūc
āt es ignorātie nubilo exacatꝰ. oīaq;
ossa tua ꝓcupiarū fecabz medullitꝰ sūt
īfusa. In hꝰ duobz q̄ūq; deuotꝰ es. q
cūq; recta ⁊ directa tua ī exercitijs ꝓpia

libz obtuē desideras ut ꝺ ſcire. i hꝯ
ſtude te ut ꝺ exercere. Primo ut ſꝑ ante
mētis oc̄los hꝯas vide cecidiſti ⁊ qđ fruſ
tu. ut inde ītelligas qđ ē debeas. Sc̄do
ut frequēt diſcutias ſepe revoluas quid
mō ſis ſeu qualis ſis. ut īpendas qñ
tū ab eo ſtatu diſtas vñ cecidiſti. ⁊ ſcias
qnta ē reſtat via. ut ad illū ſtatū ꝓficie
do redeas. De primo exercitio ⁊ qꝫ hō
deuotꝰ i oīb exercitijs ſuis hꝫebit ꝑ oc̄los
finē ſuū. q ē purius cord ⁊ castus.
Primo ut ſꝑ ante mētis oc̄los habe
qđ fuiſti ⁊ vnde cecidiſti. ut ſcias
qđ ē debeas. ⁊ ad qđ ꝑ exercitia tua tēdas.
finis ei exercitij tui. ad quē tēdē debes
ē ut poſſis vēdere. ⁊ illū ſtatū vnde ut
dictū ē cecidiſti ꝓpriquare. Sic ait viator
q finē vie ſue neſcit. ⁊ locū q ꝑget nō
ꝓſideat ul' attēdit frequēt errat. multū la
borat. ⁊ parū ꝓficit. Sic ſic ſi i exercitijs tu
is ſpūalibz finē exercitij nō attēdis ul' eū
ſideas. frequēt multū laborabis. ⁊ a fine tuo
eque diſtabis. Sepe ꝑ ardua i ieunijs ⁊
vigilijs ⁊ ſolitz multū fatigabeis. ⁊ parū
i vera ſpūalitate ꝓficies. Hic ait finis tuꝰ
ut dictū ē debet ē. ut ſtatu vnde cecidiſ
ti poſſis ꝓpriquare. Ut ait de hoc fine tuo
enucleacius ſꝫ alys vōbulis ītelligas. ſcire
debes. qđ duo ſut tibi fines i oīb exercitijs

tuus ꝓfigendi. Vnꝫ ꝑncipalis seu ultimatꝫ.
⁊ hic ē caritas. Aliꝫ secūdariꝫ ⁊ dispositiuꝫ
seu ultīa dispositio ad finē ꝑncipalē.
⁊ hic ē puritas cordis. Ad hoc igit duo. cari
tatē scalꝫ ⁊ cordis puritatē. debes ī oībz exer
cys tuis oculū ītendere diligēdo. excepta fide fixa
ꝑ oculis hīe. ut penes hoc ꝓgressus quotidiē
ī tuis exercys ꝓficias nullatenꝰ deficias. qa tantū
ꝓficis quātū hys ꝓpinquas. ⁊ tantū deficis
quātū ab illo recedis. Sciant vbi gressus. Sagit
tarius signū aliquod ꝓstituūt penes qd adu
tūt. an artificiose bene ul male sagittet.
qd alias si nullū signū ꝓstitueret. ē una
cuiꝰ acie sagittaret ꝓcul ignorarent.
De hys duobz finibz ꝓstituendis dicit au
gustinꝰ ī tco libro de doctrina xpiana.
Dilectio ī sacra scriptura valet ad caritatē nutrien
dā ⁊ corroborandā. ⁊ cupiditatē vincendā.
Et sedz aplm. Finis ꝓcepti. ē caritas de corde
de puro. ⁊c. Et ite de hys duobz finibz ab
bas moyses ī pa collatōe ptm. multū pulchre
disseruit ⁊ diffusiꝫ declarat dicēs iter cetera.
Inassū molut hec exercitia. videlz vigilias
ieunia aliaqꝫ silia. qsqs hys velut sumo
bono ꝓpter ītencōez cordis hucusqꝫ defixerit.
⁊ nō ad capiendū finē videlz cordis puritatē.
oē studiū vtutis extendeit. Vz ne cogites
q hys duo fines ab eo differāt. quē supra
diximꝰ finē ee debē exercitatiū tuoꝝ. ut

videz illu ītrioi statu nō vnde sumꝰ ꝓuo
lapsi redeūtes ꝓpiquamꝰ. qa idē ē cor pur
gde ad pūtatē cord. ul' ad caritatē tendē. ⁊
illu statu ꝓpiquae. Ard ut melꝰ ītelligas
scire debes. qꝺ sedz augustinꝰ Caritas ē mo
tꝰ aī ad fruēdū deo ꝓpt' se. Cupiditas aī
Cupiditas ē motꝰ aī ad fruēdū se. ul' q̄li
bet alīe nō ꝓpt' deū. id ē breuit' quis appe
titꝰ ul' motꝰ īordiatꝰ ad delectādū i aīa
lib. Cruātas aī sedm augustinū rect
nū cupiditatis destruit. tātū regnū caritā
tis auget. Cor aī purgat nichil aliud ē.
q̄ cupiditates extinguē. Cupiditates ⁊ īor
diatas ꝓpias extinguē. ē vires aīe i for
mae. Vires aīe i formae. ē statui vri cor
tuumꝰ ꝓpiquae. Ergo q̄tū cor purgamꝰ
a cupiditatibꝰ. tātū aīe vires i formamꝰ.
tātūq; regnū caritatis i nobis edificamꝰ.
⁊ statu vri lapsi sumꝰ ꝓpiquamꝰ. Ipleat
breuit' finis tuꝰ. ad quē oēz metus ītento
nē. oēz conatū ⁊ laborē debes dirigē ⁊
ordinae ē ut aī dei adiutoiū q̄tū po
tis vires aīe tue deordiatas ⁊ idispo
sitas ex lapsu tuo i pthoplausto ad id
⁊ sedm id. ad qꝺ ⁊ sicut tibi fuerit a
dño deo vtili ītute studeas i formae i
tellectū. scilz ut deū creatoꝛ ⁊ mariē
spūalia ⁊ dīna ꝛegnoscēda ītelligas. vo
lutatē ⁊ appetitū ut deū aliaꝰ diligē

da ⁊ appetēda diligas ⁊ ꝙ ames. ayemo
riā ut ſpūalibꝫ ⁊ celeſtibꝫ valeas ꝛ̄ugi
ūyerē. Dic affectiōes ꝛ̄etinas. āorē tīorē
ddūi ſpem ꝙudiū ⁊ iſtriā. ut tātū ame
mꝫ tīeamꝫ odiamꝫ ſpeiemꝫ ꝙudeamꝫ
⁊ iſtemꝫ. vē amāda timēda odieda ſpe
tāda. ⁊ de qbꝫ uſte ꝙudēdū ⁊ iſtādū
ē. Itaꝫ hoc mō ſtatū illi trāquillitatis
ūternē. quē ī lapſu ꝓmi hoīs amiſimꝫ
ꝑpiquamꝫ. Tatoꝫ magis tnquillꝰ ⁊ qe
ti erimꝫ. quanto in iſta ꝓfeceimꝫ. Dn̄ qda
hoc ꝓſideratēs vocāt ī cordē puritate ꝓfice
ē ad ꝙpaſſibilitatē tendē. Hoc mō cor
purefiē. ⁊ vies aīe iformāe. ē vtutes mē
ti īſeruē. Nichil ei aliud ē vtꝫ ſdm bea
tū baſiliū qm̄ bene vtī motibꝫ. a dō na
turaliē nob̄ īſitus. Iſaid ē vē ⁊ ſpūaliē
ūtī vies ſalꝫ aīe. ⁊ affectiōes a dō et rō
ſtatu ſuo aūſas deordiatas ⁊ īdiſpoſitas
ad debitū ſtatū ſuū cōuitē īducē ⁊ reſor
maē. In iſto ē vēa ꝓfcō. tātū ei vnūqdꝫ
ē ꝓfectꝫ. qūto plꝰ aꝛꝛpīqueit ſuo fini.
Ner ē pietas dei qua dō colit. habēs
ꝛmiſſionē vite. q̄ nūc ē ⁊ future.
De ſdō ēiciō vdeꝫ de hoīs īformacōe.
⁊ qbꝫ ēiciis hō poteit ad ſuū ꝙduci
Udiſti hō qual⁹ ⁊ ubi ꝓueīre.
fuiſti. qđ amiſiſti. quo tuſū ꝑ
ficēdo debeas rēdire. ⁊ ad qē fīnē

oīa ex̄acia tua durefé. ad hoc videlz ut cū
di aduersio vires aīe tue ifirmes. cor
tuū a cupiditatibz ⁊ affectionibz īordīa
tis. ⁊ norus ꝓcipiscerais puritēs. ¶ Nec
igit sēdo ut diuinq debes diligēre ssie dis
cute qualis mō sis. ⁊ qītū a ꝑdicto statu
⁊ fine tuo distas. id ē qm̄ sunt vires ⁊ af
fectiōes aīe tue deformate īdisposite et
deordiate. qnq mltis ⁊ variis cupidita
tibz cor tuū sit pollutū. Si ei nō sentis
quo ⁊ ī qbz vires potēcie ⁊ affectiōes aīe
tue deformate sīt. quo i formabis. Si ig
norias qbz cupiditatibz cor tuū ē sordidū.
quo q̄so purgabis cū nil ī te videas pur
gādū. ¶ Ipse cā oīa ī hac ꝑte tepm dis
ce agnoscē. ⁊ qd purgādū fuerit sciue. ut ita
ī te verū ee ꝓbes. qd ꝓfecto ꝑa uiaū sit
salutis. Tua āt sī ꝓpue. qbz tuā deformi
tatē poteris agnoscē. ⁊ qbz cupiditatibz pol
luta fueris edocēi. Domū ē. ut tepm diligēt
discucias. Sedm ē. ut tuos defectq ab alijs
frequēt ⁊ libēt audias. Certū ut viluter
uias ī sistēdo eoīū ī te fatuitatē ꝑ eoīū
dē cōn te resistētia experiais. ꝑ ꝑmū tep
su vides. ut qual fueris dismas. ꝑ sdm au
dis ut qd vidisti credas. ⁊ fiat fides ex audi
tu. ꝑ tertiū qdāmō mālz palpas. ut oīno
cōdiscē quī ita sit negāt ne ī aliq vale
as dissimulāe. ¶ Qualit hō ꝑ cognicio

nē ſiu veit ad ꝓſpz ꝓſpuoēz. Et quō hō debet ſe de toto ſtatu ſuo diſcutē.

Ut igit̄ teptm ꝑ diligētē diſcuſſionē tu ꝙd ꝙ diſcas agnoſcē. eſto tui ꝙ uſtz uidex ⁊ regid ꝙ ꝑcātor tui mirabilis ſequet̄. ul' ſalt̄ ſepe aſcēde tbunal. ⁊ ac cerſitus coā te q̄z ifirmē ifirmi tui. id ē tui ꝙ ꝓmiſſi. ⁊ ꝑ ꝓncipalioibz id ē itellāi affectu ⁊ meāia ꝛfidiſſe diſcu te quō unaq̄q ſuū officiū expleat. ⁊ q̄n tū diſtēt a ſua ordināli iſtitutōe. ꝑ qua idite ſt̄ t̄. Vide utrū ne tacio tua ſit ei. ronea. Vide utrū ſe iplicat cūa cuioſa i. liqūes ſaluba. Vide utrū ne decepta ꝓpo uidicio maiz de ſe ſeciat q̄ debeat. ma uis ſalz ſāc. maiz ſcām ēe ⁊ ura cōm te i ifirmū tuū itroducat ſibiā volētē te alu q̄d ēe. ul' te ferētē ſ' alios. Ite an itrodu cat ꝓtinacīā ſibi meliz q̄m q̄bz aliz arēdētē. ⁊ ura te ſua decepcōe frāt idica bilē iſocabilē bonoꝝ ꝓſilioꝝ iopacē Et de mltis alios ſibi ꝓmiſſis corpe ꝓpriā rōnē t̄ rōnē rddē. Deūm examina affectu de ſ' ꝓmiſſis. vide q̄d amet. q̄d odiat. ⁊ ꝑ aque vide vñ letet. vñ triſtet. ⁊ ꝑturbet. Vide utrū ꝓuriſabilitas nō ſepe cōm tuū ꝑpetuū itroducat appetitū q̄ule luxurie a uaicie. Utrū ne iraſabilitas iacūdiā deſ ꝑāciaz. ⁊ ſic de alijs. Deūm uana iſciōes

officiales ẽt̃a mũdana occupatos. Vide si ne
ocl̃s sepe ĩpudice ĩfpiciat. si ne auris lasci
ua ꝛ nociua libẽt audiat. Et breuit̃ totũ
statũ tuũ sc̃dm ũtẽiorẽ ꝛ exteriorẽ hoĩnẽ di
ligẽt examina. si scalz oĩa t̃ a dõ ul' hoĩbz
ꝓmissa sic̃ debes fideliꝫ ꝛ diligẽt studeas
adiplẽ. Ite vide ſcrupue an cũ oĩbz mitatẽ
teneas. an nõnũqm̃ ledas ꝓscãs aliquũ
sc̃dalo ĩgetudiẽ ſiqulaitate ul' nouitatũ
ꝓſcripcõe. De cotidiana examinacõe in
oĩbz excessibz.

Debes etiã cotidie aliã de te fam̃ ex
aminacõez facere videlicet
de cotidiãis excessibz tuis. ut scalz oĩ die
videas. vtrũ ne finistra negligẽs ĩ cogitacoĩbz tuis
ꝛ meditacoĩbz. ꝛ pugner ĩ operacoĩbz. Vtrũ
ne finistra negligẽs ad ĩsistẽdũ tẽptacoĩbz.
ad expellẽdũ malas affectiões. ĩ q̃bz fo
sitan ĩmoratz es. Et sic de aliis multis.
Si aũt hõ ꝓdõ mõ districte te examinauis.
huc ũeries q̃tũ vires aie tue sit deformate.
q̃tũ affectiões ĩmunde. q̃tũq; a ũtutz des
cãdeis. ꝛ vẽ ĩ ũtẽdicio mũbulatis. ꝛ ĩ re
gione dissimulatiõis ꝓlapſꝰ sis. Inueries
q; ꝓ ũnuca hoĩs doctrici eiꝰ. ut exclamare
opꝰ hẽas. Anima mea ꝛ ꝓ mea. adiuua
me appꝛiquerit ꝛ steterit. Et q̃ uix me erat.
id ẽ vies aie ũtiões. q̃ maxie uix ea sc̃ delo
ge steterit motibz suis ĩpugnãdo. Inueries

ꝑ ſolū tibi velle adiacēat. ⁊ ī nllo alio ī te
ꝓfice ⁊ueias. ¶ Aut velle tuo ⁊ volūtati tue
diſtricte ꝓcipias. ut oē qđ ꝑ iſtā diſcuſſio
nē ⁊ueiſti ī te. ⁊ ī vigno tuo neglectū duru
tū ul' male actū. ipa volūtas diſſonat ꝛedi
ſicet ⁊ emēdet. ¶ Hoc ait tūc faciēs. ſi de oīb⁹
ſeruida volūtate ꝓpones te emēdare.
Qualit' hō ſcđo ꝓt venie ad cognoscēd ſu
ſi libet audit ſuos defectꝰ ab alio.
Et vē hō mlt⁹ ī tu cognoscē ꝑ ꝓdicta
diſcuſſione. ſiue ī ꝓiali de toto ſtatu
tuo ⁊ audiacē. ſiue ecīa de cotidianis de
fectib⁹ ī ſpeciali ꝓfices. ſi te ſīn diſſimula
cōe. ſīn palliacōe ⁊ palpacōe iudicaēs. ſi
velū ꝓpꝛiꝰ aōis ⁊ ad tepm ꝛelaxacōis qđ
ī te oculū erat ul' extīguit. ⁊ iudiciū rec
tū ꝑuert ꝛmoues. ¶ Nūc uō zelꝰ ipe quē
ad te numiū ḡris nō ſinit te recte de te
ipo ſentīe. ⁊ iuſte iudicare. ¶ Inde ē qđ ſxe
quēcaꝰ ī ſūdo cord tu neſcio quo tepm
excuſas ul' alleuiādo blandiris. ecīa iu
vicios ⁊ defectib⁹ qꝰ apte ī te vides. ¶ Hīc
ē ꝙ ſeteciā quā de tepo ꝓferꝛ nō ſuſti
nes placet ab alio ꝓferꝛi. nc qle te iudi
cas ab alio vis reputari. ¶ Si uō tepm vis
cognoſce ⁊ ſcōs q ipe cognōi ſtuduerūt imu
tari. ſūmo conamīe ſtude ut vita tua ecīa
ab alio frequēt ⁊ īnoteſcat. ut ſic ⁊ fiat
fides de tepo ex auditu aliox. Vñ egre

gr̄ doctor augustin⁹ scribēs ad scīm leōnti
mū. Video īqt ītēdū vicia mea. ⁊ malo ea
audīe a melioribz. ne forte dū ip̄e de me
sētīaā ꝓfēo meticulosā forsitan īm ꝓcia⁹
quā veīā videor ītulisse sētīā. Et ergo
diat bt̄ bnardꝰ. q⁹ sepe ī ist⁹ melius nos
videt ocl̄s alienis. qm̄ ꝓpius. Dato sic dē
alien⁹ veīus de nob⁹ sētīat. q̄nto libeīus
ab īcliāōe ad nos vicios⁹. q⁹ nos a veīo
de nob⁹ iudicio ꝓpedim⁹. Qualit⁹ hō
p̄ pugnā ⁊ īsydīā cōm vicia vēīt ad
Si scis hō q̄lit⁹ p̄ tu⁹ cognitōēz suā
dissaūsioēz tepim dīsce debe
as. ⁊ q̄lit⁹ ab alys tua t̄ vicia īferētib⁹
debeas libēt audīe. ut qđ tu dīscreuīsti
q̄as finiꝰ cordē. Cordē ad tuū qđ ē hui⁹
duobz efficaciꝰ ad tuā cognitōēz ꝓmoti
uū. qđ ī nullo sinit ut vicia dissimules.
⁊ sāt te ea q̄dāmō ut ita dixerī maīb⁹
palpitāe. Hoc āt fit ita. Si scī spūs audōe
sucrsꝰ. īcaptis vilit⁹ cupiditates tuas ⁊ ap
petitꝰ īordiātos. q⁹ p̄ ꝓmissā dīscussioēz
ul' expīēīā tuā ī te repīsti. ul' sentis eas
⁊ expugnāe nō ꝓmittēs ad hora ī te q̄i
tū ī te est tales motꝰ siue sibie sū īanis
gl'ie gule ul' luxurie īmoīai. ⁊ subito cū eos
ꝓpīus statū surgis ⁊ accīgis gladiū tuū
sup̄ femur tuū. ⁊ te ꝓpaīas ad bellandū.
Vz ⁊ cū te nō īpugnāt nec īfestāt. tu ea

ipugnas ire. quo cōtra vicia tua et
passiōibz agēs potiꝰ ea si fieri pt tradi
cat extirpe et extirpare. Ubi qñ. Letus
te nouū qñ appetitu yle ferri. moueri al
tiudio et dignitatis ābitōe yle luxuriē.
ul' alicui motibz agitari. Hic tu velut alt
phinees zelo ignita fuda voluntate ipius
oia age. q huiꝰmoi dampnis eaā ia qes
cātibz sint cōtra. et earū expulsiua oia sa
luet valia et dessperata age loq. et cetā. Hz
cū hi fuer et stimulāt ingreis. tūc vē i te
series et ut dictū ē q damno malis palpa
bis fortitudiez i te vitioꝝ et passionū et
decordiantez vitiū aie et affectionū. Insur
get ei cōtra te ea q laboas extirpe viaa vi
tia se cōtra te defendēta. et tu rursꝰ iatꝰ i
surgis cōtra ea. et fiet ite te et tua vicia qñ
dis et ejus lucta. ita ut nōnūq̄ insilias et
uteri insipisas. nōnūq̄ deiciais et uteri
surgas. atq̄ mitigatis fatigatꝰ cū videris
legē carnis tue ta fortē et ta iportūe legi
mētis et voluntati tue resistere. clamae nō
habeas ex sētia cū aplo. Quis me liberabit
de corpe mortis huius. Et ute cū pphta. Cū
iquitates mee surgresse sūt caput meū. et sicut
onꝰ grue ingrate sūt super me. et cetā. Atq̄ ita
vē discas cognoscē. qñ plenꝰ sis iordinatis
dampnis et nocuis cupiditatibz. et hec qñtū
valide sint i te et radicate. Ecce igit ēpleta

mꝫ sc̄ matheu. oñdo t magnā ⁊ ſuperabi
le ꝓſecutoꝛ ī corpe tuo. Incipe iſiſte deſi
deriꝫ tuꝫ. ⁊ hīc ītelligeꝛ qñ fortes ſp̄s de
ſideriū maloꝝ ꝓſequit̄ te. Hoc ē ei pug
na ꝯtra ſcīa. q̄ potuerit odie qđ amat. ⁊ a
mare qđ odit. Ih̄c cſoſtomꝫ. Dare igit q̄ di
recta ⁊ rectiſſima via. ad tui ꝑfectoꝛ ī hac
ꝑte. Hanc qñ dñs ꝓpria vicia ꝑpugnare nō
ꝯpis nr̄e legittīe iſiſtis. ꝓpria q̄ damnō abſcō
dita ſc̄ ab oculis tuis. Latet ei ī te. ut ea ꝑ
ſe nō ſentias. Audi de hac re exptiſſimū
ī hac matꝛia. Impugnari igit ſignū ē. q̄a
pugnamꝫ. dđ ē dicē. Si pugnamꝫ ꝑpug
nēs. ⁊ iſiſtentias vicioꝝ ſentimꝫ. Si vo nos
deſides ab ꝑpugnōe ceſſamꝫ. efficim̄ ſtupi
di ⁊ inſenſibles exiū ꝑpugnōes ⁊ iſiſtēci
as nō ſencētes. Et audi elegāter ſc̄ hꝰ augda
nus ſilitudiez. Cū ianua igit apta fuit. et
ītrat ⁊ exit quicūq; velit. nō audit ſonitꝰ
pulſātis. ſi ſolū ei fuit clauſa. Ita ſi auditꝰ
cōd tu patrat vicioꝝ affectuꝫ. ei videliz
diligēt nō cōſideas. q̄les affectiones ī te nu
trias. nr̄e vilit iſiſtas. hīc ꝑtes eaꝝ ⁊
validas nō ꝑcipis ſuggeſtiones. Hoc ē illud
bti ieonimi. Deſſia tēpta ē. nulla tēptōe
pulſai. id ē nō ſentit pulſai ei nullꝰ ſit ſn
tēptōe. ei tēptꝰ ſit vita hoīs ſc̄ tra. Duo
viaꝰ iſiſte. ⁊ cōn ea legittīe ꝑpugnare. de
beas iſeꝛi de iformatōe volūtatis dicens

ostēdet. ¶ Add ī pugna viciorū discūt
desides ⁊ sudi. ⁊ qđ desides retrocedūt.

Ker pugna cōīī vicia ⁊ eorū cōīī nos
ifistēria ē aqua cōīductiōis. de q̄
dīs ait. Quid aquā cōīdcōis ꝓbauit te.
Hyc ei vē velut ī fornace tribulacōis ꝓbat
⁊ discūt dīs ut legitios ⁊ desides bella
twēs. Hā usq; ad hyac aquā oēs īdūt cū
p̄deone egrediūt ad bellādū. ꝑ cū usq; ad
hyāc aquā ventū fuit. desides illegitimi
⁊ tepidi ad lābēdū aqs īcūāt genua. id
ē a ꝓpria cōuersia abstracti ⁊ illecti ac tepta
cōe victu fortitudiēz īcūāt ⁊ diffūt. nō po
tētes ad tps modicū tēptacōēz sustinē. Sz
ideūt alq; qđē sūpli ī egyptū mūdane cōu
sacōis. ⁊ qđā eūt ut aresc̄at. ⁊ ꝓficiāt ī hō
sēlo. Et hyc sī qđ mouet pes sibie. appetitꝰ
hōis. ⁊ alti statꝰ. Hā ibi cadēūt. q̄ o
periāt īqtate. Quida āt ut sedeāt sī ollas
carniū. ⁊ cōedāt pepones. ir. Et hyc sī q̄ cō
putrescūt sic ūmicta ī sterc̄e suo. vias vi
delz carnalibz. Sūt nō alq; q̄ nō ideūt corpe
ad mūdū. nc ex toto ī egyptū. ꝑ tñ nc volūt
īgredi tīā ꝓmissiois. ꝑ manēt ab ista ꝑte
it̄ iordanē cū dimidia tribu manasses ut
pascāt pecora sua volētes ee de isl. nc tñ īgc
di tīā ꝓmissiois. Hyc sī q̄ volūt ee spūales.
nō tñ ꝑfēe ad vtutū exacta se ꝓfīr. ꝑ laxā ⁊
tepidā vitā duātes alētes ⁊ pascātes gregē

pe cōū ſuoꝝū. id ē deſideioꝝū. Ut hꝫ ſt̄ ſer-
uidis mlt̄ū ꝓficuloſi ꝑſilio ꝫ exēplo. Q d̄rua
lut̄ hō ex cognicōe ſui fit ydoneꝰ ad āmo
Sed nō ita t̄ cōtīgat q̄ Q nēdū alios.
cūqꝫ ee deſideas legitimꝰ ꝓfiatur.
ſi ad tp̄c ſuſtīe q̄n tēpta⁹ q̄fuit īcaleſcat. ſci
ens q̄ nulla tēpta⁹ ul̄ tribula⁹ dura. ꝑt ee diut-
na. ſi cōſūmacōis eiꝰ videb̄ fine. Ut tūc
ſi ꝓſeueras fueris. ꝓpries hꝫus pugne
fructꝰ dulces ꝫ mlt̄uplices. Hꝫ forte labo
re ꝫ dolore ī hac pugna bñ ſentis. ſed
fructū nō attēdis. Adute ꝛgut̄ hō. q̄ritus
ꝫ q̄m val̄ in t̄ fructꝰ oiat̄. Dmꝰ at̄ ſcit
q̄ in aut̄ t̄ ē ſcia. q̄ fragilitatē tuā ꝫ vi
ciorū ſortitudiē liquido cognoſcēs. move
ris oēꝫ fortitudiēꝫ tuā ad dīꝫ cuſtodiēda di
cēs. Dñs fortitudo mea ꝫ ī refugiū meū. ⁊c.
Ego at̄ ī me ſcalꝫ ad nichilū ī dactꝫ ſū ꝫ
neſciu. Ileſciu īqm̄ ꝑuſq̄ hꝰ ꝑdcō modo
diſcare. Inqꝫ ī acte ꝫ caritate di. q̄ te tā fra
gile tā pie ꝓtegit cōi tā fortes vicaꝫ ſpūs
attēdeis. Decūdo ex hac pugna. ꝫ ex hus
ī expugnādis viaꝫ pateis ꝫ experuris.
ſciaꝫ ꝫ exp̄ciaā t̄ acquiris q̄ eis ydoneꝰ. ꝫ
alꝫs q̄ ſilibꝫ viaꝫ ꝫ vicoꝝū ꝓfus īqetāt
dſule ꝫ ad tenta via dicte. ac cōgrua me
dicamīa de aurhanus cord̄ tu. ſic t̄ ibi ex
mltis expiēcijs collegiſti ꝫ abſcōdiſti ꝓfer
re. Vñ apl̄s 2ª ad corīt̄ p⁹. Undicꝫ īqt dē

⁊ ꝑ dñm nr̄m ihm xp̄m. q̄ cōsolat nos ī oī tbu
lacōe nr̄a. ut possimꝰ ⁊ ipi cōsolari eos. q̄
ī oī pssura sit. Dicit aplꝰ ex sua pssura
hmāt vnde alios ī pssuris depssos cōsola
ret. Ita ⁊ tu. dicit vē si solū ex libꝰ hys q̄
spūalibꝫ viroꝝ tēptamūbꝫ cfortat. vis cū
suāe eris sicꝫ es sonās ⁊ cymbalū tynniens.
nc ipi te nc ipe tetym ītelligētes. ꝑ eris
tu sicꝫ accꝰ disputās aliqm de coloīb. Vñ
sapiēs. dicit. nō ē tēptatꝰ. q̄d sit. q̄ nō ē
passꝰ. q̄lia sat. Ideo hꝰ dixiꝰ q̄ī true expu
ncie ⁊ nō dine scīptuē debeas īnuti. ꝑ
poraꝰ ut ī te ex dīna scīptura ⁊ tua expūe
cia fiat vna īdiuisibil' ⁊ dulcis armo
nia. q̄a sicꝫ ī scīptuis legis. ita ī te expia
tus. ⁊ ita eris ydoneꝰ ad alios āmonē
dū q̄ fetus q̄d legis. ⁊ nō solū ꝓfers ex
vbis ul' moribus meditacōibꝫ. ꝑ ex sen
tēcijs. Demū ista t̄ scīa hꝰ ꝓfet. ut nūq̄
pcūbꝫ q̄buslibꝫ cūctis ꝓlapsis īdigne
tis ꝑ ex corde ꝓcuiais. utpote q̄ ī tepo
cōpiosā materiā ꝑ p̄dictā pugnā īueris ꝓpa
cedi. uix illud sapiens. q̄ ex tepo cognosce
re ꝓpriū tu. ymo cite si ꝑfectē p̄dca expleuis.
nullꝰ pcm sicꝫ tua ī̄putabi. q̄ nō sicꝫ tua
agnouis. Ideo q̄ pcores a te ī̄pelles sicꝫ
false usꝰ ⁊ arrogās phaīzeus. ꝑ pre cū
pacēdo debes totis vīb nutr. si quē eorū
potuis cipē de laqꝫ īimici. Hinc hꝰ se

ꝛis pꝛis ām̃onicōibꝫ. ſi cōuerſōibꝫ tuis
vñquēꝫ ꝓ ut tō erigit. ⁊ ꝺicio cui ꝗ
cōuerſōe ul' ām̃onēdo ſcīes qꝺ nō ē ꝓcio
ſius mundꝫ adeo ī hac vita qm̃ zelꝫ aīa
tu ꝓ qm̃ ſalute xp̃s de cēlo deſcēdit. ⁊ mar
tē amaruſſiaꝫ toleauit. Hoc ē eī ſcdm be
dā excellētiſſimū gen̄ vite ſi te a vicijs
purgaueis. ⁊ alios ad bonā cōuerſacōēꝫ
traxeis. Iſto ꝛegit aīaꝝ zelo feruꝺꝫ. oēs
tuhe cōie nōdū cōuiſos tīere tire. Iā ta
pietes de tēptacōibꝫ ꝓmuni. ⁊ iduc ut
cūcta cōſiteāt. Ꝺibꝫ ī paſſiōibꝫ ī tēptacōi
bꝫ cōſule cōferta durge ꝓ ut t' vſū fuit
vnicuiꝗ cōuēire. Ner ꝺiem ſufficit mich
mea ſaluacio. ꝓ me volo ee ſollicitꝫ. nō
ꝓ alijs. Ꝺixit hꝰ. nō cōꝺit zelo ꝺei.
ire qm̃ magꝫ cōfert t' vile ꝓfuū. q' cōm vi
cia tua ꝓfuaiſ. Iñ eī t' cognicio tui. caritas
ꝺei ꝺilectio ⁊ cōpaſſio ꝓxī. zelꝫ aīaꝝ ⁊
ſcā īſtruēꝺi erꝛātes. ¶ De cōpūctiōe ⁊
qbꝫ mōis hō ī cōpūctiōe ſe poteit exē.

Ex hac ſcia ſalutifea ꝺeū aliq t' naſ
cat fructꝰ ꝓcoſq. videlꝫ cōpūctio ſa
lutaiſ. Naſcat ār iſta cōpūctio hꝰ mō. ¶ Cū
eī ut dictū ē totis vibꝫ vicijs te oppois ⁊
illa eaꝝ iſiſtit. ſepe tēptaſ ⁊ nō ꝓficiaſ.
Ꝺ qm̃ ſepe cgꝛeꝺeis tāꝑ victuꝝ ⁊ iſilis.
q̃ aēs mouea ⁊ nō ꝓmoueꝛ. q̃ aēs tēptaſ
⁊ utiñ ceſſaſ. Ꝺ q̃ aēs conabeis ⁊ non

dat ultra. ⁊ cū icipis nonnūq; deficias. dr
ce vnde ſcā tſtricia. dolor dulcas. ſuſpiria
ſuauiſſia. ⁊ cōpūctio ſalutais. ¶ certe ex
cōſideacōe ipſius tue. ⁊ ex deſidio ꝓfecti
ois vite. ex deſidio ꝓfūis ⁊ ipaſſibilita
tis ⁊ puritatis acrd. a q̄bz te adhuc lon
giſſie diſtāe cōſideas. ¶ in t ⁊ ſcā cpūctio
⁊ triſticia ſalutais. q̄ licet aīm itrq; depri
mat. nō tn duca ul rancoſa ſcat ꝑ hui
le ⁊ māſueta. ertq; vēa dulcē ⁊ ſociale ⁊
affabile meſcicardē ⁊ pacietē. ⁊ ad oem
labore reddit ꝓatiſſimū ſpe ⁊ deſideio ꝓfi
cedi. hō ē vnguētū ꝑcioſiſſimū q̄ ꝓcia
vulnera aie ſanat. ꝓfita delectet ⁊ futura
ꝓuocet. deo placat ⁊ hō. hoīb; ⁊ angelis
amabilē efficit. ¶ ruinos cit vere luctu
oibz ex cōpūctio q̄ ex cōſideacōe deſcen
dit ꝓpe ifirmitatis ⁊ deſideio maioris per
fois magis ſit i ꝓpatu. ⁊ fortiſſis no
nnūq; ceteris cōpūctionibz fructuoſior. ¶ ut
tn adhuc ſedm gregoiū q̄tuor q̄ſtates.
q̄bz uſu vir aīa i cōpūctioe velemēt
afficit. ¶ videlz ex cōſideacōe malorū ꝓte
ritorū. cū hō cogitat pena q̄ ſecut. ⁊ ſtatū
ſuū i quo fuit. ¶ ſi placet t ſedm hoc
gen te exercē i cpūctioe. vide ea q̄ ifra
dicēt de i formacōe meōie de gnalibz
mōd exeandi ſe i meōria peōrū. ¶ ut cer
te ex cōſideacōe udiciorū di. cū ſalz hō

cõsideat qđ dīna iudicia sint ī scarta
bilia. ⁊ iñ timet aliq̃ ī se ee vide possit
ī probaī a destructa ustra di. Et p hẏ eṽie
valet ea q̃ dicit postea ī de ī formacõe
mẽtis. de meo motus ī fiu ⁊ extremi
iudicij. Aut cũ hẏo cõsideat mala quibz
dñs adhuc vite necessaio sbiacebit. scalz cõ
cupiscẽcijs ⁊ vicijs. Et hẏ ee gena cõpũc
tois. q̃ maxie surgit ex pũo cõi vicia.
de q̃ satis patz ex dñs. Aut cũ hẏo bona
sine pũe ꝺtẽplat. q̃ q̃a nodũ adipiscat
lugẽs cõspiciat ubi nõ e. Et p hẏo quarto
eṽie e meo celestis patẽ. De q̃ vide ifra
suo loco. Potes ãt hẏer. ⁊ si q̃ alia eṽia cõ
pũctiois ad duo iducẽ. ex oĩs cõpũctio ul
ex aore surgit. ul ex tiore. Et hẏo e utrũq̃
supiq̃ ⁊ utrũq̃ ifeiq̃. qđ peccat ara filia
caleph a pie suo. Vides ergo quo de tẽp
tacõibz. ⁊ cõtinua vicioz pugna cõpũc
tio oriat. q̃ tã multa bõ operat. Ipa enĩ a
spũali egestate nos libeat. Spũ e ei.
ꝺs sang ⁊ sn dolore e. ī egestate eit. Vte
de cõpũctiõe ⁊ tsta sebit illud. Vir ī doloi
bz laboat sibi. ⁊ vim fiat pdicõi sue. Vñ
⁊ ī collacõibz prim dr. Nulla vtas sn dolore
pficit. Vte iohes climacꝰ. aria si magnas
⁊ altas cõuersacões exercẽt. cor ãt mere
nõ possideaq̃ ipas q̃ vanas ⁊ adulterinas
exstiemq̃. ¶ De ifirmacõe tũ virũ

aīe ſalz ītellectꝫ mēorie ⁊ volūtatis.

Si q̄ dē ſt nō ſolū ītelleriſti. ꝫ iſi exercicio ⁊ exp̄iēcia attigiſti hꝫut dubiū q̄n te oībz vibz aīe tue deſtitutū oībz affectibz deordiatū īueāſti. Reſtat ꝑ̄ ut velemēcia ⁊ ardēs deſideio ad earū i̇formacōēz ⁊ debitā diſpoſicōēz iflam meis. via q̄rēs q̄ ad id facliꝫ potis ꝑue nie. Ut āt ꝑ hꝫ modū q̄lcūq; ſiplicē ⁊ facalē hꝫeas queda hic ī ſequētibz de ꝑmiſ ſarū viruū ⁊ affectionū i̇formacōe iſeruit. Scias igit q̄d licet aīa mltas hꝫeat vires poteias ⁊ affectiōes. tres tñ ī ea ꝑcipue ſt vies. vñ aēs alie q̄dāmō depēdēt. q̄bz i̇formatis cetē q̄z i̇formate videbūt. Sūt āt hꝫee tres mēs ītellectꝫ ⁊ affectꝫ ſeu volūtas. Et de earū i̇formacōibz ſiſilla tī acp̄dū ē.

¶ q̄d ītellēs i̇fert ꝑ ſcīaz.

Intellectꝫ hoīs ⁊ vacio deformat ſt. ⁊ q̄dāmō cecat ꝑ ignoāciā. Hoc nēe ē hoīnē ī hꝫs i̇formai ꝑ ſcīe illūiacōez. Duo āt ſt q̄bz hō illūiat ad ſcīaz ⁊ maīe ſpūalē. quātū ſufficat ad ꝓpoſitū videlz exp̄imētū ⁊ doctīa.

¶ de i̇formacōe ītellectꝫ ꝑ exp̄imētū.

Exp̄imēto āt tu hō q̄ ꝑ quādā cō naturalitatē ſcīaz t acq̄rit. cū de hꝫs q̄bz uigit ꝑ uſū ⁊ aſſuefactōez adhēs. q̄dāmō cōnatus efficiais. ſic ſu

ꝓ⁹ satis euidēt ōndim⁹ q̄ uo ꝑ ugē ex
tirpacōē uiciorū ⁊ i⁹istētiā ītiarū passio
nū sciaꝫ t̄ acq̄ris. q̄ potis cetis silit̄ tēp
tatis salubrit̄ sb̄ueīre. Hic etiā de alijs
dicēdū ē. Ita ꝑ experiētiā ⁊ cōsuetudiē
deuocōis. q̄ hō se ugit̄ exercet ī deuotis ex
ciays acq̄rit magnā notitiā ēt̄a matēriā
deuocōis. Hic ꝑ hꝰ ꝙ hō ꝑ scā exercitia ⁊ pia
ūtutū opa tūsit de ūtute ī ūtutē. notitiā
q̄dā adipiscat de ūtutū natura ⁊ de earū
distictis gradibꝫ discrete dusseit ⁊ clarꝫ
apphēdit. ꝑsertī experiētia ī miltis ⁊ ꝑcipu
is materijs dine scp̄tiē melior ē magīa.
Hūr illud ꝓphē. Mādatis tuis ītellexi.
Hō utiq; dicit. Mādata tua ītellexi. ꝑ a
mādatis. Quid ē dicē. Quia studiose mādā
tua dīe obsuaui. ⁊ diligēt me ī eis ex
ercui. id cōd datꝫ ē mī ītellēs. ut ītellige
rē dīna scp̄tura. Et ēte t̄ q̄ nō sic mlti
qui hīz oculētē. ꝑ medullā scp̄tuarū ītiꝫ
uuisitē sēdm scōrū sniās. nō tm̄ labora
du ē exta libros cōmētatoꝝ. ꝑ ꝓcaꝫ oēm
idustriā ⁊ ītēcoēz quid debes dicē exta
emūdacōēz uiciorū. Quibꝫ expulsis. ofes
tā mīd oculi sb̄lato uelamīe passionū sac
mēta scp̄tuarū ī miltis nāliꝰ cōtēplabit.
Et sic de labore aliquē leui scp̄tuarū ad
hibē libuerit. q̄d utiq; satis expedit t̄ tīp
pīano philosopho. Leō debet ee amoꝝ

cio. nō occupacio. ¶ Nec expēdes mīlīū tpūs
ut ſcīptuīā addiſcas. ſ. proq; ut p. lōēz ad
puitatē cord iflameis. ¶ De ēſoīōē ītel
lectq; p. ſacīā lōēz. ⁊ q̄li ſcīptīa ſit legēda.
Doctīna āt q̄a ſcīa acq̄rit ī duobz
ſiſtit ut dic anſelmꝰ. ¶ In lōē ſcīe
⁊ ſmonicacē. ¶ In lōē āt t̄ q̄ ſolū puitatē
cord ī ea q̄rē debes. ¶ Alia debet ee ītēco
atq; alīq; modq; legēdi. quā ill' q̄ q̄ruſ
bonā aliā tm̄ hnt ītēdēz. ¶ Sequēt ei ta
le fructū ⁊ lucrū de lōē hō ītput. ai q̄li
ītēdē ⁊ affectu ad lōēz accedit. ¶ Qua ꝓpt
ſm̄ ope ſtude ut q̄ītū t̄ possibile fueit. ita
affectaq; ⁊ ꝑpūcq; ad ſtudiū veīas. ⁊ totā
ītēdēz tuā ad cord puitatē dīgas. ſic ſu
preq; ſatis dictū ē. ¶ Et ita oīa q̄ legeis ad
illū t̄ affectū ⁊ illā ītēdēz obſequēt.
¶ Deīn vide ut ſtudiū tuū nō ſit fortuitū
⁊ caſuale. ita vīdelz ne nīc ī vno lūb. ſtatī
poſtea ut motus ē curioſis ī alio legis. a
nīc hīc vnū ſolū. deīn lōge ſbſequēs ſo
lū p̄ēns. ſ. ītegrū librū de pncīpio ad
finē cū ītīa deuocōe ⁊ debita ītencīa
ac dilīgēcia p̄legas. ¶ Certo hēas tp̄s
ētū ꝑ ſtudio. ⁊ nō ſit tp̄s ad hoc caſuale
ſic occrit. ¶ Dīto q̄ labil' ē hūana mēo.
et vir de plūbz ītīet pauca. ¶ Tu oīa q̄
legis ītīnē nō potis. ēo ſit ei lōē alīq̄d
debes extralre. qđ tuo ꝓpoſito cōueīat.

qđ te ad pũtutẽ cord ãmoneat. ¶ Ad qđ tu
minãs vtilit mẽoriã occupes. ad hỹ si aliud
nõ habueis salubẽ p iformacõẽ ꝛ ocu
pacõẽ mẽorie i cẽ do. Vñ augustinꝰ. Au
ditor vbi silis debet ee aialibꝫ. q ob hoc
qđ rumunãt mũda ee dicãt. ut nõ pige
at cogitaẽ de hỹs q i alueo cord acceptũ.
ut cũ audit sit silis terrẽ. cũ uõ auditu
i mẽoriã reuocat. sit silis rumunãti. ¶ Ad
to ut eã lectã t ꝓficiat ad iflãmacõẽ af
fectꝰ. sic ad illuiacõẽ itellẽs. Ad lectẽ tu
ã nõnuq debet itẽdẽe oõ. ut de lectẽ fa
cias affectũ. de affectu oõnẽ. ¶ Ores deũ
ex desideio cord. ut id possis opte ꝛ exti
no ꝓfice qđ qrs i scripturis idagaẽ. Dex
to q ut frequẽt dictũ e finis t i oibꝫ ex
cays. lectẽ et qbꝫcũq alys ee debet. ut
pũtatu cord potis applicuaẽ. Ad ãplius
cm studiũ taluũ librorꝫ imoneis. q te ad
hỹ magis iformãt ꝛ iflãmãt. utputa li
bri moales ꝛ deuoti. Di uõ qnq ad tps
aliud plegẽ placuit. eo videlz ut post fer
culũ grossũ audiq sumas delicioſũ. Vel
alia hui⁹moi causa. sp ꝛ cõtinue redire
debes ad libros deuotos. Vñ illud senece.
ꝓbatos utiq sp libros lege. ꝛ si qñ ad ali
os duci libuerit. ad ꝓres redi. ¶ Cetera
lut itellectꝰ reformat ꝓ aluariũ iformaci
onẽ et cõsiliũ.

Sermocinacõe ãt tacio ⁊ ītellectꝰ
iformãt. dũ aliorũ eruditõibꝫ nũq̃
ignoracia illũiat. Ett hoc fit dupliciꝫ
scilꝫ ul' maiorũ ꝓsilio. ul' fabliaũ collo
q̃o. Sane plimũ cõfert ad võis nr illũia
cõẽz. ut nõ nr iudicio ītendam. ꝑ oĩa
ẽracia nr̃a senioꝝ examĩ isuem. exa
mĩãdo ꝓponam ab eis examĩata dili
gẽt obsuem. Hoc ẽ pncipũ ẽ q̃ mina
discretꝰ ⁊ puluꝰ i xpo nõdũ ẽxamĩatos sen
sus hns ꝑ discretõe boi ⁊ mali illesꝰ a dya
boli illusiõibꝫ ⁊ seductiõibꝫ. ac ꝑ ẽ ignoꝝ
nãe pcul' defendat. ut i sacrũ pfectũ colla
cõibꝫ ⁊ istitutis diffusiꝰ ꝑtractat. Itaq; si
t nõ credis ac ītellectꝰ suis. locũ discretõis
supleat obia. alicuiꝰ vũ melꝰ ⁊ clarius
te illũiatu. Qualit ītellẽ iformat
ꝑ hꝰ q̃d q̃s sr. tptacõibꝫ ⁊ passiõibꝫ suis cõ
Conferẽ ecia ītdũ nõ fulit alios.
modicũ ad võis illustracõẽz si fa
liaũ aliaꝝ tractũ. nõnũq̃ fabliaꝝ ⁊ hũli
colloq̃o cor tũ hũlit aperias. cõferẽs ꝓsu
les ⁊ cõgres secũ de hys q̃ i te tptacõibꝫ
vitiorũ cõcupiscẽciarũ ⁊ filiũ agitat. De
pe ei ex mũno potis aliq̃d addisc. ꝑ si
ad hoc assuetꝰ fuis. ut nil q̃d i te agit
iliquas absõditũ. ꝑ q̃q̃d fuerit ꝓducas
cõtinuo ad lumẽ. in t pudor bonꝰ nas
cet adducẽs gliaz. Erubescẽs ei vias cõ

ſentire cōſideris ſic ī eode ſtatu pmanē. ⁊
nō pficē. aiagris exiñ hiñiabeis. ſciens
qđ alig talē te noueit. qualē tuipē te eru
beſcas. Ñ magis cāpūgeis. dū hiuſmoi
ocaſioē meineis pterīū tuoriū. ¶ De
iſtamacōe meōrie ⁊ tribz gradibz iſtamā

Nūc de iſtamacōe meōrie ¶ di ea.
agēdū ē. Ad aug pfectā iſtamacōez
ī hac vita habēdā tribz diſtinctis gradibz
aſcēdit cū laboē. ¶ Quorū pīmz ē ipām meō
riā cū laboē ab euagacōe illicita iſtenaē.
⁊ dīnus ul' vtilibz cogitacōibz qđāmō iui
tā occupaē. Secūdz ē iā ſuē ipotīa eua
gacōe bōis meditacōibz poſſe itētū ēe. ⁊
ī latitudīe caritđ ſui ſeci deābulaē. Tertiz
ē qđāmō ī deo ēe abſorptū. ut ſaltz hō ī do
p deuotas meditacōes abſqz ſtrepitu volubi
liū cogitacōnū ymaginacionū ⁊ fātaſmatū
dulat' ⁊ cū delectōe requeſcat. ¶ De certis
materys ⁊ tribz ad meditandū deputatis.

Si aūt toto corde meōriā iſtamaē vo
lueis. ſū ope t' expedit ut ētis mate
riis t' pfectas qlibz vtilibz nō occupētibz meō
riā poſſis occupaē. Vñ ī collacōibz pīm di.
Decēſſe ē mētē q' iuuat. cui ve pncipali ihe
ſus nō hiñtē p ſīgulas hōs atqz momē
ta p' ſucceſſū vaietate mutāt. atqz ex hug
q' extīſcit accidūt ī illū ſtatū ſtinuo tiſ
formai. q' ſibi pmutz occurrit. Du igit pficē

desideras ⁊ cia? dei adiutoio meoria i for-
mae. detiatas t deputa materias qs te
edo ⁊ rumunado disras i ill' ⁊ i alys
latisse ⁊ affluet i spualibz speculari.
Cruamus eaa p i formacoe meozie ⁊ ce
teaui uiui oi tpe debeas laborae. attn
silio bti ieonimi no modicu iuuat ut
certis ⁊ deputatis hois t sigulai? vacet.
⁊ ipleas aiaz tua diuinaui pabulo sptuaz.
Dicat at ieo? qd ad hoc expediecioz e hoa
matutia. Bernard? dicat p hoa matutia
⁊ vespetia. vnde hus duabz hois maioi co
namue ⁊ sigulai ppacoe te debes occupae
spuali studio. lcoe videlz ⁊ meditacoe. Hoa
ei matutia ho e magis sobus. ⁊ magis
disposity ad spuale exercaui. ai nedu uo
luty sit mudais tumultubz. Ite tuc e uciui di
ei vn debet se ho ppare ota die. ⁊ sepe qualc
tuc se p aliqua deuocoez ⁊ affectu ppaueit.
i talu affectu ⁊ deuocoe pseueabit tota die.
Ite i uao diei meito maioi deuocoe debet of
ferre pmicias laboaui suoaui xpo dno. ⁊ se
ei deuoca? medae. De vespe at cessat mu
dai tumulty. vn qea? pt qs se spualibz ex
ce. Ite e finis diei quae meito ul' qas deo
i feret p bn gestus. ul' p male actis venia
iploabit. Ac eaa coii noctna frantasmata p
deuota meditacoez se armabit. Hac eaa ho
apa? fiei potit ea de q pus dictu e dsaus

sio defectuū suoꝝ ⁊ excessuū cotidiana. Deic
eaā debes qđ ꝗmus oīa q̄ i dīna ſcptura
reperiūt. ꝓmo celū ⁊ tra ⁊ oīa q̄ i eis ſt
de dō loquāt ⁊ ſtruāt. nō tn oīa eque cō
ueniūt ad vtilē meditādū. Dz ea dēs pocia
ad meditādū aſſume. vñ ap̄lus tiore cōcu
teis ul' accēdeis ad ācrē. But āt q̄dā ꝓpha
tia. cū q̄ frequēcia ꝗ ẏstoria deuotoꝝ vſāt.
videt ꝗ meōria pcōꝝ qua cōpūgūt ad cō
pūctionē ⁊ dolorē. Meōria mortis. q̄ ut oīa
mūdi hui⁹ oblām̄ta. ꝙliꝫ hōiē altū ſta
tū vilipēdāt accēdūt. ẏmeōria ẏtinu uidi
ay. q̄ ifl̄amāt ad bō opa ꝓpheda. ut tūc
aī uſtis mēant accipe ꝓmiū meitoꝝ. ayeo
ria penaꝝ ifrnaliū. q̄ oīa illicita licet dul
cia. vſpuāt tiore tormētoꝝ. ayēoria celeſ
tis ꝙlē ut hinc q̄eſcāt ⁊ exultēt i ſpe. ac ut
illa ſit ꝙlā dignu nutrīt ſe veis vtutibꝫ ad
ornāe. ayēoria bnficioꝝ dī. ⁊ maxīe bnfi
ay incarnacōis. ne ꝙlē largitoi inueiant igra
ti. Ut āt de hꝭ cogitāe eo ꝓmpcꝫ ad ma
nū hēas aliq̄ ꝓhalia de vnoꝫ ꝓmiſſoꝝ
vñ tu valeas pluia elicē hinc iſeriūt. ut data
occaſiōe ſapiēti ſapiēcior fiat. ⁊ ex pauca
pluia eliciat ſic ipī ꝺfruat cofitāti. Iſto
igit aīal mūdū tumultuāt ⁊ iuoluēs ea.
⁊ ipīs ſilia i corde tuo. ut ita inutilia ⁊ tra
na poſſis a meōria ẏmouē.

Qualit fiat meōria pcōꝝ.

Ut tibi de mēoria tuo ꝛ cmiuū nasat ꝛ pūctio. talibꝫ ſtimul' te ꝺaute mēdi tādo. cogita ⁊ ut ſentiē valeas. diligēt' ſtude quātū vnūqd̄q; pcām dō diſpliceat. Memolue q; ſibia lucaferū eiecit de celo. tobīa adā de paḋiſo eiecit. luxuria ſbūit ſodomā ⁊ gomorrā. ⁊ pene totū mūdū i diluuio ſbmiſit. ꝓpō q; pcām ſiſta' morte amaiſſiaꝫ. ne pcām ſultū ēmanēt. ⁊ ſue uſta' nō ſatiſfiēt. cogita ſcdō q; deꝰ alit' uīdicare nō potit. q; opa nīa mereī. eſt ei deꝰ eḡtus q̄dā ītelligīl' icōmutabil' atq; īde diabil' nō mung pēa malorū q; bonorū gla. Igit' t' reddet uīr opa tua. Nō igit' pal luemꝫ ul' blādiam' nob' qī nō ſit ita duru. ⁊ qd̄ dō ſit mūdus. cogita de pcīs tuis p teritis cū ꝛiſioē. cogita q; mlta ſit i locu cōe ope ⁊ ſenſu. Et i cogitacōe tot ei ſt. ut nequas nūare. cogita q; turpia ꝓpue qī tū ad cūdia. i qbꝫ tū mung īmoreis. ne de lām' ſurripat. cogita q; q̄ua qbꝫ deū offe diſti. ⁊ iuſtū xpm q̄dāmō cruciſixiſti. cogita de pcīs tuis pꝫ tua ꝛiſioēꝫ. qd̄ ſꝛ tā negli gēs tā tepidꝫ. ⁊ tot āuis ſīn ꝓfectu fuiſti. Et vide de ſīgulaibꝫ tuis cmibꝫ. numerā ea ſi potes i ꝛſpcu dñi. ⁊ pete venīa de ꝓteritis. adiutoriū de pūtibꝫ. cautelā cōn futū. deīn cogita i q̄ntō ꝓ iſtis ſatiſfeciſti. cēq; qd̄ q;d huc nō reddideris. i futō a te exiget uſq; ad

mūmū q̄ dr̄ate. Nullū ei malū ip̄unitū eit: sict
nr̄ aliq̄d bonū ut̄munerātū. Deū cogita q̄d
iudicia di sūt ifatuabilia. Nesas si ī gīa. nef
as si vē ꝓsa fueis. nesas q̄d ī te lateat.
q̄d deū nō latet ꝑ offendit. Nesas si eis ꝑse
ueatur. Hec rumina. hec cogita. ⁊ si bñ
senseis ea. nō altū sapies de teipō. Caue
tñ desp̄acōēz. si ꝓfūdiꝰ hui⁹moī meditacōi
bz te īmerseis. Atq; ita hui⁹moī medita
cōēs dige nō ut absorbeaīs a nīa tīsta ⁊ de
lectioē. ꝑ ut īstigeis ad vite emēdacōēz. ⁊ tol
lerācīa oīm tribulacionū. ¶ Final' modꝰ
ad formādū meditacōēs de morte.

De morte tua ita potiꝰ formare tuas me
ditacōēs. ꝓ ut hora mortis ꝑ suspec
ta hēas. cogita q̄d ipse mors veiet. qr sict
fur veiet qñ nīme sperabis. qñ nīme disp̄o
suisti. qñ adhuc dicaꝰ vive te sperabas. ⁊
cū adhuc multa agere cogitasti. Revolue de
tñ ordine q̄ ad mortē deueīt. ⁊ habe te
nōnūq; sict si tu statī ēes moriturꝰ. ⁊ me
liꝰ sēces q̄ sequūt. Cogita itaq; q̄li. mor
te p̄cedat ḡuissia ifirmitas. aut alie ifirmi
tes nō st nisi p̄cones. Vide q̄ritatē hui⁹ if
mitatis. cogita horrore nālis īdiacōis appe
titus p̄manē. Cogita deū cū ita hō sepeit
se hīc tñsituū sive medicis hoc dicētibus.
sive ipē ꝑ se senseit. q̄nta tūc eit claꝰ sciē.
q̄nta ī morsa ī eo q̄ se nō disposuit. Tūc ei

ipā pcā ad meā ꝛfluet. ⁊t cogita qñtū
de ſigul' pcīs tuis ⁊ paſſionib; ꝑpriis ſigu
lat' tūc doleb'. qā ea nō vicisti. ⁊cogita ſi
tali articlo mortis eēs ꝛſtricto. ⁊ vicus et
caupisēcaus ligatis. qñto deſideio deſidea
res vnā hōrā ul' āuū ſalutis ꝑ emēdacōe.
⁊cogita hō cū ad illā hōrā veneis ⁊ hinc
trāſib'. ac tpīs ꝑteritū ꝛpueneis ad eternitē ad
quā trāſib'. qñ breue t' videbis tō vita tua. ap
peb' t' breue ſapnūū. ⁊t t' eit totū tpūs ⁊ vita
tua. ac ſi ꝑ medias ſpacū puta ꝑ vter medie
leuce ꝓteriſſes. ⁊cogita qñto eit dolor cū vi
deis. ꝑdi qđ tā ꝑua delectacōe illa ſepulina gra
dia amiſiſti. ⁊cogita qñ amara eit ſepatio
cū ab hīs q̄ vicioſe dilexiſti ſepabeis pu
ta ab hōie tuo q̄ hic ī alto ſtatu totis vib;
hōrē aſiſti ul' a voluptib; tuis. ⁊t ſic de alis
cōſilib;. ⁊ꝺſidera diſpoſicōēs moriētis. quō
totū corp; nigreſcat ⁊ rigeſcit. oculi cōtabeſ
cūt. ⁊t cetera. ⁊cogita quō dēones ſit ibi tp
leones rugiētes ꝑpati ad eſcā. exſpectātes
aiaz. Deū ymaginare quō aia ī egreſſu
ſuo a corpe cū ꝛcepeit ꝛſideare ī regionē ig
notā. ⁊ qđ tot dēones ea expectēt. qñ ūus
te eriet. qñ libēt rediet ad corp; ſuū. ꝑ nō
pūt. qā clauſe ſt' feneſtre ſeſuū ⁊ aditꝰ vita
les. ⁊cogit' ergo trāſire ad captiuas ītimicoꝝ.
⁊cogita quō tūc ſīguli ſpūs vicioꝝ ad ea oc
curret. q̄rētes ſua ī vpa. ⁊ꝑs ſibie ſibia.

ſpō luxuriē q̄ ſua. Et ſic de alijs. Vltiō aduēt
quō aīa egreſſa de corpe. ſtatī ſtatuet ante
tribunal iudicīs. & tūc ſeret ſētēcia q̄ ex hō
tūc uſq; ītēnū nō reuocabit. & vbicūq; tūc lig
nū cecidēit ibi manebit. Demū cogitā quō
tandē corpꝰ tradet ſepulturē & pretue obluuoī.
hoſpes huic fuit vnuꝰ noctis & abijt. & mēoria
eiꝰ ireſſit de tīn. Poteis āt modū hūc ex cōtin
no aſſumē de morte iuſtorū. Ita q̄ videres
ſe de hoc mūdo migraturū. q̄uidēt ī teſtīonio
ſcīe. exultāt qđ liberāt de iſtis miſerijs. & ex
huc nō fuerūt ligati, ſcupiſcētijs. nō dolent
hūc erie. Et ſic de alijs. Finalis modꝰ
ad formādū meditacōēs de pēis īfinalibꝫ.

De pēis īfinalibꝫ ymagiare Ita q̄ta.
ipm̄ īfrūū ſcdm̄ quaſdā ſilitudies a
ſās ſcīs hō positas. Aſpice igit chaos horri
bilissimū locū ſb̄tanei. puteū profūdissimū.
& totū ignitū. Ite ymagiare caligatē horri
bilē & magnā & pēitꝰ tenebroſā. obſcurissīs
& tribulſſīs flāmis ſuccēſā. clamātibꝫ vlulā
tibꝫ & plāgētibꝫ vnuſis p̄ īexplicabilibꝫ do
loibꝫ. dalibꝫ & ſilibꝫ ſilitudinibꝫ poteis cogi
tē. Cogita de penaū acbitate. Dicat enī
ignis ille ad ignē nīm tāti ē caloīs. q̄ta nī
ignis ē ad ignē pictū. Et ita cogita de fri
gde & fetōe. Huiꝰ pēalitatis acbitas patet
ex ſtridōe denciū. ex gemitu plāctu. & blaſ
phemia dei. Et ſic de alijs. Cogita de pena

rū mltiplicitate. Ibi ē ei ignis ĩextiguibil. et obscurissim⁹. fetus ĩtolerabile. fetor horribil. tenebre palpabiles. Ibi erit pēn ĩ oi sensu. In visu p horribiles visus et aspect⁹ dēo nocz. In auditu p lamētabiles gemitꝰ et clamores ꝛc. Cogita de miserabili societate et crudelitate tortorū sn oi mia. In torquendo nō fatigāt. nc ad mias ꝛmouēt. Insultabūt ei dicētes. Ibi nc gla. vbi nc alt⁹ status. ubi nc superbia. ꝛc. Cogita quō ibi p mēbra q̄bz q̄s peccauit eisdē et puniat. ita ut ĩ oibz mēbris malꝰ ibi penā sustineat. Cogita eaā de pēa ītioi. videlz de ĩmorsu ītioi ꝛscē et vīne eorū. q̄ nō moiet. cdō pt sufficāt cogitāte q̄litū doleat. qđ illā penā modicas laboibz et breui tpe nō euaserūt. Ite ītime passiones marīe regnabūt ī eis. Erūt ei marie iacūdi et iucūdi. et erūt ita sil' sicut canes rabidi. ꝛc. Ite recordabūt poꝛū delectationū ad augmētū pene. Vn ibi lamētabūt dicētes. cdō nobis p̄fuit superbia. ꝛc. Cogita de duabz pēis. q̄ scalz nūq̄ sit finis habitua. nō p̄ mille milia milliū āniorū. ymo nō p̄ tot ā nos qđ posset ī mille milibz milliar. q̄ nulla ē ibi redēptio. nulli⁹ finis. Finalis modꝰ meditādi de extimo examine. Feria sexta.

De extremo examine cogita q̄liter tūc fiet tibi. Ipā ei āgelica tuba. miabilia tremenda signa. fulgura. choruscationes p

auaet orda hoim. ⁊ pauc facaet. Cogita si
potes magtudinē ire usti udicis veientis
cū eos q eū offenderūt. ⁊ qntū mali tribūt.
ymagīare quo ⁊ qm amara fiet ibi diuisio.
ponet ei usti hūles mites ad dextra. sibi
iudi te ad sinistra ietnū amo nō pcedi.
Huc sut duo i mola vna. i domo vna. ⁊ v
ng assumet. vn⁹ relīquet. Cogita qd
tōrus. qd hoīvis. qd āmiacōis eāt sup
bis ⁊ elatis hui⁹ mūdi. cū se abiectos
paupes viles ⁊ despectos. qs īsanos pu
tabāt ad dexteā xpi i gla viderūt assis
tētes. Tunc pnūaz itm se agētes dicēt.
Ecce hic sc. qs aliqn habui⁹ i derisū. Et
cū usti stabūt i magna pstātia aduīsa
eos. q se angustiauerūt. Cogita quo ibi
oīm apm ⁊ cogitationū fiat reddicio.
Ihelim ei sarabit i lucnis. id e hic qui
apparēt velut sci īuestigabūt ibi. ⁊ q̄p
occultū i eis fuit. ad lumē veiet. Testes
erūt āgeli ⁊ dyali. q ostēdēt nob oīa
q fecim⁹ ubi ⁊ qn. ꝛc. Ite pnū scli. et
tot⁹ mūdi. dabūt testimoniū cū pcātes.
Cogita quo xps exhibebit ibi passionis sue
īsignia. quo ⁊ illa exprobrabit nob q ea
pcepsim⁹. Cogita de illo tonitruo hoc
tribili. ⁊ inīcombili sua. Ite maledā i
ignē etnū. Cogita de dulcassia īuitacōe
ustoū ad sēpitnā cenā. ⁊ illa voce. Vei

te būdē pūs mei. ⁊c. Cogita qm̄ magn̄
sint opa mīe ⁊ pietatis. cū ea solū xp̄s
ad iudiciū suū adducē videat. Cogita
q̄ iusti ibūt ī vitā etnā. iusti ī supli
ciū sēpiternū. Et hec duo loca q̄ chaos
magnū duūsa st̄ manebūt. ¶ Ge
nēalis modꝰ meditādi de gaudijs
celestibꝫ. Diuīa die.

De gaudijs supcelestibꝫ ymagi
naē locū illū q̄ ymaginaias
silitudiēs a sēs q̄ nrā capacitate iuē
tas. Est ei ciuitas ex auro mūdissīo
gēmis q̄ pciosissīs mābilr cōstructa.
Singule porte ex singul' margaritis. Est
cūpus spēosissīꝰ oīū florū pulchritu
die decoratꝰ. Ibi estatis ameēitas. ibi o
doris suauitas. ⁊c. Cogita q̄ntū potes
quātū ei gaudiū ex visiōe sās trīu
tatis. ī q̄ relucet exemplar oīs pulchri
tudīs. oīs bōitatis. oīs suauitatis. Quā
vidēdo oīa sciēda scies. ⁊ q̄cq̄ volueris
ī ea hēbis. In eiꝰ ei visiōe bēatificabeis.
Cogita de visiōe hūanitatis xp̄i. quō
q̄ hic fuit. ppt̄ nos pauꝑ ⁊ vilis homo.
ibi sblimis ei deꝰ ⁊ hō. Cogita de
gaudio qđ hēbis ibi ex sociētate q̄loꝝ
se vīgīs maīe. oīmq̄ sōrū aplōr mrm
cōfessoꝝ ⁊ vīginū. Et quō de cuiꝫlibꝫ
gaudio gaudeb ⁊ tu. Cogita de dotibꝫ

quos ibi corpa tua ꝛcapiet. q̄ sut īmorta
lus īpassibilitas. sūma agilitas ⁊ max
ima spēositas. Cōcepta de dotibz aīe q̄bz
ipa replebit. q̄ st pleitudo sciē iusticiae
⁊ lenciae. Cōcepta ex istis dotibz. qm̄ mlt
is aliaseqis videlz securitatē qua nō
tiebis eici. nō tiebis a tēptatoe vinci.
Iīi t sūma lubtas. iīi saitas. iīi volup
tas. iīi aīcicia. iīi hār. iīi iōardia. Cet
brevit tiēbi ubi q̄cq̄ volueis. ⁊ q̄cq̄ no
lueis nō tiebis. Modꝰ meditādi
cū bīficaa dei Creia tria.

Ut cū bīficaa dei īmunicā aliquē
modū habeas meditādi. ⁊ meō
ria tua ꝛformādi. scias qd̄ ī hīs tplici
cōsideacoe poteis tuas meditacoēs va
riae ⁊ dilatē. ut nīc tua meditacio
vset aīa ipm bīfātē. ut nīc cū ipm
au bīfacat. nīc cū ipa bīficaa q̄ t mlti
plicat clarifit. Cōsideā qd̄ ipe bīfatoe
tuꝰ dūs deꝰ ita tibi bīfacat. ut nichil
a te ipetat. qā nec te nec aliq̄ creatūa
īdiget. Cōsideā q̄ sit īfinite potētie.
cuꝰ potēcia declarat vnūsitas ⁊ mlti
tudo creatūaru suaru. Cōsideā q̄ sit
īmēse sapiē. ⁊ hoc attede ex pulchritu
die ⁊ ordie tocꝰ vnūsitatis. Attede
igit q̄nte sit boitatis. q̄ hic tlis tātusq̄
dūs encæniolū t tbuit. ymo q̄nte boni
modiū

tatis q̄ tāt̄ de tantillo dignet cogitē.
Cōsidera q̄n̄ sollicita sit tāta maiestas
cū te i tbuēdo bn̄ficia nō q̄ t̄ mariē
expedit. Ab eterno disposuit ea tibi dare.
ab eterno t̄ sp̄ de te actualissiē cogitauit.
t̄ talia bn̄ficia t̄ p̄ordiāuit. Ita solli
cit̄ cū te sicut cū tregua vbē. ul' vni
uersitatē creaturaꝝ. Ita ei hyc magn̄
rex t̄. t̄ cū te itēdit ac si vacaret a si
gul'. Et hoc affectū tuū nō modicū
ad gratuitū t̄ aōrē accēdet. si sīgu
la dīna bn̄ficia toto generi hūano colla
ta. ita tibi attrahēs t̄ ita ex eis te ad q̄
tatudiē intelligēs obnoxiū. ac si t̄ soli
fuisset collata. Vbi gratā. ac si pro te solo
crucifixus ceet t̄ hō factꝰ. ppt̄ te solū cre
asset celū t̄ terā. Et hoc docet nos ēsos
tomꝰ. Affectu eciā tāto illa sua bn̄ficia
t̄ dat. q̄ si eciā mūnū q̄d daet gratissimū
meito debet ee. ppetua igit caritate di
lexit te. t̄ ex ppetua t̄ maxīa caritate do
nat sua bn̄ficia. Circa tenp̄a at cui tā
ta donat bn̄ficia attende q̄n̄ vilis sis.
q̄n̄ plena malicijs t̄ cōcupijs. sicut t̄
superiꝰ satis ē oñsū cū dicet de disaussi
one tua. t̄ ppa cognitōe. t̄ de meo peccō.
Circa bn̄ficia duplicat forma medita
cōes. Primo cū hꝰ. q̄ mala tua t̄ benig
nissie dimisit. Secdo q̄ inuiabilia t̄

cōtulit dona ⁊ munera. Dimisit ei tibi
tot mala q̄t fecisti. de q̄bz sup̄ dictū ē.
ymo dimisit tibi tot q̄t facere potuisti.
a q̄bz te p̄seruauit. Attende ea q̄ lōgu
nimit te expectauit i p̄cīs. ⁊ nō oc̄idit
sicut meruisti. Circa ā bñficia q̄ t dē
dit cogita. q̄m mltm. q̄ bona. q̄ utilia.
q̄ mag. dns enūabit ea. dns ītelliget.
q̄s loq̄tur. Attende ut ea hoc modū ha
beas cogitādi. Cogita q̄ dedit t dona
natie. dona gr̄ie. ⁊ dona sc̄i excellētie.
P̄ce alīq̄ de sīgul. nā i q̄lbz sc̄i mltm
bona valde. De dono ne ē. q̄ creauit
te ⁊ ab eterno te disposuit creandū. non
creauit te pecq̄ ꝑ hoiez. Dedit t visū
auditū ⁊c. Et sīgul creauit sensibz ea
q̄ sibi cōgruūt oblectāmēta. Ite dedit t
aīaz ītellē. cui dedit rōnē ingenuū ⁊
iduſtriā. qua oīa materialia posset ītelli
gē. Dedit sc̄ mētē ul ītellām. qua imate
les ꝑs s. deū ⁊ āgelū ītelliget. ꝓpt te
oīa i tra creauit oīa elemēta ad tuā vi
tā. diuisa aīalia ad tuū nutrimētū. De
dit dona gr̄ie. p̄o ad volūtatē tuā ab eo
auersa ad se reuocauit. ⁊ ei gr̄az sue iusti
ficatiōis īfudit. q̄ solū ab ipō descendit.
Dedit volūtatē. ut te velles emēdare. tp̄s
⁊ locū ordīauit ut posses. Ad donū sc̄i
excellētie spectat. q ꝓpt te misit filiū

ſuū ⁊ mauriari. ut eēt amicꝰ tuꝰ ⁊ fiat
tuꝰ. ℭ Nu ꝑ te mortuꝰ ⁊ crucifixus ē.
⁊ ſepm̄ dedit i altris ſacm̄ēto. ℌauſit
t ſpm̄ ſcm̄. ⁊ hoc i ſignaculū acepta
cois. i ꝓuilegiū cōis. i anulū despō
ſacois. ℭ Cogita qm̄ nūa ab ūcio eſpt
mirifica cū ꝙre humano. ꝑ genus
humanū locutꝰ ē cū ꝑib. apparuit i
figuris. loqbat i ꝓphis. eduxit de egyp
to. iduxit i tra pmissois. ⁊ ifita mia
bilia operatꝰ ē. ℭ Vt qd at hec oia fect. ñ
ut ꝙ figuās. ꝙ ezechias excellentiā tuā
i cognoc̄ē veri uiuiaret. ⁊ affectū tuū
trahet ad cōtē boi. ℭ Vita xpi ſb cō
pēdio colligā ut facilius mēteris.

Deiul appet vtilꝰ q̄ ſalubus occu
pes mētā tuā. qm̄ mſtiū iaū
cois ihu xpi. ℑrequēt ergo mo cotidie
aliq̄ hō ꝓtracta i corde tuo aliq̄d de vi
ta ul de morte dñi tui ihu xpi. ℭ Cogi
ta quō dñs deꝰ tuꝰ post mitas ꝓfigna
cōes figuāru. ꝙ multa ꝓpharu oracula
misit āgelū ſuū ad ſactissimā vgine
mariā ut cōſensū ꝑbet. atq; i ea vtero
cōceptꝰ ē. ⁊ nouē mēſibꝰ ūnoatꝰ. ℭ Cogi
ta q̄ dei filiꝰ tuꝰ magnitudis nō ē fi
nis factꝰ ē ifātulꝰ. i ꝑsepio vagit. pā
nis ūnolutꝰ ē. ℭ Cogita q̄ tāqm̄ pcūi ē
cūcaſq; ē. ut tua ſēſus cōcupiis poſſis

cūcadi. ¶ Et nomē accepit ut ulis vāzet. ut itelligēs qā suos nō ālienos eēt saluatura. ¶ Cogita quō adhuc tex puulq magos ad se traxit ab oriēte stella ꝑuia a qbz adoat. et q ipe eēt xps testiōniū adhibēt scbe. et ꝓphīa de loco natiitatis eiq apcius declarāte. ¶ Cogita quō ipe ꝑmogenitq creatrīc tīp lege p̄ceptoꝝ ob lugatq oblatq ē i tēplo. ¶ Cogita q adhuc puulq fugiēdo i egyptū. regis hierodis isidias et psecutōēs dedīauit. ¶ Cogita deū q a duodecīo āno usq ad tresimū tīp vnq de ꝓphīs īcognitq et ignotq oīm dūs latitabat. ut te doceret ut nō surgas ad agēda publica. i qbz laus et hoī eō qn potit ni ꝑius sedeis ducaq te hūi liādo. ¶ Surgite igit postq sedeitis. ¶ Cogita deū q ipe puissimq et mūdissiq ab oī macula. ut oem iustīcā īplet. ¶ ad iohīe baptizatq ē. et ut aqs baptisma tis sāficaet. ¶ Cogita qlit ut nob exemplū tbuet tēptatōibz resistēdi ipe a dīa bolo tēptatq ē. victusq atq nob exēplū dedit legitīe cōi īmicos ꝑliādi. ¶ Nec deū paucos de mūdo abiectos hoīes et hūiles elegit. cū qbz paucis totū mūdū ceput gladio ꝑdicatōis debellaē. cuncta tes ēruabat. et castra noctes ducebat tn aīone puulos. ¶ Cecis usū tbuit. surdis

restitut auditū. leprosos mūdabat. de
mones eiciebat. ¶ Oēs q̄ p̄ q̄buscūq; lan
guoibꝫ detētos sanabat. ac mlta mi
ꝯa faciebat. q̄ si p̄ singula scribere ut scē
dicit euāta toties totꝫ mūdꝫ nō capet.
Volēs āt hostiā offire, ppt̄ quā veneāt.
allatū a discipl̄is azellū celi tirecꝫ dns
ascēdit magno tūpho ⁊ laudū p̄conijs.
Pueris hebreoꝝ clamātibꝫ ozāna i excel
sis ihrlm ingredit. eisq; ruinā ⁊ aie nre
cecitatē ⁊ ipuitatē. tactu mre visꝰibꝫ
amaissie deploābat. ¶ De cena dni
⁊ ꝓdone ad suꝑnoēz corpis x̄i ihu dni nri.

Inter oīa meditalia x̄pi p̄cipua iure
dacre. cōstat ee dignissimū finale illud
duuuū dnice cene. Iocꝫ nōnūq; spealiꝫ
⁊ deuociꝫ tuas cū illud fœbris medita
ciões. ¶ Cogita igit̄ q̄nte fuit hūilitatis
qđ dns xp̄s cū ill' pauperul' suis discipl̄is.
p̄cipue cū iuda, pdone eade mēsa ⁊ scu
tella cenauerit. ¶ Itēq; pedes eoꝝ hūili
tatis volēs exēplū arcaꝫ ipīme, pstrato
hūiliter abluebat. ¶ Intuere pietatis ⁊ cu
itatis hoc fuit q; eosde dis'cos tā dulcibꝫ
alloq̄is. tibiq; exhortatoriꝰ, dsortabat. Iz
si' oīa cotidie ⁊ marie dnīca corpis sac
mēta suꝑturꝫ meditā faciās deuotissie
illuꝫ mistery. qđ ibi p̄mutꝫ eat istitutū.
Siquidē postq̄m agnū pascalē typicū

cū suis dis[cipulis] comedit moꝛe uidelicꝫ. ex hac uera agnū paschale comedēdū dedit. Cōsecrauit ei corpꝰ suū. atꝙ dis[cipul]ꝭ tradidit ad māducādū. q̄bꝫ ꝫ ꝑtātē tribuit id ipm cōsecrādi. aliꝭq̄ tribuēdi. O vē magna munificētia. O īaudita largitas. O caritas sup̄excellēs q̄ seipm dedit. q̄d potuit negare. O quid ultra faceꝛe. O dia q̄ potuit ꝑ nob̄ fieri. o tā q̄ habuit dedit. O dedit regnū suū. dedit seipm. Ioēs i hac cena dicebat. Nec q̄ensq̄ fecerias. i mei meoꝛiā faciatis. In meoꝛiā scis eoꝝ que ꝑpe te i carne gessi. q ꝑpe te deriso illusus ꝫ cōfixus sū. In mei igit meoꝛiā. Leonis. Hāc nob̄ meoꝛiā ꝫligit q̄ eadmodū si q̄ ꝑegre ꝑficiscēs aliq̄d pignus ei q̄ dilexit delinquat. ut q̄ēscūq̄ viderit possit eius bñficia ꝫ aīaciaꝝ cō meoꝛari. q̄ē si ille ꝑsēs dilexit sīl igē ti desideio ul' fletu illud videꝛe nō potest. Ioēs saluator hoc tradidit sacīmētū ut sic memoꝛiem. q̄ ꝑ nob̄ factus ē. Hoc igit cū accipimus a sacdotibꝰ memoꝛiem q̄d corpus ꝫ sāguis xpi ē. ut nō simus i gratiā tātis bñficiis. Hoc sacīmētū oīm sacīmētoꝝ excellētissimū exoꝛtus ē mediana. ꝑfectibꝰ dieta. debilesq̄ cōfortat. valētes delectat. lāguoꝛē sanat. saīatēq̄ seruat. Fit hō māsuetior ad meliꝰ.

pacientiam ad laborē. ardentiam ad amo
rē. sapientiam ad cautelā. ad obediendū
promptiam. ad gratiarū actionē deuotiam.
Ite hō sacrāmētū sensū mutat. et i quoi
bz patrū tollit oīo cōsensū. Hi ergo post
sumptionē huius gloriosi sacrāmēti nō tā sepe.
nō tā acerbos motus sentis iracundie inuidie
luxurie. et ceteroz huiusmoi. quās age
re pi et sanctum dei. qz vtq; sacrāmēti o
ffat i te. et gaude qz pessimū vicq; acce
dit ad salutē. Audite vt qz essem sacra
mētoz solet ee sm dispositionē et ipsa
rez accipientiū. Deus ei uidens hec pmis
sa dona accepit. q corpi dei suscepit.
si tu suscepit. Itaq; studendū e. ut
quātū potueris ante eius suscipiōnē te dig
ne ppares. Cū ei corpi et sanguine
dei indigne fuit. iudiciū sibi māducat
et bibit. Cuna at sit q exigit a te huius
sacrāmēti digna suscepcio. salus corpalē
mūdiciā. puritatē scīe. et actualē deuo
cōnez. Corpalis at mūdicia ad hoc e ex de
creto. ad hoc necessario requisita. Purtas at
scīe pfectū a cunctis ipa e necessaria. Ita
vide ut ante suscipiōnē huius sacrāmēti cō
tinēas. atq; si fieri pt ante aspectū dei
humilit lacrimas fundas. q̄bz te laues a
pctis tuis q fecisti. et q omisisti. et q fa
ce potuisti corde ore et ope. Circuspice i

lib' dyalogoꝝ. Decasse ē ut cū hec dīna
mīstia agim⁹. nosmetipos deo ī cord cō
tīē mactem⁹. qz q̄ passionis dñice mīstia
celebram⁹. debem⁹ imitari qđ colim⁹.
Hoc deū ꝓfessio oīm pcōꝝ. de q̄bz te
uiget cōscia. ꝑtī notabilia cōia. expe
dit ut cōfitear⁹ ⁊ de ignoatis reddas
te culpabilē sacdoti. In hys igit duo
bz cōtricōe ⁊ ꝓfessiōe. lauas ꝑcām ab
īpuitate. Actualē at deuocōēz ī te fa
cūt tūr ⁊ amor. Timor tantū tuerē
cām agr at desideriū ⁊ affectū. Hēas
igit reuerētiā ⁊ timōē. Accubit ei ē
hec mēsa. ad quā cū debita reuerētia
⁊ cōgrua vigilātia nām ē ut accedas.
Dicde ī hac sacdotali mēsa nē pīs ē
xp̄s. ⁊ q̄ vltimā cenā cū aplis ornauit.
q̄ē ista q̄z cōfecerat. Ilo ei hō ē q̄ Ꝓsumā
corpz xp̄i facit ⁊ sāguēz. s̄ ille q̄ pro
nob crucifixus ē xp̄s. Sacerdotis ore
ꝑba ꝓferūt. ⁊ dei virtute cōsecrāt ⁊ q̄ā.
Cruō igit tu ad illā mēsā. ad pīciā
xp̄i. ad tactū filij dei ītrepid⁹ audis
accedē. quē iohes baptista tāq̄ cōtac
mīsit. Petrus aplōꝝ princeps. a se p
fastidiē reppulit dicēs. Exi a me dē.
q̄ ho pccōr sū. Cruē tremūt ptātes.
⁊ adorāt dnāc̄ēs. Denigz accipe q̄ ꝑ
te quē sumis. erit index tuꝰ. Time

ugut ne si indigne suscipeis et sñi re
uerencia. pg morte tuearis iratū. cū
ad eius tribunal psentatꝰ fueris udi
cādꝰ. Cogita q; licet mille milibꝫ
angelorū te ad hoc sacmētū p̄ puras
orones scissias meditacões p̄paueis.
nichil eēt ad dignā suppacōēz. ecia
si habeēs mita oīm sanctorū. quito mi
nꝰ tu q; tepide. q; sñ deuocē. et sine
p̄paracōe accedis. Te attende ꝑpriā vili
tatē ino supeiꝰ dicto. et reputabis te
indignū et actiues reuerencia cōgruā.
et hoc maxie valet p̄ hui⁹ sacramē
ti digna susceptōe. ut quitū potueis
fias vilis i oculis tuis. Habe ecia de
sideriū ad hui⁹ ricipiēdi sacmenti
susceptōēz. Paul⁹ ei iste ut dicit au
gustin⁹ esurie quit hoīs itioris.
Duisi at duisimode affectū ad
hui⁹ susceptōēz sibi formāt sacmēti. Alq
ei trahūt amore vnionis xpi. ut di
lectū i se sepiꝰ apleant. Alq trahūt
desideiis sanacōis passionū suarū et
malorū desideiorū. ut eū qi medi
cū ad se vocēt. p̄ que ab oi infirmitate
aurēt. Alliquos trahit cōscia delictoꝝ.
eo qd hoc sacmētū istitutū e i remis
sionē pcatoꝝ. Alliquos trahit amor
et cōpassio xpi. ut sucurāt p̄ hāc hoc

nā vi⁹ sil' ⁊ defluctus. dr sic de alijs.
Ut āt desideriū tuū accēdat. cogita qp
xp̄s oīm dolos ad se accedēcaū tulit.
⁊ ipe infirmitates nras portauit. cuj
luer imūda accedēs retro. sanata ē.
peccatr pedes osculās. mūdata ē. Chā
nanea dū īportune seqt. exaudita ē.
Leprosi accedētes. cūati sr. Demoniaci.
paltici. ⁊ cūcta natūe mōstra dū acce
dūt ⁊ arcēdūt. salutē cōsequūt. Hēa vtr
de illo erubat. ⁊ sanabat oēs. Publicani
⁊ pōres accedētes. veiā meruēt. nec
cor cōtritū despexit. Igit cū feceris qd
īte ē. accede i fide. ⁊ fiducia speās de
infinita dei pietate. Debes eciā p̄apue
ani hui⁹ sacmēti susceptōēz deuotissīe xpi
passionē pcā. Hēa spealit i mēoriā pas
sionis legit hoc sacmētū īstitutū. Hi āt
q̄rs quo affū te debeas magis exhāle
tionis s. ⁊ iucrēcie. an āoris ⁊ deside
rij. An debeas ut mlti cū īportūa deside
rij festinācia anhelāt. an ut nonulli cō
sac stimulo ⁊ tōris magnitdie. magnitu
dēz sacmēti attēdēs. ⁊ qm̄a infirmitatē cō
sidēns magis debeas fugere ⁊ p̄ for
midie affectu ītuitu ⁊ elongni. Ad hoc
sā tīdeīt vtriq; affectū amēdātes
vtriusq; cōsac qd ei meliꝰ visū fu
erit eligētes. Testant siqdē Zachēus

ut dñm gaudēs ī domū suā rapet. Cen
turio ꝑpe vlitatis cōscius. reppulit eū di
cēs. Dñe nō sū dignꝰ ut ītres sb̄ tec
tū meū. ꝛc. Vnū tñ ē qđ gñalit oībz
tutū videt. ut scalz ex rueretia tumētes
spē ⁊ desidiū nō relinquamꝰ. nec ex spe
⁊ fiducia amittamꝰ timōrē ⁊ rueretiā.
Sz sp̄ unꝰ hec vtrasq; fidētes ⁊ timi di
fluctuemꝰ. ut eī scō grecꝰ. Ondulū nob̄
feruidꝰ ⁊ securꝰ. qm̄ sub spe timere.
Sīplicat tñ loquēdo duburū nō ē qm̄ me
lior sit affectꝰ agrīs qm̄ tīmōrīs. Sz qđ
ē sīplicat melius ī casu ē sepe peiꝰ et
plurīz ꝓculosiꝰ. ¶ De gñali mō
exercādi se ī passiōe dñi ihū. Ptā sexta.

Cura passionē dñicā ī qua te ꝑ
ceteris exactius ardēciꝰ ⁊ deuo
ciꝰ exercebis. ut ea q̄ ī sacīs euāgelijs
legeris ad tuā vtilitatē melius scias t
flectē ac digē ad ꝓpriā vtilitatē. Hanc
debes qđ tua sit ī qubz tua ꝓsideratio
cū morte saluatoris nri fructuosissīe
speculat. Sit at hꝰ tria opus. modus. ⁊ cau
sa. Opus. ut ꝑpaz passionē sicut facta
a scīs euāgelistis narrat studiosa et
deuota mēte ptractes. ⁊ iueries xp̄i mia
bilē pacia. ⁊ excitabeis tu ad ꝓpas
sionē. Cū at sacra dñice passiōis hystō
riā ī mēte tua riolues ut ad lām

opꝫ nīe i depcōīb; ꝺ tepleis. dilīgēt debes
ad hoc nīa ut q̄cūq; audis xp̄m ul' ih̄m
hoc fecisse ul' sustinuisse. p nomē ih̄u
i mēte tua ip̄ūtet nō hō solū. n' solū dō.
nec sola deitas ul' hūanitas. Dz i mēte
formabis ꝺceptū p̄sone unꝰ. q̄ sil' e dō
t hō. t i qua deitas t hūanitas sīn esse
clarū ꝑmixtioē i uno suppositō cōsiderāt.
Itaq; ihc ul' ih̄s cū dicit deꝰ t hō. id e
p̄sona deitatis t hūanitatis designat.
ita ut q̄q; dō fecisse dicat. hoiē fecisse
sm̄ fide catholicā i trēam. Et q̄q; hō
sustinuit. deū credam; t cogitem; sus
tinuisse. ubi gr̄a. Cū legis xp̄m fleuis
se sup lazarū ul' ih̄lm. i mēte tua ꝺ ca
pies nō nudū hoiē. q̄m tūc mīa; mia
bile e hoiē fleuisse. Hic cū audis xp̄m
i ātē pepēdisse. nō hoiē solū i mēte co
gita. ꝑ hoiē deū. Et āplius miabeis. t
mlto pl; ad deuocōē accēdeis. t move
beis ad ꝑassionē. Et q̄dē oīb; fidelib;
ih̄s ul' xp̄s. deū hoiē ip̄ūtat. Dz q̄nto
id lucidi; t clari; attēdē potis. tanto
ars deuocior i xp̄i vita morte miadis
t factis. Si hoiē cogitas. un tibi faci
lior cogita. q̄ hūanitatis ꝺceptꝰ e mēti
tue ꝑpiq̄or t fralior. Si hoiē cogitas.
in fiducialiq; adoabis. securiq; accedes.
Si hoiē cogitas. magis movebit te eq;

exēplū. mititas ſ. hūilitas māſuetu
do. q̄a melꝰ ītelligis q̄d ſit hō mi
tis ⁊ hūilis q̄m de dō. Di deū cogitas.
ūn oīa q̄ fecit ⁊ patit ul' loq̄t ul' ꝛeſ
pōdet. magis videbit cordi tuo āmi
tāda ineredā tristia ⁊ metuēda. Vt cū di.
ympno dicto. surrexit ihs. Di hoiēz ihm
ymagiārs. hec ē tua deuocio. q̄m dulas
hō pꝰ ⁊ mitis surrexit. volens ire et
se offerre ad mortē. Di deū hoiēz attē
dis. id ē ita ihm scapis q̄ ꝑsonā deita
tis ⁊ hūanitatis ſtatī cū di. surrexit
ihs. eciā si nil plus audis aliquid mi
rificū mēti tue ꝛpōnat. ſcalz q. dō sur
rexit ⁊ ad mortē iuit. Ita de ōibz facte
⁊ marīe ꝛbis ⁊ ꝛuisionibz xpi. Hūc nos
modū de xpō ul' de ihu meditādi sac
euāgelia docet. q̄ fere nullū factū ul'
miaculū iferūt. ī quo xpi sit hūani
tatē ⁊ dīnitatē nō manifestēt. Ita inei
es ī xpi baptismo tēptacōe miaculis. ⁊
marīe ī pluribz locis ī passioē. Ida ad
ihsaios ꝓpheuit deitate. sol obscuatꝰ
ē. Clamās voce magna. emisit spm.
ita ut eciā ex hoc cēturio cfessꝰ l' deū ihel
lustret. ex hūanitate āt oīa passus ē.
Itē hūc modū hūit ī suis meditacōi
bz deuotissimꝰ doctor bnardꝰ. ut ei
ſi' cātica. Dicdē igit cū nōie ihesu

hoiez. ꝫ ꝑponō mitē ꝫ hūlē cordē. be
nignū sobriū castū mūdē. ꝫ oī denq;
sānte ꝫ hoēstate ꝑspicuū. eūdēq; ipm
deū oīpotētē. Sumo m̄ itaq; exēplū de
hoīe. auxiliū de potēte. Vedō ītm opa
passionis xpi. ut magis accēdaīs ad tō
passionēz debes diligēt adiutē. q̄cūq;
aūq; legeris ī passionē xpi aliqs pēalitates
sibi īflictas. eodē gñe pēalitatis. seu eodē
gradu pēaruī xpm ī passionē sua ultra
oēm hoiez fuisse afflictū. qđ ex multis
causis potis ꝫsideraē. Quare te ut passionis
xpi amatrices secias multū mouebūt.
si bñ ꝫsidaueris. Vnaq;q; ei hō ī eodē
gradu pēalitatis plg minusue patit. q̄
to pena plus sensit. sic notū ē. Tanto
aūt q;q; pena facilius ꝫ acrius sētit. q̄nto
fuit natura viuacior. ꝫ sensa eius facilius
capit. Iz xps eāt nā viuacissimā. ita q.
libz pēa sibi īflicta eāt ei cruciatia. Cogi
ta go si ia crucifixio. ꝫ ia clauacio manuū
ꝫ pedū. de qua ypḥia aut. Fodert manus
meas ꝫ pedes. ⁊c. Altei cuiuslibet hoīs fuisset ī
tolerabil. q̄nto cruor ꝫ acbior xpo ī sua
nā delicatissia nobilissia ꝫ viuacissia.
Ite sēdz augustinū. xps nō patiebat
ni voles. Ipe ei passionēs voluntarie sibi as
sumpsit. ꝫ tātū patiebat q̄tū volut seu
spōte assumpsit. xps aūt patiebat. ut satis

facet p ꝑcō nr̄o. Credēdū ē q̄ qr̄e ꝓfec
tissē satisfecit. t ugit amarissiaz etiā
penā assūpsit. Pcām ei ꝑmi hoīs pea
ifita īdigent ad satisfactiōē. Et hec
tacio bonauēture. Itē eāt pena eo gra
uior q̄ a peculiari suo ꝓlō īflicta. cui
nito dicē potāt. ꝓlē meq̄ qđ tibi facē
debui t nō feci. tu aūt qđ mī peiq̄ retri
buē poteās q̄m fecisti. Itē pea xpi eāt
i oī sensu. i oī mēbro sict tueries si bñ
opq̄ passionis i mēte tractauis. Itē de
uote ymaginaē itioiē xpi pealitatē. que
forte exterior pea nō eāt minor ymo for
sitan mlto maior. Erue itior pea cru
ciabat i eo ex nīo zeli feruoe p hūano
genē. i q̄ tm ad maiorē ptē videbat pas
sionē suā fore inutilē. ꝓpt ꝓpaz malicā.
Itē hec itior pea. fluxerūt ex mariā cō
passiōe sue dilassē mīs. Itē ex musea
cōe iudeoz. Itē ex doloe dissoz. t pcōz
eoīū. t marie iude. Itē ex nīa cecitate. t
īfirmitatiē. Cū aūt legeris ul i mēte tuol
ueris. q̄lr xp̄s fuit flagellatq̄. turpiq̄. de
lusq̄. ꝓputq̄ ēcrucifixus. ꝛc. noli solū cogi
tare de pea exteriori. Dz uta dñs ihm tessi
ce i talibz peis q̄i hoiēq̄ deū extq̄ suma
pealitate afflictū. t etiā ultra q̄ hūa
na mēs ꝓpiedē ꝑt itiq̄ tribulatiōē t dolō
sū. Et uē si uta ēspiceas xp̄m i q̄ius afflic

nō ꝓstitutū. si nō ꝺoles valde mutādū
ē. tū inuenies si ꝑfē ꝓphēdeis aīaī beatū
ita īexplicabili pēa afflict hūāitatis af
fectu ꝓpatēris. qñ tomaꝛs dño dō tuo.
Et hoc de opē. Circa modū āt pacīēdi
si dilectēs fueis. ⁊ deuote irmais. iueies
ꝓpue hūilitatē mititatē. ⁊ ꝯmāliꝰ oīm
vītutū ꝑfectū exēplar imitādū. Ut aūt
modū pacīēdi ī xpō ī te meliꝰ sēcias. de
bes ī oībꝫ q̄ de xpī passiōe lectis ul' cogi
tas. sꝫ ī mēte tua ꝛuoluē quō xpꝰ se hꝫ
buit ī ꝰb' ī ꝛnsitibꝫ ī factis ī pēis. Cquō
se hūit tā ītrā q̄m extꝛā. ⁊ quō illa ꝓut
loca ⁊ psōīs ꝓgruebāt. optīo mō forma
bat. Et hoc poteis ī euāgelio īuenire. ul'
cte si ibi nō ē expssū. ex tempō formāe.
Nā nullꝰ xpīanꝰ ignoāt. q̄ ī oībꝫ op
tīo mō se hūit. Igit de mō ita debes co
gitāe. Cū ubi q̄ā legis. Stetit ihūs añ
pilatū ꝑsidē. ꝛc. Cogita ꝓmo modū sta
cōis q̄m hūilis fuit. forte ī cliato capite
demissis oculis. Dein de mō placīs uocē.
q̄m leuī ⁊ dulci uoce deprecꝑsit. ita ut de
lectāet audīe aliquē hoīnē ita loquētē.
Nā uox eiꝰ nō minꝰ dulcis. q̄m facies
decōa. Dein cogita quō ītiꝰ se hūit.
⁊ planū ē qđ stetit cū suma hūilitate. nō
hīs īmdiā cū pilatū ⁊ iudeis. ꝑ xpas
siōēꝫ. Dic cogita q̄n iudei clamauēt.

crucifige crucifige eū. ꝛc. quō xp̄s ea
audiuit. cte ſūmo dolōe ex ꝓpaſſiōe ⁊
zelo. ⁊ tm̄ exti? hūiliꝫ ſe habuit. Et ſic
oīa p̄tinēta uerbis modū xp̄i ſe habēdi
ſedm̄ loca ⁊ tpa. ⁊ uerbis oēm uitā in
xp̄o. ⁊ optimū modū q̄ ſe hꝫē potuit.
Maria aūt diligēt attēde modū. quo
utiq; ſe habuit ꝓpaſſiōe uel zelo. ꝛc. Cur
ca tertiū ſ. causa ut ſp legē. ⁊ cogita
de paſſiōe redēptoris tui. ut ſcias q̄ tu
es causa. Passa ē ei xp̄s tua ꝛdēptōēz
illuīacōēz iuſtificacōēz ⁊ eccl̄ificationē.
Trahe ſp attrahe t̄ ⁊ hoc bñficiū q̄ pro
te ſolo paſſa ſit. ut ſupi dictū ē. Tē cogi
ta ſp q̄d legeris uel cognoueris. q̄ di
cat t̄ xp̄s. Hoc fac. ut tu ſequaris uestigia
mea. Te hūiliet. pacient ſis. tollas cru
cē tuā ⁊ ſequaris me. q̄ nō ē ſeruꝰ ſup
dñm ſuū. ¶ Passio xp̄i breuit̄ col
lecta ad modū faſciculi. Faſciculꝰ p̄mꝰ.

Faſciculꝰ murre di ¶ Sabbato.
lecti mei mi. it ubera mea ꝓmiſi
bit. Loq̄t aīa deuota deſignās ſe xp̄i
amicitiā ſil collectā uelut i ſuo ter
toē cōmittere. Vt aūt ecia tu q̄q; meo
rū tua p̄ meditacōēz mortis xp̄i ifra
mē deſideas. i p̄ceptu hꝫas faſciculꝰ
q̄ i mēoria tua ꝓmoneāt. paſſiōēz xp̄i
hic tractū ſoliꝰ. oīdie euāgeliſtaꝝ iſe

tuim⁹ xp̄edioſe. ut ex ill' pauc⁹ ſodm
ꝯa tria q̄ dm̄ ſt. opꝰ modū ⁊ cauſā ha
beas materiā copioſe meditādi. ⁊ de
pauc⁹ plīma colligas. ¶ Loquta ihc
mō ſolēnu ꝯa cena. de q̄ ſup̄ dictū ē ꝛc
lebrata. ⁊ ymo dicto. xp̄o deꝰ ⁊ hō vi
dēs ꝑpiquabē tpō ſuū. ſurrexit ut iret
ad montē. ¶ Hoc ē opꝰ qđ fcat. ¶ Loquta
ihc ut ſup̄ dictū ē de mō. quō ſe hūit
tbꝰ ⁊ extra. cūdo fuerā diſcipl̄oꝝ ꝑdurt.
penū aſſeit ſe ter negaturū. ⁊ alia q̄
loq̄bat. ¶ Hoc uterū opꝰ. ¶ Loquta quō
modo extrāei vba ꝯa deprāūſit. ⁊ q̄li ī
tioi ꝓtulit aſſeū. ¶ Et ſic facias ubiq;
nr̄ opꝰ ē ſt repetē. ¶ Aſſūpto petro iacta
bo ⁊ iolīe. aut. ¶ Triſtis ē aīa mea uſq;
ad mortē. ¶ Relictis ill' ſolꝰ erat ī mōte.
¶ Finita tria vice cōione ex imaginacōe mor
tis. ⁊ tūo doloꝛe ⁊ tōre. facta ē ſudor eꝰ
ſic ſāguis. īmuēs ꝙ hoc ī effabilē penā
ſuā. ¶ Nā de nullo tāqm̄ tale aliq̄d legim⁹.
¶ Tūc āgelꝰ ſuū dm̄m ꝛfortauit. ¶ Loquta quō
xp̄s īmicis ſuis obuiauit ⁊ ſpōte ſe obtu
lit. ⁊ hos ubo ſuo ī tīā ꝓſtrauit. ¶ Deīn a
uida oſculat. a uideꝰ capit tractit vīcat.
⁊ ad domū āne adducat. ¶ Et oēs diſcipli
fugerit. ¶ Et hic ſit t̄ faſciculꝰ unꝰ meꝝrue
ymēdādꝰ. ¶ Et hic ſi placet potes dilegēt
aſpicē xp̄m. q̄s ſit iſte q̄ iſta patit. ut te

subdas ei p̄ vōis assensū. Credē cgit̄ et cogita vīm ēē vēacē dei filiū oīm p̄ca
tū. saluatorē oīm. ⁊ tributarē oīm.
Infraculꝫ secūda. Vnica die.
Ex domo āne cōfessus veritē. a ser
uo nequā p̄cussus. Cogita hic apꝫ
modū ⁊ causā. vl' saltē aliqd eorū sicut
t̄ cōfecutus. Deū i domo cupiēs. ubi sēbe
⁊ phaiser expectabāt. adducat illudit p̄
cussus t̄ꝫ blasphemꝫ. falsū testimoniū q̄rit.
nō īuenit. a pōtifice adiuat. A petro ter
negat. ē xp̄s petrū respicies. exīt ⁊ flē
amarissīe deplorat. ayane at fīm. ad pila
tū victa ducat. Cogita modū quo ip̄i du
cebāt eū. q̄a pessīa t̄ꝫ latronē vl' malefi
cū. ⁊c. Cogita modū quo ille iuit. q; hūi
lio ⁊ pacīētissīo. ⁊c. Judas videns q; pote
bāt xp̄m ad mortē. mītū i se dolens qđ tā
dulcē hoiez tradidit ut se laqo suspēdēt.
⁊ retulit pecuniā cū qua ēptꝫ ē ager sic
p̄durt ītemas. Coram pylato multiplī ino
cēt' accusat. Audit ad herodē. ⁊ ab eo ut
fatuꝫ deludit ⁊ irridet. Hic dilectissīe
cōsidera q̄lis ē q̄ patit. ⁊ ei cōfigurē ut
cōpacīais īnocentissīo mitissīo amātissīo
⁊ nobilissīo. Et hic sit fracaculꝫ secūdꝫ.
Post Infraculꝫ tꝫ. Fia sda.
Hec petetibꝫ hoc videris dīmit pyla
tꝫ barrabam. ⁊ tradidit ihm crucifigēdū.

victꝰ ipatiētate uideaꝫ. ꝯ tiōie cæsaris.
Duc ihs mate ꝯ sæmate ī pis mltiplī illu
dit. clamide īduit. spinis cōnat. arūdie
pcutit. ꝯ ut rex ī derisū adeat. Hic hō
cogita modū. attēde causā quō ſ. xps se
hūit. ꝯ quō uidei se habuerīt. Causā. q̄
ie tāta ſustulit vadēs ut ēcrucifigat. ꝓpter
portat patibulū. pphā seq̄t ꝯ mlies flētes.
q̄bꝫ ait. Nolite flere sꝑ me. ꝛc. In mōtē
ducit caluarie. ꝯ ēcrucifigit. Et hic diligēt
ptracta modū ēcrucietis. Aut ei pꝰ crucē
eveherīt. ꝯ xps ascēdit ad crucē. Ā certe
crucē posuerīt ad tēn. ꝯ xpm sꝑ ea posue
rit. Nā alioꝫ modꝫ nō apparet. Et q̄cūq; fuit
modꝫ. ī uolue q̄m sit lamētabilis. Et hic
tria spēctāda cōueīt ꝓsiderare. q̄ntꝫ sit iste
q̄ tāta patit. ut ad xpm possis expedi per
āmūacoīs aspectū. qī ūmēsꝫ ē ptate spē
situte felicitate etnitate. Admirare igit
maiestatē. ānichilai. spēcositatē decolorai.
felicitatē tormētati. etnitatē moi. Et hic
tꝫ fasciā. Fasciaꝫ q̄ntꝫ. Ira tertia.

Pendēs ihs ī cruce. sitit. Cogita opꝫ
quō xps pendet. Cogita modū et
causā. cogita qđ sitit. Orat ꝓ ēcrucifixoribꝫ.
blasphēat ī cruce. ꝯ irridet a ptereūtibꝫ.
a pncipibꝫ. a latrone. Tituloꝫ veissimꝫ ꝯ
īdelibil. ihs rex iscbit. Stat mr ihu dolo
sa sub cruce. quā xps respexit. ꝯ ioh. xmo

sit. ¶ fuit tenebre. designās tandē q̄ta
sua cēt pena. ⁊ q̄d hūanitas q̄ dāno
fuit deserta. eo q̄d nō fuit redūdāda
virtū supnarū. quibz fruebat ad ifeioes.
q̄bz placebat clamabat hely hely. ꝛc.
¶ Accepto aceto. ꝓsūmatis iā oibz cū nu
chil ⁊ restabat agendū clamās alta
voce. emisit spm. ¶ Innuēs q̄d si vellet
q̄m deus vellet vuet. ⁊ q̄d nulla aiam
suā a se tollet. ꝑ q̄d ipe eā spōte ponet.
¶ Et hic debes ꝓsidere assililacois amic
tu. quali forma passa sit. ¶ passa e ei sic
vere agno libeāliss̄e i ꝑspectu ꝓrum.
seueriss̄e respectu sui. obediētiss̄e i ꝑ
pectu pris. prudētiss̄e respectu aduer
sarij. ¶ unde ut ad habēdū habitū se
cūdū effigiē imitacois xpi. scilz benig
tatis seueritatis humilitatis ⁊ ꝑspicuita
tis. ¶ Et sit t̄ fascis q̄ta. ¶ Fascis q̄ta.
¶ Latronū ossa cōfrin / ¶ Tercia q̄ta.
gūt. xpi os nō minuit. ne figura
de hoc euacuet. ¶ Lata eius aput. unde ꝑ
fluit ecclē sacmēta. ¶ Velū templi scindit.
sepulchra mortuorū aperūt. ut iñ mor
tui i die ifrectois cū xpo resurgerent.
¶ Hic ꝓsidera q̄ta pro te passa sit. ⁊ cre
apletē ꝑ passois desiderū. ut sic ipe
passa e turpia ꝓuicia ludibria supplicia.
sic ⁊ tu passionē xpi imitādo apletē.

ri ⁊ nudiustriq; cū eēt saul et ignaēt si nob: tu
eras q̄ pducebas ⁊ reducebas isr̄l' et dixit ē dns
tu pasces pplm meū Et q̄ pluui de eo dicā
de quo huiusmōi di scēā p̄cessit: vt de eo di
cēt tuēi dauid sedm cor meū: Ds ei i sātate
cordis ⁊ i iustitia sicut iste ābulauit: vt ipleret
voluntatē di: Deter q̄ ⁊ deinceps posteris eiq;
veiā data et progratiā ē ⁊seruata ⁊sedib; Ds
igit nō diligēt eū q̄ videbat ita caru āias vt
q̄ pē sicare aīcos diligebat: eque diligi se a su
is āias arbitrēt Denuq; parētes cū filios suos
filij p̄ferebāt pnatis Vn̄ gnuē idignatꝰ saul
patē ionathan filiū suū voluit hasta: q̄ plu
ris apud eū valē dauid aīciā iudicabē q̄n vel
p̄tem vl' autorē p̄nā Creū ad tcentiū cri
tatis cois pficit id pluimū si q̄s vicē amātibus
rddat nec minꝰ redamāe sepbet q̄ ipē amat
rdq; amicicie fidel' pactꝰ exēplū Ds ei tā popu
lāe q̄ grā eid tā ⁊sicū natuē: q̄ vt diligēte dili
gas: Quid tā tolutū aut ipressū affab; humanū:
q̄ vt eū amāe idiuas ī aūm: a quo re amai velis
Meito sapiēs dicit: pde peciam ppt frem et
aīcū Et alibi Amicū saluē nō erubescā ⁊ a
facie illi nō me abscōdā Dignē vite et imō:
litis medicamētū ī aīco ēe ecclīastꝰ sermo
testat ⁊ sumū ī caritate p̄sidiū neo dubiueit:
cū aplꝰ dicat: oīa suffert oīa credit oīa speret
oīa sustinet. caritas nūq; cadit Ideo dauid nō
cecidit. q̄ cauꝰ fuit oīb: ⁊ diligi a sbiectis q̄n
timeri maluit Timor ei tpalis tritamus set

pauꝑ et miſer. ¶ Dñito ꝑ mortē xpi iſer
no⁹ maīfeſtato ē pleno oī egeſtate volu
tate ⁊ pauꝑtate. qm̄ ſi hec xp̄s paſſo ē
ꝙt̄ pcī delectēꝫ. mlīomachis dāpnati
hec placēt ꝙt̄ uſtā opm ētbucionē. ¶
Dextū ſigaculū ſint vtq laudabil'. q ꝑ c
cē xpi pbat̄ eſſe p̄ciosa ſpeciosa ⁊ fructuo
ſa. ¶ Pciosa. qr xp̄s oīa uoluit vīa mortale pdē.
qm̄ contrarīa vtute. ¶ Speciosa. qr ī ꝺtuelyo
rlucebat. ¶ Fructuosa. qā vna ꝑfecta actus
vtutis īfernū ſpoliauit. celū apuit. ꝑdītū
ī ſtauraut. ¶ Septimū ſigaculū ꝑ cruc̄ aplī
ē ī eo qꝺ apuit reatq culpabilis. qm̄ detes
tabil' ſit cū ad ſiu remiſſionē īdigeat
tā magno ꝑcio. tā efficaci piaculo. tā diffi
cili medicamēto. ¶ Et hī ē faſciculꝰ ſextq.

Succincte ⁊ ꝑpedio. ¶ De oīone.
Se materias tetigimꝰ. ī q̄bꝫ ut plu
rimū versāt deotōrū meditacōēs. ¶ Sed ſi
vis aplīꝰ meditacōēs tuas ī tībꝫ dilatāe.
ſtude ex dīnis libīs plūmā materiā de
hīs colligē. ⁊ ad tres materias trahē ſtu
dia dīnarū ſcīpturarū. ¶ Hiq̄dē lōa ſcīptuar
meditacōibꝫ ſemē miſtrat. vñ meditatio
affectū generāt. affectꝰ ad oīonē vocāt qua
fructū vē vtutis īpetret. ¶ Hec ſī vtiles oc
cupacōēs deotōrū ſi bñ aſſumāt. lōa me
dita⁹ ⁊ oīo. ¶ Dīz qr de lōe ⁊ meditacōe ali
q̄ dixim⁹. pauca ecīa de oīone dicam⁹.

Hacdū q̄. q̄ oīones p̄nt ēe duplices. Alie
dā ēi ſt̄ plurōes. ſic̄ ſepte hō canonice.
Alie brēuōes. q̄s hō fāt. ſic̄ affēs ei⁹
ſuſtpeit. ul' nēitas ul' deſiderū poſtulat.
Añ oīones plures. ⁊ matutinas ⁊ veſpras ut
ſup̄ tactū ē debet ſe hō ꝑp̄are p̄ aliquā deuo
tā meditacōēm. de morte. de iudicio. de
pēis. ⁊ ſ̄ilib⁹. ut añ oīonē ꝓpiet aliquē
affectū tūrus ōrus añiacōis ul' ſpei. ⁊ ce
tera q̄ ex talib⁹ affectib⁹ ōrātis ſurgit
oīs vtq; ⁊ vigor oīonis ſedm hugonē.
Breues āt oīones q̄s augs ad ꝓpām locu
latōias notat. vbiq; ⁊ ī oī loco. ī labore
ī ſtudio debes mittē ex fūdo deſidio.
nīc ꝑ expugnacōē vitioꝝ. nīc ꝑ libēa
cōē penaꝝ. nīc ꝑ īmiſſioē pēaꝝ. nīc
ꝑ regno celeſtis p̄mie. De hūs breuib⁹
oīonib⁹ dic̄t caſſianꝰ. ⁊ augs ad ꝓpām.
q̄ ſā p̄es ī ecclīa oīones b̄ues q̄dē.
ſ̄ celitias vtiliꝰ fuiſſe cōſuerūt. Licet ei
corpis necīa ecīa a dō petē debeq; mul
to tū frequēcia petēda ſt̄ nob⁹ dō gr̄e
⁊ celeſtis glie. Audēcia ergo debeq; petē
ꝑ veis vtutib⁹. ꝑ expugnacōē vitioꝝ.
aliter āt ſ̄ī ī oīb⁹ oīonib⁹ nr̄is debeq;
habē añ oculos illā vitia q̄ magis nos
iſeſtāt. ⁊ cōtra q̄ nos āplius ipugnāt. ⁊
cū gemitu ⁊ ſingultu ꝑ illoꝝ extīctioē
dīm deprecāi. Ideās ecīa te q̄bzdā ſignis

ām̃oītū q̃bz ad oīonē excitēis. ne ex
pigria tua negligas. ut videlz oēs q̃
cēs te exīe ꝺūgat. sicꝫ sēi prēs facē cō
sueuerūt sc̃dm ihēm. Ite q̃n te apphē
dit tēpta ne succūbas. q̃n de excessu ī
crepaīs. ꝫ de ꝓsilitz. Dra ecīa nōnūq̃
cp defūctꝰ. q̃ pūs ē ut dū ī etna vita fue
rit. ꝓ te oraē nō negligāt. clamāt ad
nos cotidie. Miserēmī mei. ꝛc. Digñ uꝰ
diffidit tua cōscīa ad deū oraē. cōscia
suoꝝ excessuū. accipe illud ꝟbum ora
nis qđ obsecro dicat. id ē cogna aliquē
scōrū. ut ꝓ te depcēt clamādo. Sancta
maīa ora ꝓ me.

De ī̃formacōe volū
tatis. ꝓmo a culpa.

Ducto de ī̃for
macōe ītellcūs ꝫ mēcue. cōsequēt
agēdū ē de ī̃formacōe volūtatis. Dz q̃
nō solū vīēs aīe sī destitute ī lapsu
ꝓmi hoīs. ꝫ q̃a hȳeu mlta ꝑ actuale
pccm̃ spoliata sī a gr̃a dī. ꝫ culpa ꝑ
de formati. Idcīo duplicī īdiget volūta
tis ī̃formacōe. ꝓma. q̃ eas ī̃fudat gr̃a
ꝫ iustificacio. 2da. q̃ ꝓmitas volūta
tis. ꝫ ī̃clīacio appetituū refrenet. ꝓma
ī̃formacio de qua nō nisi modicū di
cem̃. q̃ nō ē tm̃ ad ꝓpositū sicut 2da.
Hec fit ꝑ ꝓmiaz. q̃ tribz ꝑtibz cōstat.
cōtritōe cōfessiōe satisfactiōe. Cōtritōe
cor emollit. cōfessiōe ꝓuīficat. satisfac

tioē irrigat. In nālibz dicat res cōtei qñ
res dura īminuit vl frāgit ī ptes mi
nutas. Ita sl̄itudiārie cor hoīs durū
dicat qñ diu aūsū a dō morat ī pcīs.
nō cedēs dīne mocaōi tñ voluītatē a
pcīs. Huic cōtei dicat. qñ ab illa obstina
cia vt ducia mollit vt frāgit. Hñ hac
ytioē qīa q ꝑ pcm mōle amittit. nūq
irupat. Haue gō hō cor durū vt īsēsibile.
a quo qīa dīna resilit. Est āt cor durū
sēm bernardū de ꝓsideāc̄oē qp nec xp̄us
tioē sanat. nc pietate mollit. nec mouet
ꝑabz. minis nō cedit. flagellis durat.
Nichil āt tm valet cōn cord ducia. qntū
xp̄uctio. De quo supei q satis dictū est.
Post ytioēz seq̄t̄ ꝓfessio. sīplex hūlis
vt fidelis. Hūlis. ut cū vera cōp̄uctione
pcā nra ꝓfiteam. nō ivitādo sicut fabulā.
sicut q̄dā facūt. q̄ spm ꝓp̄uctois nō hnt.
Hā q̄ spm xp̄uctois ꝑ suu disc̄aōez eo mō
q̄ sup dm̄ē acq̄sierūt facile ī lacrimas ꝓru
pūt. ymo sepe pcā sua sn̄ lacrimis dicē nō
pnt. Sit ecā hūlis. ut hūliet vt subiecte
te hēas ad cōfessarē ī oībz. te sibi subiectēs
ad satisfactiēdū. vt tp̄ ī oībz assistēs vdici
loq̄re vt rīde. Sit ecā hūlis. ut nō dicas
q̄dā turpia q licet tm ꝓpt aliqua sclāitatē
tm velis laudai sicut quedā q acute dispu
tādo alīs supauerūt. ꝛc. Sit ecā simplex.

ut nō excuses ītencōēz ſ̄ ſ̄plicat q̄ cō
ſciaz īmordet cōfitē. ⁊t ut fideliꝰ cōfi
teaīs. potes tuos defectꝰ cotidianos ſdm
anthonīū ī ſ̄ptis notāe. Hut ecīa fideliꝰ.
ut ī ſ̄pe veīe cōfiteaīs. Ītē ſaluo iure.
debes meliozī quē īuenīe potis ꝓfitei. ⁊t
magrē viro ſpūali cu cōſciaz tuā possis
cōmutte. ⁊t ꝓſilia ab eo icapē. ⁊t cu ī oībz ac
ḡſeaīs. Hatiſſactiōēz ad ꝓfeſſois arbitriū
ꝓmpto aīo adīplebis. eo q̄d ſīī ſatiſſactiōē
pūa nō ſit ītegra. ia neq; ſufficiēs.

Ꝺe loci ſuꝑioīe ⁊t octupacōēz extīoē
volūtas ordīata de ſuo ifuꝛit ſ̄ ex īpo
ſuſcepit.

Ꝺe ſeda aī iformacōē q̄
īclīacio volūtatis ⁊t ꝑnitis appe
titiuī ꝑ deuotū ⁊t ſēa exīrcia ſub freno
vōis modeat. Hacēdū ē q̄ debīte ordīa
ta volūtas ī mlīs aliꝰ fiat ⁊t velle debet
ex ſuo. aliꝰ ex aliozī īpo. ul' forſitan bo
nozī ꝓſilio. Utꝝ aliꝰ iformat volūtas iſ
pectu ſui. aliꝰ iſpeī ſuꝑioīs. Hiq̄dē de ꝛe
volūtatis bñ ordīate ⁊t iformate exſtit. ut
ſ̄ ſibi velit vacāe vitāe tumlīt. nōnūq̄
tñ ſuꝑioīs īpo cogit' īmuīta extioībz offīcijs
deſeruīe. Hrenit' aī ſic ad prīs occurrit. ſpēn
lit' ſūt duo ī q̄lbz ordīata volūtas ſ̄ ex ſuo
vult aliud. ⁊t aliud ex aliozī īpo. ul' forſi
tan ꝓſilio. Hūt aī hec duo extioꝛ occupacio
ī tumlītu. ⁊t gubnacio aliozī ſue locꝫ ſu

ꝓpos. ¶ Hec ei duo volūtas ordiata ex suo
ſꝑ debet i fugę. ac ecia cū cogit debet ea
nō ex desiderij libidie ſuſcipe. ſꝫ pocꝰ ꝓpt
ongꝰ caritatis tolerare. ¶ Hāc hūlis obia i oi
bꝫ īūctis. fidelit ⁊ hūilit ē īplenda. Et
ſꝑ obia extraꝰ ꝓpꝫ ē aīponēda. ¶ Sup
hꝫs ſt̄ īnūa dicta ſāctū. De extioi ei occu
pacōe dicit bernardꝰ. Absit absit ut q̄ dō
uacat. ad tumltuosā aſpiet fratrū officia
lui tritā. ¶ Martha ſꝑ īſufficiēs sibi. ⁊ mi
nꝰ ydonea videat alijꝫ magis id opꝰ
q̄d āmīstrat optet ipoī. ¶ Itē de hꝫs duobꝫ
loq̄t augꝰ ꝙꝛ de ciuitate dei. Itaq; aut a sciu
dio cognoscēde veritatis nēo phibet. q̄d
ad laudabile ꝑtinet ocīū. Locꝰ uō supi
or sīt q̄ vergi ꝓpō nō pt. ⁊ si teneat atq;
āmīstret ut deceat. i decēt tīt appetitui.
Ꝛmobrē ocīū ſcīm q̄rit caritas. negocīū uꝰ
tū ſuſcipit necītas caritatis. ¶ Ruā sarana
si nullꝰ ipoīt ꝓpiēde atq; ītuēde vacā
dū ē vitari. ¶ Si aūt ipoīt ſuſcipiēda ꝓpt cā
tatis necītatē. ¶ Hec augꝰ. ¶ Idē asseit ꝙre q̄
sepiſſīe i libō moaluī. ¶ Idē dicit thōs de
aq̄no i 2a 2æ q c lxxxv. ¶ Nēo q̄rit ſua vo
lūtate sibi debet assumē thorē. ñ q̄ vocat a
dō ut aaron. nēo ad extioēs tumltꝰ ñ coacta
aſpirāe. ¶ Dz ſt̄ nōnulli q̄ i ſpūalibꝫ tedio
victi extiora mīstrāe tota volūtate cupiūt.
⁊ a supioribꝫ ſuis īportūitatibꝫ lucēna acq̄

rūt. Alij uō ſuꝑbia ſuꝑati nec cōtēti ī hūi
li ſtatu. ſilit cogūt ſuꝑioēs ſuos moleſtꝫ
ut cōſecrāt qꝫ ad alaoā cōſcēdāt ⁊ ꝗuius
ūn triāt. q̄ tñ ī eo ſe credūt īmunes a pcō.
eo qꝫ habeāt lucēriā ſuꝑioīs. ſ̄ decapūt mi
ſei ſeꝑos. nā ds nō uidet. Hrā ut aut ille
deuotꝫ anſelmꝫ ī libro de ſilitudīb. Licē
cia opꝫ quidē ſeu factū excuſat. nō āt vo
lūtatē. Hō igit excuſat tuā volūtatē. qua
tātū ad alta anꝫelas. ad ſuꝑioā aſpiras
aſcēdē qđ hēs ſuꝑioīs lucēriā. ymo eriā ſi
ſñ moleſtia ul' ꝑtūtate tua tē ꝓmoueīt.
tu āt letꝫ ⁊ volūtarius libēt aſſūs locū
ſuꝑioꝛē. nō excuſaīs. Hrā obia ſcdꝫ augu
tinū quātū ī ꝑſꝑis habet de ſuo. ītm hoiē
nō excuſat. ſ̄ ipā lubido volūtatis. obiam
āruchilat. ⁊ſau bñdictionē ꝑdidit cū fo
ras tēꝫ ad tumltꝫ ēet egreſſꝫ. qñuis lucē
cia ſua ꝑīs. Hraq; qñtū ad hec duo. tūc vo
lūtas ē ordiata cū hoc deꝫꝑo qñtū ī ſe eſt
totis uiꝫ ī fugit. ſ̄ ſi cogat ncītas. obia
tractꝫ ſuſcipit. Hta gō ī oībꝫ eſto ꝓmpta vo
lūtate ſbiectꝫ. ut tñ qñtū ī te ē nō ſeperis
a rachel' āplexibꝫ. nc ꝑiculoſe īuoluaīs
mūdi tumltibꝫ. ubi flāt vary vēti tēptacō
nū. De alīs āt reformacōibꝫ volūtatis
ſcīz ad deū. ad eccl̄e. ꝛc. ſatis ꝑtēbt ex ꝓ
dictis. ¶ Dīz aliꝫ pugnādū ē cōn vicia
carnalia. ⁊ aliꝫ cōn ſpūalia.

Secūda volūtatis i:formacio de qua
dixi⁹. p̄ exp̄ssacōēz viciorū aq̄rit⁹.
Illā extrictis nocuis desideriis. q̄bz trahit⁹
volūtas eit ordīata ⁊ i:formata. Ho de extir
pacōe viciorū ⁊ expugnacōe cōcupīarū. i se
quētibz eit dicēdū. Et p̄mo i gñali. postea
i sīgulai de sīgul' viciis capitalibz. Primo
igit' sciēdū. q⁹ alit' expugnāda sit' vicia car
lia. alit' spūalia. Carnalia ei melig vīcunt⁹
p̄ fugā ⁊ remocōēz oīs occasioīs. qua possit
mēcia cīa obiecta hoīi viciorū gñari.
Spūalia āt facilig vīcunt⁹ si hōi īter alios
plūes cōuīsāti talia fiāt cōtinua exercicia.
q̄bz ipa spūalia vicia irritata hoīez īq̄e
tēt. ut ita tādē hō ipacēs sue īq̄etudīs
vilit' i:sistēdo vīcat. In carnalibz igit' app̄
hēde fugā. i spūalibz q̄rē ⁊ desidā. ut
hys t' fiāt cōtra exercicia. ut passio tua
irritet⁹ ⁊ irrita tādē velut fatigacōe sua
i se sopita i:siliat ⁊ q̄escat. De mō
Ne vicys āt carli / operādi maībz.
bz si vis vēire ad victoriā. deuita añ oīa
ocū. q̄d ē sentina oīm viciorū. p̄ caput
āt carnaliū. In desidio ē ei oīs otiosus.
Et cīa gulā aliaq⁹ silia. sp̄ gulosi mēcia
vsat ⁊ agitat demoībz. ⁊ desideriis īfimis.
Sz videdū ē hic cur opem maībz. et
q̄rē nō ingit' spūalibz adhēamq⁹. Hdo q̄
lia opa maīlia p̄ ceteris debeamq⁹ opari.

Tertio quo se ho ī opꝰ manuū exercebit ī
spū ad pietatē. Ad pīmū mltiplicē potiꝰ
ī dictis sanctū onē tuēre. Cū ei tu sis
fragil'. nodū totꝫ spūal' effectꝫ. id circo o
portet te ītdū corpalibꝫ occupari. ne tedio
victꝫ. victꝫ vlīquas ppositū spūale. sicut
angelus dñi visibilit' ondit bto athonio.
Iñ ē qꝫ cassianꝫ dicat. Q' ingit' nō ē cū
tētꝫ aliqꝫ mālibꝫ opari. nō pt ducꝫ ī cel
la vmanē. Ite cū tu sis plenꝫ malis cogi
tationibꝫ. oportet te primo cor tuū expur
gare duris laboribꝫ. aīqꝫ ī spūalibꝫ ingrī
ēscas. Iñ dicūt doctores. qꝫ qñūs hꝫ
moī occupacio ī qñtū occupacio vtrahat
hoīez a vacatōe spūali. Inqñtū tñ īpedi
mēta vacationis vmouet scīz cōcupīas. mltū
iuuat vt̄ promouet ad vacādū. Ite tho. cor
tuū vagū ē. vt̄ fluctuat īt' cogitatōes vanas
sicut naus ī mari. Oportet igit' qꝫ lucet' an
chora opis videlz manualis. ut dicat cassianꝫ.
Ite qñto mīores occasiones tēptādi habet dy
abolꝫ ī nobis occupatis qꝫ ociosis. Leonimꝫ.
Op te dyabolꝫ inueīat occupatū. ꝛc. Occupa
tꝫ ei ab imo demōe īpugnat. ociosꝫ neo
inuīs demonibꝫ denastat. Ite qñto opus
manuū āmonet nos de pcō vt̄ lapsu nro.
Nā ī statu innocētie nō laborasset cū fati
gatōe. Dico ei cū fatigatōe. licet enī ade
iussū fuīat ut operaret paradisū. nō hoc se

asset aũ doloꝛ ⁊ fatigacõe. ꝑ aũ q̃ete ⁊ dul/
a cõtẽplacõe dei ĩuisibilibꝫ sc̃dm augm sẽ/
gensi. ꝓꝫ lapsũ nõ dictũ ẽ hoĩ. ¶ In su/
doꝛ vultꝰ tui. ⁊c. ¶ Itẽ de laboꝛe manuũ hẽs.
ut sis liber ⁊ nõ ĩdigeas applaudẽ alijs.
¶ Notes ecã nõnũq̃ tuis laboribꝫ pauꝑibꝫ
sbuẽire ⁊ ãplioꝫ laborãe. sic legit de sc̃is
pr̃ibꝫ ĩ egipto. ¶ Iteꝫ ex laboꝛe manuũ du/
rioꝛi sepe exprmit dulas xp̃ucrio sc̃dm
bnardũ. ¶ Itẽ labor duꝫ ãmonet nos. ut
tẽdamꝫ illuc ubi labor nulloꝫ. q̃es sũma.
q̃ sex diebꝫ opabim. septio ãt die post
quã alioꝫ dies nõ eit dicet spũs ut q̃es/
camꝫ a laboribꝫ. ¶ Et mlte sũ alie rõnes.
ꝑꝓ hoc sã pr̃es ĩ egipto sũmo studio et
ĩdiabili desideio ad opa manuũ se de/
derũt. credẽtes se tãto ĩ itioꝛi puitate ꝓfi/
cẽ. quãto eẽnt ĩ ope manuali fideliozes.
¶ Iõꝫ ipi ꝑꝓ opꝫ manuũ a sc̃is. bnardo
cſostomo augustio ⁊ theodoio tãta excellẽ/
cia ꝛmẽdãt. ĩ pene oĩa ul' lõge plũa
mõsteria ad opandũ maĩbꝫ sũ ĩstituta.
¶ De sc̃do dicat bnardꝫ qꝫ ꝓ spũalibꝫ exer/
cijs nõ oĩa corpalia eque cõueĩũt. ꝑ illa
q̃ aũ spũalibꝫ maiarẽ hĩt cõueĩẽcia et
silitudinẽ. de q̃bꝫ ĩt' cetera ẽ sacrã scꝑtu/
tã scbẽ. sic ibi dicat bnardꝫ. ĩ plures
sc̃ũ pr̃m scꝑtres erãt. ¶ Dẽs discipli et
fres ĩ mõstio sã martini scꝑtres erant.

Hēr ihēonim ī ceta manualia rusticī ām
net de ope scitie. Introsit ppos libs qs
dictabat. ppa manū scribebat. Ieonim sr a scri
bebat alīq. a docebat. De tuo videt quō
te hēbis ifra op9. Primo añ oia sicut te ex
ces exti9 ī ope. ita ītī9 ī virtū aīe refor
tē medītādo. iterdū orādo te exercebis.
Neq ei ppt hoc q exti9 occupais. io nec
ē ut cor tuū vacet īti9. Hz sic dicat aug9
ī libro de ope mōchorū. Potes ifra opus
meditai. et cātica dīna cātāe sedm eū.
Sedo debes fidelit et cū desideio opai. dis
crete tn et modeā te. scies q nō solū corrup
tibile argētū rapies. sē eciā īmarcessibilē
cōnā ī celis. Maledict igit. q frāt opus
dñi negligēt. Tertio debes opari ī silēcio.
Silēciū ei sedm ppham ē fortitudo nīa.
Sr ubi nā exigit necitas. ul' utilitas exer
di se ad pietatē. valde ē expediēs. Paul9.
obsecrams ī dño ihū. ut cū silēcio suū
panē māducēt. De ordīe aggrediē
di ī extpacōe et expurgacōe vicioꝝ.
Credētes at vicinus ad extirpacōez
vicioꝝ et cōcupiscētiarū. q ipa voluntas
informat. Primo dicēdū q ordie aggredi de
bet. q ī hoc bello aspit legitīe decertare.
Sup hoc igit audi hugonē de scō victore.
q de hoc ī libro de cōtē hūc tibi ordinē
demōstrat. Purgacōis igit tue sollicitꝰ p°

nāt ē. ut passiōēs q̄bz īpugnāis attēdas. Deīn q̄ sint. q̄bz maxīe fatigāis īspiciaīs. Posarmo q̄ īstrumēta q̄bz passiōibz ma / gis obuies sagacit p̄ḡrās. q̄ rubz īspectis cōgruū īstrumētū cuilibz passiōi obiciēs. Et q̄ magis īpugnat. fiēcaōi īstāaa ut ipa obuiat īsistās. Ilec sic tū extīctiōi vnuq̄ passiois tota vehemēcia īsistēdū ē. ut ad cēm cōplmēda īstrumētū corpale deficiat. Ilec hugo. q̄ est igit recte ordo aggrediēdi ut discas p̄o quibz viciis īpugnaris. et q̄bz īfestāis āplis. Et hoc debes discē ex hys q̄ supis dixī de tuupis cōfrmādē p exer / cāa acq̄rēda. Deīo debes discē q̄ īmedia sint cōia vicia q̄bz īpugnāis efficacioa. et hō potis discē ex hys q̄ sequūt ifra. Terio debes aliq̄ eligē magis te īfestāaa. et hs ma / loi sollicatudīē debellāe.

Cōtra pugnādū ē cōtra vnū vicū.

Sūt āt mlti q̄ volētes vicia extīguē i cōfuso. cōia oēs bellū accipiūt pugnā / tes cōia. s nulla deūcāt. s q̄ī i ictu cāt. et vacuū aerē vberāt. Sūt alij q̄ ho / die vnū vicū īsequūt. et cras cōia aliud pugnāt. q̄ q̄m debite nō p̄sequūt. nullū sequūt ad īnecoēz. Tu āt nō sic. s ordīa / ta acie p̄cedas ad bellū. Debes ēī vnū vi / cū arripe q̄d ē tbi magis molestū. atq; il / lud p̄sequ donec deficiat. Cōia illud oēm

ītēcōēz mētis ⁊ conatū dīgē q̄cēs ipsius
uterū ītape p illuz extictiōē. sepe ozāe. sepe
ugruta emittē suspiria. fūdē lacrimas. Nec
tñ ita totū cōn istud vnū dabis ut ab alus
obruaīs. ꝑ hēbis horroze gr̄iale cōn oīa
vicia. ⁊ ab oī late vnū oculū ſ. ut q̄n aliud
vicū īsurgat. illi vilit ipsistas. Oz pn̄cipal' ītēcio ⁊ conatu eit cōn illud vnū a
duo. Diligēt' eaā cōsideā. q ꝙlibz q̄dāmō
speciale ī se habet īdiacōēz vicosā. a q̄
si hō diligēt ꝑ sperit singula vicia ⁊ excessu. ul' saltē plia trahūt ortū ⁊ origine.
cōn hāc gr̄iale īdiacōēz. debes maxīe
gr̄ialia tua exacta ordīare. ⁊ sp habē pre
oculi. Vnus ē scrupulosus. alt' ꝑplexus. tris
īplexus. Iste audax. ille timidus. Iste letus. ille
tristis. Ille nalit' numuū q̄etus. iste uo glē ⁊
laudis cupidus. Et ex q̄libet tali īdiacōē ex
cessū alia depēdēt vicia ⁊ oppugnāt. Hāc
īdiacōēz videt' notasse q̄da ī vita sp̄m cūdus.
Hō debet hō cōn oīa vicia pugnāe. ꝑ ꝙlibz
hō habz vnū ul' duo vicia. vñ ceū ozuūt.
Et cōn illud ul' illa debet plia. Oz milti q̄
trūt q̄ du debeāt cōn illud vnū vicū. cōn
qd bellū arripuerit pugnāe q̄n cessabūt. q̄n
cōn aliud ītamē īubūt. ꝑt tñdei. Si q̄ris q
usus cōn illud vnū pugnab' principalit. oēm
ītēcōēz ⁊ conatū cōn illud dīgēs mō p̄dō.
⁊ tūc debes tā du pugnāe donec ꝑfm vi

aũ adeo deficiat ⁊ debilitatũ sit. ut statim
aũ surrexit. ipm tone possis ꝑmẽ ⁊ ve
fremaẽ. Et tñ dñs ep̃s dns ipm vicit ẽ tibi
alijs passionibz magis ifestũ. Vñ hugo libro
de aõre. Nec ꝙportunius laborandũ est ut
nõ ꝙlibz passio seniat. ꝑ aũ surrexit sedz
ionis iudiciũ cõpescat. Aut ẽte qris quo
usq; cõm illud vicium pugnab. Ꝑ ad mig
cõm ipm gnãlẽ hñs hostẽ. ẽ sistendo cũ
tioie ⁊ anxietate. Et tñc tñ dns pugnab
cõm ipm. donec aia exeat de corpe. ⁊ libẽ
tus ab hoc corpe corruptibili. ⁊ affectionibz
vicios sñm bernardũ. Credite mihi igit ibẽ
bnardg sẽ cãtica ⁊ putã repullulãt ⁊ ef
fugata redeũt ⁊ ꝛacatedũt. extincta ⁊ so
pita denuo excitãt. Hanc ẽ gꝰ semel pu
tasse. sepe putãdũ ẽ. ymo si fuei pt sep.
Ita q; sẽ putni oportz. oporteat si non
dissimules ineis qñtulibz i hoc corpe manẽs
pfectis. Extras si putas vicia emortua ⁊
nõ magis cõpssa velis nolis itra fines
tuos habitant iebuseus. ꝑbuginei pt nõ
extiãti. ẽ. Vnũ igit i tãto discrimiẽ ut aut
cõsiliũ ẽ obsidẽ diligẽt. ⁊ mox ut inas
ceũ capita apparebũt ꝓpta celeritate
sucidẽ. ¶ De duobz veris bellãtibz.
Ecce nc milites xpi spũale belliũ
ingressuri. Induite vos armaturã
dei. arripite gladiũ ⁊ scutũ. gladiũ vili

tatis ⁊ strenuitatis. fortitudinis pacientie. ut sitis
viles ad aggrediendum cum vicia. ut sitis
pacientes in sustinendo eorum impetus ⁊ dolores.
Et ei viles e in aggrediendo. ⁊ fiducia vo
luntate ⁊ fiducia incipit bellare cum vicia fa
ciens tm se ejus passurum. signum e victorie.
Hoc ei p signo victorie habuerit hostes iu
de machabei. si torquere it eos medium per
transiet victor existet. nec ei resistere posset.
Hic ei milites xpi futuros se victores p sig
nat si ad obstacula intrepidi temptacoes. i
sistencias persecucoes ⁊ aduersa fide pati st. ⁊
hyer costat ptinsecut dicebus cum yphia. In deo
meo transgrediar murum. Id e quocunq; difficile
resistes mi. dei adiutorio superabo. Hic xps
licet sibi ejus summa morte sciet immine. ⁊
tm na ei horret ut sanguinez sudaret. spm
tm promptissimum infirmitas obuiauit dicendo.
Transeat a me. Hic xps exiuit in desertum ad
hoc ut temptaret. ut videlz doceret legatos
bellatores q se ipi debeat aliqt aliqua p
emendacione. quamus difficile videat. quamus
postea in temptet. ut ita maledictes diei
psumatis in hac vita sint pati sustamie le
uathan sedm sniaz bti iob. Debes eam esse
pacies in sustinendo no desperas. eam si sep
tuagies septies in die cadas. si se surgere.
si pluat. nlla cede difficultate. nlla terrei
vicorum fortitudine. Hi sepe incipis et no p

ſias. noli ꝓpt hoc deſiſtē ⁊ a plio fugē. Hec
cōdāe qđ dicit ēſoſtom⁹. ch̄a hec ſit lex
agōis ⁊ ētamūs. ⁊ q nō ille ſit victo⁹ qui
ſepe vulnēat. ſ ꝯ ad vltimū ceſſit. Audi
q magn⁹ ꝓliator dauid de lege ētamūs
ſuo ſēbit multū p̄cipi. ꝯ ⁊ctū xp̄i. cū i bel
lo mlta fuiſſēt mortua. Nō ītſt fīāgat te
res iſta. vatin⁹ ei ē euētu⁹ plu. ⁊ nec iſtū nec
illū cōſuūt gladi⁹. Et vē vana ſt̄ deſideia.
vanus motu⁹ eoꝝ. ⁊ vana hoīs diſpoſitio.
⁊ ſdm hoc bn̄ ul' male ſuccedit ei. Cogi
ta ſi nō ꝓficis vicia extīguēdo. ꝓficis tn̄
cumulādo meritū laboribꝫ tuis. Et ſi vicia
nō extīguis nc munuis. ēte tn̄ humiliais i
cognicōē tui. eo q ſentis fortitudinē vicioꝝ
q alias nō faceb⁹. Cogita q ſt̄ pugnāe.
vicīſſe ꝑputat. Dē ſi ita vilis fueis i aggr̄e
diēdo ⁊ ſtrēnus i ſuſtinēdo. nō poteris
nō ꝓficē. Si ei nō ꝓficis vicia extīguēdo.
forſitan āplius nō ꝓficiēdo ꝓficis. id ē ꝓpt
mlt̄os tuos labōes in āplius ꝓmēris.

De ſeptē vicijs capitalibꝫ i gñali.

Itaq; armato tibi ꝓliandū ē cōn ſep
tē duces vitioꝝ. q ſub regīa ſēbia
militāt. ⁊ deuaſtāt mlt̄oꝝ corda. Ipā ei
ſuꝑbia ītioꝝ oīm pcā regina ē. hīns ſub ſe
ſeptē duces. ⁊ hec ſt̄ octo vicia capitalia.
Idē idēo dicūt capitalia. q hīnt ſub ſe
mlta alia vicia. q ex eis diuāt. Et duces.

qz hñt ⁊ ipa sub se. q eo mlitat mlitudinē vicioꝝ. Itaq; capitalia dicūt illa vicia q de sua rōe hñt. ut alia vicia ex eis sequāt. Et illa q sedm rōnē siu hñt. ut dicūt sequūt. Dicūt aliqñ vicioꝝ filie. uł soboles. Ibi q̄ra. De iam gla stati veit cū tēno sedm siu rōnē. qz vane gl̄ose nō volt vīa. Et sic de alijs. Sūt at capitalia vicia octo sedm assignatōēz gregorij s. superbia. vana gla. īuidia. ira. tristicia. auaricia. gula. luxuria. Ex q̄bz alia īnūa vicia gnant. Deuictis at hijs octo. cetū cōgesauit. sicut si obtūat fons. cessabūt rumli. et ita eia hec vicia sb una regīa mlitat. iuxta cōsederūt. iuxta aurilia pstūt. ⁊ mutuo sibi assistūt. ita ut ubicūq; una mēte deiecta īmicit. cōduces suos ad se vocet. Vt ubi gula vicerit sola sn luxuria nō diu pmanebit. Et hoc ab aliq̄bz dicūt tenacio vicioꝝ. ¶ De ētamīe oīi gula.

Ridet at iapiedū ētamē pō oīi gulā. qz qm̄ diu gula dnat i nob. aliqz vicioꝝ ētamīa magis occulta vidē nō possumꝰ. Ite ut greꝰ dicat. Multa q̄nqz ardua ⁊ magna iapūt. ſ qz gula nō vicāt. oia q fortit egre rūt. turpit pdūt. Et ei neq̄t aliquē i ppa tia. id ē i natūa carnali debellare. q̄o vī cet i tra logīqua. Est at gula īmoderatꝰ appetit cib. ⁊ oppugnat aīe cōtrariabilitatis. Si uo ea deiecerit. qđ ex hoc potiꝰ

ōiecturaē si ī ōcupisabilitē accēdat uehe
mēs. id ē tarditatē ignus desidię ad abū.
videlz ul' acceleratē ad ꝺēdēdū aīm tpis. ul'
puersēs ad nīs comedēdū. ul' nīo desidio.
ul' aī nīa effusioē ꝙ ihesuē cardō sc' abū.
Hic ē tytulꝰ tūptial' ꝙ nā gule. Stratiꝰ
īnꝺuct fīliā suā ad se. ꝙ filias suas q
tot st' sedīm iohīez climachū. ut uir possit
nūari. qrez tīi poīt ystas. scurrilitatē ui
borū. multiloquū. detractoēz. uituperiū. iep
tā letitiā. lasciuiā mētis. ꝙ cursus īmūdi
cā. cui hīc filie ex ea sequāt' patet. satꝫ
iohēs climachus pluēs ducit assignat.
q̄ mulitāt sub gula s. sopnū. cardō duicā.
oīositatē. ursꝫ. patriaez. cōdictoēz. ꝙ ipsē
sibilitatē.

De īmediis gule.

Quia īmedia gule. ut radicalit' itelli
gas eiꝰ īmedia debes diligēt' aduitē.
q̄ ignīū ī hoīe uires aīales itendūt. id ē
cogitacio meditacio speculacio. ꝛc. In tātū
uires nales īmittūt. id ē ōcupisabilitas. Et
īgnīū ipa aīa se ocupat cta uīes suas itei
ores. quas hic appellam⁹ cōnē itellectū.
id ē aīales. itm mūꝰ ocupisat uibz suis
nalibz ul' appetitibz carnalibz. Et ita oīa illa
q̄ fraūt aīaz iti⁹ utilit' ocupaī. ī uibz aīalibz
ꝙ eiꝰ desidiū itimū augēt. īmedia st' cōn
gulā. imo cōn oīa uicia carnalia. Hic est
q̄ dicit ihēs⁹ ad rusticū. Alma scāz sciā

ñ. ⁊ vica aiam nō amabis. Hic est q̄
dicat iohēs crymachus ī hac materia exp
tissiq̄. cū ⁊ carēcia doloris ⁊ obliuio mortis
ē occasio q̄ule. Breuit̄ q̄libz vacācia ītīa.
ul' vacantis a desidijs bōis ⁊ meditacōī
bz scās. sī' oigo ul' augmētū ꝑcipuū vicioz
carnaliū. Dñ ēsostoq̄ loquēs de luxuria.
Est īq̄t aīe vacātis passio. est bñ. In de
sidio ē ei ois ocios q̄. ꝑcipue ītq̄ vacās a
dīnis. Remedia īq̄t' sī' tōz mortis iu
dicij ⁊ īfiu bñ cordi īpressq̄. si hō ītei q̄
occupet' desidiū rēgni celoꝝ. desideiū
ꝑfroīs. ymo q̄libz bonū. ītīū desidiū
ut denocio. marīe cōpūcto lacīme ozo.
Nec ei cor hois ītq̄ occupāt. ēt sedz iheō
desidiū desidio affectq̄ affectū expellut'.
Igit' mules xpī cōsequ' t' calcāda ē q̄ule
cōcupīa. ⁊ extenuāda mēs tua nō solū ie
iunijs verū etiā vigilijs. lōne q̄z ⁊ ore
tua cōpuctioē cordī q̄bz se forsitan illusā
ul' victā īmīsat' īgemiscēs nīc hoīvre
vicioꝝ. ut desidio ꝑfroīs ⁊ īterētatis nīc
tōze celestē. nīc spe ⁊ desidio celestis
glē accēsa. donec huiꝯmōi aurs ac me
ditacōibz mēs occupata ac possessa ipiq̄
ibi refōnē. nō tā locūditate cōcessā qm
oneis vice īpositā sibi īrogniscat magis
q̄ ea naturā corpi q̄ desidabilē aīe sen
ciat attributā. ¶ De vtute sobrie

tatis ⁊ eaꝝ grādibꝫ.

Sobrietas aūt cōcupiscibilitatis cōm
gulā debēt custodīe. Est ei virtꝫ
q̄ corpis alimēta cū modēamīe admit
tūt. Est debet sobrietas papie ee virtꝰ cōm
duo. videlicꝫ ne pmo excedat i cibi q̄ti
tate. Vēdo ne excedat i cibi q̄litate. Hz de
q̄litate difficile discrnit. Hic tm i oibꝫ
pt ee cōtinēcie finis. ne q̄s uīr mēsurā
capacitatis siue satūtatis onēt irfluuie.
Et sciat q̄ melior ē vōnabil' cū modēa
mīe cotidiana ifrio. q̄ p ītualia longeꝫ
arduūq; ieuniū ubi postea excedit i cibi
q̄ntitate. Hm equale modēatūq; sp tenē
dū ē ieuniū. Est hic ppa expiencia melior
ē mgra. ut discat hō q̄ntis idigeat. De
q̄litate sī q̄da q̄ sp appetūt delicacioa. ⁊
ē papie hoc luxuie rutīmētū. Vt aliꝫ q̄
⁊ si nō delicata appetūt. tm alia q̄ aliꝫ. ⁊
ē singulaūtatis vicū. Est hos vocat augꝰ
i libro de doctīa xpiana superstitiosos. si
hoc facūt cōm cōem morē. Aliꝫ distincte
iudicāt ad q̄d valeat ille cibꝫ. ⁊ quo no
ant ille. ⁊ hꝫ poaꝫ vica acēdūt ⁊ nu
trīūt. dū sāitatis causa tūtope attenduūt.
Medici nō mōchi mortū neglectores cibōrū
obseruatores. Econ q̄s uehit hmadꝫ sī cū
tra vehemēt. Omꝫ sobrietatis q̄dꝫ est.
ut paciēt sustineas ⁊ feras cū nō hēt

abz ad libitū. Sedā ē. eaā velle hyz que
possūt habei amoe sobietatis pauptatis
t bōi exēpli tarē. Terag ē. posse absti
nē sn difficultate ab habitis delectabi
libz. ¶ De pug t nā luxurie. Ideia sda.
Si gulā nō vincis g ipā te vincit. sta
tī aduocat sozē suā. ymo pmogeī
tā suā salz luxuriā. cuius aductu indicaa
se. p q natura ea potis agnosce. Statī
ei ī vi cōcupiscibili accedit aōe t idīa
cionē t affm ad feias. a susatat motu ī
carne. t sūt titillacōes. In hyz ei duobz
ē passio luxurie. qa aliqn magis vigef ī
carne. t hoc potes vide p motu carnis t
titillacōes. Aliqn magis ī aīa p affōez
t idīacōez ad actū illicitū. ul' ad psonā
affāi illicitu. Et hūc motū affectu potis
ꝯsidare p ymagies mulieru ī te depictas.
Si at hec bestia admittit. statī introducat
filias suas. q st' ceatas. ꝛc. Ita sicut homo
t gula ebes efficat. id ē nō hns clara no
tiaā g obtusā. ita ī luxuria fit hō totu ceu
t excecatu. Sedā icōsideacō mortis t ifu.
icōstacia cogitacionū t desidioz. amor su.
t precipitacō ad pam. odiū dei. affec pnūs
scī. desperacō futuri scī. ¶ De remedys luxurie.
Contra istud vicū ē p cetis ctamē
lōgū t diuru. ymo uō vibz nris cō
hoc spēalit nō possuꝰ efficē. Vn radicale

ĩmedũ ſcd̃m augſtinũ ĩ plũbz locis lib' cõfeſſionũ. ⁊ de cõtinẽcia. ⁊ alios ſcos ẽ ut hõ cũ ſuũ ħuiliet. ⁊ cognoſcat ſuã fragi litatẽ. ⁊ ħuiliẽ recũrat ad mĩaz dei poſtulãs tes ab eo cõtinẽciã cũ ſapiẽte. Dã dñe eñ hoc vicio ĩpugnabis. donec te bellũ gerẽ ſup̃ vires agnoſcas. Dt ⁊ plũa alia vtilia ĩmedia. Et attẽde hic qđ dictũ fuit de gula q luxuria ẽ aie vacãtis paſſio. ergo oĩa illa q illã vacacõez ĩmouẽt ſt' eciã ĩmedia cõñ luxuriã. Dt qdã ĩmedia q magis luxuriã ĩmouẽt ab aĩa. ut cõtẽio ſp̃s. freqiẽs cõo. cõtinua meditacio mortis ⁊ ĩferni. ⁊ ſiliũ. horũ p̃miſſorũ ĩmediatũ ĩo patz ex hijs q dicta ſt' de gula. Itẽ ĩ p̃ſſio illorũ cogitacionũ malarũ ⁊ affiõnũ. q̃ maxiẽ fit p̃ alia deuo ta ⁊ ſpũalia exercicia ⁊ deſideia. Itẽ ſt' qdã ĩmedia q magis extiguũt luxuriã a car ne. ut ieiunũ. maxiẽ ãt ẽ tenẽdũ cõñ hoc vicũ equale modeatũq; ieiunũ. Itẽ opus manuũ ĩſtabiles p̃uocacões cordis coher cẽs. Dt qdã q directe iuuãt cõñ vtiq; id ẽ luxuriã tã ĩ carne q̃ ĩ aĩa. ſicut ẽ cuſtodia diligẽs ſẽſuũ. hij ei ſt' feneſtre. p̃ q̃s hec vicia intrant. Itẽ fuga ſocietatis mulieriũ. nec fabulari tatẽ hẽ cũ eis. nec ſolꝫ cũ ſola maxiẽ ĩ ſecreto loc̃. nec domꝫ earũ ſcd̃m ieronimũ frequẽtare. Examĩa igit̃ vtrũm an hec paſſio magis ſe hẽat ĩ te ex p̃te carnis. an ex

ptr aīe. ⁊ ſcdm hoc vilit' aīpe i'media. Cō
tra hoc vicū pugnat vita āgelica caſtitas.
ad quā aſcēdes tribz gradibz. Prīmo. ut vi
lit' cū labōe abſtineas ab actu carnis cū
appoſito ſic maniēdi. ⁊ negtes ſē cōſenſū
motibz illicitis. Sēdō. ut ita p' i'media
fidē ⁊ alia ſilia cād tua ſpūi ſbūgat
ut varijs tēptcis. ⁊ facilius tēptacō cedat
ī pando magis cū ī luctādo. Tcio ēſdō
caſtitatis ē. ita dōitas hīē carnis cōcupiſ
cēcias. ꝙ vix rariſſie ⁊ tenuiſſie ſēcias.
⁊ talē te īduiſſe affectū. ut cū nauſea ⁊
horrōe ī auditas ul' loquais
Poſt luxuriā ſeqt' phylargyria ul' a
uaicia. q̄ paſſio vexat tepeſtōs in
ſuccio dei. Hāc cād īpugnat legittē pug
nātes. p̄ſertī ſi degūt ſb' altiq cula. Ne
mediū tibi ſit ut ſcias aliquā artē la
boē manuū. victū ⁊ veſtitū cōquirēs. illus
ſis cōtētus. Ītē de dō cōfidē. q̄ nō deligt
ſpantes ī ſe. Sūma i'mediorū ſi vis ad
plenū vīcē. i'liq oīa q̄ hēs. ⁊ altiq aure
te cōmutte. cū alijs viuēs ī cōi. Hunc āt
vicio ī p'cipijs obſta. ut nō admittas de
ſidiū augēdi rei. Dict ēi hoc vicū ī p'
cipio facile vīcit. ita ſi ſemel admittat.
potit aūctus difficilius excludi. Prīmo gra
dō quo p'ficis cōn vicū ī cōtēptu mūdi
ē nichil habē tuſta. ⁊ diuicijs nō abuti

ad pm̄. ꝛ elemosinā facē. Sēs ē nichil
hīe sine fluū. ꝑ necessarys ee cōtētū. Hz mlt
a necessitatē suā āplificāt. ꝑ nō ē tutū
ut hō i hoc sibi cōfidat. ꝑ poiq altera.
Claq ē nichil possidē i hoc mūdo. ꝑ dū
tarat aque usū nām. ꝑ frequēt pati penu
riā cibo potu vestitu. De ira.

Ira ꝑdita viciā arcē cōcupiscibilitatis oppugnāt. Quartū āt viciū qđ
ē ira debellat irascibilitatē. Est ē nociua
bestia sibi nocēs. ꝑ alios scādalizās. viq
matiferū aiaq ifficiēs. ꝑ spm̄ scm̄ ex
pellēs. Est eiq natiua nō ē dissidis vicio
sibie. Dicit eī sibia ē qdā iflacio ꝑ tu
mor cordis. id ē qdā tūor elevacio. ira pas
sio ire ē qdā cōflacio ꝑ cōmocio ꝑ sibia
viciā. qz sibi sit indignatiu ꝑ vindicādi.
Ita ut dicat Ieō9 si ecclīste. qz pene spz ira
veit de sibia. nec mirū si spz mutatis co
mutat humilitatē. ut nūq videis vē hūi
lē vindicātū. Sed mirū si ira comitat sup
bia. Est ē aliqñ veiens ꝑ trīsies. Aliqñ
nō veit sbito. ꝑ ꝑmanet apud eos. ꝑ fit
ul' vācia ul' īuidia. ul' aliqđ hmōi.
Aliqñ āt vtroq mō. Cui āt ira vī irascibi
lē obtinueit. statī introducit ibi familiā
suā. q sit ira. tūor mētis. cōtūelia. da
mor. indignacio. ꝑ blasphemia. Remedia cōīa ire sit ista. Do ob tacēdo pmē.

⁊ accēsa flāmā ī corde suffocāt. Nō ād
q̄ sēm āb̄rosiū ī libro de officijs. Vem
p̄liator eousq; p̄ tiorē meditacōēq; mo
tus ⁊ p̄silū. ⁊ maxīē deuoīs p̄ūctionēq;
qua sēm clymachū ita extīguit tm et
ītignacio sict ignis aq̄ debēt mētē ip̄
mē ⁊ māsuefacē. ut motū tīquillitas u
su quodā ⁊ affectiōe ⁊ p̄posito ī naturā
vitēt. Nz q̄ dm nō p̄t ꝑ passio mouet. cōp̄
mat eā sūb fieno voīs. ⁊ hoc fit ut p̄mo
dictū ē. līguā ⁊ alia mēbra refrenādo
ne exrēdat. Ide q̄ hō q̄ sēsit p̄motōem.
statī admittit rōnē. ⁊ attēdat q̄m nociua
sit ira. quātu veniāt ūn dāpna. q̄a q̄ ꝑ ira
tac tristicia ⁊ lesa cōsq̄a scādalū p̄iāz ⁊ of
fensio dei. ⁊ cōsilia. Di nō ut dict ābro
si⁹ passio adeo sit valida ut negās eā
rep̄mē. tūc fugias ul' localit. ul' alīs te
occupādo. ⁊ultū umat cōm ira si q̄cēs
q̄s ī ira excessēit. ira sopita cōmotē se
ip̄m dure vēdarquat ⁊ rep̄hēdat. ⁊ hūi
lit' se vēū det toto corde venia ab illis
petēs. q̄s offendit. Quadq; āt q̄tz cōm ira
ascēdit. patēt ex dās. P̄mo ē ire r̄sistē.
cohibēdo līguā ⁊ cēta mēbra. ne exrēdat
foris. Hēdo cū hō ira ꝑ exacta dirit nā
turbat ex adiūtis. q̄ est q̄ ī loco munito
nō aūās ea q̄ sibi fuit p̄ria. Tertio est
gaudē ī tribulacōibz. et laū cū assūt. ⁊

desidáe cū desūt. ¶ De īuidia ⁊ eius ortu.

Quītū ctamē est cōn īuidiā. quā bēs gregoriꝰ ponit īt vicia capitalia eo qꝺ ex sua rōne habet. ut alia vicia īn sequāt. licet cassianꝰ ⁊ ysidorꝰ eā īt capitalia nō enūant. eo forsitan qꝺ ipā ex vicio capitali suā ducat originē. Ut āt huiꝰ vicij naturā ꝑ suū effectū ī te cōphēdas. scire debes qꝺ īuidia ē de bono altīꝰ. Inuidie eī obiectū ē bonū fīnū īqūtū ē sibi malū. Hoc āt dupliciter cōtīgit ul' tpli. Uno mō īquātū sibi īmi net malū. ex sic īuidemꝰ qꝺ ipmicꝰ nr. ul' aliqs qꝺ nobis nō placet fit nr̄ plat⁹. timētes ne nos deprimat. ex hoc ī casu staret sn̄ pcō. Alio mō īqūtū ispiciamꝰ bonū ꝓxi. nō qꝺ sibi īuidemꝰ illud. sꝫ qꝺ dolemꝰ nobi abesse. ex hec ē itā bonꝰ zelus. Talī eī īuidia debeꝫ oēs tendē ad hūilitatē cūtatē ⁊ obiam. Alio mō fit istud īquātū bonū frīs est dimīnū nr̄e ꝓpne cplē. Un̄ īuidia ē ꝓpne cm illa. ī qbz cpla cōsistit. Un̄ spialī vanegloſi ⁊ pusillanimes st' īuidi. qꝺ ipi timēt īminuī cplaz suā. Illi facilī timēt se supai. Hec īuidia ubi cūqꝫ venit. tādē filias suas secū ad ducit. q̄ st' odiū susurracio detractio. exultacō ī adūsis ꝓxi. ⁊ afflictio ī ꝓsp̄is eiꝰ.

Ordinō ad dilcōnē primi pueriat' et
nutriā uerō seruat'. Feria quīta.
Dilcō primi expedit. iō de ipā
pri dilcōe aliqua dicam9. Et p'o q'bz me
dijs dilcōēz īt' nos mutuo seruare possi
mus. Deūm quō q'libz talē se exhibē
debeat ut ipē diligat' ab alijs. et ali
os ipē diligat. Et ex hijs sufficient'
īmedia īuenire appebūt. De p'mo sciab
q' verā p'fectō et īdiscreta dilcō solū int'
males ē īuiolabilit' seruat'. q' sūt vnus
p'positi. vnus velle et nolle. et q'dāmō
vicijs oībz expurgat'. ut ī eoz collatōē
prīm dicat'. Et ita sūma erit dilcō ī pātia
et fruēs vera ī paradiso si nō p'mus hō cecī
disset. Attīn sc' q'dā media. q'bz dilcō it'
nos acquirit et seruat'. et si nō p'fectā. Primū ē
qd' et īuenire ē sūmū īmediū. ut vnus q'sq'
toto corde oīa q' mūdi sc'. ex q'bz extenaas
rixa ul' īuidia orīi possit cordialit' despi
ciat et calcet. siue sint diuitie sū hōres.
Secdm ne q's sapiēs sibi sequat' p'priā
voluntatē nullū acquiescēs. et hec causat
mariē discordiā et tristiciē. Tertio ut sciat
hō oīa q' vtilia sc' ac nāia. postponēda bo
no animi. Quā si habeā fidē ita ut mō
tes trāsferā. si linguis angelorū loq'r et
hoīm. caritatē nō habueō. nul' m' p'dest.
Hō sc' oīa exteriora ī oībz oplbz p' oībz de

bem⁹ qrē mitatē firmā. ¶ Hec ē aliqd' qd' tñ āgelī ⁊ dñs āgelorū i nob̄ ⁊uere desidēt. sic firmā vnionē. ⁊ mutuā mitatē. ¶ Quarto ut vn⁹q⁹q; tā ūdiā suōpe. ⁊ alia q̄bz firem offendat caue/at ⁊ deuitet. ¶ Si q̄n con̄ firem exc̄esserit. hūlit satisfaciat. ¶ Si fr̄ con̄ eū mīarē sñ causa ꝓcepisset. qrtū i ꝓa ē saideat ꝙm pacifice. ¶ Hec habēt i decīa sex collacōe prīm. ¶ Videam⁹ q̄ sr̄ illa quibz it' mūdanos ⁊ualis ul' officialis ami/cīa nutrit. ⁊ q̄ ꝙi vtūt i vāitate. nos vtam⁹ ad meritū ⁊gloie. ⁊ āicae augmē/tū. ¶ Dicit āt augustin⁹ qrto libro ꝓfes/sionū. q⁹ ea q̄ amica sclāres i āias q̄tūt sr̄. colloq̄. ⁊ cōrīdē. ⁊ vicissī benuole ob/seq̄. sil' legē libros dulciloq̄s. sil' nugas ⁊ sil' dehonestē. ⁊ ꝓsilia. ¶ Ita sr̄ aliqu hñtes āiacā nō spūs dei. licet tñ nō tur/pē ul' nociuā. q̄ sil' cauēt mutuā offen/sōez. ⁊ se ⁊uicē palpāt i vicis. ¶ Nō āt tlis it' nos debz ēe āicīa. ¶ Iudi hugo nē de hoc bñ tractāt i libro de amore. ¶ Iniam⁹ itaq; nos ⁊uicē i sāficacōe. ut sciat vn⁹q⁹q; vas suū possidē. ⁊ ꝓpriū corpꝰ i sāficacōe ⁊ honōe. nō i passiōe desideriī. ¶ Iniam⁹ i ustica. ut i spū liber tatis mutuo nos coherceam⁹. mutuo cō/rpiam⁹. qz melioza sr̄ vulnera amici.

qm̃ fraudulēta oscula ipmea. Ergo si mu
tua delēat vberū collacio. fiat sermo de
moribz. fiat sm̃o de sc̃tis. Huc de mu
sero hui⁹ vite ingemiscam⁹. nc̃ de spe
futurę bonorū cōgrudea⁹. nc̃ mutuu se
cret⁹ inclacē rearem⁹. nc̃ sil' ad illā bea
tā visionē dñi. ac bona celestia suspire⁹.
Si nō nonnūq⁹ tale ē tēsū aīm ad īferiora sp̃ī
et locūda larem⁹. Sit laramēta illa plena
honestatis vacua leuitatis. Et si careāt nu
mis pondē. nō tm̄ careāt edificacē. Hec hucq.
Et vta eaā curis st̄ gaudia ītponēda. et
marīe it' aīcos dulci et deuoto colloqo solli
citudinū et ciarū oblusceam⁹. et tūc marīe
decet ut letā facie p̄sideam⁹. Et hec st̄ nutri
mēta caritatis. vta tm̄ ut vicia nō palpem⁹. ꝫ
benigne et hūlit' de vicys nos mutuo īcre
pem⁹. Hoc ei sc̃dm̃ ieronimū ē maximū sig
nū dilcōis si eaā de mimis ī q̄bzlibz excel
sibz fr̃em corripiam⁹. Igit' āmoneam⁹ pri
mū de pc̃is. de moribz īordīatis. et vbis loco
sis. duris vāis. et p̄silibz. Et quē videim⁹
excedē ī spūalibz exercitis. reducam⁹ ad viā.
āmoneam⁹ de passionibz. dulcissima sigularitate.
et hūgmōi. Igit' ut dicat vnard⁹. Ferueat
eaā ī nobis zelꝰ iste. ferueat aōr ustione.
odiū īgitatis. Neo fr̃es vicia palpet. pcā
dissimulet neo. neo dicat. nūq̄d custos fr̃is mei
sū ego. Neo qd ī se ē equimut ferat. cū videt

ordinē dequre. minui disciplinā. Est ei cōsen
tie silē cū arguē possis. et scīmq; qz silis pēa
maneat faciētes et psentiētes. Et uta
se hō hēbit ut diligat et diligat.

Nichil itaq; melius ē qm ut deū et pxi
mū diligas. et mutuā caritatē habeas.
Nichil utilius. qm ut tu ab alijs diligaris.
Primū clarū ē. qz i dilcōe actua. id ē q nos
diligim; cōsistit legis iplecio. et finis pcep
toꝝ. Sedm dicit āb̄rosius. Itaq; pō igit puu
oēs diligam; affectū. caueam; oēs offensiones.
Hum; oīb; fideles i auxilio. tpe opportūs i iſ
mitatibz. Hum; oīb; fideles i cōsilio. cū idi
gēt i tēptacōibz. Gaudeam; cū gaudētibz. facile cedam;. libēt obsequim;. Hi
ta. oēs qm diligim;. Idē sentiētes. idē vo
lētes. nosipos i caritate pfectes fā oīb;
ita caritatis affectū. Infimus ifimu. fortibz
fortes. Haut dubiū qm ab oīb; diligam;.
Nichil ei sedm augustinū tātū puocat ad
amādū alios. qm si nos pius puocaueim;
amādo. Igit si vis amari ama. ut iā dā
at. Audi quo debem; nos reddē amabi
les aut celestis āb̄rosius. Itaq; id agam;
ut cū sedulitate pmēdem; esuacōez opio
nēgnitiz. Ut primū placabilitate et cū benig
nitate ifluam; i affectū hoim. pplacuis ei qm
ta ē oīb; bonitas. Nichil qz tā facile hūanis
sensibz illabit. ea si māsuetudie morū

mēus

ac facilitate modeacãq; ꝓcepti ⁊ affabili
tate sermõis. vbarũq; honẽ at pacã sm̃o
nũ modestieq; adunuet qm̃ ĩcredibile qñ
tũ ꝓdeit ad cumulũ dilcõis. Sic sedm
b'nardũ. exhibe te ĩ fies officiosũ affabi
lẽ gratũ hũile tractabilẽ. Infirmitates eorũ
tã corpm qm̃ aiarũ libẽt supportãs. Iuua
obsequijs. cõforta colloqijs. cõsilijs ĩforma. oõ
nibz foue. Itaq; si sic feceris. ꝓbas te dile
ctẽ. ioq; ab oĩbz diligeris. ¶ De acidia.
Segnitũ ĩtrãmẽ ẽ cõm acidiã. Cuius nã ẽ.
ut tedũ boni gerẽt. aĩ corpoꝛẽ causet.
mẽtẽ grauet ĩstãtia. Ad sopmũ ⁊ dissolucz
ĩdiet hoꝛroꝛẽ loci. ⁊ calle fastidiũ ⁊ aspna
cõz ꝓfitent. Nil opis libẽt magnẽ spualis. finis segnitie
nã iterdũ opq manuũ arripit. ut possit
spualia oãnẽ ⁊ psilia eligẽ. Huius filie
sũ malicia id ẽ voluntas machinãdo malũ.
desperatio. pusillanimitas. rancor id ẽ odiũ ĩ
uetẽatũ. torpoꝛ circa ꝓcepta dei. euagatio mẽtis
circa illicita. Duinũ remediũ cõm acidiã ẽ.
nũq; cedẽ sz repugnãdo acidie obuiare. et
vicẽ eã laborãdo. Attñ hõ ꝑt opa sua vaiãe.
ut nũc legat. nũc oret. nũc meditet. ut si vnũ
nõ sapiat. sapiat aliud. Dum felicitatẽ ĝusũ
ĩfectũ hñti apponũt multa feracula. ita cõm te
dũ valet vaietas actiõis. Ite valet ꝓpucho.
dr̃ ei luget scipm. nõ nouit acidiã aut di
macq;. Ite luget iste tumq; meos offensionũ

⁊ delectatiõ. ⁊ paucitat ope manuũ. ⁊ ĩtenta meditacõe fructuosõ bonoꝝ. ¶ De pugñ cõ tſtã

Nota q; tſtitia mala duplex ẽ. ¶ cia. Alia q̃q; dicat tſtitia q;libet. ita ut ꝺ ſet cũ oĩb; paſſiõib;. Alia ĩ oĩ paſſiõe ẽ uicẽ re tſtitiã ⁊ delectacõẽ. ſcdm q; ſuũ obiectũ adipiſcat. ul' ab eo ĩpellit. ¶ Et hãc tſticiã ſupabis ĩquitũ ſingula uicia ex tirpaueis. Si multũ multũ. ſi paꝛũ paꝛũ. ſi oĩa ipãm necas. Hz ad q̃ ꝺo neus. Alia ẽ tſtitia ſpecial' ſ. cia dina tedũ. ¶ Et iſta pt cõſpheꝺi ſub accidia. Triſtitie origo difficulꝛ ẽ cognoſcibil' eo q; tã multas habet origines. oĩa uideꝛ uicia ⁊ affectiones. ¶ Cõ hec duo uicia tſtitiã ⁊ accidiã pugnat caritas dei que nũq; ẽ otioſa cũ accidia. ⁊ cuiꝰ fructꝰ ẽ gaudiũ cõ tſtitiã. ad quã mitigãꝺ triplex gradꝰ ꝓuehaꝛis. ꝓmꝰ ẽ ſic uti licitis ⁊ cõceſſis. ut tñ illicita deuites. ſecꝺs ſeruẽcioꝝ deſideiꝰ oĩa q; dei ſũt ſaꝺioſe facẽ. ⁊ ĩ ſe et ĩ alios ꝓmouẽ. Tertius ẽ tãto affectu eſtuaꝛe ad deũ. q; ſn̄ ꝓpꝰ q; uiuẽ nõ poſſis. Valet cia cũ tſtitia deuota cõfabulacio ĩ bõ ſocietate. meã benigtatis ⁊ mue ꝺi. Ite deuota cãtio ut dicꝰ iacobꝰ. ¶ De uana gloia. Si oĩa ꝓdcã uicẽis ui/ ¶ Dabbato. cia q̃ꝺ ſn̄ maxis laboꝛibꝰ ⁊ milis

doloribz nō fit. si tm fit tūc āplq nāē ē
a vana gla cauē. Hec ēi occulte vtentibz
se īgeit. ita ut vix a spūalibz sē valeat
cōpiēdi. Hec ē mlīs formā vana. sē ⁊ ī
oīb; vānitāte īgerēs. In vestitu. ī aīatu.
ī loqla. ī tacitumitate. Di veste p̄cosa īdu
ta suis adest. si tyūli āplq glat. Di lo
qris gaudet qī bn dreis. si tacēs laudat
te qī tyūlē. Ipa sē suggeit ⁊ magnū de
sideiū īgeit ad illa. ī qbz laus ⁊ hōr cō
sistat. eaā p̄ magna p̄icula ⁊ labōēs. ⁊
maorē fortitudinē dat suis amatoibz q̄
spes celestis bēitudīs veris p̄liatoibz. Ipā
ē q mlīs tātū desidiū īgeit. ut si ignoēs
putes spm scm ultra cōēz cursū cordi illq
sup habūdāt ⁊ cōn ordinē caritatis īflur
isse. ita ut alīq; paup miser ⁊ nudq
vtentibz vacuq. passioībz plenq. multos
velut ⁊ desidēt de sua pauptate locuple
tāe. Tantū ēi desideiū īgeit ut refre
nāi nesciat. nō acqescat p̄silys. Verū
audiamq; sī hor exemplū. ut cautiores
ām hāt suggestionē reddam. Audi
qīto desideio tlēs feruēat. plenq; sū
īgt tyeiū arrogās. ⁊ martat me spūs
utei mei. En vent meq qī mustū absq
spuracio. qđ lacūculas nouas disrūpit.
loqr ⁊ respirabo paululū. aperā la
bia mea ⁊ vīdebo. O qīto ardebat

iste desidia. ⁊ vane gle. Videbat ei sedz
grego⁹ scōs p̄dicatōes ⁊ locatōe sua
benerui. io locatōis eoꝝ celsitudinē
⁊ nō vtilitatē ītēcōis inuidū cupiebat.
neq; ei hoc amauit qđ illi. ⁊ hoc sūopte
appetuit. ut clarꝫ hoibz ondet. Ver
eadē bestia suggerit ꝙrādū dicatꝫ p̄sbi
terꝫ ul' diaconatꝫ. Si qđ tñ eū vellet
corp̄e. nā ⁊ se nō vult. ne ipe appetē vi
deat. Vide si hoc exēplū i libro de īsti
tutis cenobiorū cassiani. Nō p̄nt varietā
tes hui⁹ bestie explicari. ⁊ ubiāiq; eā pro
icerīs ⁊ stat caudeo erecto sicꝫ tbulꝫ. Ipā
ē sicꝫ allud. qđcūq; vnū tergunē i moueris.
aliud adhuc habz ītus. Vbi āt ipā ītu
uerit. matrē dolosā sequūt filie ⁊ ūse. q
st' iobia cōtēcio iactātia ypocrisis p̄tīacia
discordia nouoꝝ p̄sūptas seu ūtēcio. Cruā
vanā gla⁹ si vīcē desideas. caue sūmo
studio ne qđq; ītēcōe vane gle īcipias
facē. cogitās illud salvatoris. Recepert
mercedē suā. Et illud. Quē ds dissipauit
ossa coz q hoibz placēt. confusi st' q̄m ds
spreuit eos. Et illud. Si adhuc hoibz
placerē. xpi seruꝫ nō esse. Vedo debes
uti qđ bona ītēcōe īcepista. sili custodia
ab īgnacōe vane gle custodire. Ite qđq;
sīgulāe ē. ⁊ vñ possit laus ⁊ gla cōgri.
⁊ vitādū ē bellāti cū hac bestia. Nā

ñ nutrit. Pncipiū ꝓuerbiō vane ꝯle
ſcdz climachū ē caſtodia oris. et aōr ig
nomīe. cxedū uo ē paſce oīm vicioſa
rū itellectualiū adiuēcionū vane ꝯle.
finis ſi tñ finis. et abyſſo utiq; ē finis.
eta q ſt ad ignomīaz ꝓſumacia cora
mltitudīe miſeabilr adiuēire. Crſoſtoz.
Vnicū vane ꝯle i medū ē oiaē deū. ut
ipe te lubet. De pugna cōñ ſcbia.
Ultio aggrediēda ē ipa ſcbia viaoz
regīa. viaoz indix. vtutū oīm de
uoatrix. q tāte ē fortitudīs et ſeueritatis.
ut lucaſerū eicet de celo. Attñ puer dauid
i dño confidēs. p humilitatē ꝯfoliā cōñtalibz
eēt ſtatuc enormitate erecta ꝓſtrauit.
Eſt at ſcbia duplex. Vna ſpūal. pulſas
vtuoſos de ꝓfōe. Alia carnal. q mlto
ꝓfōs pulſat de aliq excellēcia extīor.
Hā natia ꝓme ē i orde ſuo magna ſibi
mita depīgē ſpēalē gram ſibi tribuere.
qñtū ſe deq diligat cogitāc. murai q nō
faciat miacla. turbai q nō dē dat ſibi
neſas qōp ſpēale. alios velut carnales
deſpicē. et ſic de ꝓſilibz. Et hec ē mltū
ꝓculoſa. plq qm vicia cārlia. Nullū vi
cū ē qđ ita oēs vtutes exhauriat. cūcta
q uſticia et ſcātate hoiez expoliet. que
admodū hmq ſcbie malū. Cru at huq
nequiſſi ſps lagos mult euadē. debet i

singul' vtutibꝫ. i q̄bꝫ se sensit ꝓfecisse
dicē ex suīa. Obia dei sū id qđ sū. Et
cognitē deū ēe. qđ apat' i nob' velle et
ꝓficē ꝑ bona voluītate. Itē diligēt' cōsi
derē. qā bona nīa nō st' a nob'. ꝫ dona
dei. de q̄bꝫ discrete cōnē sumꝫ reddi
turi. Itē q̄n mltis malis bona nīa sūt
ꝑmixta. tepiditate ypocrisi. ⁊ hūgmōi. Itē
ꝓsiderē. q̄ mlta i nob' sunt mala ⁊ vicio
sa. Itē attendē melioēs nob' hoīes ⁊ an
gelos. ut ita i ꝓpacē eoꝝ vilescamꝫ no
bis.

De superbia carnali.

Carnalis superbia hꝫs idiotas demō
strat. Et rei clamosa. amarosa dū
tacet ⁊ indignabūda. dissoluta i letiaa.
risuꝫ eiꝫ uīonabil' ⁊ sū causa. In tris
tiaa ē seuera ⁊ dura. Reprehendit cū ra
cē. nō ex cōpassiōe. Iba ꝓfert passum
sū aliq̄ cordis grauitate ul' pondacōe.
exps pacē. caritatis aliena. Audacter i
uriat'. ꝫ pusillanit' patit'. difficult' alu
cui obedit. exhortantes recipe spnit. In
ꝓpa voluītate ꝑmanēs. sp vult ꝓpa statuē.
nūq̄ alteri⁹ diffinitōi acqescē. nō vult cō
siliū ab aliq̄ recipe. magis sibi credēs
q̄ sapiētioribꝫ. Hꝫus i medū ꝑmū est.
obia superbia corde susceptā. ⁊ hūilit' exhi
bita. Sedm. ut itio cord affati fratꝫ nīs
hūilitatē exhibeaꝫ. i nullo eos ledē acq̄

escētes. ¶ Tē sp nūti nos exce ī hūilibz opi
bz. vilibz ⁊ despectis officijs. ¶ Puta mīs
trare ī cōq̄na. lauare scutellas. purgare
domū. sp officia viliora eligē. hūili hītu.
hūilibz gestabz ī credē. ¶ Ner si ī cōsuetudi
nē venerīt. cor ad hūilitatē īclinat. ¶ Tē
hōrē fugē. magis sp eligē mīstrare q̄m
mīstrari. ¶ Diba vōbula ⁊ nomē tactāre
ecīa a ḡsōa scīlia deuitare. ¶ Tē oīa signa
⁊ queq̄ scīa. tactāda ul' vāitatē p̄tendē
tia declīare. ¶ hūilitas q̄ cōn sibi pugnat.
tres habet gradꝰ. ¶ Primꝰ ē. ut hō sēpm
cognoscat ipīm ī topē boī vitiosū. ⁊ si qō
alios habz defectꝰ. ⁊ nō eleuet se sup se.
¶ Secꝰ ē. cū hō se talē desidat ab alijs reputari qualē ipe se nosat ī vitate. sal vilē
īapē sibi. ⁊ hmōi. ¶ Tertiꝰ ē. q̄n hō
ecīa ī magnis vtutibz ⁊ hōrabz nō ex
tollit. ⁊ nichil sibi ex hoc blādit. totū
ī illū refūdēs a quo totū acepit. ⁊ ei
ī ītegrū īstituēs. ¶ Talis fuit hūilitas xpi.
⁊ talis ē āgelorū ⁊ scōrū ī ptia. ¶ De
q̄tuor ī oībz exercitijs spūalibz attendendis.

Quonpēdiose dixim⁹ quō vires aīe
debeāt ⁊ possit p scīa exercitia īfor
mari. ⁊ ad quē finē. ⁊ p q̄ media debe
am⁹ nūa exercitia dirigē ⁊ ordīare. Vnū
adhuc ī fine adūgim⁹ qđ deuoto exercitāti ī stadio. nō cōuenit ignorari. ¶ Hoc āt ē. ut

ſcaas penes q̄ debeas tua ẏ̇ciaa regu
lāe ꝯ examīare. Itaq; ſcie debes ꝯ dili
gēt notāe. qp̄ i regulādis ꝯ examīandis
tuis ẏ̇caas an tibi ꝓuēiāt ꝯ expediāt.
Quatuor exēplaia dēs īſpicē. ne poſ
ſis errāe. Imo igit attēde. qp̄ tua ẏ̇caaa
dīnis ſcīpturis. dēs ſcārū ꝯ exēplis ſint
cōcordāaa. Sedm ēi bī iob ſnīaz. ſemel
loqt deq; ī ſcīpturis. ꝯ ſedo corpm nō ī pe
tat cōm ſcīpturas. Itaq; q̄q; ſcīpturis diſſo
nat. nō īmito ē ſuſpectū. Dz q̄a pluīes
ſcīpturas ad ſuū ſenſū trahūt. nō āt ſuā
volūtatē ad ſcīpturas ītorquēt. vn̄ ſepe eos
ꝓfigit errāe. Hīc ecīa ſcdo expedit. ut tua
ẏ̇caaa exponas alicui hoī illūato ꝯ pur
gato. ut cū eo de hys ꝓfeas. Vn̄ q̄da. In
oīa īqt illud q̄rāt ꝯ faciāt xp̄o ihū ſer
uīe volētes. ut ꝯ loca ꝯ modq; ꝯ moaes
ꝯ īſtitūcōēs ꝯ adīuēcōēs ꝯ ſtudia ſpūs
ꝓcientes eligāt ꝑ ſpūalū prīn obīam.
ꝯ fāiliarē deo ipoꝝ cogitacōēz. Dz nō
oībz q̄ ad hoc de tua ꝓfaā ꝓfide. Dīt
ēi ſenes q̄ nō ꝓfiaūt. Cerno ī vnq;q; q̄z
ẏ̇caas hoc ēit adiutēdū. ut ſedm diſpo
ſitōēz ẏ̇ciarē ꝯ itiorē ꝯ ſtatū eiq;. ſīt ipī
expediēcia ꝯ ꝓfiaa. Nō ēi oībz ꝓuēūt
oīa. neq; q̄ ꝓuēūt eq̄ oībz ꝓuēūt. ſed
magni magna oneā portāt. Mus āt tu
aq; ē pūī ong. Ut āt ſcaas q̄ t magis

ſint ꝓficua. duo debes attendẽ ſalꝯ ĩdiã
cõꝫ tuã vicoſã. De qua ſupiꝰ dicebat.
Et ita ordiã exacta tua. ne illa fortiſcet
⁊ tu ꝓficeris. Dedo tuã ĩdiãcõꝫ vtuoſã
ut ĩ veris vtilibꝫ ad q̃s ãplia fuis ĩdiã
ta te exeas affati ferueciori. Nã ĩ talibꝫ
cetis paribꝫ ſalua ſp humili ⁊ ꝓmpta obia
magris ꝓficas. Vñ bts ãbrioſiꝰ ĩ libro de
officijs. Queredũ igt ĩ oi actõe. q̃d ꝓ
ſois ꝓueiat tpibꝫ ⁊ etatibꝫ. q̃d eaã ſin
gulaꝛũ ĩgenijs ſit accõmodoſũ. Sepe
ei q̃d alterũ decet. alterũ nõ decet. Aliud
iuueni aptũ. aliud ſeni. Aliud ĩ pacilis.
aliud ĩ rebꝫ ſcis. Hec ãbrioſiꝰ. Certo
dẽs attẽdẽ. ut tua exacta nõ ſit tpanea.
id e tm ad tps pmanẽcia. ſz uſq; ad ſi
nẽ tuũ ſalꝯ pietatẽ cordi ingrẽ te duca
ca. Sit q̃da q̃ nẽ hoc volũt. nẽ illud.
nẽ ſe ſic exeret. nẽ ſic ĩ nullo furi. oĩa
arripiẽtes. pmanẽtes ĩ nllo. Loqꝫ ĩ neu
tro ꝓficiẽtes. De q̃bꝫ dicit bnardꝰ. Hu
pectũ hẽo leuitatẽ. qua id ſepe q̃d faci
le volumꝰ añq; ꝓbemꝰ exptã. ĩa nolumꝰ.
Vno prope momẽto idipm ⁊ capiẽtes
⁊ ĩſpuẽtes tm leuit q̃m urõnabilit.
Quales utiq; frequẽt nõ paucos expi
mꝰ. q̃ vna vix hora ĩ vna volũtate du
ãtes. aura leuitatis ĩpulſi. vagi ⁊ ĩſta
biles. hac ⁊ illac mutãt ꝓ exprimẽto

udicaū. ymo ſñ udicio fluctuātes tot
de ſe cōſilia ꝓſumūt. ꝙt loca iuuſi. Ip qđ
nō hñt aptētes. ⁊ qđ hñt faſtidiētes.
Hec bnardꝰ. Dicet ēi leges publice ſñ
magna iōne mutaī nō debēt. eo qꝺ ꝓplꝰ
ia aſſuefcō ſñ labōe eas ſuat. ⁊ nouas
difficilē arripet. ita ⁊ tu exercia tua cō
tinua. aredicia crebio mutata turbat.
nō ſanat. Ilō ualeſcat plāta. q ſepe
tuſſert. Ird ꝓdeſt nec corpi acredt cibꝰ
q ſtati ſūptꝰ erat. Iñ dicat ī collacōi
bꝰ ꝓm. Unicuiꝙ utile ē ut ſcdm ꝓpoſi
tū qđ ſel' elegit ſūmo ſtudio ⁊ dilige
cia. ad opꝰ cepti ꝓſeq ꝓueīre feſtīet.
⁊ nequaꝙ a ſua quā ſemel elegit ꝓ
poſīe ꝛredat. Itaꝙ ſic ordia tua exa
cta. ut ī eiſdē ꝓſeuerās. ꝓꝙ hui? exilu
ſolatii mltis ornatꝰ uirtutibꝰ. ⁊ ſactis
opibꝰ. dignꝰ ītroīe glīe ceīne bēatudīs
ſuenialis. Amē.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Incipiunt Capitula Beati Ambrosij Epis
copi libri primi de officijs Ca'm p'm ¶ Prefatio
Ca'm ij De bono tacitūtis modeate Ca'm iij
Qz īuisibiles hostes maloz vbozū sil' īcento
res sint ⁊ exceptozes Ca'm iij Qz erīa cāles ī
mucos cū nos īstīctu dyaboli ad iuria puo
cāt pacīa supāe debeamꝰ huiꝰ rei exēplū ī
duāt dauid laessitꝰ a semei Ca'm v Qz psal
mꝰ xxxvijꝰ vdtū noīe tytulatꝰ nō solū silē
tij laude sed erīa stēptu rerū valde sit mīabi
lis Ca vj Qz nomē officij nō solū philosophis
sed erīa nris vsitatū sit Ca vij Omē offia
ium vel honeste ostare. vl' vtilīte sed xpianos
nichil vtile existimāe debē. nisi qđ vere hones
te ē xprobet ⁊ hoc ī dei ospāu Ca viij Qz nūe
religiois grīa qđa se officia alit apud nos
habeāt q̄ apud gētales Ca ix ¶ Nō ductuū sed
cautū idicia sileāū uix phos. et q̄ p̄mū sit of
ficiū. modꝰ loq̄di Ca x Officiū oē a medi
ium a pfm ee Ca xi Qz pluēs ab officijs ⁊
elāt² qz nō puderīa di sed causis acti cīta
arbitrāt Ca xij Qz bēs iob iustus sed preuss
q̄t velocīte huiꝰ vite tīnsitozie nichil scīs
qpedie debe fatet² Ca xiij ¶ Deū nichil ptei
re ⁊ scripturāū testīonijs. et solis xprobat² ex
emplo. q̄ luz creatūa sit tn̄ vl' lumē vel calo
re cīta penetrat Ca xv Qz hns ojoz displiz
cur boīs male. et malis bn̄ sit. satisfacē de
beat pabola illa de lazero paupe ⁊ diuite
ppurito ⁊ pro mapīs laboīb; cozōtꝰ apls
Cxvj Deū erīa cū non putat² regē oīa q̄ creauit

paulꝰ Ca xvj Cōmendatis bꝛtudib; de euāge
lio hic labore dicat ee intede t celo ponēs ex̄m
adletaꝝ et spectatoꝛ Ca xvij Qz maxie adoles
cētib decerat exēpla ysaac de ioseph de moyse
t dhemia Ca xviij De bono vendie qđ maxie
i sca dei eminuit gēitie. Et p gestꝰ exteioꝛis
hois psepe ūlutate teioꝛis ondat et p oīa meba
nāliter bsita polleat hoc state Ca xix In oi
b; actib; vilit agendi nr̄ p q̄ affectatu āfci
nēu attendu Ca'' xx Vt uuuq ēnica
t actessꝰ viduaz caueat t vgi'' Cxxi De uatu
dia i se t primeda et i alys pace mutiplda
ex̄m de iacob et dauid Ca xxij De cagiaoi
b; et appetitu t biptito hoīdi mo Ca'' xxiij
Qz iocꝝ q̄ plꝰ ponit it officia peitꝰ ab et
dia sit remouēda Ca'' xxiiij De tb; q̄ in
actiua vita nāo st̄ obseruāda. et p appeti
tu rōi tēde sueiat q̄z exempla ēducit pu
arthe Ca'' xxv Qz vtutes q̄tuoꝛ principaleꝫ
i pūb; nīs no mediocꝛ sit æstimate
Ca xxvj De falsa p veris usurpae caueam9
qđ est prudēcie Ca'' xxvij Qz vtutes q̄tuoꝛ
ita ꝓplexe sint vt ab uuꝰ sepaī negāt
Ca xxviij Animū qđ phi dicit et scdm iustiae
mum9 apud nos exclud tritu bo a nīs mu
tuatū Ca'' xxx Justiaā et fide hostibus
eaā exhibēda Ca'' xxx De bnficeaa
Ca'' xxxi De i pendēda bnficeia ipo qui
te pmeruert t maxie dō Ca'' xxxij Luz vtre
q̄ ptes sit bnficeie benuoleia tn libēalit

ppōdeaē Ca^m xxxiij Benuolentia ⁊ ecclia
maīe ⁊ earūdē vtutū hoībz pseuedē Ca xxxiij
De laude benuolēe q̄ sūma est iustiae C xxxv
De fortitudīe quā sine iustitia vtutē no ee
maīfestis declat² idicijs Ca xxxvj Fortitudiē
maīe ⁊ aīo ex ceptu rerū ostāe labēnū Ca^m
xxxvij Mala eqnimit² toleāda et ītēdū ecīa
declnāda Ca^m xxxviij Ex pudēcia magnitudo
mūmen fortitudis Ca^m xxxix Fortitudiē
adūsus oīa vicia dimicāe debē Ca^m xl Vu
tutē bellūa nīs ecīa nō iustitatū Ca^m xly
Fortitudiē no solū ⁊ vīcendo sed ecīa plg ⁊ to
lerādo ostāe Ca^m xlij Adītes no irritādas ⁊
adulatoībz no attendēdū Ca^m xliij De tpan
na et eīs ptibz Ca^m xliiij Officio sibi ogruo
ōpque studē debē Ca^m xly De pulcro et hoesto
Ca xlvj Ex nālia pulchra sint et hoesta tu
pia vo utra nāz Ca xlvij Quarū passionū
restituē pulchrū illud possit acīri Ca^m xlviij
De tbz q̄nibz hoīm iudicijs acquiescēdū et q̄ p
fō ecīa hic quodāmo sit ipsū Ca^m xlix
Da vēitate colēda Ca^m l Ex officioz q̄tū
nīstros altaris maxīe decat q̄ testionio le
uitū ypbat Explicūt Incipit tractat⁹ sc̄i A
mbrosij Epi de offīcijs lib primus

Narrocias videi arbitroz si it fili
os susapia affīm docēdi: cū ipe
humilitis mgr dixit Veīte filij
audite me: tiorem dni docebo vos In quo
luc humilē vendie eīs spectue et gratiam

Dicēdo ei tūorē dñi q̄ vīs videt ee oīb; exps
sit īsigne vēcūdie Et tñ cū ipē tūor ticūt sapiē
sapiē sit ⁊ effector būtudiū: q̄m timētes dñm be
ati st̄ p̄ceptorē se sapiē edocēde ⁊ demōstrorem
būtudiū adipiscende cuidēt signuficauit Et
nos ergo ad imitādā vēcūdiā sēdulā adsīre
dā grām nō vsurpatores q̄ illi īfudit spūs sapie.
et p illū nobis manifestatu et visu xpm atq;
exemplo vob q̄ libeīs ēdimq; cū iam effugē
nō possimq officiū docendi: qđ nob refugien
tib; īposuit sacdotū nīcitudo Dedit ei deq
quosdā q̄ dē aplos: quosdā āt pphas: alios vō
euāgelistas: alios āt pastores et doctores Nō
ignē n aplōr gliaz vēdico Qs ei hoc: nisi
quos ipē filiq elegit dei: Nō pphaz gliaz: nō
vtutē euāgelistarū nō pastorū īcūspectionē sed
timōnō ītēcionē et dilgēcia cta scripturas diuinas
opto assēq̄ qua vltimā posuit aplis īt officia sō
rū et hāc q̄az vt docendi studio possim dīsē Dng
ei verq; mgr est: q̄ solq; nō dīdicit qđ oēs docerēt
Hoēs āt dīscūt prius qđ doceāt et ab illo acceptū
qđ alīs ēdāt Cūd ne ipm q̄dē n audīt Ergo ei
rupto de ēbunalibz atq; admīstrois īfulis ad
sacdociū: docē vos repi qđ ipe nō dīdici Itaq;
fm est vt prius docē īcipere q̄ dīsē Cm sēdm

Dīscendū ugūs n sil'et docendū est: q̄m nō
vacauit antea dīsē Cūd āt p ceteis debeo
dīsē. q̄m tuē vt possī loq; ne prūq; me cō
demnet me vox mea q̄ absoluat aliena Deceptū
est ei. ex vbis tuis ideīnabeis Cūd opq; est ugetur

Et q̄ntulibet q̄sq; pfecerit nēo ē q̄ docer nō egeat dū viuit

vt ꝑueres pcim ſuſcipe ꝺ depnacois loq̃do. cū ta
cendo poſſis ee tutior. Coplues vidi loq̃do pcm
idiſſe. vix q̃q̃m tacẽdo. ideoq; tacẽ noſſe q̃ lo
qui difficilꝯ eſt. Deo loq̃ pleroſq; cū tacere neſci
ant. Rarū eſt tacẽ q̃q̃m. cū ſibi loq̃ nichil proſit
Sapiẽs ergo q̃ nouit tacẽ Denq; ſapia di dixit
Dñs dedit m lingua eruditois. q̃ oporteat ſer
monẽ dicẽ Meito ergo ſapiẽs. q̃ a dño acepit quo
tpe ſibi loq̃ dū ſit. Vñ bñ ait ſcriptura. Ho ſapiẽs
tacebit uſq; ad tpꝯ. Ideo ſa dñi q̃ ſciret q̃ vox ho
mis plerūq; pcm ānūciatiꝫ eſt. et ūcm humani er
rous ſermo ẽ hoib. amabat tacẽ Denq; ſcs dñi
ait. Dixi cuſtodia vias meas. vt no deliq̃m i li
gua mea. Decebat ei et legerat dine ee ꝓtenti
onis. vt ho a flagello lingue ſue abſcõdet. et a ꝓſci
ẽtie ſue teſtimonio. Verberam̃ ei tacte cogitois
nre obꝓbrio et iudicio ſtice. vbeam̃ vbis nre
vbere. cū loq̃m̃ ea q̃ ſono credit aim̃ nr. et
mẽs ſaciat. Qs ãt eſt qui mltū cor a ꝓcipꝫ
habeat collūcione. á no deliquat i lingua ſua. Et
ideo q̃ nemine videbat ſcm os ſcruãe poſſe ab īmu
dicia ſermois. ipe ſibi ſilẽcio legẽ ꝓpoſuit. Inocẽtie vt
tacendo culpã declinet. quam vix aſſuge poſſet lo
quẽdo. Iudiamq; ergo cauciois magr̃m. Dixi cuſ
todiã vias meas. hoc eſt m dixi tractato cogitacois
ꝓcepto dixi m ut cuſtodiã vias meas. Alie ſunt
vie quas debem̃ ſequi. alie quas debem̃ cuſ
todie. ſequi vias dñi cuſtodie nras. ne i culpã
dignũ. Potes ãt cuſtodie. ſi no cito loq̃ris. Lex
dicit. Audi iſrl dñm deũ tuũ. ſi no dicit loq̃re

sed audi Jdo cua lapsa ē ipr locuta est vio: qđ
nō audierat a dnō deo suo Prima vox di diat
tibi audi Di audias. custodias vias tuas. et si
lapsꝰ es: cito correptus In quo ei corrigit iuuior
viam suā ni ī custodiendo vba dnī. Tace ergo
pus t audi et nō delinques ī lingua tua Grauc
malū: vt aliqs ore suo Idepnet Grem si p otioso
vbo reddz vnusquisq; rōnē. qnto magis p vbo iqui
tatis et tpuitis. Grauiora st ei vba pcipitatis:
qm otiosa Ergo si pro otioso vbo ruina posat. qn
tomagis p sermone iquietatis pena exsoluit. Qđ
egit. Multos nos ē oportet. nūc est ē tpus
tacendi: et ē tpus loqdi Deinde si p vbo otioso
rēdim rationē: videamꝰ ne reddamꝰ p otioso
silētio Est ei negotiosū silētiū vt erat susāne:
q plq egit tacendo qđ si eet locuta Tacendo ei apd
homēs locuta est dō. nec vllū magis indiciū sue
castitatis inuit qđ silētiū Coscia loqbat. vbi vox nō
audiebat. Nec qrebat pro se homm iudiciū q
habebat dnī testimoniū. Ab illo egit volebat ab
solui. qđ scriebat nullo mō posse fallī Ppedns o
pabat tacēs ī euāgelio. salute oim Recte ergo
dauid nō silētiū sibi idixit pfectū: sī custodiam
Custodiamꝰ ergo os nrm. custodiamꝰ os nrm:
vtrū ei scriptū est hic vt custodiamꝰ ob albi
t dicit. qđ custodia seruia or tuū Di custodie
bat dauid. tu nō custodies. Di Imunda labia
habebat ysaias qđ dixit. o miser ego. qm tpuit
sū: qr cū sim ho t Imunda labia habeā Di pphia
dnī Imunda labia habebat quō nos munda habe

mq Et cui n vnquaq; nrm sapiū est Depi pos/
sessionē tuā spinis: et auriū et argentū tuū alligā
et ori tuo fac ostiū et vectē & ūbis tuis iugū et
stateā: Possessio tua meū tua est auriū tuū
ar: tuū est: argentū tuū eloiū tuū est Eloqa
dñi eloqa casta argentū ignē examinatū Bona e
ca possessio mēū bona Denuq; possessio pauosa homo
mudq Depi ergo hāt possessione & ēmuallato co
ēitoribz: mūnito spinis id est sollicitudinibz: ne in
eā irruāt & captiua ducāt mōbiles corpis passi
ones: ne ītēsent motq; grues ne dipiat vīdemia
eq; īsēntes via Custodi iteiorē hoiē tuū: no
li eū q; vilē negligē ac fastidie q; pauosa posses/
sio eq; Et meito pciosa: cuq; fructq; no cū
ducq & tpal' p stabil' atq; etne salutis ē Cole
ago possessionē tuā vt sint tibi agri: alligā
sermonē tuū ne luxuriet ne lasciuiat: et ml'
tiloqo pcā sibi colligat: sit īstrictior et ripis
suis vereat Cito lutū colligit amnis q; dās
Alligā sensū tuū: nō sit īmissq ac defluus ne
dicat de te: nō est malagma ponere neq;
oleū neq; alligatura Habet suas habenas
mētis sobētas: qbz regit et gubnat Pone ori
tuo ostiū vt claudat vbi oportet: et obse
ret diligēq; ne qs īmundia exaret vocem
tuā: et stulticiā repedas stulticia audisti hodi
e lectū: rasim et nolite peccare Ergo et si
rasim q; affers nē est nō plenus: malū sermo
nē nō pferam q; de ore nro nec culpā truam q;
sed iugū sit ūbis tuis et stateā: hoc ē humilita

atq; mensuram ut lingua tua meditetur subdita sit
restringat habene vitul': frenos habeat suos
q̃bz iudicii possit ad mesuaz: sermones pferat
libra examinatos iusticie ut sit ḡruitas i sensu:
i sermõe pdõq; atq; i vbis modq; Capitulũ m

Hec si custodiat aliq̃s: fit mitis mansuetq;
modestq; Custodiendo ei os suũ. et ipsũ
do lingua sua. nr̃ pq; loqsdo qm̃ ipugnet: et ex
pediat. atq; examinet vba sua: si. dicendũ hoc.
si dicendũ adiuuet huic. si tepq; sermois huiusmõi pro
fecto exeret modestia ac mansuetudiez: et patiena:
ut nõ exdignatiõe et ira i sermõe erupat. Sic
aliq; passiois vicium det i vbis suis: nõ ardore
libidis flamaẽ i sermõe suo ducat: et ipse ductus
suis stimulos iracundie: ne sermo postremo q̃ re
medie iteiosa sit: vicium aliq̃d et i moribz apiat
et pdat Iuxta ei mariẽ ysidor' adiuuaiq; qñ vidz
i nobis passiones aliq̃s gnari: tuc fomites morz:
laqos parere Unde nõ imerito sicut audisti hodie
lectu. pphã dicit. q; qui libcauit me de laqo ve
tuo et a vbo aspo Symacho inuitatoiis vbũ dix
it: alij pt̃ bacchãtibus laqus adiuuaiq; sermo mr̃ est
sed etiam qui nõ minꝰ adiuuaiq; nob loqm̃ ple
nuq; qd̃ eripiat amicꝰ: et qi nro gladio nos vul
neret Quãto tolerabilꝰ ẽ alieno gladio qi nos
perire exploret ergo adiuuaiq; nra arma et re
cutit sua tela Di videit mouei me: i sert a
culeos suos ut semiaria iurgioz: exuret Di e
miseo vbũ idecoꝝ: laqum suũ strigit Intẽdu
m qi esca ppoit vidute possibilitem: ut dum

vidicari cupio qpē me inserū lagō t nodū mortis
astrīgā m

Capitulum quartum :

Si qs ergo hūc adūsariū sentit pūtem ee :
tūc magis custodiā adhibe dz ori suo :
ne det locū adūsario dz no mlti hūc vident Ded
etiā ille cauēdus est q̄ videri pt : qūz irritat : qūz
iactat : qūz exaspat : qūz tentina luxurie à lubri
bus suggerit Quādo ergo aliqs nob iniuriat la
æsit : ad violentā puocat ad uindictā vocat : tūc
silentiū exeramq̄ : tūc muti frei no erubescamq̄
pdicē ei est q̄ nos puocat : q̄ iniuria facit : et
nos filios sui frei desiderat Quūz si taceas : si dissi
mules : solet dicē Qd taces loqre si audes Ded
no audes : mitig es : elinguē te fec Di ergo ta
ceas plg rūpte : uirtū se putat irrisū post ha
bitū atq illusū Di rideas : supiorē se fem arbi
tratur : qz pace tuēt si ei taceas dicit Ille iniqa
atq est iniut : Stepsit iste Di referas iniuriā dicit
ipo iniuriatus est : uēiā desperat : nemo absoluit
Ergo illig est studiū : ut irritet : ut filia illi lo
qr : filia agna Iusti at est dissimulare nichil loq̄
tenere fructū bonū sperē : plg mitte bona ex in
diao qm̄ criminatus ipsoleāe : stetū ee q̄ietate
mox suor : hoc est ei silere a bonis : qz bn sibi
sanus falsis no debet mouei : nec estiare plg
pondus ee i alieno iudicio q̄ i suo testimonio :
ita fit ut etiā humilitē custodiat Di at nolut
humilior videri : talia tractat et dicit ipe secū.
hic ergo ut me stepnat. et i aspcu meo loqr
talia adūsū me. q̄ no possim ego ei aperire os

meū: Cur nō etiā ego dicā ī qbz eū mestificaue
possī: Hic ergo ut mi iniuriā faciat qī nr nō sī:
qī vīdicāe me nō possim. Hic ut me inuet. qī ego
nō possim q̄ uocat eo xpone: Qui talia dicit.
nō est mitis atq; humil: nō est sine tentatōe Ten
tator eū cognitat: ipe ei tales opiones iserit
Clericiq; adhibz horiz atq; appoit neq; spūs. q̄ her
illi dicat: sed tu pcta fuga uestigiū tene: et si
seruꝰ iniuriā dicat iusti tacet: et si ifirmꝰ iuriā
am faciat: iusti tacet: et si paup inuet: iusti nō
indet. Hec sī arma iusti ut tedēdo uicat: sicut
piti iaculādi tedētes solēt uīce: et fugiētes ifuo
rib; septes uulnerāe utrīz Cēd et aplꝰ ē mouet:
nī audimꝰ iuria. Cur nō imitum discretem. ob
mutu et humiliatꝰ fu et solui a bonis. An hoc dr
ut triumodo: nō etiā fecit dauid. ymo et fecit
Nā cū ei iuriaret semei filiꝰ geminī: tacebat
dauid Et cpūs septꝰ armatis nō retorqbat sui
ciū: nō ultionē q̄rebat: eousq; dicēte sibi filio
saruie q vīdicāe i eū vellet. no pmusit. Ibat
ergo tacq; mutꝰ et humiliatꝰ: ibat taces nec mo
uebat cū uir appellaret sanguīs: qz erat ysaiꝰ
pue mansuetudīs. Nō ergo mouebat iuriis: cui
abundabat bonoz opm ysaia. Itaq; ds q̄ tito iu
ria mouet. fecit se dignū videi strumelia: dum
uult ea tolerāe pbarī melioz. Itaq; q̄ stepuit
iniuriā: q̄ qui dolet Qui ei stepuit: q̄ non
sētiat itā despuit Qui at dolet: q̄ se sēsit tacet.

Neq; īpcrouide ad uos filios meos Capit v
scribēs ho psabni pheuio usꝰ sū Quem

psalmū ꝓphā dauid ſcō ꝑditū tanedū dedit. e
go vobis tenedū ſuadeo: delectꝫ eiꝰ ſenſu pro
fūdo et vtute ſuāz: adūtimꝫ ei ex hys q̄ breuit
labarimꝫ et ſiledi patiaz et oportunitate loq̄di:
et ī poſteriorib; ꝛeptu diuitiaz: q̄ maxīa vtutū
fūdamēta ſt̄ hoc psalmo docui. Dū igit̄ hūc psal
mū ꝛſideo: ſuccreſſit aūo de offic̄ſ ſcribē. de q̄b; etiā
ſi ſdā plīe ſtudētes ſcripſerīt vt panetius et
filiꝰ eiꝰ apud ḡrecos: tullīꝰ apud latinos: nō ali
enū duxi nr̄o mūie vt etiā hīc ſcribarē. Et ſic
tullīꝰ ad erudiendū filiū. ita quoz ego ad vos ī for
mādos filios meos. Rectꝫ et mīnꝫ vos diligo quos
ī euāgelio genui: q̄n̄ ſi iuſtio ſuſcepiſſem ſſto
ei vehemētioz eſt nā ad diligendū q̄ gratia
plus ītē diligē debemꝰ quos ꝑpetuo nobiſcū pu
tamꝰ futuros. q̄m quos ī hoc tm̄ ſcīlo ꝛmanē vide
mꝰ. Illi degnēs naſcūt fieri q̄ dedecerāt prēm.
vos āt elegimꝰ vt diligamꝰ. Itaq; illi nūtate di
liguīt: q̄ nō ſatis ydonea et diuīna ē ad ꝑpetui
tatē diligendi mītū: vos iudico: quo magnū cū
tati pondꝰ ad vim diligendi ꝙdūcit: ꝓbāe quos
diligas: et diligē quos elegeris. Tam Sexti

Ergo q̄m ꝑſone ꝛueniūt. videamꝰ vtrū res
ipā ꝛueāt ſcribē de offic̄ſ: et vtrū ho
nomen ꝓpz timo ſcole aptū ſit: an etiā ī ſcrip
tuīs reqrat̄ dīnis. Dulcitze itaq; dū legimꝰ ho
die euāgeliū. q̄ adhoꝛret ad ſcribēdū ſpūſ ſanctꝰ:
obtulit nob laonē q̄ ꝛfuīrem: etiā ī nob officiū
dīa poſſe. Nā cū zacharias ſacdos obmutuiſſet
ī templo et loq̄ nō poſſet: frm̄ ē inḡt vt ipleti ſt

dies officij eiꝰ: abijt i domū suā Legitimꝰ igit² offi/
ciū a nob dia posse: nc ro qa abhoꝛret: qmqdo offi/
ciū ab effiacdo dictū putamꝰ qi efficiū. sedppt de/
cꝛē sermois vna īmūta hīa officiū nūcupai: vel/
te vt ea agas q nulli officiat. ꝓsint oīb Capit vij
Officia ät ab hoēsto et vtili dua estimauerūt:
et de hys duob eligē qd ꝓstet Deīn inæ
de vt duo scīrāt hoēsta. et vtilia duo/et qrat ꝙ
hoēstuꝫ ꝙ vtilꝫ Primū igit² i tres ptes diuidit²
officiū: hoēstū et vtile. et ꝙ ꝓstanꝫ: deīn her
tria i quibꝫ gnā diuiserūt. i duo hoēsta et duo
vtilia. ⁊ eligendi iudiciū Prima ptīere dicūt
ad decꝫ hoēstatē ꝙ vite: Secūda ad vite moda/
copias. apes. facultates: de hys eligēdi iudiciū
sībi Hec illi. nos ät nichil oīno nisi qd decꝛat ⁊
honestū sit. futilēꝫ magis qm ꝓfuū metim² for/
mula. nichilꝙ vtile nisi qd ad vite illuꝫ et nepo/
sit cꝛam diffinimꝰ: nō qd ad delectatiōē ꝓfuis.
Neꝙ aliꝙ moda i facultatibꝫ et copijs opū ꝑstitu
imꝰ: sed ītōmoda hec putamꝰ si nō reiciat²: eaꝫ o
tiere cū sit. estīare magis ꝙ dispēdio cū erogat²
Non sīfluū igit² sceptois nre Capitulū vij
est opꝰ: qꝛ officiū diuisa estīamꝰ i fula:
atꝙ illi estimauerūt Illi scīli bō modā i boīb
ducūt: nos hec etiā i decimetis: qm q hic scīpsit
bō vt ille diues. illuc cruciat². et lazarꝰ q hic ma
la ꝓtulit. illuc ꝑsolatiōē ītuenit. Deinde q illa
nō legīt nūq legēt si volēt: q nō sermonum
supellectile neꝙ arte dicēdi: sed simplicem
rerū eꝙsiuit ꝛfruciam Capitulū nonū

Decoꝝ aũt ī nr̄is scripturis p̄mo ꝓstitui lo
co. qđ greece ꝑpon dicit. īstruim⁹ et docem⁹.
legentes. tedecet ỹng deꝯ ī syon: vel greece coiri peyonos oe
coi n p e n i y a j n o c o e n n u c e n c y t o y os enemo.
Et apl̄s aut loqre q̄ decēt sana doctina Et ali
bi Decebat aũt eu p̄ q̄ oĩa. mlt̄is filijs ī gl̄az
adductis. ducē salutis eoꝝ p̄ passione ꝓsumat
Nūq̄ prior panethig. nūq̄ aristoteles q̄ et ipe dispu
uit de officio. q̄m̄ dauid: cū et ipe pytagoras q̄
legē⁹ seruare aũq̄ oꝝ ꝓphaz secutꝰ dauid. legē sile
nꝫ dedeit suis: Dz illeut p̄ quīquēnū discipul⁹
vsū habēt loq̄di: dauid aũt nō ut nē mūng imi
nueret sed ut custodia ꝓferēdi sermois docēt. Et
pytagoras q̄dē ut nō loq̄do. loq̄ docēt: dauid
ut loq̄do magis discerng loq̄ Quo ergo sine
exercitio doctina⁹: aut sine vsu p̄fic̄: Qui disci
plinā bellicā vult assequ. cotidie exerc⁹ armis⁹:
et cū ī p̄cctu posito p̄tendit hoste⁹: atq̄ ad peritia vires
ꝑ iaculādi. vl̄ suos explorat lactos⁹. vl̄ aduersari
oꝝ declinat ictꝰ: et vigilātu exit obtutu Q⁹
mūt in mā regē tubnaclis studꝫ. vl̄ remis du
cē⁹ prius ī fluiꝰ precludit Qui camēdi suauita
tem. et vocis affectū ꝑ stanā: pus sensi camēdo
vocē exercūt Et q̄ vīb⁹ corpis legitimoq̄ luctū
di exercitē cōnā petūt: cotidiano vsu palestre
diuites mēbra. nutētes patiaz. labore assues
cūt Nec nō ipa nā nos ī puul docet ⁹ p̄ prius
sonos meditat⁹ loq̄di: vt loqui discat Itaq̄ song
exercitio sda. et palestra vocis est Ita ergo et

q̄ volūt discē cautionē loq̄di: q̄d nē est non
negēt: q̄d custodie est ēcēat. vt q̄ ī speculā
speculādo tēdāt. nō dormiendo. Dis ēim
p̄xis ac domesticis ēcitijs augēt. Ergo dauid
tacebat nō sp. sed p tpe. nō iugit neq; oīno: sz
irritātu adūsatiō puocātu p̄uōu: nō respōdebat
Et sicut alibi ait. loq̄tes vanitatē et cogitā
tes dolū. nō audiebat q̄si surdq̄: et q̄si mutq̄ nō
apiebat illis os suū. q̄ et alibi habes: noli resp̄
pōdē ī p̄udētia ad ip̄udētia ei: ne silis illi
as P̄mū igit officiū loq̄di modq̄ est hoc sa
ēficiū laudis do depēdit: hoc reuerētia ecclie
ti dīne scripture legit: honorāt hoc pauētes.
P̄cio loq̄ plerūq; cū tacē nesciat. Rarū est tu
cē q̄n. cū sibi nō p̄sit loq̄. Sapiēs vt loq̄t.
multa p̄ius cogitat: q̄ dicat. a quo dicat. q̄
ī loco et tpe. Est ergo et tacēdi modq̄ et loq̄di:
est etiā i factis modq̄. P̄ulcrū ē igit tēre mēsu

Officiū āt oīe aut Cam̄ p Trum offici
medīū ā pfim est: q̄d eque scripturārū auc
toritate p̄bāt possumq̄ habemq̄ exēplū in eua
gelio dixisse dnm. Si vis ī vitā ēnā venire:
serua mandā. serua mādata. Dicit ille Que:
Jhs āt dixit illi. Nō homicidiū facies: nō adul
tērabis: nō facies furtū: nō falsū testimoniū dices
Honora p̄rem et matrē: et diliges p̄ximū tuū sicut
teipm. Per hec media officia: q̄bz aliq̄ deest de
mādis dicit illi adolescēs. Hec oīa custodiui a iuuētu
te mea. Quid adhuc mi deest: Ait illi Jhs. Si vis p
fectus ēe. vade et vende oīa bona tua. et da paupē

hz. et habebis thezaurū in celo. et uēi sequre me.
Et sup̄ habes scriptū. ubi diligendos inimicos et
oandū dicit p̄ talibus et psequtibz nos:
et bñdicē maledicētes. Hoc nos facē debem⁹ si
volum⁹ pfī ēe. sicut p̄ nr̄ q̄ ē in cel. q̄ suū bonos
et malos solē iubz radios suos effūdē. et pluuia
t roze. terras uniuso⁹ sine ulla dissertione pīguef
cē. Hoc est igit̄ pfm officiū qđ catholoma dixerūt gre
ci quo rectificant oīa q̄ aliquos potuēt lapsū hre.
Dona etiā miscordia q̄ et ipa pfos fit. q̄ imita
t⁹ pfm̄ prem̄ Michil tā inedat ppriā aiam
q̄m mā. Primū i paupes ut cōmunes indutes
partē nē: q̄ oibz ad usū. tuū grat firmet. ut qđ
hēs largiaris paupi. et sorte et forme tue adiu
ues. Tu nummū largiris. ille vitā accipit. Tu pe
cuniā das. ille substātiā suā estimat. Tu denari
us. ille q̄ est. Adhec plus ille t⁹ offert: cū sit
debitor salutis. Tu nudū uestias: tegm̄ induis
iustitiā. Tu pegrinū sb tectū tuū: duc⁹ tuū: si sus
cipias exulantem. ille t⁹ acquirit sōr amicitias: et
eīna tabnacla. Tu mediocris ista q̄rū. Corpa
lia semias: et recipis spūalia. Tu uiraris iudi
cū dñi de sco iob. miraē utilitē cui q̄ poteat
dicē: oculi eram ceco: pes claudo: ego eram
infirmo⁹ pz. uelleibz agnos meos caleft. sī hue
ri cor. locus no habitabat pegrino. ostiū aūt me
um omi uenienti patebat. Hoc plane: de cuius
domo nūq̄ uacuo sinu paup exiuit. Hec⁹ et
quisq̄ magis hoc: qm̄ q̄ intelligit sup̄ pauperis
mitate: et infirmi atq̄ inopis erumnam in

die iudicij habebit salute a dño: ꝙ habebit
sue debitore misericordie Capitulū undecim
Sed plerisq; reuocat ab officio dispensatri
cis misericordie: dū putat hoīs actus
non curare dñm: a nescie eū ꝙ ī occultis gerunt:
ꝙ teneat mia ꝑsona: a iudicari eū neq; iustū
vidi. qñ ꝓsperos neq; diuitijs · abūdare videt:
gaudere hoīibz: sanitate. libeīb. Cont at. iustos in
pes degere. honoros. sine libeīb: ī furmos crepe.
lucru frequti. hec mediocris ea q̄stio: quādo. q̄
dem tres illi reges alii Iob. ꝓpter eū ꝓsperem
pnūciabāt. qr copē frem ex diuite: abatu libe
ris ex fecundo pnte: ꝑfusu vlceīb: horreēdis vul
nerib. grauatu vulneīb a capite usq; ad pedes
videbat Quibz scs Iob hanc ꝓpōit assertionē
Si ergo ꝓpt ꝓna mea hec patior: cur ꝙm vi
uunt? Inueterauerūt at et ī diuitijs semē eor secdm
voluntate filij eor ī oclis domꝰ eor abundant:
tror at nusq; flagellū at a dño nō est ī ipis hec
videns ī fmā recde cogitat: et studiū autor sui:
cuius dicturꝰ sermones: an scs Iob ꝓmisit dicens
Portate me: ego at loqr. Deinde arguite me
Nā et si arguor: qr hō arguor ꝓpōte ergo o
nꝰ sermonū meor Dicturꝰ ei su qd nō ꝓbo.
sed ad vos redarguendos ꝓferā sermones ūros
aut ete qr itu est vsus Qd at: Nunq ab hoīe
arguor? hoc e hō mꝰ nō pt redarguere qr prauꝰ: et
si arguā dignꝰ sū: qr nō ex euidēti culpa mea
gruitis. sed ex tenuitis estimatis meritu delictorū
Videns ergo ifurmꝰ abundare quos Ca pm

ſuccessibz pſpis. ſe aũt attei: dicit dño. Discede
a me. vias tuas scie nolo Qđ pdest pſcriuuntg
ipi: Aut q vtilitas ẽt oũtrimg ipũ: In manibus
eoz oĩa bõ: opa aũt ipiorũ nõ videt laudat̃ i platone
q̃ politia ſua posuit eũ q̃ ſtrã iustitiã diſputãdi ptes receperisset. postulat venia dictoz q̃
non pbaẽt: et vel inueniẽdi. atq; examinãde
disputatiõis grã illã sibi ipositã psonã dicẽ. qđ
cõsecutus tullius pbauit: vt ipe i libris qs scripsit
de republica i eã suaz dicendi putauerit Nã
to ãtiquior ullis rob q̃ hec pmg reppit: nõ eloq̃ti
e falcrãde ſtrã. ſed veritatis pbãde pmittenda estimauit Beatus ipe qstiõẽ eiõde reddit: sbicies q̃ extinguat̃ luĉna ipiox: et futuã
sit eoz cãsio: nõ fallit deũ doctorẽ sapiẽ et
disaplie: sed ẽ veritatis iudicẽ Et ideo non
sdm forẽsem abũdãtiã estimãdã bitudiẽ
singulorũ: sed sdm itelorẽ Sciaz. q̃ innocẽtiã et
flagitiosoz merita discernit. veraũ atq; itorcrita penaz atq; pmiorũ arbitra sit Morit̃ innocẽs
i potestate sipliciũs sue. i abũdantia pẽ volũtatis: sicut adipe ipleta aiaz rferes Atueo
paroz quib; foris abũdat et delicijs defluat.
odoribz fragret. t amaritudie aie sue vitam
exigit. et vltimũ diẽ claudit Nichil eoz q̃
ẽpulatus fuerit referẽs. boni nichil secũ afferes
nisi pcia sceleũ suoz hec cogitãs. nega si potes.
dim ẽ iudicij remuneratione Ille suo affectu bẽs.
hic miser Ille suo iudicio absolutus: hic reus Ille
i exitu letus. hic meres Cui absolui pt̃: qui nõ

sibi ⁊ noctes est. Dicite ⁊ ip̄ m vbi ē ptetio tuba
tulor eiꝰ. Dignū eiꝰ nō ⁊ucet: vita etnū facto
rosi vt ſomniū. ꝺperuit oꝛlos. ⁊ſiuit iniquos eius:
euanuit ꝺeliꝝtio ⁊ucet ipia q̄ videt etiā dū viuit
ipioꝛ ⁊ſes ⁊ infno est. viuetes ei ⁊ infnū ꝺescen
ꝺut. Vides ruinā patꝝis: ⁊ rogaſ sciaꝰ eiꝰ. Nō
ne ſ̄uus fetet oꝛbꝰ ſepulchꝝis. Intuens letuā eiꝰ
et ſalubꝛitate murans coꝛpꝰ: filioꝛ atꝫ opū ab
undātia. Introſpice vlcera. viuaris aīe eius
coꝛdibꝫ ⁊ meſtitudiē. Nā de opibꝰ q̄ loq̄ⁿ? ⁊ le
geis q̄ nō in abūdātia ē vita eiꝰ: ⁊ ſciab q̄
et ſi tibi videat ⁊ diues. ſibi paup est. et tuū iu
diciū ſuo ⁊fellat. De mlitudie quoꝝ filioꝝ ⁊
de ⁊ doletia q̄ loq̄ⁿ? ⁊ ſepe lugeat et ſine hede
futuꝝ iudicet: ⁊ imitatoꝛes ſui ſucteſſoꝛes ſuos
ē nolit. Nulla ei hēditas pꝛaꝝis. Ergo ipꝰ
ipē ſibi pena est: iuſtuꝰ aī ipē ſibi glā. ⁊ vtꝫ
abonoꝝ a malor opm mces ex ſcpo ſoluit. Ca ym

Sed ⁊ritam² ad ꝓpositū. ne fuctū diſionem
ptisse videam²: qua ocurrym⁹ opiōi e
oꝝ qui videtes ſceleatos quoſꝫ ditēs. letos. ho
noratos. potētes. ⁊ plericꝫ iuſtoꝝ egeāt atꝫ i
fim ſint putāt. vl nichil de nob deū curāe. vt
epicurei ⁊icūt: vl neſcie acty hoim vt fluctuo
ſi putāt. vl ſi ſcit oīa. ⁊ iquū ee iudicē. vt bonos
patiat egere: abūdāe ipbos: nec ſupfluus
velut q̄ dā ex ſuis fuit. vt opiōi hmōi ipoꝝ
affcꝰ respōdet. quos btōꝰ iudicāt: ⁊ ipi ſe mi
ſeros putēt. Arbitꝝ ei ſu: q̄ ipi ſibi fallaꝫ ꝺ
nob reꝺꝺerit. Quo ꝺeſſo. ꝓcliue est io vt

refellā ceteā. Et ꝓmo eoꝝ assertione q̄ deū pu
tāt curā mūdi negl̄ gēre sicut aristoteles asseꝛ
usq; ad lunā eiq descendē prudentia. Et qs opator
neglugat opis sui curā? Nēs deserat et destitu
at qđ ipē condēdū putauit? Di iuuria est re
ge. nōne maioꝛ ē iuuria ferisse? cū aliq; nō feris
se nulla iustiaa sit? nō curāe qđ fecerīs sūma clemē
tia? Ad si a deū creatoꝛe suū abnegat? a fera
rū et bestiaꝝ se hoīe nūo censent. q̄ de illis dura
mq; q̄hac sē dignāt iuuria? Q oīa ire dīm ipī as
serūt. et oīa i vtute eiq ꝛsistē. vī et maiestatē eiq
ꝓ oīa elemēta penetīre. terras celū. māra: et putāt
iuuriā eiq si mētē hoīs q̄ nichil nobīpē pstatiq de
dit penetret et dīne maiestatis ingrediat scia. Hz
hoꝝ magrīm velut ebriū et voluptatis pronū. ipi
q̄ putāt sobrij ridēt phi. Nā de aristotil opione
p loq̄? Quū putat dīm suis ꝛtentū ee finibus?
et pstripto regnu nō degē. vt poēta loquit fa
bule: q̄ mūdū ferūt i tres diuisū? et alīq celū.
alīq māe. alīq ifernā coercēda. ipeq; sorte obuenerē?
coussq; tanē ne vsurpatu alienaꝝ ptiū sollicitu
die. ita se bellū gerītet Delit ergo asseꝛ q̄ deꝰ
iuriū suū nō habeat? sicut maris et ifi nō
hz Et quō ipi poetas excludūt quos sequūt?
Dest illa ꝛspōsio vtiū dīm si opis sui curā nō
ꝓterit. ꝓteāt scia Ergo q̄ plātauit auē nō au
dit? q̄ fingit oculm non videt nō ꝛsidēt? Ca xxiij
Non ꝓterīt hī vana opiō suos pphas Deꝰ
q; dauid ducit eos loq̄tes: quos superbia
flatos asseꝛit Ad ē tā superbū? q̄m cū ipi sb pcō

sint. alios ꝺoctꝰ ne ſcirent ꝓphetꝰ viue dicetes: uſq; q̄ ꝓphetes dne: uſq; quo ꝓphetes ꝯlabūt. Et ipſa Et dixerūt: nō videbit dñs; neq; intelliget ꝺs iacob Q̄ bus in nouꝫ ꝓphā dices Intelligite nūc ipſipientes in populo: et ſtulti aliq̄n ſapite Qui plātauit aurem nō audit: et q̄ fixit oculū nō ꝛſideat. Qui corripit gentes nō arguet: Q̄ docet hoiez ſcientiā: dñs ſcit cogitatiões hoīm q̄m vanæ ſūt Qui. q̄nq; vana ſūt deprehendit: ea q̄ fieri ſt̄ neſcit, et ignorat q̄ ipſe fecit: Potest opus ſuū ignorāe artifex: hō est et in ope ſuo latetia deprehēdit: et ꝺs opt̄ op̄ ſuū neſcit: Aliq̄ ergo pfudū in opē q̄ in auctore: Et fecit aliq̄ qꝺ ſiqꝫ ſe cet: cuiꝰ meritū ignoraēt auctor. auiꝰ affectū neſcāt arbitet: Ipſe illis Cetera nob̄ ſatis est ip̄i testimoniū q̄ ait: ego ſū ſcrutās corda et renes Et in euāgelio q̄ erait dñs ihs: q̄ cogitās mala in cordibꝫ uris Diebat ei q̄ cogitaret mala Denīq; euāgeliſta testat dicēs Sciebat ei ihs cogitationes eoꝝ Quoꝝ nō poterat satis mouere opinio ſi ſua eoꝝ ꝛſideret. Voluit supra ſe ee uidere q̄ nichil fallat: nolūt ei dare ſcrutatorē ſciaꝫ: q̄ metuūt occulta ſua pdi Sed etiam dñs ſuos opa eoꝝ tradidit eos in tenebras In nocte ita q̄ erāt fur: et oculos adulterꝰ ſeruabit tenebras dicēs: nō ꝛſidebit me oculus: et latibulū pſone posuit ſue Omnis ei q̄ male facit odit lucē: et fugit lucē tenebras: ſtudes late. cū deꝰ latere nō possit: q̄ ita pfudū abyſſi. et terra hoīm mētes. nō ſolū tractū ſed etiā volutabra cognoſcat Denīq; et ille q̄ dicit in ecclesiaſtico q̄s me videt

ꝯgitet
tẽbre opiũt me et pietes q̃ vicor: q̃uis ī loc̃ su
o posit⁹ vbi nõ putq̃ueat xp̃ed⁹ et ait ip̃i de
deꝰ q̃ nõ ītelligeat tẽpꝰ dñi ꝯ ait tũ stolidi.
q̃ putãt q̃ deꝰ q̃p̃ p̃teat: cũ sol q̃ mĩsit lumẽ
etiã abdita penetret. et ĩ fuda mẽtu domꝰ vel
secreta ꝺclauia vis ualoꝝ eiꝰ irrũpat. Quis
neget verna tẽpestate tepefieri ītriora terrã: quas gla
cies hyẽma ⁊stipet ⁊ horrũ ergo arbor occulta
vim ualoꝝ vl̃ frigoꝝ. adeo vt radices arbor aut
urãt frigore. aut fotu sol⁹ ũrescat Veniũ vbi cel
clemẽtia arserit: uarios ⁊ceꝝ fudit ī fructꝰ Di
gnit⁹ solis nidꝰ fudit lumẽ suũ ⁊ dez tra. et ī ea
q̃ clausa ⁊ ī se⁹ ⁊ ner uectibꝰ ferreis à gentiũ ualua
rũ obicibꝰ quo minꝰ penetret ip̃ed⁹. quo nõ pt
ītelligibil⁹ dñi splendor ī cogitões hoĩm et corda
semet que ipe creauit ī serẽ: Dꝰ ea q̃ ipe fecit nõ
videt: et fecit vt meliora sit q̃ fuer⁹: et potẽtia
ꝝ q̃ ipe est q̃ ea fecit: vt possit qñ uolũt cogni
tionẽ suã opatoꝝ latere: Cauẽ ergo ducte
et ptatem ⁊ seruit mẽtibꝰ nris. vt ea xp̃ed⁹ ca
cũ velut nõ possit: Duo absoluim⁹: et vt ar
bitrũ nõ ꝺgrue. nob⁹ hĩ noĩ ꝺcidit disputatio
Cerũ gen⁹ q̃stionis ꝛesidet hĩ noĩ. Cap̃m xv
cur peccores abũdet opibꝰ et dñis: e
pulent⁹ iugit⁹ sine merore sine luctu: iusti at
egeat et afflictat: à iugi tũ amissiõe à liberoꝝ
Quibꝰ satisfacẽ debuit illa euãgelĩ pabola:
q̃ diues p̃purã et bysso ꝺuebat: et epulas
copiosas exhibebat cotidie: paup at plenus
ulceꝝ de mesa eiꝰ colligebat reliq̃as q̃ ost

obutū vēo vtūsq; paup eat ī ſinu abhe reſem
hīs: diues at ī ſupplicijs ſtōne eudes eſt meā
tor; à ꝓmia à ſupplicia poſt morte manē: Et
recte: qr ī ctamīe labor ē. poſt ctamē alijs vic
toria, alijs ignominia. Nūq; prius; ī ſub rfia
at. palma cuiq; dat. à deſt corona: ſ Meto
paulq ctamē ip̄ bonū ctam. ē ſu. ſumam fide
ſeruam: qđ ī liquū. ꝓpoſita ē m̄ corona iuſtīe.
quā reddz m̄ dns ī illa die iuſtꝰ iudex ſ Non
ſolū at m̄: ſed etiā hijs q̄ dilexūt aduentū eg
ī illa ip̄ die reddz: nō hic. Hic at ī laboribz.
ī pīlis. ī naufragijs. q̄ adletha bonq decerta
bat. qr ſciebat qm̄ p̄ multas tribulationes: opor
tet nos intrare ī regnū dī. Ergo nō potest qs
ꝓmiū accipe n̄ lectīe ctaueit: nec est gl̄osa
victoria: ñ ubi fuerit laboriosa ctamīa. Ca xvj

Nomne iuſtꝰ ē q̄ dū dat ꝓmia: ī q̄ ctamē fu
erit absolutū: Ideoq; dns ī euāgelio ait
Beati pauperes ſpū: qm̄ ipor est regnū celorum
ſ nō dixit bti diuites. ſed pauperes. Inde ītaq; bā
tudo iudicio diuino: ubi erūt² erūpna. humano
Beati q̄ eſurīūt: qr ipi ſatiabūt² Beati q̄ lugent:
qm̄ ipi ſolatione habebūt Beati miſericor
des: qm̄ ipis miſerebit² dō Beati mūdo corde:
qm̄ ipi deū videbūt Beati q̄ pſecutionē pati
unt² ꝓpt² iuſtitiā: qm̄ ipor est regnū celor
hoīes Beati eſtis cū vob' maledicēt et pſequt² et dicāt
oē malū aduſu vob ꝓpt² iuſticiam: gaudete &
exultate qm̄ merces vra copioſa ē in celo fu
turā nō ꝓtem: ī celo nō ī tra mercede pro

mustē ee redded̄a Qd alibi posit. qd alibi debe
t? Qd ꝑpere cōna exigis? aliq̄ vicus? Qd
detergē pulueē. quid i-gesce capis? Qd qui
lai gestio? aliq̄ stadiū soluat? Adh̄c ꝑplis spec
tat? adh̄c adlethe scemate st. et tu ia ociū
petis? Dz forte dicas Cur ꝑq̄ letat? Cur lux
uriat? Cur etiā ip̄i nō mecū laborat? Qm
q̄ nō sb̄scripserit ad cōna: nō tenet ad laborem
ctamus Qui i stadiū nō descēderit: nō ꝑfu
dat se oleo. nō oblinit puluē Quos manet
gla: equāt cuntra Ongentati spectare solet?
nō decertēno solē. esto puluere. ymbr̄esq̄ ꝑpeta.
Dicat ergo x̄pi adlethe Deite: nobiscū labo
rate Dz rndebit spectatores Nos hic iterum
de vob iudicamq̄: vos at sine nob cōne si uice
ritis gla? vēdicabitis Isti ut? q̄ i delicijs. q̄ in
luxuria. rapinis. iniustis honorib̄. studia posue
rūt sua: spectatores magis st q̄ pticipatores
Habēt lucrū laboris: fructū vtutis nō habēt
Fouet oīa astucia. et ꝓbitate aggerit diuicias
acuos: sed exsoluet sarū luc̄ negcie sue penā
Horū reges i infno: tua vō i celo Hoc domq̄
i sepulchro: tua i paradiso Vnde pulchre vigilate eos
i tumulo iob dixit? et sopore ḡtus hic nō put: que
ille dormiūt qui i-surrexit Nolī ut? vt ꝓmulq̄
sape. vt ꝓmulq̄ loq̄. vt ꝓmulq̄ cogn̄e. vt ꝓmulus
vendicate ea q̄ st posteritatis etatis ꝑfectē est cōna
Expta vt vetat qd ꝑfectū est: qn non ꝑfect i eniq
mate. sed facie ad faciē forma qua redopte vēta
tis possis agnoscē Cui q̄ causa ille diues fuerit

q̄ cāt ꝑuob; ⁊ raptor alieni: q̄ tu potes alq; q̄ tu
ille abūdauerit libeis: ille fultꝰ honoreb;. iuelabi
t: fortasse vt dicat raptori. Diues eras q̄ causa
aliena rapiebas: Egestas nō ꝑpulit: ꝯpia nō
coegit. Rone ideo te dītem fec: vt ecrusatione
hre nō possis. Dicat etiā poteti. Cur nō affuista
vidue: orphanis quoꝝ iniuriā patiētib;: Iniuꝝ tu
fing eras. Iniuꝝ nō poteas ꝑuenire: Ideo te
fec potētem. vt nō tries violētia: sed ꝛpelleres
No t scriptū est. eripe iniuriā accipiēte. nō t scrp
tū est. eipite pauperē: ⁊ egenū de manu peccāt
libeāte: Dicat etiā abūdāti libeis honoreb;
cumulau te: salubritate corpis adressit: cur
nō secutꝰ es ꝓpositū meū: cumulꝰ meꝰ q̄ fec
tibi: a q̄ ꝛtristauit te. Rone ego libeos tibi
dedi: honores ꝛtuli: salute donau: Cur me ne
gabas. Cur estimabas q̄ ad stiaꝝ meā que gessēis
nō puenerit: Cur tenebas dona mea: Cur
despiciebas mādā mea: Deniq; de iuda pro
ditore hec colligē licet: q̄ et apls ī tē duodeā electꝰ
est: et loculos pecuniaꝝ q̄ō paupib; erogāret. mis
sos habebat. ne videret a q̄ honeꝝ: a q̄ egenꝰ
dnm ꝓdidisse. Et ideo vt iustificaret eo dnō hec
ei ꝛtulit: vt nō q̄ iniuria exasperatꝰ: sed q̄ pua
catꝰ grīs maiori cēt offense obnoxiꝰ. Caput xvij
Quonia igit et pena ꝯpbiti. et vtuti forep
misit satis clauuit: de officijs aggrediam
dicere. q̄ nob ab adolescētia ꝑspectāda sūt: vt ītē
tate acquirat simil. est igit bonoꝝ adolescētiū tā
rem di hre: defire pntib; honore: hre seniorib;

reuentia. castitate tuei. no aspnari humilite. dilige
clemetia ac verecudia: q ornata st miou etutu De
ei inseubz fructus: i iuuenibz alacritas: ita in
adolescentibz verecudia velut qda dote medat
ne Grut ysaac times deu. utpote abhe indolis:
deferes pri usqz eo. ut adiusus pena voluntatem
ne mortem irrusaet Joseph quoz cu sopniasset q
sol et luna & stelle adorarer ei: sedulo in obse
quio defebat pri. ita castus ut ne sermone qde
audie vellet nisi pudicu: humil usqz ad seruitute.
verecudq usqz ad fuga: patiens usqz ad carcere: re
missor iurie usqz ad remuneatione Cuiq tata
verecudia fuit: ut xpheq a mlie. veste i manbz
aq fugiens mallet relique: sm verecudia depo
ne Moyses quoz & ieremias elect a dno ut ora
cula di pdicaent ppl: qd potent p grauz. excusa
Ultra igr Capitulum Bat p verecudia
vivtq e verecudie. & suauis gratia: q no
solu in factis sed etia in ipis spectat sermoi
bz: ne modu pgrediaris loqdi: ne q ideco
nu sermo resonet tuq Speculu ei menis: ple nō
tuz i vb refulget Ipm vocis sonu libret mo
destia: ne cuiqz offendat aure vox factor De
nuqz i ipo tanedi grate pa disciplina verecdia e:
ymo etia i oi usu loqdi. ut sesim qs a psallē
di anie a postremo loq incipiat: ut verecda pri
cipia medet pressu Dilectu quoz ipm i quo nō
est illiqz vtutu ocut: maxime actq verecdie e
Denqz si a iuuentie putat a superbie probro dat.
si verecdie laude ducit: tacebat i pclis susanna.

et grauj vecundie qꝫ vite dapnū putabat: nc arbitr
bat pcio pudoris tuenda salute. deo solu logbat.
cui poterat casta vecundia logs refugiebat ora vio
ru ictui. Est ei et i oculis vecundia: vt nc videa
vivos nc videi velut. Neqꝫ veo ajsqꝫ soliq hac lau
dem castitas putet. Est ei vecundia pudicicie comes:
cuiq soacte castitas qua tutior est. Dong ei rege
de castitas pudor est comes: q si ptendat et q pri
ma pcla st. pudicicia tepa no sinat. Hic pmq in
qo agnitiois igressu dni muq medat legenti
bz: et tacꝫ testis locuples digna q ad tale mu
nus dugat astruit: qd i cubiculo: qd sola qꝫ
salūta ab agelo tacet. et i introitu eiq motue.
qꝫ ad vilis seruus spetie pegnam asspes vgio
turbat qꝫ uis eet hudis p vecundia tu no saluasset nec ve
billa respsu itulit. q ubi de sua sapiea a domina
gnatione agnouit: vt qute effro discet no vt
sermone pferret. In qua oone nra mltu vecundi
a placet. mltu valuat que apud deu mm
Oone het ptulit publicanu et medauit eiq
q nc oculos suos audebat ad celu leuare. Deo
iustificat magis dni iudicio qꝫ ille phariseꝫ qꝫ
defouit psumptio deoz oremq i incorruptione
qeti et modestia spis: q est an deu locuples ve
ait petrus. Magna igit modestia: q cu sit
etia sui iuris remissior. nichil sibi usurpas nichil
vendicas: et quodamodo itra vires suas itue
tior diues est apud deu. apud qꝫ nemo diues.
diues est modestia: qꝫ porro di est. Paulq
quoz oronem defecari precipit cu vecundia et sobri

ctate ¶Prima hāt et qñ ꝓuia nolt ee oroīb⁹ fu
tue. vt nō gl'et⁹ ꝓceris oro sed qñ colore pudo
ris obducat ¶Quo plq defert uerecundie dece
cordatione delicti. eo vbeiore mer⁹ gr̄az ¶Est
etiā i ipō motu gestu. icessu: tenēda verecundia
habitq ei mētis i corpis statu cnit⁹ ¶Hinc nō
hō cordis nrī absconditq. á leuior á iactantior
á turbidior: á cont⁹ grauior et ꝑstātior et pu
or et matuior estīat⁹ ¶Itaq vox quēdā est ani nō
mi corpis motq. ¶Nemistis filij q̄ dā amicā. cū
sedulo se vidēt⁹ mēdāe officijs⁹: hoc solo tm̄ in
clerū a me nō receptū: q̄ gestq eq pluīmū dede
ceret Alterū quoz ait i clero r̄pisse m: iubē me ne
vmq̄ p̄uret m. q̄ velut quodā i solētis icessq
verbē. oculos feriet meos ¶Itaq dixi cū reddet⁹
pq offensā minei: hoc solū exepi ¶Ner fefellit
fnā ¶Dterq ē ab ecclia i cessit⁹: vt q̄lis icessuꝑ
debat⁹: talis pfidia ai demōstret⁹ ¶Itaq alte
arrane ifestationis tpe fidē deseruit⁹: alt⁹ pcūnie
studio ne subiet iudiciū sacdotale: senīm negauit
lucebat i illoz icessu ymagō leuitatis: speries
q̄dā scurraz prursantiū ¶Dūt etiā q̄ sensim abu
lādo imitat⁹ hystrionicos gestq⁹: et q̄ q̄dā fercula
pōpaz t statuaz motq nutantiū: vt quotiēscūq
gradū trisserut. modulos quosdā seruāe videāt⁹
¶Ner cursi abulāe honestū arbitroz. n cū ea exigit
alicuiq pcli vl' iusta nūtius ¶Ita plerūq festi
nātes angelos videmq torqre oza ¶Quibz si ea
desit festinatiois necessaie: neūus iuste offensi
onis est ¶Dz nō de hīs dico. q̄bz mira ꝑcutio

ex causa nasat² sed ꝯbz ingris et ītinua ī naturꝫ ūtut²
Nec ī illis ergo tāꝑ simlachrox effigies pbo: nc
ī istis tāꝑ extrssox ruinas Dtet iā gressꝰ pbabil'
ī quo sit spēs auctoritatis ḡuitus ꝙ podꝫ: tinquillꝫ
tus ꝙ vestigiū Ita tñ si studiū desit atq; affectio: ꝑ
motꝫ sit puꝝ atq; simplex Nichil ēt fucatū placꝫ
Notū nā hormet Dicꝙ sane ī nā uiaꝫ est ī dustria
emēdet: ut ars desit nō desit correctio Nz si eā
ista spectat² alacꝫ: qñtomagis emēdū est ne ꝙ tpe
ore exeat² Hor ēi fuit² roūnat horꝫ sēo ēi ubz
roūnat sed īusta obtrectatio: ꝑ ūbox obscenitas
Het eciā vulgo pudori st² In nō vō offiao nullū
ūbū qđ ihoestū cadat nō tantū vēalia Dz non
solū nichil tpi indecox loq. sed ne auīe qde debe
mꝰ hȳmoi pbe dictis. sicut ioseb ne ingrua sue au
dīet vēalie veste fugit rīlectu qm ꝙ delcat audie:
alterū loq, puocat Intellige quoz qđ tpe sit pudoi
mario est Spectāe vō si ꝙ hȳmoi forsuito accidat²
spūi horroꝛ est Qđ ergo ī alys discipl⁹. nūꝙ pt
ī sepō placē: Ner hᵉ tpā nā nos docꝫ q pfē qde
oēs ptes nri corpis explicauit²: ut et nauti ꝛsulet
et ḡuiꝫ veniāt² Dz tñ eas q decore ad aspm forēt
ī qbz forme apex qi ī arce qđa locatꝫ et figuē suau
tas et voletꝫ spēs alliuet opandi quo ēet usꝙ paa
ox² obuias atz aptas ruꝙ: eas veo ī qbz eet nāle ob
sequū nauitatis ne deforme siu pberet spectaculū:
ptim tāꝑ ī tpo remedauit atz abscondit tegpe
pte docuit et suasit tegedas Nōne igit² tpa nā
est mgra verecundie: Cuꝫ exēplo modestū hoim
ipm a modo sāe ꝙ deceret appellatū arbitror²: id

qđ ī hac mīt corpis fabrica abditū reppit opus et
texit ut ostū illud tegebat qđ ex trūsso faciendū ī
archa illa noe iusto dēm est ī q vl ecclā vl nīr figu
rā corpis p qđ ostū egerūt reliqe cibor Ergo nā
quifer sic nostre studuit vecundie sic decor illud et
honestum ī nrō custodiunt corpe: ut ductq quos
dā atq equitq cunctulor nīor post tergū relegaret
atq ab aspectū nrō auferet ne puri fucio vetus usū ocu
lor offendēt De quo pulchre apls aut: Quic vide
tur ī quit membra corpis ifirmiora necessaria sūt et q
putamq ignobiliora ee membra corpis hys habūda
more honorem circudamq: et q ī honesta st nrā: ho
nestate habūdantiore hnt Ecclīe pmittacione nē
industria aupt gratiz qđ alio loco erāt alicq ī tp
tati sūmq: ut nō solū abscondamq ab oculis veru
etā q absconditā accipimq eor ī dicia ususq mē
bror suis appellacionibz nuncupāe ī decor puremq
Denīq si culpa aliquā hoc ptes: ifudit vecundia
Ni studio prudentia estuat Unde et filiq noe
tam offensam retulit et iudatū videns prem
isit Qui ārt operuerūt pedes accepertūt humeri
nolis gressū Ex quo mos veter ī urbe roma et
ī plerisq ciuitatibz fuit ut filij cū puerib; puberes
vl genetrices nō lauarēt: ne prime iuuentē auctori
tās minuer Hoc plerisq se et ī lauacrīs spūs pos
sūt testāt: ne vl illuc ubi nudū totū est corpq
hmōi ī recta sit porcio Sacerdotes quoq veteri
more sicut ī exodo legimq bracas accipiebat sicut
ad moysen dēm est adno Et faciās illis bracas
lineas ut tegāt turpitudo pudoris a lumbis iusq

adfemora erut: & habebut eas aaron et filij eg
cū ītrbut ī tabnaclm testōmij: et cū accedēt sa
cficale ad aiā erūt sci: et nō īducēt sup se pcmne
moriāt. Ad nonulli nioz seruāe adhc scriptur
pleniz spitalu ītpretuade ad cautionē vcādie
& custodiā castitus dictū attributū. Capitē xix
Dilectauit me diuag ī ptubz demoraī vcāī
die: qz ad vos loqbar q aut bō eg qvo
bus recognoscatis: a dapnatiōe liberatis. Que cū
sit oibz ctatibz psoīs tporibz & locis aptu: tame
adolescentes iuuenilesqz ānos maxīe decet. In omī
ät seruadū etate ut deceat qđ & sueuat et qua
dret sibi ordo vite tue. Vñ tuliq eaā ordiēz pu
tat ī illo decore seruaī oportē. Idqz positū diat
ī formositate ordiē ornato ad actionē apto que
difficile aut loqdo explicaē posse: et ideo satis
ee ītelligi formositate ät nō posuerit nō ītelli
go. Quāuis eaā ille vires corpis laudz: nos ēte
ī pulchitudiē corpis locū vtutis nō ponimg: qnz
tñ nō excludimg qz vcādia & vultq ipōs solet pu
offūdē gratiaresq reddē. Vt ēt artifex ī matriā
modioze meliq opaī solet: sic vcādiaī tpō quoz
corpis decore plus eminet: ita tñ vt eaā tpē nō
sic affectatq decor corpis sed nālis simplex neglec
tus magis qp expectatq: nō pciosis & albētibz ādu
tq vestimentis sed sūbz vt hoestati vl necessitati
nichil deēt nichil accidat nitoi. Vor qpā nō
imussa nō fructu & nichil fetēti somabz: sle grūtis
spē silue assueuerūt: sed formā qndā & tegu
la ac sucū vīde īseruāb. Hoc ē ēt pulchitudiq

vuēdi retinē ꝺuēiencia cuuꝯ ſexu ꝑſone vel
de Huc ordo geſtor optumꝫ: huc cētꝫ ad omēz ac
tionē accōmodꝫ Dz vt molluculū et ſfructu
à voas ſonū à geſtū corpis ꝓbo: ita neꝯ a
geſtē ac ruſticā nāz imitem: eiꝫ effigies for
mula diſciplē forma honeſtatis eſt Capm xx
Habz ſane ſuos ſcopulos vēcūdia nō quos
ꝑā uelit ſed quos ſepe ūcit ſi ī utrēque
manu ūcidamꝫ Dſcaa ꝙ ſb ſpē iocūditis vene
nū ifudit bonus Hyſi aſſidue ſt et maxīe ī iu
uio ludo ac ioco enariat gūtem illā vilem
Caueamꝫ itaꝯ ne dū ilaraē aīm volumꝫ ſol
uamꝫ cēz armonia: qī Dcētū ꝙdā bonoz opm
Dſq et cito ſflectit nāz Vnde qz prudēt factus
ꝺuēre eccleſiaſticis ꝑ maxīe miſtror officijs arbi
tror declūre ēneoz nuuua vl vt ipi hoſpīles
ſuis pegrinātibz: vl vt ea cautione nullꝫ ſit ob
ꝓbrio locus Cōuiua quippe ēneoz occupatoes
hnt Tuc ecīa emulādi ꝓdit cupidite: ſubrepit
ecīa fabule fiept de ſclo ac voluptatibz Clau
de aures nō potes ꝓhibē putre ſuꝑbie Dub
repit ecīa ꝑter voluntate poꝑula Hoc eſtꝫ eſt
tue domui ſcl excludi ꝙ aliene fiept Et vere
ſobꝫ ſiurgus: tū ex aliena ſolēcia Dcepnāi non
Dz pñcia tua Videuaz ac vgiuū domos ñ viſitū
di gū iuniores adie nō eſt opꝫ et hoc cū ſeūbz
hoc eſt nū epō vl ſi gruor eſt causa cū ꝓbitois Red
dere eſt ꝙ Deinꝫ ſclāubz obtiendi locū Red opꝫ
eſt vt ille quoz viſitatoēs crebre acciāt aucto
ritate: Quid ſi aliꝙ illaz forte labat: cui a

luem lapsus sbeas tuder. Qm̃ mlt̃os eaꝫ fortes
illecebra decepit Qñti nō dederat ervi locū: t
dederūt suspicōi Cur nō illa tpa qbz ab ecclia
vacas: laōni ipedas Cur nō xpm iuisas: xpm al
loq̃ris: xpm audias Illū allogm̃ aī oraṁ: illū
audiṁ aī dīna legiṁ oracula Qd nob aī a
lcis domubz: Una est domꝫ q̃ oēs capit: illi
poaꝫ ad nos veiant q̃ nos iquinit Qd nob aī
fabul': Ministeiū alteiubz xpī nō obsequi bz
deseendū recipiṁ Iudes decet ee: mites
decz: māsuetos graues paacētes modū tenē in
oībz. ut nullū uiaī ee i moibz vl' tactꝫ nullꝫ
á sermo ānīciat Capitulum v. anū: xxi

Qaueat uacidia: á si pauei nō pt. cohibe
at' Mala ei illex pri indignatio est q
ita aīm pt bat vt voi nō eliquat locū pdi
mū est ugit' si frei pt primū est ugit' si frei
pt vt mo: tiquillitas usu quodā affaone po
sita i nāz vtat' Deū qm ita plerūq̃ moty
ifixus est ne ac moibz ut euellu atz eutai
nō qat si prudei potuerit voe iprīat' Aut si
prius occupatꝫ fuerit aīmꝫ ab indignatoe qm̃
silio pspia ac prudei potuerit ne occupāet'
mediure quo motū aīmi tui vitas uacidia te
pes Resiste ure si potes: cede si nō potes q
scriptū est Date locū ire Jacob fr̃a indigna
ti pie cessit: t rebeare id ē paate istructꝫ
silio. abee maluit t pegnai qm̃ exitue frīs
indignatoꝫ: t tuc idie aī frem mutuatu pu
tacet Et ideo tātū apud deū ualeit fr̃am Ar

bus deinde obsequis quibus muneribz frem ipm
reconciliauit sibi. vt ille precepte benedictionis non
meminisset. meminisset delate satisfactionis: Er
go si pueneit & pcupiauerit metem tuam
uanidia & ascendeit i te: no relinquas locu
tuu locus tuus pacia est: locus tuus io: sa
pia est locus tuus. locus tuus sedatio dignaa
onis est Aut si te stumacio uidetis moue
rit. & pfectus ipuleit ad indignacione si no
potueris mitigare metem i prime lingua tua
spic ei sarptii est Cohibe linguam tuam a ma
lo & labia tua ne loquant dolu Deinde:
tigre pace & psequere ea pace illa sci iacob
vide: qua pmu sedato aim Di no pualeis
frenos lingue ipone tue: deinde reconciliacionis
studiu non pmittas Her oratores scli de nos
tris usurpata i suis posuere libris Dz ille sensz
hz hz christm i prie: dixit Putemz ergo a te
peremz uanidia. ne sit eis a t laudibz excep
cio a t uicis aggregacio Her mediocre e mu
tande uanidia no defeig qz uno no mouei: ho
nostru est. natue illud Ille denuz imoacones
ipueis inore st q plg hnt gre qz amicicidis
Et si cato pueri te se mouet facile sedat: et
maioru suauitate i se ducit Nesaut se sbdo
le artificioseqz tractare Nolite hos tepme pu
nos de qbz dns aut: nisi iusti fueritis et
effiaami sicut puer iste no introibitis in regn
nu celoz Itaqz ipe dns hoc e di vtus: si
aut puer ai maledicet no imaledixit: ai

pauēt² nō ī pauīt Itu ergo te ītēpa ut ſi
puer ītuā nō teneas: cohercias malicā oīa
a te īnocēt pficiscāt² Nō ſidēs q̄ ab alīs
ī te īferut² locū tuū ſerua ſīplicitatē ⁊ puīta
tē tui pectoris cuſtodi Noli īdē uato ad ua
ādiā eiꝰ ſue īpōētu ad īprudētiā eiꝰ Cito cul
pa culpā ḡnuit Di lapides terus nōne ignis
arripuit? Ferut ḡtiles ut ī maiꝰ oīa ubis ⁊
tollē ſolent arripite terētiaru dām phi: qđ ad
uilicū ſuū dixit O te ifelicē q̄m afflictuē
ī uirtꝰ eēm P: ita dauid ⁊ armatū dextā
ī idignatione ipſſerut²: et q̄nto plꝰ est
nō īmaledicē: quā nō uidicāe Et bellato
res aduſꝰ nabal ad ulcionē patos abigail depa
catione īuocauerāt Undeaditumꝰ tēpeſtuus quoꝝ
ītēſſionib; nō ſolū ſēdē nob: ſed eaā delauī ope
tē Couſiꝰ at delatꝰ est ut bndicēt ītueīentē:
q̄ ab ſtudio uidē īuocatꝰ foret Ia dixēt de
timias: q̄m declīuerūt ī me iīquitatē: et ī
ua moleſti erāt m Audiamꝰ ebatꝰ q̄ dixerit
Quis dabit m pēnas ſicut colūbe ⁊ volabo
⁊ īſeſcā: Ille ad uacuidā prouocabāt: hic e
ligebat tūquillitē Ia dixēt: uſcimī et no
lite peccāe Moralis mgr̄ q̄ nāle affectū in
flectendū magis tōne q̄ exturpādū nouerat
moraliadicat: ho est uſcimī ubi culpa est
cui uaſti debeatis Non pt ei fieī: ut non
ratōdignūte moueam² Alioq̄n nō ōtꝰ ſedle
nitudo ⁊ īmuſſio uidicat Iuſcimī ergo ita
ut a culpa abſtineatis Vel ſic Di uaſcimini

nolite pcaue: ſz vicate vre iracudia vel ire ſic
Di nr̃i vob nr̃i qz̃ motꝰ eſtis ⁊ nō
pturbabitis Qui ei ſibilauerit qz̃ citꝰ motꝰ eſt:
deſinit vrba altei Qui at vult nr̃ā ſuā vr̃
gbāe plꝰ iflāmat: ⁊ citꝰ i culpā cadit ſz me
lior eſt at ſedm ſalomonē q̃ iracudiā ſtinet
ꝙ̃ q̃ urbē capit: qz̃ ira ecia ſoztes decipit
Cauē igit debemꝰ ne i ptꝰbacoēs pr̃ui
tadamꝰ: qm̃ alios nros ruina ꝓponat Exami
nat ei mēte plerūq; a ira á dolor aut fœmi
do mortis: ⁊ inꝓuiſo pcellit ictu Ideo p
uere pulchꝝ ē. cogitione. q̃ voluēdo mēte
exeat: ne ipetus exatet cōmotionib: ſed
iugo quodā rois ⁊ habeis aſtricta miteſcat
Sunt at gemina motꝰ: hoc ē Cap̃ xiij
cogiacōi et appetitꝰ: altei cogiacōi
alter appetitꝰ nō ifuſi ſed diſareti ⁊ diſpaēs
Cogiacoēs. veri q̃ꝛe ⁊ q̃ emolē pmuī mune
ris hāt appetitꝰ ad aliq̃ agendū ipellit atq;
qatat Ira q̃ ꝙ̃ gñe natuē ſue ⁊ cogitacois
tñ quillitatē ſedacois ifudit et appetitꝰ mo
tū agendi qeuit Ira ergo ſpēta ſimꝰ: ut bō
ir̃ veri ſbeat aiīm cogitacio: appetitꝰ roi ob
tēpet Di vō illud deꝛe cuſtodiamq; aīm vo
lumꝰ ꝓpendē ne rōnem qeludat rei alicuiꝰ
affrō: ſz ro q̃ hoēſtati nueiat qamiet Et
qm̃ ad ſuacoēs deꝛus ſpectāe dixim⁹ ut
ſcamꝰ ⁊ frīs dās ve q̃ modꝰ: puor at ordo
loq̃ſdi qm̃ fuaendi eſt Sermo i duo dīdit
i colloq̃iū familiāe: et i ēſtatū diſceptacoēs

q̄ fideiatz iustiae ¶ In vtroq; seruādū ne set aliqua
p̄turbaō: sed tāq̄m mutis & plaādq; et beni
uolēae plenq; & gratae sine vlla: sine vlla/ sa
mo ducat' stūelia/ Absit ptinax & famulatr
sermōē stēao ¶ Questiones ēt magis gratue
tanes: q̄ vanitas aliq; affre solet ¶ Discep
tuao sine ira: suauitas sine amaitudie sit:
mōicio sine aspitate. hortuao sine offensione
¶ Et sicut ī oī actu vite id caute debemq;. ne
rocionē nimiq; aī motq; exludat sed tenea
mq; a silij locū: ita etiā ī sermōe formula
ea teneri suēt ne á ira gratet á odio: á
cupiditis nre á igratiaue aliq; exīmamq;. diaa
¶ Dit utiq; sermo hmoi: de scripturis max
ime ¶ Illud ēt magis oportet loqui q̄ de
dilatione optia: adhoratione obseruaaois
discipline custodia: ¶ Habeat aptā aq; iōnē et
finis modū: ne sit sermo tediosq; ¶ Imo ēt te
diosq; uras gratat ¶ Ām veō ī decor vt cum
oib; a fabulatio hre soleat iacemētū gre: ha
beat neuī offensiois ¶ Tractatq; quoq; de doct
na fidei: de magisterio stūelie: de discep
tacione iustiae adhoratione dilectēae nō vnq
sp: sed vt se dedeat loa nob. & arripiedq; e:
et q̄nt possumq; q̄ sepq; dq; spes nimiū plenis:
neq; acto ītirupto neq; vl fastidiū delinquat:
vl desidia pdat atq; icuria ¶ Dō sit puta
simplex delucida atq; manifesta plena grauitis
et pondeb: nō affectata elegtia sed nō īt
missa gtia ¶ Capitulū xxm:

Multa ꝓtēa de ōne dicendi dāt ꝓcepta
sc̄lares viri: q̄ nob ꝓtēnda arbitror:
ut de locādi disciplīa. Nā licet itēdū honesta loca assuaua sint: tñ ab ecclesiastica ab
horrēt ifula. qm̄ q̄ t̄ scriptus nō ipsum⁹: ea
q̄dmodū usurpāe possimus? Cauenda eāa
sūt loa t fabulis: ne ifectat ifrutatē se
neiorus ꝓpositi. De vob q̄ rideētis ꝙ flēbi
tis aut dñs? et nos rideēdi materā ifrij⁹
vt h̄ rideātis illuc fleam⁹? Nō solū ꝓfusos:
sed oēs eāa locos declinādos arbitror? nisi
forte plenū ifrutatis t ḡtē sermonē ēe: no
indecor est. Nā de voce q̄ loq̄r? q̄m puā et
sīplicē ēe satis arbitror? Canorā at ēe: nē
est nō idustē. Dic sane distīcta ꝓnūciatiōb
mō? et plena suā vīlis: vt agreste et sūbus
tiā fugia sonū? nō ut rithmum affectz scē
nicum: sed musicum seruet. Capitulū ꝙrimū

De ōne dicendi satis dcm puto: nūc de ac
tione vite q̄ ꝓsequat videm⁹. Tria at in
hoc ḡnē spectāda enim⁹ vnū vt vōl appe
titū nō īfluetes? hoc ēt solūmō possit offia
a nrā illi decoro iuēire. Di ēt appetitū rōi
obediat: facile id q̄ decerat oīb⁹ offimō ꝙsa
uai pt. Deīn ne maiori studio q̄ res ꝓpā est
q̄ scripte? vl mōre? a ꝓpā magno abitu sus
pisse: a magnā iferiore destituisse vide
am? trīū de modeatione studiox opmq̄ mōx
De oīe quox rerū t oportūitate tēporū
nō dissimlandū puto. Dz ꝓmū illud q̄ fu

damētū est om̄: vt appetitꝰ rōi pareat. De
cīdū et trāū idē est: hoc est t utroqꝫ mode
rato. Datat ē apād nos spēs liberal' t pulchꝫtu
do habet': et dignītus ꝛtēplano. Deq'r de or
dīe rerū: t oportūitate tpm̄ ꝛc p hoc t'a sūt
q videam̄ utrū ī aliquo scōr ꝛsūmā possim̄
docē. ꝓmū ipē pr abbā qu ad magīsteū futu
re successiois ifortꝫ et īstructꝫ ē aussꝫ epīe det
tu sua et de ignatione sua t de domo pus sua:
nōne mīltiplicate necessitudīb⁹ pīstructꝫ affec-tū
appetitū rōi obedientem p̄buit: Que ei tīe
sue. cognatois dom̄ quoꝫ ꝑpē grā nō delā
ret: et hūc ergo mīcebat suoꝝ suauitas: ꝛ
ipetꝫ celestis t īmuneratois ētne ꝛsideriu
cio mouebat āplius. Nōne ꝛsidebat vxore
ībeallē ad labores': teneū ad iuuias: dearā
ad tcentūa ꝛsolēciū sine sūmo nō possedua
piclo: Et tū sbue dia. q̄ exusāe ꝛsulaus
diūdicāuit. Deū āi descēdēt ī egiptū: mo
nūit vt dicēt se sororē ee nō vxorē ppīs
ꝛdute q̄rī appetitus. Timebat vxoris pu
dor': timebat ꝑpē salutī: suspectas habebat
egipcioꝝ libidies: et tū pualuit aput eūo
exeꝫde deuocois. Cōsideāuit. ei q̄ dīfamore
vbiqꝫ tutꝫ ee posset: offenso at dno etiā do
mi nō posset illesꝫ manē. Dicit igit' appeti
tū rōi: t obediente sibi pīstitit. Capto nepo
te nō ptīritus neqꝫ tot ītū t'batꝫ ꝓlis bellū
īpetit: victoria potitꝫ prēde ptē suā ipe fu
it auctor ītusāuit. Dmisso quoꝫfilio sibi ēu

ꝑsideaꝫ emortuꝰ corpꝰ ſuꝰ unꝰ depoſitus ſꝫ
lutatē ꝛugis ꝫ ſuꝑma ſenectute: eaꝫ ꝫ uſu
nē do acdidit ꝫduite nouꝰ oīa appetitꝰ no
defuit: ſed ipſſius ē aūg eq̄lis gerendis: q̄
nec magna ꝑ vilibꝫ nec mīora ꝑ magnus du
cēt ſModeāad ꝑ negocijs eat: ordo rerū opor
tūtas tpm: menſura vbor ſide ꝑmg: uſtra
a papuus ī plio ſtrenuꝰ ī victoꝛia nō auarus
domu hoſpitalꝫ: vꝛor ſedulꝰ ſDom̄ quoꝛ nepo
tē aq̄ iacob delcūbat domu ſeruꝰ degē: ſed
mr voluit pegnai: vt daret fine nuncidelo
cū Diat appetitꝰ ſalubꝛitas ꝛſilij: qui do
mo pfugus a pntibꝫ: vbiꝫ tn̄ nouitate men
ſuꝝ negocijs tenuit: ꝫ tpibꝫ oportūitatē ī ſer
uauit ꝫceptaꝫ domu pntibꝫ: vt alt̄ maturi
tate puocatꝰ obſeſſi benedictionē daret, altera
mare pio ꝑpendēt ſino quoꝝ iudicio ꝑlatꝰ: ca
nabū fit redendū putuiſſet Declābauitaꝫ alu
mēto ſedm̄ naz ſed ſedm̄ pietatē aſſit petito
Paſtor: dnō gregis fidus: ſocerꝰ ꝛgener ſedu
lus: ī labore ꝑiger: ī iuuenu ꝓuꝰ: ī ſatiſſa
one puꝝ ī remuneꝛatione laꝛtus Denicꝫ ſic
fīnā mitigauit uncūdia: vt tuꝰ vebat ī
lumiaab adipiſcēt gnaz Zd de ioſeph loqꝫ
Qui vaꝫ habebat auidite lbtatus: et ſuſ
cepit ſeruicij nouitate Qm̄ ſbditꝰ ī ſeruitute
q̄ aſtab ī vtute q̄ benignꝰ ī rarē ſapies
ī uitꝑtatione: ī ꝓuate modeāt ī vb'tate pu
dus: ī fame uſtus ordine laudis rbz adiungēs
ꝫ oportūitatē tpibꝫ aptus: ēſtate ꝑplis offic

siu modeȧnone dispēsas Job quoz usꝰ secūdis
atq; adūsis ꝛbz urepḥensibilē: paaens gratꝰ
deo atz acceptꝰ ꝓbat vexabat doloꝛibz sed
se ꝫ solabat Dauid ecīa fortis ī bello: paaēs
ī adūsis: ī utlīn pacifiꝰ ī victoꝛia mꝫsuetꝰ:
ī pcō doles ī senectute pꝛoudꝰ: ꝛetīt modos vi
tes tpm p singulaꝛ sonos seruauit etatiꝫ: ut
m videt nō mīnꝰ vuēdi gnē q; canēdi suauita
te pdīas: īmoꝛlē do ista siu fuisse meiti
cātilena Ꝛō istis vuꝛb ututū pūcipaliū offia
um defuit: Quaꝛū ꝑmo loco istituerūt p
decīa: q; ī uei testiꝰnaoē usat et sāe ple
moꝛis iſidit cupidicatē Dedo ustiaa q; auiꝫ
suū ē but: alienū nō vēdicat utilitē ꝑia
negluꝰit ut cōmunē eistatē custodiat to
to foꝛtitudiez: q; ī ꝛbz bellicis ꝛelsi aīmi
magnitudiez ꝛ domi eminet ꝛoꝛpiſꝫ ꝑstat
vibz Quaꝛto tpanciā: q; modum oꝛdiēq;
seruat oīm vl que agenda vel dicēda aꝛbitꝛ
Hec fozsitan aliq; dicat ꝑmo Capit̄ ꝓo
loco ponu opoꝛtuisse: qm ab hys q;uoꝛ
ututibz nasciꝫ officioꝝ gnā Dz hō aītis gst.
ut ꝑmo officiū definat: postea ī ecīa gna di
uidat Nos at aītē fugimꝰ ꝛ exēpla maioꝝ
ꝓponimꝰ q; neq; obscuitatē affeꝛt ad ītelligen
dū neq; ad ttādū usuaq; Dit igit vita
maioꝝ nob disaplie speculū: nō cullidītas
ꝫmētaꝛit imitādi ꝛuerēcīa: nō dissꝰtādi as
tuīa fuit igit ī sō abꝛa ꝑmo loco pꝛudēcīa:
de quo dicit scꝛptūa credidit abꝛam deo: et

ꝑputatū ē ei ad usticiā ¶ Nemo ei prudēs q̄ de
ū nesat Denq; isipiēs dixit q̄ nō est dꝰ: nam
sapiens nō dicēt Quō ei sapiēs q̄ illō ꝑquirit auc
torē suū: q̄ dicat lapidi pī meꝰ es tu: q̄ dicat dy
abolo vt manichęꝰ: auctor meꝰ es tu: Quō sa
piēs vt arrianꝰ q̄ mauult ipsum auctorē hrē atz
degenerē: q̄ verū atz ꝑfm: Quō sapiēs vt
marcion atz ainomiꝰ q̄ mauult dm malū q̄m
bonū habē Quō sapiēs q̄ dm suū nō timet In
tauū ei sapiē tuā dne Et alibi habes Sapiētes
nō declināt de ore dni: sed ttāt ꝯfessiōibz
suis Simlr quoz dictā scarptuā ꝑputatū est
ei ad usticiā: altera ūtutis ei grā detulit
Primū igit mī definert prudentiā ꝑ veri
ossiē xpianone Q̄nus ei illoz am abhā da
uid salomonē: Deā usticiā exprāre ad so
nētem grīs hūanū Deinde dauid ait: Dis
psit dedit paupibz: ustitia ei manet ī ēternū
Justꝰ musēt ustꝰ imodat Sapiēti et usto
rotꝰ mundꝰ Diuitiaz est Justꝰ dia ꝑ suis habz:
sua ꝑ sibz Justꝰ septm ꝑuos q̄ alios accusat Il
le cui ustꝰ q̄ nec sibi pcit: et occulta sua latē
nō patit Vide q̄m ustꝰ abhā suscepat ī
senectute filiū ꝑ ꝑpromissionē ꝑposcēti dnō
negādū ad sacficiū q̄ubꝰ unicū nō putauit pa
ūte hic omēs ūtutes quatuoz ī uno fro fuit sa
piē do credē: nec filiꝰ grīs anteferre auctoris
pcepto fuit usticiā accipiū ī dare. fuit fortī
tudis appetitū rōe cohibē Ducebat hostiam
pī ī rogabat filiū: tēptabat assēs patrīs:

sed nō vicebat. Repetebat filiꝰ appellacionem
primam ꝛpugebat pēna viscera sed nō minue
bat deuocionē. Addit ꝙ ꝗrta vtus. Peregrinā
tenebat iustꝰ: et pietus modū et q̄cuncois
ordiēs. Denuꝰ dū sacrificio nāta vehit: dū ignē
adolet: dū filiū lugut: dū ciuitatē educit: hō
imolādi ordie meruit vt filiū ꝛseruaret. Ad
sapiēcā sed iacob. ꝙ dim vidit fuge ad futuꝛa et
bñdictionē meruit. Ad iustꝰ. ꝙ eā ꝙ acq
sicut oblatis muneribꝰ cū fre duxit. Ad fortē:
ꝙ cū deo luctatꝰ est. Ad modestiā eo. ꝙ modes
tiā ita et loas. ꝛ reproꝝbꝰ deferebat: vt filie
iniuriā mallet pterire iugrō ꝙ vindicare. Coꝙ
ite alienos potiꝰ amoꝛ poꝙ ꝛsuledū ꝙ odia
colligēda cernebat. Noe ꝙ sapiēs. ꝙ tūtā fa
bricauit archā. Cum iustꝰ ꝙ ad senē oīm
ꝛseruatꝰ solꝰ ex oībꝰ. ꝛ pcīte gñacois suppes
est factꝰ et auctoꝛ futuꝛe: mundo poꝙ. ꝛ vni
uersis magꝝ ꝙ sibi natꝰ. Cum fortis. vt di
luuiū vicerit. Cum tēperās. ne dilauiū vo
leāuerit. ꝛ applorauerit ꝙdo cernet. Qua mode
racone degret. qn̄ eorū qn̄ colubā dimittet:
qn̄ crepet ruentes. qn̄ crudi oportūtate
capturet agnosceret.

Capitulū xxvj

Itaq; ētatu. ꝛ ver. inuestigacione tenendū illud
decoꝛū: vt sano studio ieiunꝰ ꝙ verū sit:
nō falsa. ꝙ veis duce: nō obscurꝰ vel iuol
uē: nō supfluꝰ vl̄ ꝙplexus atq; ābiguꝰ oc
cupe aīm. Ad tā idecoꝛ. ꝙ venerū lus
nū. qđ ꝙ facuit. Quid tā obscurū q̄m de

astronomia et geometria ut̃ue qđ nõ pbat: et
fũdi aeris spacia metiri: celũ quoq; et mare
numeris ẽcludere: et relinquere causas salutis.
erroris q̃rere: An nõ ille eruditus et oĩ sapia
egyptioꝝ moyses pbauit ista? Sed illã sapi
entiã deitatis et stultitiã indicauit: ausus
q; ab ea ẽtimo deũ q̃siuit affectu? deoq; uidit:
et eloquutus: audiuit loq̃tẽ Quus magis sapiens
q̃ ille q̃ docuit dñs? et oĩ egyptioꝝ sapientiã. oĩs
q; auxit potentias opis sue ẽtute uacuauit? Nõ
hic ignota p cognitis habebat: hinsq; nec temere
assentiebatur Que duo et hoc maxime mãli at
q; honesta loco utenda dicãt? et sibi nec uera
nãq; ee. nec ẽpe iudicãt sacra adorare: et a silachis
auxiliũ petere. et nichil sentiat. Ignito igit̃ excel
sior ẽtus est sapia tãto magis intendã arbitror
ut assequi eã possimus Itaq; ne q̃ uerum nãq. neq; tur
pe atq; deceor sentiamus: duo hec id est tẽpus et in
diligẽtia ad assidẽdam rei examinãdi ueri
fore debemus Nichil est eĩ magis quo hõ ceteris
animãtibus p̃sit: quã q; nobis est p̃ceptus causas rerũ
requirit rerũ suarũ auctorem inuestigandũ pu
tat. et cum q̃ ptãte uite necessaria q; nec potestas sit.
qui mundũ hunc suo nutu regat? cui sciamus
rõnẽ ee reddendam nostrorũ actuũ Nichil est eĩ nõ
q; magis ꝓficiat ad uitã honestã q; ut credamus eũ iudicẽ futurũ q; et occulta nõ fallant:
et indecora offendãt et honesta delectent Dibus
igit̃ hoibus iest sedm nãm humana ueri inuesti
gare q; nos ad studiũ cognitionis et sapiẽ trahit

et ingrendi ifudit cupidite: i quo excellé vnu
sio pulchru videt. Dz pauor et assej: q vol
uendo cogitaones ossilia examinado no medi
ocre ipendit laboze vt ad illud hoeste bte
q; vluendu pueure possit. atq; opibz applq
so ea q dixerit tq; m dne dne turbit i regnu
celoz sed qu fecerit ea q dico sla studia sne
sine factis: haud scio an eaa tuoluat magis

Primus ugie officij fons prudeaa Cap. xxvij
est Quid ei tu plenu officij. ph defere
auctoi stridu atz iuereaa. Quu tu fons et
i vtutes diuat ceteas sReq; ei pt ustiaa si
ne prudeaa ee ea examiare ph ustu ph vei
ustu sit no mediocis prudeaie sit: sumg vt
q; error Quu ei usti udicat iustu. iustu
at ustu: exebil' ert apud deu Vt ph ha
bu dat ustiie iprudeti: Salomo ait Req
iteru prudeaa sine ustiaa est Pietas ei in
deu uau itellectg Quo aditumg illud ab
hy scli tuslatu magis ph uetu sapietibus:
q; pietas fidamet est vututu oim Justiae
at pietas est pma i deu: secda i proz:
3a i pntes: ite i oes: q et ipa secdm naz e
magisteriu Vnde ab tenite etate vbi p
mu sensg ifudi cepit uitu anamg talq; di
mungq; piam pntesq; diligtimg: deinq; equa
les qbz sociau cupimg Hic caitas nascat q
alios sibi pfert no qes q sua st: i qbz e
pcipatg ustiie Oibz quoz amantbz inasa
t primo salute tuei. caue q noceat expete

q̄ prosit ꝛ: vt pastū vt latibula q̄bꝫ se a pdo
ymbubꝫ sole defendāt: qđ est prudēcie Duc
cedit quoꝫ vt oīm gn̄a aīanciū ogregabili
a natura sit ꝓpio suu gn̄is ac forme ꝑsorti
bꝫ ꝛ: tū eaā ceteris: vt boues uidem armen
tis ꝛ equos gregibꝫ: ꝛ marīe pares paribꝫ
delectāt. ceruos quoꝫ cerūis: ꝛ plerūq; hoī
bꝫ adūgi ꝑa de procreādi studio ꝛ sobole
vel eqam gn̄ancū amore q̄ loquat ꝛ ī q̄
est ustrie forma ꝓpua: liquet igit ꝛ et
has ꝛ reliquas ogn̄atas sibi vtutes ee ꝓpi
dam ꝛ fortitudo q̄ vl ī bello tuet ꝛ a barbaris
p̄tam vl domu defendit ifumos vl a lat
nubꝫ socios. plena ustrie sit et scie quo ꝑsi
lio defendat atq; adūūie ꝛ captāe eaā tpm
ꝛ locoꝝ oportunitates. prudēcie ac modestie
sit Et tpancia qđ sine prudēcia modū scie
nō possit oportunitatē nosce ꝛ scdm mēsura
rēdē sit ustrie. ꝛ ī oibꝫ istis magnanitas ne
cessaria sit et quedā fortitudo mentis pleni
q; ꝛ corpis ꝛ: vt qđ qđ velit ꝑple possit Cam
Iustitia igit ꝛ ad societē gn̄is humani ꝓnq;
et ad tutelā iferē ꝛ Societis ei ratio di
uidit ī ptes duas ustriā et bñficētiā qua
eāde libertatē ꝛ benignitē vocat Justitia
m̄ excelsior videt ꝛ: liberalitas gratior ꝓxia
cōsuetū tenet: ista bonitē Dz ꝓmū ipm qđ
pluralis ustrie mung apud nos excludit ꝛ
Dicit ei illi eā ꝓmā ee ustrie forma. vt ne
mū qđ noceat nisi lacessitq; iuria Quod eaā

gelij auctoritate vacuat. Vult ē ſcriptūa vt ſit
i nob ſpē filij hoīs q̄ vēit cōſeruare gēz nō ſper
re ītra. Deinde formā iuſtiē putauerit
vt quos dīa id ē publica pro publicis habeat:
priuata p ſuos. Ne hoc q̄d ſcdm nāz ſ. Natūa
ei oīa oīb i cōe p̄fudit. Dic ei deꝰ gīari uſ
ſit oīa vt paſtꝰ oīb cois eēt: t tira ergo foret
oīm q̄da cois poſſeſſio. Natūa igit ius cō
gīaut: uſurpatio ius fecat p̄uatū. Quo
loco aiūt placuiſſe ſtoicis q̄ i tris gignatur
oīa ad uſus oīm creari hoīes at hoīm causa
ee gnātos: vt q̄ alt ſe alys alij prodeſſe poſ
ſit. Dñ hoc n̄ de ſcripturis dicendū aſſumſe
rit ſ. Moyses ei ſcripſit p̄ dixit deꝰ faciamꝰ
hoīez ad ymaginē noſtrā t ſcdm ſilitudiē et
habeat p̄ſcem piſcū maris et volatilia cē
li: t pecoꝝ t oīm reptiliū q̄ mouent ſup tra. Et dauid
ait oīa ſbiecſti ſb pedibz eiꝰ oues et boues
vniuſas inſup et pecora cāpi. Volucres celi et
piſces maris. Ergo oīa ſbiecta ee hoī deno
tris didicerit et ideo cenſet q̄ hoīez eſſe
gnāta. Hoīez quoz hoīs causa gnātū ee i
libris moyſi ipiꝰ dicente dño nō ē bonū
hoīez ee ſolū faciamꝰ ei ad aductoriū ſile ſibi
Ad adumētū ergo mlī data ē vxo q̄ gnācet:
vt hō hoī adumēto foret. Denuꝰ anꝰ mlī
foret dēm eſt de adā: nō eſt mētꝰ aductor
ſilis illi. Adumētū ei hō. n̄ de hoīe habē
nō poterat q̄ oīb igit alialibz nullū aial
hoī ſile: et ut abſolute dicamꝰ: nullꝰ ad

utor hoīs tuēt̄q; ē. ¶ Nullebŏ igit̄ ſeq; adiutor
opt̄ebat. Ergo ſēdm di volūtatē vl̄ natūe co
pulā tuitē nob ēē auxiliō debem⁹: creatūe of
ficijs: veludt̄ medio oēb utilitēs ponē. vt vbo
ſarpatūe utar adnumētū fere alt̄ altēi: vel
ſtudio vl̄ officio vl̄ pecunia vl̄ opibz vl̄ quolibz
mō: vt tē nos ſocētis augeat̄ gr̄ā. ne quiſq;
ab officio vl̄ periculi tuitē reuocet: ſed oīa ſua du
cat vl̄ adiuſa vl̄ pſpa. ¶ Denigz ſcē moyſes p
plō prīē bella ſuſcepe gr̄uia no formidauit: nē
regis potentiſſimi trepidauit arma: nē barba
rōe īmanitēs expauit feroēā: ſed abiecit ſa
lutē ſuā vt plebi libtatē redderet. ¶ Magnū
tagz iuſtitiae ſplendor: q̄ alijs poti⁹ nata q̄
libtatem et ſocētem noſtrā adimat: excel
ſitatē tenet vt ſuo iudicio oīa ſbiecta ha
beat: opē alijs ferat. pecunia cōferat: of
ficia nō abnuat. pcla ſuſcipiat alienā. Nec
nō cupet hāc vtutis arcē tenē. ñ ꝓma aua
ritia īfimaēt. aut īflectet tāte vtutis vigorē.
Ceteꝝ diu augē opes aggregnē pecunias
occupāe tuas poſſeſſionibz cupim⁹: pſtāe di
uitijs: iuſtitiae formā eximiq; beneficētiam
cōꝫ amiſimus. ¶ Quō ei pt̄ iuſta ēē: q̄ ſtudet
arpe altēi qd̄ ſibi q̄rat: ¶ Dotēae quoꝫ cupi
ditās: formā iuſtitiae vilem effemiat. ¶ Quō
ei pt̄ pro alijs ītuenie: q̄ alios ſibi ſbigē
re nat⁹: ¶ Et īfimo adiuſti potētes opē fer
re: q̄ ipē q̄uem libtate affectat potētiam.

Quanta aūt iuſtitia ſit ēe hoc Capitē xxix
tellig pt̄: q̄ nec locis nec pſonis nec

tēporibz quiuit² : q̄ eāā hostibz ꝯseruat² : ut
si ꝯstituꝫ sit cū hoste a loco a die : plui ad
usus ustiaā puteꝫ² a loco pugnare a tpe Int
est ē utrū alius pugna aliq̄ reflectu grauet
capiat² : an superior grā vel aliquo cultu Di
dem vehemenciorib hostib et ydolis et hys
qui ap̄lis lesaꝝ vehemētior ifert² vlao ? ut
de madianitis q̄ p mlieres suas plerosq̄ pecca
re fecerūt ex plebe iudeoꝝ ¶ Vnde et dei in
ppl'm p̄m ira caudia effusa est : et ideo fm̄ē
ut nullū moyses victor superē patet² Baba
onitis ār q̄ fraude magis q̄ bello tēptaue
rāt plebem p̄m nō expugnaēt ihs sed
ydolis ꝯposite afficēt iuria ¶ Tyros vō
helyzeꝫ quos obsidētes i cītate ꝯcluserat
mometanea cessatate pausos cū quo ꝯfrede
rēt² vidē nō posset² : voleti regi ysr'l pa
tē nō acq̄escēt dicēs : nō pauaes quos non
captiuasti i gladio et lācea tua ¶ Pone eis
panē et aquā t māducēt et bibāt² : vt
ꝯmittāt² et eant ad dnm suū : vt hūāni
te prouocati gr̄az i-p̄sentaciū ¶ Denuq̄ postea
i tīrā ysr'l venire pirate syrie desiterūt ¶ Di
ergo eāā i bello iustiaq̄ valet² : q̄ntoma
gis i pace seruāda est : ¶ Et hāc gr̄aciā ꝑphe
tys detulit : q̄ ad eū cōcipiēdum venerūt
¶ Dic ei legitimꝫ q̄ i obsidione eiꝫ miserūt
rex syrie exercitū fuit : cognito q̄ heliꝫ eet
q̄ ꝯsilys t arptumētaoibzq̄ obuiaret oīb
¶ Rue videꝫ exercitū seruꝫ ꝑphe de salutis

periclo trepidare cepit Cui dixit ꝓphia Nolite timere: qm̄ plures nobiscū sūt qꝫ cū illis Et roganti dixit ꝓphia ut aperiret oculos serui sui: aperti sūt oculi et vidit et ecce mons plenus equis et curribus igneis in circuitu helizei Quibus descendentibus aut ꝓphia precatus dns creature exercituū servo suo ipsi dixit ad eos Venite post me: et ducam vos ad hoies qꝫ quos Et viderūt helizeū et mulierē qꝫ comitabat: et videtes eū tenere non poterant Liquet igit ecclām in bello fidē et iustitiā seruari oportere: nec illud decorū esse posse: si violet fides Denig ecclām adūsarios molli vocabulo appellatione notabāt: ut pegnos vocaret hostes ei ātiquo ritu pegnam dicebāt: qd et que ecclā ipm de nostris assumptū dicē possumq; Adūsarios ei suos hebrei allophilos hoc est alienigenas latio appellabāt vocabulo Denig in libro regnoꝝ pmo sic legimq Et fm est in die bi illis venerūt alienigene in pugnā ad isti sūdamētū ergo est iustitie fides Iustor ei cogitatio meditāt fidē Et qui se iustū accusat: iustitiā sup fidē collocat ꝙm tū iustitia eius apparet: si vēa fatear Denig et dns per ysaiā ecce ego qꝫ mitto lapidē in fūdamētū syon: id est ꝓphm in fūdamētū ecclie Fides ei olim ꝓphē ecclia at qd forma iustitie est: cōe ius olim in cōe orat in cōe opat in cōmune ceptum Denig qꝫ septm sibi abnegat: ipē iustus: qē dignus est ꝓpō Ideo et paulus fūdamētū posuit ꝓphm: ut sup ei opa iustitie locaremq: qꝫ fides fūdamētū est In opibz at aut malis ēqtas:

aut bonus iustitia est Capitulū xxx

Sed ia de beneficētia loq̄m: q̄ diuidit ēā ipā i benuolētiā & liberalitatem. Cuius ugit duab; stat beneficētia ut sit pfecta. Nō ē satis est bene velle: sed ēā benefacē. Nec satis est iterū benefacē: ni id ex bono fonte hoc ē bona uolūtate pficiscat. Hilarē enī datorē diligit dō. Nā si iuuēs facias: q̄ tibi mercēs est: dū aplūs ḡtulat: si uolēs hoc ago: mercedē habeo: si iuuēs: dispēsatio cōmissa mihi credita est in euāgelio quoz mīstras discipulas accepimus iuste liberalitatis. Pulchrū est ugit bene velle: & eo largiri ꝛsilio. ut pſis nō ut noceas. Nā si luxurioso ad luxurie effusionē: adultēo ad mercedē adulterij largiēdū putes: nō est beneficētia ista. ubi nulla ē benuolētia. Officiē ei istud est nō prodesse alteri: si largiaris ei q̄ ꝛspuet aduſsus patriam: q̄ ingressui ei piat tuo supplicēs q̄ impugnēt ecclesiam ꝛsō est hic pbabilis liberalitas: si adiuues eū q̄ aduſsus uiduā & pupillos ḡtra decernit iudicio à ui aliq̄ possessiones eoz eicere conat. Nō pbat largitas: si qd alteri largit alteri quis extorqeat. Dei iuste grat & iuste dispēsandū putet: ni forte ut ille tacheo reddas pus ei quadruplū q̄ fraudauerās et ḡtilitas uicia fidei studio & credētis opinione cōpenset. Fida mētis ugit habeat liberalitas tua. Hoc primū ugit ut cū fide ꝛferas fraudē nō facias cui oblatus: ne dicas te plus ꝛferre et minus cō ferās. Quid est opus est dicē: fraus promiſ

si est: In tua ptāte est largiri qđ velis Firmus
fidametū solui: t opꝰ corrui Hūiꝰ petrus
ita ōdignacōe effatuit: vt ananiam xti
gnū vellet et vxorē eiꝰ: Hz exēplo cor nolunt
pure ceteros Nec illa pfūa est libēalitas si iacta
re magis causa qꝫ miseicordie largiaris Affīs
tuꝰ nomē ipōit opi tuo: quō a te ꝓfiaſtr: sic
estāt Videsne qꝫ moralē iudicē habeas: Te cō
sulit quō opꝰ suscipiat tūū: mētē tuā prꝰ in
tiogat Nesciat qꝫ sinistra tua qꝫ faciat dextra
tua. Nō de corpe loqr: sed etiā vnāimꝰ tuꝰ
fr tuꝰ qꝫ facis nesciat: ne dū hꝫ incedē qris iac
tūae: illuc i munerationis fructū cumulus Pe
fūa at est libēalitas: vbi silēcio qs tegit opꝰ
suū: t nārationibz singulor occlte sbuenit: que
laudat os pauperis. t nō labia sua Deinde p
fūa libēalitas fide causa loco tpe cōmendatur:
vt ꝑmū opis cū domesticos fidei Gradis cul
pa si sciente te fidē egeat: si scias eū sine sup
tu fumē tolerare: etiāpnā ꝓpter: q ꝓsertī egē
te erubescat si i causa cadere a capitatus suor
a caluꝑnie t nō adiuues si set i carcē t penis
et supplicijs ꝓpē debitū aliqđ. iustus exarmet
sūā et si oībz debet: mūa: tū iusto āplꝰ Si te
pore afflictois fuc nichil a te ꝙpetret. si tpe
pcli quo rapit ad mortē: plus apud te pcu
nia tua valeat qꝫ vita mortuū: De quo iob pul
chre dixit Ondicto pitū i me venebat Pso
nax qđē deꝰ acceptor nō est qr nouit oīa: nos
at oībz qđē debem⁹ miaz Hz qr pleiꝝ fraude e
am qrūt et affligūt crupnā: ideo vbi causa

manifestat ꝑsona cognoscat tēp⁹ veniet largi
se dz profunde mūa ℣ Nō ei auarꝯ dō est: vt plu
rimū ḡrat hoīb⁹ qđē q̄ dittat oīa: et seq̄t eū
dz ⁊ ille bē⁹ q̄ qđ hz ex affectu fuit Denuq; duo
era vidue illiq; duitū numerb; ꝓtulit ⁊ qua
totū illa qđ habuit ꝛtulit: illi aūt ex habūda
ntia ꝑte ḡrua ꝛtulerūt ℣ffert igit diuite col
lacionē aut paupem fiat ⁊ ꝓximis ꝓdit
Ceterū dns nō vult sil effundi opes sed dis
pēsari ne forte vt helizeꝰ qui boues suos oc
dit ⁊ paupes paup ex eo qđ habuit vt nulla
cura teneāt domestica: sed fructus oīb; ꝯdis
pliaz se ꝓpheta daret Est ecia illa probāda
liberalitas: vt ꝓpos sensus tui nō despicias si
ḡre cognoscas ℣ Heliq est ei vt q̄ sibi succēdat
tuis: q̄bz pudor est ab alīs sup tū deposcē:
a aliqn postulare subsidiū necessarii: nō tū vt
illi diuites eo frei velit qđ tu potes ꝓferre
ꝯpibz Causa ei ꝑstat nō gr̄a ℣ Recp ei ꝓpter
te dns dicasti vt tuos diuites faciaz: sed
vt vitā ꝑpetuā tibi fructu boī operis acq̄ras:
et ꝑcio miserīaois pcīa ꝛdumas tua ℣ Putāt
se parū posse: ꝑcm tuū q̄rit: vite tue fructū
adimere ꝛtendit ⁊ accusat qđ ei diuitem non
fecerīt cū tr̄ille velit etne vite fraudare mercede
Cōsiliū ꝓpositiq; auctoritatem petamꝰ ℣ Primū
neminem dz pudere si ex diuite paup fiat dū la
tet pauper: q̄ ꝑpīus paup frs est cū diues cer
vt oēs inopia sua doceret ℣ Dedit ꝛgulā qua
seqm ⁊: vt bō vacuo sit exinanitu ꝑmonij: si
qs paupm fame repulerit: copia sublenauit ℣n

et ſilui ī hoc do. apls dicat Hoc ē vtile est
vobis: vt ſpm imitemī Cōſiliū bonis dat: cor-
reptio erūtes ceteret Denīq; quaſi bois dicat:
q̄ nō tm̄ facē ſed & velle repistis ab āno ꝓcto
Ofīor verū est nō ps Itaq; docet et libēalīt̄
ſine benuolēcia: et benuolēcia ſine libēalīt̄
nō ē pfm̄ Dn̄ ad pfm̄ hort̄ dicēs ſrūt ē
go & facē cōſūmate: vt q̄dmodū ꝓpta est
ī vobis volūtas faciendi: ita ſit et pficiendi
ex eo qđ habetis Di ē volūtas ꝓmpta est. ſed
id qđ hz acceptū est: nō ſm̄ qđ nō hz Nō ē vt
alīs rfectio ſit vob at āgustia: ſed ex eq̄lītē
ī hoc tpe vrā habūdāncia ad illoz copiā vt et il
loz habūdāncia ſit ad vrāz copiā vt fiat eq̄li
tas ſicut ſcriptū est: q̄ mltū nō habūdauit
et q̄ modicū nō minorauit Idcirco q̄dmodū
& benuolēcia: libēalīt̄ & modū ꝓphendit: &
fructū atq; psonas Ideo modū: q̄ ipſis dabat
ſilui Non ē pauor āgustias ī ipſis hz et si
qđ eaz nōles ſpiai ī sacdocio aliquo ſtituti
à mīsterio nō totū qđ hz ſferūt: ſed op et cū hoēs
tate q̄rūt offīa ſat est: nō m̄ ipſis videt
et puto q̄ hic āgustia nō ai ſed rei familiaris
dicat De psonis at puto dm̄: vt vrā habū
dāncia ſit ad illoz copiā & illoz habūdāncia ad
vrāz copiā: et illoz. idē vt ꝑli habūdāncia ſit
bone operatiōi: ad illoz ſblenadā aledi copiā:
et illoz habūdāncia ſpitāl adiuuēt ī plebe copiā
meriti ſpitāl: & cōſequat ei grām Dn̄ exēplat op
timū posuit: q̄ mltū nō habūdauit. & qui mo
dicū nō minuit Bene hort̄ ad officiū miſericor

die oēs hoies ſtud exēplū Quā et q̄ pluīmū
aurī possidz nō habūdat: q̄ nichil est q̄ q̄ in
scīo est Et q̄ exiguū hz nō minuet: q̄ nichil
est qđ amittit hes sine dispendio est: q̄ tota
dispendiū est Est eēa sic itellecta bonū Q̄
pluīmū hz: et si nō donat nō habūdat: quia
q̄cūq; vis acq̄rat egz sp̄ q̄ plꝰ cupisat Et qui
exiguū hz nō minuet i q̄ nō mīt̄ū est q̄ pau
pem pasat Dilīe ergo et ille paup q̄ sert
spitalia pro peccatorib⁹: t si pluīmū hz gre
nō habūdat Nō ē onerat grū ꝑ alleuat
mētē Dz eēa sic pt̄ itelligi Nō habūdas o hō:
q̄tū est ei qđ acceptsti. Et si tibi mīt̄ū ē: Ioānes
quo nemo maior iter natos mīt̄ū: i q̄or tu eāt
eo q̄ mīor est i regno celor ꝓtest t sic itelligi
Nō habūdat dei gra corpalit̄: q̄ spitual est
Quis eꝝ potest ā magnitudiez ā latitudiem
cōprehendē quā nō vidz: Fides si fuerit sicut
granū sinapis: mōtes trasferre potest Et no
dat ē vlē granū sinapis: si habūdz i te gra
Non est verēdū ne meꝝ tua tūto mīnē ia
piat extolli: q̄ mīt̄i st̄ q̄ ab altitudie cordis
sui grauꝫ corruerūt q̄ si nulla habuisset dū
gras Et q̄ parū habet nō minuit: q̄ nō ē
corporeū ut diuidat Et qđ parū videt ha
bēnti: pluīmū est cui nichil deest Cōside
rāda eēa i largiendo etas. atq; debilitas:
nonūq; etatis ꝓcredia q̄ ignauos prodit nata
les: ut senibz plꝰ largiaris q̄ sibi laboze iam
nō q̄rēt victū q̄rere Dilīe sid eēada ē et
debilitas corpis t hūanda ꝓpaq Tum

si qđ qđ minus readdit ⁊ egestate: et maxe si
no uiao suo sed à latrunc̃ à pscriptõe à calup
nijs q̃ habebat amisit. Dz forte dicat aliq̃s
Cerj mio loco sedz ⁊ pteit² et minꝰ ualidꝰ frequ²
arripit Ꝛ uerũ est q̃ obrepit p̃ iopotunitatẽ no
est illud iudicij sed tedij. Ihã et dñs aut ⁊ euã
gelio: de eo q̃ iã clauserat ostiũ suũ. Di qđ ostiũ
eq̃ pcuaq̃ pulset: q̃ surgat et dat illi q̃ ꝓpꝛ
Pulchꝝ quoz est ꝓpositõe eq̃ Cyprianitatẽ
hr̃i rõnẽ. q̃ t̃ aut beneficiũ aliq̃d à nu
nq̃ stulit si ipe ⁊ necessitate iacet. Qđ ei tam
otiu officiũ: q̃m no reddẽ qđ accepit: Ner me
surã parẽ sed obsequẽ reddendã arbitror: et
usu pẽsãe beneficij. ut et tu sbueias q̃ntũ eq̃
crũnã ⁊pellas Ꝛ ei supioꝛe no ee ⁊ referendo q̃
⁊ referendo bnficio: hoc est mioꝛem esse. Nm q̃
puoꝛ stulit tpe supioꝛ est: hanitate puoꝛ. Vñ
imutãda nobis est ⁊ hoc quoz nã truꝛ: q̃ suscep
tũ semẽ inꝫplicatione solz nuo reddẽ q̃m accepit
Ideo t̃ scripꝫ sicut agricultuã est hso ⁊spicẽs: et
tuã vinea hõ egẽs sensu. Di rliquis ea desolabi
t̃ Ꝛ agricultorꝝ ergo eaã sapiẽs: ⁊ tuã fenea
ta sibi mauolẽ mẽsurã seãa suscepta ⁊stituat
Terꝝ ergo à spõtaneos fructꝰ gnuat à creditos
vbeiore cumlo ⁊fudit ac reddit. Vtrũq; debes quo
dã hereditatio usu pruis: ne rliquis sicut ⁊ceidq
ager Esto tñ ut aliq̃s excusãe possit: qđ no dede
rit. Nuo excusãe pt̃: qđ no reddidit. Nõ dãe
cuiq; uꝝ licet: no reddẽ uo no licet. Ideo pulchre
salomõ ait. Di sedeis cenãe ad mesã potẽtis: sa
piẽ ⁊telligẽ ea q̃ apponit² t̃: ⁊ mitte manũ tuã:

scies q̄ oportet te talia ꝑpare ¶ Dicat ī sacr̄
abil' es: nolī cupiste esse aḡ her ēi optinet
vitū falsā: quā nō imitāi cupietes sentēcias
scripsimꝰ ¶ Conferre grāz bonū est: at q̄ ifer
re nesat duūssimꝰ ¶ Humanitatis exēplū ipā tra
sugḡit: spōtaneos fructꝰ mstrat quos non
seqcio mltiplicatū quoz reddit q̄ accepit ¶ Re
grē ē pecuniā numerata tlō licet: quō licet
acceptam nō iferre grāz ¶ In quibus quoz habes
q̄ ita pluimū redibitio ista grē apud dnm cō
suevit valē: vt eaā ī die ruine ueniat grāz:
q̄ndo possut ꝓponderare pena ¶ Et q̄ alijs vtar
exēplis: cū dnō ipe ī mīne cānonem obedierem
scoz meitus ī euāgelio pollicear atq̄ exhorter
vt opem bonā eq̄ dicēs. Dimitte & dimitt̄
dabit vob: ¶ Mensurā bonā cōmotā su
pefluētē dabūt ī sinū vrm ¶ Quz et illud cōmu
nitū salomonis nō de ab sed de equis est bonus.
¶ Quo ū melig equlat aīmi: q̄m bonis frīs aut
q̄ aliud tā fragile pt rustoz equlē metes: q̄ bo
ni opis ignia: ¶ Quū at iocundior abz: q̄ facē
voluntatē di ¶ Quē abū sibi solū dnō habuda
re meditabat sicut scriptū est ī euāgelio ¶ Meg
abz est vt faciā voluntatē pris mei q̄ ī celo est ī dnō
¶ Hoc abo delrem: de quo aut ꝓpha: delēare ho
abo delēaut: q̄ superiores delēacoēs miabili ifē
nio ꝓhibeāt q̄ possut scīe q̄lis sit muda illa et
itelligibil' mentis delēacio ¶ Adamꝰ ergo panes
sapie & saturem ī vbo di: qr nō ī solo pane sed
ī oī vbo di homis est vita fūt ad ymaginē di ¶ Depo
culo vō satis expsse dicat scō iob ¶ Quare terra

ꝯpcaīs plūiū sic et iſti ſermones meos ꝓul
dubiū eſt ergo vt dīnat ſcripturā hueſcaīg elo
quio & qī vob sic ī nos dī ūba descendāt ſu
igit sedeis adilla mēſam potētis: ītelligite q̄s iſte
sit potes & ī padiſo delicioſis poſitq; atq; ī cōuiuio
ſapiē locatq; conſidera q̄ apponit & Scripturā di
uina ſuauitū ſapiē eſt: ſingli libri ſigilla ſt
fcula Intelligite pīcq; habeant fcilor dapes:
et tūc mitte manū. vt ea q̄ legīs vl audīs a
dño deo tuo opibz exq̄ras: et collata ī re gnīs
offīaq; ipſentes: vt petrus & paulq; q̄ euāgelīca
do vicem q̄ſda largitoꝝ mūeris reddidert vt
poſſit ſingli dicē Gra ait dī ſū id q̄d ſū & gra
eā egena ī me nō fuit: ſed habūdāa illis
omnibz laboraui Capitulum xxvij:
Alius ergo fructū accepti brīfiaq; vt auru
auro argētū argento ipēdat alīq laboze:
alīq haud ſcio an eāt lompleta ſolū reſtituat
aſſem Quid ē ſi ifferendo facultas nulla ſup
petat: In brīfico ifferendo plq aīmq; ꝑ ſenſq o
pat magiſtq ꝓponēt beuuolēna: q̄m poſſi
bilitas ferēdi mūeris Gra ē ī corpe q̄d ha
bet ifēriꝰ ſt Magna igit beuuolēaa q̄ eāa
ſi nichil ofeīat plq exhibz: et cū ī pīnonio
nichil habeat: largit pluūbz id ꝙ facit ſine vl
lo ſui diſpendio & lucro oīm Et ideo pſtat
beuuolēnaa ſup q̄z libēalitē Dicor hec
moribz: ꝙ illa mūeribz pDluēs ē ſt q̄ dīget
brīfico q̄m q̄ habūdat Eſt ait beuuolēna.
et ſuccīa liberalitā A q̄ ipa libēalitas profi
ciſcat cū largitatis affēs ſeq̄t largiendi vſus

et ſepata atq; diſcreta Vbi ei dee libēalitas
beuuolēcia manz eoīs q̄da pares olim q̄ amu
cicia mectit. et copulat i ſilys fideles In
pſpis leta: i tſtibz meſta Et unq̄ ſſz bēuolētes
ſe magis q̄ ſapiētes ſe credat ſilo: vt da
uid cum eēt bēuolēcior. ionathe tm̄ uniorus q̄
ſilys acq̄eſcebat Tolle q̄ vſu hoim bēuolēcia:
tāſſ ſole e mūdo tuleris ita eit: q̄ ſine ea v
ſus hoīm ee no pt: vt peḡināti moſtre via i no
me erūte. Defire hoſpicīū Nō igit mediocēs
vtq; de q̄ ſibi plaudebat duces iob Porus at non
habitabat hopes: ianua at mea oī veēti pa
tebat Aqua de aq̄ pfluēti dae lumē de lūme
accēde: bēuolēce eſt Itaq; i hys eſt oibz tāq̄
fons aq̄ ifiacēs ſuētem: tāq̄ lume q̄d ena ua
lys luceat. nc ill deſit q̄ de ſuo lumie alys lu
me accendere eſt ena illa bēuolēce libēali
tas. vt ſi q̄d habes debitoris creditoꝝ ſā
dēs iſtituas: nichil a debitore iſecuti debiti
Quod exēplo ſuo nos face debe iob ſrs admo
net Na qui habz no mutuat: q̄ no habet
no libeat ſuḡphū Quid ena ſi ipe no q̄
grab. auaros maluolis hedibz ſeruias: q̄d potes
tu bēuolēce tue laude ſine dāpno pene ipſe
tue. Atq; vt plenius diſcutiaq̄ a domeſticis p̄
mū pfm̄ pſois id e a filys pntibz fribz: per
nutritoīū gradq; i ciuitatū puent habitū: et de
padiſo egreſſa mūdū ipleuit Denicq; cū vio
et fcia bēuolēte dō ihoſuiſſ affirm: Dixit
Erit ābo i una carne: et ſi vno ſpū Un ſe e
ua ſarcti credidit. qm̄ q̄ bēuolēcia arripuit.

|| beuuolēcia

malnolēaā ēe nō qēabat Capitulū xxxm

Auget bēnolēa rctu ecle: fidei cō
sorcō nīaādi societē-papiende gre nīm
tudie mīsteiaz cōione hec ei eaā appellacoīb
nātudinū iueteaā filioz auctoritatem prīn
z piētē gmaitatē firm sibi vēdicat Multū i
gīt ad cumulādā spectat bēnolēaā nātudo
gre: adiuuat ecīa paīū studia vtutū Dīdem
bēnolēa eaā moz fuit silitudiez Denuz iona
tha filiq ipis imitabat sīc dauid mansuetudiez
ppt qd diligebat eū Vnde et illud cū scō scē e
ris nō solū ad zūsacōnē sed eaā ad bēnolēaā
deuādū videt Nā vtuz et filij noe sil habitabāt
z nō erāt i hijs moz concordia habitabāt ea
am i domo pīa esau z iacob: sed disequabat
Nō eat ei bēnolencia it eos q sibi pferret
alterū: sed magis ītēdeo q piuet bīdacōnem
Nā cū alt pduq alt mansuetq eet: it dispa
res moies z studia repugnātia bēnolēaa ee
nō poterāt Adde q sacīq iacob prīne degenere
domiq vtutū pferre nō poterat Nichil at tu
soeabile q cū ejtate iusticia: q veluti spare
t soeā bēnolēae fuit: vt eos quos pares
nobis aredimq diligamq Habz at bēnolēa
a ī se fortitudiez Nā cū amicicia q bēnuo
lēae fonte pcedat: nō dubitat pro amicq
frua sustinere vite pcla Et si mala iquit mi
eueneīt p illū sustineo Capitulū xxxmj
Benuolēcia eaā gladiū vrucidie exterīe
cōsueuit Bēnuolēaa fuit vt vnq fiat
q plubz: qm si pluēs amicasit vnū fuit: ī
Bēnuolēcia fuit vt ata vlnea nīgis vtilia q vo
lūtaia inimici oscula sunt

q̄bz ſp̄c vnq; t vna ſnā eſt Dil' adūtinq; ecā
coꝛrepciones ī aīaā gīus ēt q̄ aculeos hnt
dolores nō hnt Cōpūgim² ei cenſoꝛiꝫ ſermōbz:
ſed bēuolēcie delcām ſedulitē Ad ſūmā nō oibz
eadē ſp̄ offiaa debēt: nc̄ ꝑſōz ſp̄ ſed plaūq; cū
nū t tpm plaaones ſt: vt vicinū q̄ ītōū nī
gnis q̄ frīz adūicēt: q̄m et ſalomō dicat ſ. Me
lq; vicinq; ī ꝓuīo: q̄ fr̄ē loge habitāb ēt
deo pleriq; aūi ſe bēuolēcie ąſq̄s qmittit
q̄ frīb nāitudini Tātū valet bēuolēcia vt
pleriq; pīgnoza vīcat nē Capitulū xxxv
Satis copioſe uſticiae loco honeſtatis nāz
t vim tīauuimq;: nē deſoꝛtitudīe tē
temq; q̄ velud excelſioꝛ ceteīs ī res bellicas
dīdit² t domeſticas Dz bellicaz irū ſtudiū
a nīo officio iā alienū videt² q̄ aī magis
ſp̄ coꝛpīs offiaa ītendimq;: nc̄ ad aīmia iā
ſpectāt vſq; nī ſed ad pacis negocia ſ. Maioꝛes
at nī vt ihēſu nauē iheroboal ſāpſon da
uid. ſūmā ībz q̄ bellicas ītūleīe gloīa Eſt
itaq; foꝛtitudo velud excelſioꝛ ceteīs ſed nū
q̄ cōmutā vtq; ſtōn ēt ſepāz cōmittit ſibi:
alioq; foꝛtitudo ſine uſticia tūtatis mate
ria eſt Quo ēt validioꝛ eſt eo ꝓpnaoꝛ
eſt vt iſelocē oꝑmat cū ī q̄ibz ībz belli
cis uſta bella an uſta ſint ꝓſpectū pute
t² ſ. Nūq; dauid ni lacēſſeīq; bellū ītulit ſtuz
pudēciam foꝛtitudīs comutē habuit ī pre
lio: nā et aduſq; golīā īmanē mole coꝛpis vi
rū ſingulāī ētamē dimicaturuq; arma q̄bus
oneraīet² ī ſpuit Dirtq; ei ſuus lactus magis

q̄ alienus ītegrumētis nutrit. Deū enim q̄
fugā fecerit ictu lapidis hostē iterēmet: pos
tea nūq̄ in cōsulto dnō bellū adorsus. Ideo i
oīb; victor plyb: usq; ad sūmā senectutē mā
pmptq; bello adiuvit titanas suscepto. Ferocib; bel
latoī admurebat agnūlz: q̄le cupidq; tauro
sq; salutis. Vz nō hō sola p̄cīa fortitudo ē: sed
ēā illoz gl'osā fortitudiē accepimꝰ: q̄ p fide
magnitudie aī obstruxit leonū ora extinxit
vtutē ignē. effugauit acīē gladij. malauit
de ifinitate: fortes extulit: q̄ nō comitatu et
legiōlz sucrīa cōmunē cū mlīis victoriā: sed
nuda vtute aī sīgl'are de p̄sidis i-tulerit tūm
phū. Nm isupabil danuel qui ēra latebā sua ru
ghētes nō expauit leones fremebāt bestie: ille
non igrit i vlz corpis ca̅ pavit exulabat
et lactis tūmo fortitudis gl'ia est ꝑma
gis in vtute aī. Nec i infacda: sed depel
lenda tuura lex vtutis est. Qui et nō ip̄el
lit a socio tuurā si p̄t: tam ē in vicio q̄ ille
q̄ ferit. Vn̄ sēs moyses: hic pius orsus est tēp
tamēta bellice fortitudis. Nā cū vidisset he
breū ab egipcio tuurā accipere defendit:
ita vt egipciū sternet arq; arena absco
dēt. Salomō quoz ait: eripe eū q̄ ducit ad
mortem. Vn̄ igrit hō vl' tullig vl' ēā pane
tiq; q̄ p̄t aristoteles tūstulerit aptū est satis:
q̄ss etiam hys duobz ātiq̄or dixerit iob. Sal
uū fec pauperē de manu potētis: et piusillū
cui aduitor nō erat adiuui. Quocirca pictura in
me vēebat. Nōne hic fortissimꝰ qui tū for

tre ptulit ipetq; dyabolu & uiat eu utute me
tis sue: Neq; vo dubitadu deq; fortitudie:
cui diat dns Refuge sicut vu lubos tuos.
suscipe altitudiem et utute: oq; at tuuroso
humiliato Apls quq; ait Habetis fortissiaq; co
solacone est ergo fortis q; sec dolore aliq;
cosolat Et uiuera iure ea fortitudo vocatur
qm vnusqsq; seipm vicit. nm cotinet nullis il
lecebris emollit atq; iflectit no adusis pe
bat no extollit secudis: et qi veto quodam
variaru iru cuflatur mutacone Ad at ex
celsiq & magnificeaq; qi exce mete affice car
ne et i seruitute redige: ut obediat ipeio co
silys obtepet: ut in adeudis laboribz ipugne
exeqt positu ai ac volutate Hec igit pa
vis fortitudo qm i duobz gnibz fortitudo
flectit ai: po ut eterna corpis pmiu ha
beat: & qi supfluaq; despicaeda magis q; expete
da ducat: Vedo ut ea q; suma st oesiq; tes
i qbz honestu illud pponi cut pclara ai itenge
usq; ad effm proseqt Quid ea tu pclariu q;
ut ita aim iformes tuu: ut neq; diuas neq; vo
luptates neq; honores i magis stitituas. neq;
i hys studiu oe coteras: Qz ai ita affes ato
fueis nae est ut illud honestu ac decor pone
du putes: illi q; metem ita tendas tuam. ut
q;q; accidat q; frugi ai solet a puonj amissio
a honoris iminutio a obtrectacio fidelu: qi
supior no seneas Deinde ut te salutis ipiq;
pcla: pro iustiaa susceptu no mouea Hec
veo fortitudo est qua hz xpi adletha: q; nisi

legitie ctaneit nō cōnat. An mediocre bi vide
t pceptū fortitudīs. Tribulacio patiētiā opat:
patia pbacionē probacio at spē. Vide qt cer-
tamiā t vna cōna: qđ pceptū nō dat n qui
est cōfortatꝰ ī ppō iiu: cuꝰ caro i quiē nō ha
bebat. Afflictio vndiqꝫ forīs pugne itꝰ timores
t q̄us i pclis i laboribꝫ. plumus i arcubꝫ i
mortibꝫ positꝫ: aīo tn nō frāgebat sed pliabat:
adeo vt poteāor suus fiet ifirmitatibꝫ ītaqꝫ ifidea
chadmodū eccq ad officia ecclie accedūt: despi
ciēda irrīs hūanax hic debē docear. Di ergo mor
tu estis cū ppō ab elemētis hui mūdi. q̄ adhc
velud viuētes de hoc mūdo decretis. Ne tangę
ris ne attamiaueritis ne ḡstaneritis: q̄ st oia
ad corruptela ipō vsu. Et ifra. Di ergo sur
rexistis cū ppō q̄ sursū st q̄rite. Et iterū. Mor
tificate ergo membra vra q̄ st sup tra. Et hc qđ dh
fidelibꝫ t at fili ītēptū diaaz: profanaz q̄ t
anilia fabulaz suadꝫ declīacionē: nichil pmu
tēs n qđ te exercear ad pietē: q̄ corpal exercitacio
nulli rei vsui est pietas at ad oia vtilis. Exer
at at te pietas ad iusticiā ītinēcia māsuetu
dinē: vt fugias iuuenilia opa. sectare at iusticiā fidē
dilectꝰ ī gracia. Bonū fidei subeas ctamē: no
te iplices negocijs sclaribꝫ q̄m deo milites. Et
si hic q̄ ipatoribꝫ militat a suscipiaoibꝫ lucrū
actu negociaz forēsiū vēdicione mercū. phibe
t hūanis lectibꝫ: q̄ tomagis q̄ fidei exeret mili
cia ab oi vsu negociacionis abstinē debz. Igit
luli sui ītēti fructibꝫ si hz: si nō habēt stipen
diorū suoz fructu. Diq̄dē bonꝰ testis est qui

diat⁹: uuelis fui ⁊ semu et nō vidi iustu de
lictū: nec semē eiꝰ q̄rens panē. Ea ēt est
tūquillitas āi ⁊ tranquia: q̄ neq; studio q̄ren
di affiat⁹ neq; egestatis metu angit⁹. Capitulū
Est eaā ea quē diat⁹ vacuitas āi ab ango
ribꝫ: vt neq; i doloribꝫ molliores simus
neq; i ꝓsp̄is elatiores. Nē si hꝫ q̄ ad expessa
dā rēpublicā adhortāt⁹ aliquos hꝰ p̄cepta dāt:
q̄ntomagis nos q̄ ad officiū cārle vocam⁹ talia
debem⁹ agē q̄ placeāt dō. vt p̄tendat i nob
vtq; ꝓp̄: et ita sim⁹ nō probati ip̄atori vt
mēbra nrā arma iustitie sit. arma nō carna
lia i q̄bꝫ p̄cm̄ ignīat: sz arma fortia dō q̄bꝫ
p̄cm̄ destruat⁹ ꝯ moriat⁹ eiō nrā vt i ea oiō
culpa moriat⁹: ⁊ q̄ ex mortuis viuētib: no
uus rēsurgam⁹ opibꝫ ac moribꝫ. Hec ēt plē hoēs
tati ac decori offiaj stipēdia fortitudis. Dz q̄
i q̄bꝫ q̄ agim⁹ nō solū q̄ honestū ē eaā q̄ pos
sibile sit ḡrim⁹: ne forte aggrediam⁹ aliq̄d
q̄d nō possim⁹ exequi⁹: vnde nos tpe ꝓsecu
tois de cītate i ātatē cedē: ꝑmo vt verbo
ipō vtar fugē vult dnūs: ne teme aliq̄s du
mirij desiderat q̄lāz offerat se pcīis: q̄ for
tasse cauī furuoz aūt i mussiōz aīm⁹ fe
re aut tolerare non queat. Capitulū ꝑrum
Nec rursus ꝓpt̄ ignauiā cedē q̄s ac de
sarē fidē debz metu pcīle. Qua ḡa
ꝑuandꝰ est aīm⁹ exrenda mēs stabiliēda
ad istātiam: vt nullis ꝓtbaī aīm⁹ possit⁹
rozbꝫ nullis frīgis molestijs nr̄is suppli
is cedē. q̄ difficile q̄dē sustinet⁹. Dz q̄ oia

supplicia q̄ uior supplicior vicit fortitudie:
ido si cōsilio fmes aīm tuū nc ione discedeñ
dū putes q̄ ponas dīni iudicij metū: ppe
tui supplicij tormenta: potes aī sbue tolerāda
am Hoc igit diligēae est ut qs ita se cōpa
ret Illud tgemj si qs vigore pt mētis puidē
q̄ futuā st̄ q̄ tanj aīi oculos loraē q̄ possit ac
cidē q̄ agē debeat si ita acciderit definire.
Intdū duo q̄ ea sil' volue: aiōq; conuerat a
singula a nūcta accidē posse: et a singlis a
nūctis dispone actj quos ītelligat pfutūos
Fortis ergo est vi no dissilae aī alicui īmu
neat sed ptendē q̄ tanj explorae de specta
q̄dā mētis. et obuiae cogitaone prouida
tibz futuis: ne forte dicat postea ideo ista i
adic̄ q̄ no arbitrabar posse euenīe Denuq;
si explorēt aduīsa: ato occupāt vti bellor
īprouisq; hostis vr̄ sustinēt et si īpauitos tue
mat facile oppimit: ita aīm mala ītexplora
ta plg frūgit In hys igit duobz illa est ai
excellēcia: vt pmū aīq; tuis bonis q̄cutq; co
gitaoibz. mūdo corde q̄d verū et honestū vi
deat: Vti ei mūdo corde q̄ pī ecia dm
videbūt: atq; id q̄d honestū est solū bonū iu
dicet: deīde nullis pturbet occupacioibz nullis
cupiditatibz fluctuet Neq; vo id facile q̄sq;
facit Quo ei tā difficile q̄ despice ex arce
aliq̄ sapiē. opes aliaq; oia: q̄ plerisq; videt
magna et pcelsa: Deīn vt iudicaū tuū sta
bili ratioe cōfmes. et q̄ iudicaueis leuia tā
q̄m nichil pfutura cōtēnas: Deīn vt si q̄

acrudeit adiſi dꝑ ḡſue t aḃū putet: ita fe
ras ut nichil ꝑt nāz acrdiſſe putes: aī legeis
nudꝫ ſū natꝫ. nudꝫ exibo q̄ dñs dedit dñs
abſtulit Et vtrꝫ t filios amiſerat: t facul
tates Peruerſꝫ ī odꝫ ꝓſonā ſapietis et uſti
ſicut ille ſeruauit q̄ ait: ſicut dño placuit
ita factū eſt ſit nomē dñi bndictū Et iſta di
cit una iſpietū miliū locuta es: ſi bō ſuſce
pimꝫ de manu dñi: q̄ mala ſt nō ſuſtinemꝫ:
Non eſt igit mediocris nr Diſcretio Capt xxxvi
a ceteris aī fortitudo q̄ bellū nō timo
do tū vtutibz geritur ſ q̄ ſola defendat eīmē
ta vtutū oīm t mdica cuſtodiat Et q̄ in
expiabili plio adiſꝫ oīa vicia decinat: nunc
ta ad labores fortis ad pcla. ingidior adiſꝫ
voluptates Dura adiſcis illecebras: qbz ante
defire neſciat. nr vt dicit aue dicut: peau
nia negligat. auaritia fugiat tāꝫ labē quā
dā: q̄ vtute effemiet ſuichil ei tā ītrīſor
titudini: q̄ lucro vita freꝫt pulſis hoſtibz
ictiata ad fugā adiſarax acie: Dū crūnys
ceſor capit pliator: it qbō quos ſtruit mise
rꝫ ocubuit. et tūphis ſuis deiecte legi
ones dū ſpolijs occupāt: hoſtē ī ſe inuocauit
q̄ fugeret Fortitudo igit tā imanē peſte t
pellat t protegat: nr tēptet cupiditatibz nr
fragat metu: q̄ vtꝫ ſibi ſtat: vt forti
ter oīa pſeqt vicia tāꝫ vtutis venena in
cidia velut q̄busdā propulſet armis. q̄
tollat ſilui: et uicia tāꝫ egritudiēꝫ utꝫ:
glorie quoꝫ caueat appetēa: q̄ freꝫt nocut

imodeãag expetita ſp at vſurpata Quid
yor ſcõ iob vl'r vtute defuit r vl' r vicio ob
repſit? Quõ laboꝛe egſtudiõ frigoꝛes fa
mes ptulit? Quõ deſpeꝛat ſalutis pclm?
ſtrãſquid rnpis duine coaciuate? de quibꝫ
tãta in opibꝫ affluebãt r Quãꝗ anaricãã cẽ
ſq? à voluptatibꝫ ſtudia cupiditesq; exũit?
Quãꝗ tũ igtũ iuuiosa ɔtẽao vl' ſeruoꝛ tuẽ
lã r nã excuſſit? Quãꝗ gl'a ſicut leuẽ ex
tulit q ipeabat' gꝛauia ſibi ſi vnq; vl' non
volũtaria celauerit culpã vl' r uerita cẽt mlt
titudiẽ pleb'? quo mung ãnũciaret eã r oſpaũ
oim'? Neq; eã ɔſentanee ſẽ vicys vtutes: ſed
ſibi ɔſtãt Qs igr tũ foꝛtis q; ſcs iob? Cui
ſcõs adiudicãi pt: q paiẽ vix reppit Ca'm pl
Sed foꝛtaſſe aliquos bellicã deſiꝛos glo
ria tenet? vt putẽt ſolã pluai cẽ foꝛta
titudiẽ: et ideo me deflexiſſe ad hẽ q illa nũs
deſoꝛet Cũm foꝛtis iljũ naue: vt vno plio quã
plc reges captos ſtnet cũ popul ſuis? Deiñ
cũ adũſum grabaõtas ſiurgẽt pluũ. r ruẽt ne
noꝛ ipediẽt victoriã matutinidiẽ mẽtis et
fidei clãuit Dtet ſol Et ſtetit donec victoꝛi
a ɔſumaẽt Gedeon r trecẽtis uiꝛis deige
ti pl'o et acbo hoſte ruerit triphũ Jonathã
adoleſcẽs: vtute feat r magno plio Qd de
machabeis logr'? Hz pius de pl'o dicũ prem:
q cũ cẽnt pariti ad ꝛpugnãdũ pro tẽplo di
et pro legitis ſuis? dolo hoſtiũ die lacessiti
ſabbi maluerũ vulneibꝫ offerre nuda coꝛpa q;
ꝛpugnãe: ne violaꝛẽt ſabbm Itaq; oiẽs leti

se morti obtulerat. Hz machabeꝰ ꝛsidentes qđ
ygor exēplo gens oīa posset piē: sabbo eīa qui cū
i bellū puocarēt. Ultiꝰ tñ moreaū necē fr̄m suo
ru. Dñi postea stimlatꝰ rex āthiochꝰ cū bellū
accedēt p duces suos. lysiā nicanorē gorgiā: ita
cū orientalibz suis et assuetis atēnus est copiis:
ut ꝑ dragmā et octo milia i medio capi a ēbz
milibz psterēt. Virtute duas inde macha
bei: de uno eoꝝ milite ꝛsidēte ꝛ. Nāq; eleazerꝰ
cū supemineret ceteis elephātē loīca vestitu
regia adūtēt: arbitrāsq; q̄ i eo rex eet ē ꝛsum
tꝰ i medū legionis se prorupit: et abiecto cu
peo vtrīq; manu bestia ītrahebat. atq; ītrūt sub
eā ⁊ subiecto gladio ītēnit eā. ⁊ itaq; cadēs bes
tia oppressit eleazarū: atq; ita mortuꝰ ē. Qñ
tangit vtrū ai: ꝑ Druō vt mortē nō timēt deū
vt crūsus legionibz amicoꝝ i cōsertos rapet hos
tes medū penetret agmē: ⁊ ꝛrepta morte fe
roce abiecto clipeo vtrīq; manu vulnerate mole
bestie ssiret ac sustineret: post tē ꝓpaꝝ sucre
deret quo plenioꝛe feriret ictu: cuiꝰ ruina i
clusꝰ mgis q̄ oppressꝰ suo ē sepultꝰ tūpho ꝛ. Et
fefellit apīd vrā: q̄nus vtrīq; fallet habitꝰ la
to et vtutus spectaculo defixa hostes tarnē ocu
patū tē sāe nō ausi post casū bestie sic ēpidaue
rut: vt ꝑares se oēs vnuꝰ vtuti arbitrārēt. De
nuq; rex āthiochꝰ lysie filꝰ. q̄ cū ceū vigiti
hoīm milibz armatꝰ veherat et cū tēpta duo
bz elephātis ita vt ab ortu sol ꝑ sīglas bestias
velut mōtes q̄da armata coruscō tāmq; lāpadi
bz ardētibz i fulgeret: et unuꝰ fortitudiē tituꝰ

pace rogauit Iuxta eleazarum hedē ūtutis sue: pa
cē rūpit Dū hec sint tūphoꝝ Capitulū xli
Uerū qz fortitudo nō solū scandis rebz: sed
eaā probat aduīs: spectemꝰ iude machā
bē quē Io cū post victū nicanorē regis deme
trij ducē secuntor aduīs vigiti milia exercitꝰ regis
cū nogētis viris bellū adorsꝰ: voletubꝰ hmōi cē
dē ne mlitudie oppimaret: glosā magis morte
ꝙ tpē fugā suasit: ne cū tp nrē i-liqmꝰ gle
Iaqꝫ amisso plio cū a pmo ortu diei ī vesperā di
micaret: dexterū cornu ī quo validissimā manū
adūtat. hostū aggressꝰ facile auert Dedūcu
ctores sequtur a tergo vulnerāt locū pbut: ita gloria
sioꝝ tūphis locū mortis tuet Ad ionathamē
frem eiꝰ attrita: Qui cū pua manu aduīs exer
tus regios pugnasset. desertꝰ a suis et cū duobz
tātū relictꝰ ripauit bellū auert hostes: fugitā
tes suos ad sedē rūouit tūphi Habes fortitu
dē bellū: q tlō mediocris hoīs ar dexte
forma est: ꝙ morte seruitutī pferut ac tpus
dim Ad at et de mēm dicā passionibz: Et
ne lōgꝰ vagem: nūm miōrē de superbo ige ā
tiocho machabei puer rūocat tūphum ꝙ gntes
ppij: Duīs illū armati: isti sine armis vice
rūt Dtetit tūicta septē pueāz cohors regis
cūta legionibz defecerūt supplicia: cessert tor
tores non defecert mūes Illius corpis capitis
exutis spēi mūtabat ūtutē auxerat alꝰ lūgua
ussꝰ ā putrida promē trūdit Nō solū dns
audit loqtes: q audiebat morsen tacē tem
Plus audit tacitas cogitaoes suoꝝ: ꝙ voces
omī Ligue flagellū times flagellū sagnis

nō times? Hab; et ſagrus uocē ſuā ij clām ad dm:
ſicut clāuit t abel Cd de mīe loquar? Que ex
pectabat leta filioz quot funera tot tphea et
moztū uocib; tāj pſallētiū tātab; delāubatur
pDulcedinā vētis ſui citthara t filys cnens;
et pcūs armonīa omi lyre nūo dulcoze Cd
de bimilis loqr? Cū ait palmā victorie acce
perit: ꝙ ſenſū nē Quid de ſcā agne q in duaz
mapiaz ierū poſita pcio. caſtitas t ſalutis: caſ
titatē protexit? ſalutē cū imortalitate mutauit
Nō pteamꝰ eccā ſcm laureatū? q cū videt ſixtū
epm ſuū ad mrtm duci flere cepit; nō paſſione
ullꝰ ꝓ ſuā ēmasionē Itaq lyjs ubus appellāde
pit Quo progredeis ſine filio pr? Quo ſacer
dos ſcē ſine dyacono ꝓpes tuo? pNūq ſacrīm
ſine mīſtro offerre cōſueuanꝫ Cd i me ego diſ
plicui pr? Nū defenderē pbaſti? Cquīe ctē
trū ydoneū mīſtrū electis cui imiſiſti ducī
ſatrus aſectionē cui aſumādoz aſortē ſacrīmē
toz: huic ſagrus tu aſortē negas? Vide ne
piculū uidicāi tuū dū fortitudo laudat Ab
iectio diſcipli: detīnētū ē mgr Cd. qđ illuſ
tres et pſtātes uiri diſciploz ctumbz qī ſuis vi
cūt? Penuq abīa filiū obtulit: petꝰ ſtepha
nū pmiſit Et tu pr onde t filio ūtutē tuā offer
ſti audiſti: ut ſecuꝝ uideaꝫ tu comītu nobilꝫ p
ueaꝫ ad cōna Tuē ſixte aut ſi nō ego te relīquo
ac deſero: ſi maiora t debēt ctamia Nos qī
ſenes leuiozes pugne eſſū capimꝰ: te qī iuuenē
manꝫ gloſioz de tyrāno tūphū? Nox vētēd flē
deſiſte: poſt t duū me ſeqris Sacerdotē et leui

tā hic medius nūs dei ſ̄ho erat tam ſ̄b mgrio
vite: qi adiutore q̄rés d̄ns ꝛ ſortem passionis me
e eppetis: totā hēditē eius ditto d̄no pnci
am meā i-ſrl's! Infimi discipuli mgrm̄ p̄cedāt
fortes seqnt̄: vt vitā sine mgrio q̄ iā nō i di
gēt magisterio Dic et helyas helizeū i-liq; Ti
bi ergo mādo nūe vtutis sucessionē talis e
rat ſtēao digna sane de quo ēnuēt sacdos t
mūſt. quos priot patet pro ppī noīe In fabu
lis fuit tragicis exactatos theatri magnos
ē plausq: cū se pilades orestē diceī. orestē
vt erat orestem se ē assereret Ille vt pro
oreste necaret: orestes ne pyladē pro se patetur
necari Dz illis nō licebat vite: q vtiq; eor ēet
parricidij reus Alit q̄ fecisſ alt̄ qui adiuuisset hic
lauream ſcm adh̄ nulla urgebat ni amor dei
nois! tū et ipē post ēdem cū illuſo tyrano i-posteq
ſ̄ titula quiet: assū est i-q; versa et mā duca
ſta vtute ai vicebat ignis natura Cap̄ xlm
Quauedū etiā reor ne dū aliq numia ſtle du
cāt cupidine i-soleāq abutāt ptātibz: et
plerūq; aūsos a nob̄ nos ḡtulū i studia pſe
cutois exatet atq; flāmāt ad tractādā Iuz
vt illi pſeuere possit et supplicia vite: qua
tos pie facūt Dſpiciedū etiā ne adulatibz a
piamq; aure emolluā ei adulatoe nō solū for
titudis nō ē sed etiā ignauie videt Cap̄ xlm
Quonia de tbz vtutibz diximq: restat vt
de q̄rta vtute dicamq; q tpantia ac mo
destia vōtur In q̄ maxie tiquillitas ai studiū
māsuetudis modeatois ḡra honestū cura: de

cōis ꝺ sideāo ſpectat⁹ et ḡrt⁹ Ordo igit⁹ q̄ dam
vite teneꝺ eſt nob vt a vēādia ꝓma q̄ dā fu
damēta ducāt⁹: q̄ ſoāa ac familiaris eſt men
tis placidū. ꝓteruā fugitūs ab oī luxu aliena
ſobrietē diligit hoēſtatem fouet decorū illud
r̄ḡrt Sequat⁹ diſcretois elām: vt adūgum⁹
ꝓbatiſſiīs q̄buſq; ſenioribz ꝑ Nāq; vt eccl̄ūs vſus
dulcoꝛ. ita ſenū tuaor eſt: q̄ magiſterio quoda
t ductu vite colorat mores adoleſcētū et ve
lut munire probitus ꝯſuat Nāq; ſi hꝝ q̄ ſt̄ igna
ri locoꝝ cū ſollertibz viaꝝ iter adoriꝛ ceſſuit⁹:
q̄ūtomagis adoleſcētes cū ſenibz debet nouū
ſibi iter vite aggredi quo minꝰ errāe poſſint
t a vēo tīmite vtutis deflectē Nichil ei pul
chriꝰ q̄ eoſdē et mgrōb vite t teſtes habē Que
rendū eāā ī omī actu q̄ pſois tpibz ꝺueāt atq;
etatibz: q̄ eāā ſigl̄oꝝ ingenijs ſit accomodū He
pe ei qꝺ alterū deꝛ alterū nō deꝛ: aliud iiune
nī aptū aliud ſen: aliud ī puerīs aliud ī ſenib
dis Saltauit aīa arcħa dñi dauid: non
ſaltauit ſamuel Nec dle ꝺpheſq; ſed magis
iſte laudaꝝ Saltauit vultū cōīa ī ḡre abīme
lech: actuſat⁹ hoc Dīmota fecit̄ fꝛemidie q̄
minꝰ ingnoſceret⁹: neq; ī leuitis ī phenſione
care potuiſſet Saul quoꝝ vallatꝝ choꝛo ꝓphā
rū eāā q̄ ꝓphēuit: et de ſolo q̄ ī dignō meō
ratū eſt et ſaul inter ꝓphetas

Capitē xlmj

Quiſq; igit⁹ ſuū ī ḡenit nouerit⁹ et ad ſe
applicet⁹ qꝺ ſibi aptū elegerit Ita⁹ pro q̄ ſe
quat⁹ ꝺſidēt ne noceāt bō ſua: ſed eāā vita
ingnoſcat⁹: eccl̄ēq; ſe iudicē ſui ꝓbeat: ne boīs

tendat vica decliet Alig distingende leoi apa
or alig psalmo grauor alig exercitadiõ q malo labo
rũt spũ sollicitor: alig sacro oportũor habet
Hec oĩa spectz sacdos: et qz cuiqz ingruat id
officij deputet Quo etẽ unusquisqz suũ iduat
ingeniũ: a qd officiũ decet id maiore qplet gra
Dz id cũ ĩ omi vita difficile: tñ ĩ nõ actu difficu
limũ est Amat eũ unusquisqz secũ vitã ducẽ De
nuqz plerusqz ad mulicaã ferũt: quor multaquẽ pu
tes: alij ad actiones diuisas In ecclesiaco vo officio
nichil rationis iniciãs qz eũ q segt statutũ prius: vl
qz graues decirẽt actꝰ vl qz ĩ lubrica etate difficu
lior abstinẽaa vl qz alacri adolescẽae videt vita
obscurior Et ideo ad ea virtutũ studia: q plausi
biliora arbitrãt Dñica quippe pluẽs qz fructuã
pferũt Illi at pnibz nos fructus multiplicãt Dñi
quo pstãtior causa: eo dz ee cum attẽtior Cap xlv
Queamq ignt vecundiã: et eã que tonsqui
te ortũ attollit modestiã Nõ eã mẽdio
cre est rbz singul modũ seruãe: atz ipartiae ordi
nẽ In quo vẽ pluez illud qd decor diat: qd ita
cũ honesto nũgnt ut sepai nõ qãt Digde et qd
decz honestũ est et qd honestũ est. decz: ut magis
t sermõe distinctio sit: qz ĩ vtute discretio Diffi
ci ea ĩe seintelligi pt: explicari nõ pt Et ut co
nem aliqz eriere distinctiois: honestas vcud bona
valitudo est t qdã salubritas corpis: decz at tã
qz venustas et pulchritudo Dicit ergo pulchri
tudo supi salubritẽ ac valitudiez videt excellẽ:
et tñ sine hijs ee nõ pt neqz ullo sepai mõ: qm
nisi bõ valitudo sit pulchitudo ee ac venustas

nō pt̄: sic hoēstas decor illud ī sestinet: vt ab ea
pfrīm videat: et sine ea ee nō possit Deut salu
brtas igit̄ tota opis actiq; hoēstas est et sicut
spēs est decor qđ cū hoēstate fusa opione dsti
guit̄ Illā et si aliquo videat excellē tm ī radi
ce est hoēstus. sed flore pcipuo: vt sine ea dea
dat ī ea floreat Qđ est ei hoēstas: n̄ q tpitu
diēz qi mortē fugiat: Qđ vēo honestū est. nī
si qđ ardūtē ac mortē affectat: Puēte igit̄ sba
vtutis: decor illud tāq flos emicat qr radix salua
est Atuēo ꝓpōit nīl radice viuosa nichil ḡminat
Habes hoc ī nris aliq̄to expssiq Dicat ei dauid
dns ī̄gnauit decorē ī duit Et aplis ait sicut ī
die hoēste ābulate. qđ grēa dicit eccl̄emos
hoc at ꝓpē sūgt bono habitu bona spē Deq ago
pmū hoēz adā ꝺ dideat bona habitu ī die bō
posicone mēbroz fōxuit et optiam ei spēcm
dedit ī mussionē nō dedeat pēcēz: sed postea q̄
ī nouauit eū spū: et ī fudit ei grām q veneat ī
seru forma et ī hoīs spē: assūpsit decorē ēdēp
cionis hūane: et ideo dicit ꝓpha Dns ī̄gnauit
decorē ī duit Deinde alibi dicit Te decet ymnus deq ī syon: hoc ē dicē hoēstū est ut te
timeam⁹ q te diligam⁹ q te p̄em⁹ te hōrificem⁹
Scriptū est ei Dia vīa hoēste fiat. Iz possum⁹
et hoiez timē dilige rogare et hōrare ymnq spe
cialit̄ dō dicat: hoc tāq excellēq ceteis ac
dē est decor. qđ defeim⁹ deo si Mulierē quoz ī
habitu ōrto orāe sueīt: sed specialit̄ ea decet
orāe velatā: et orāe promittētem castitatem
cum bona conuersacione Capitulū xlvi

Est igit decor qđ pmunet : cuiꝰ diſſio gemina
est Nā est decor qđ gnāle : qđ p vnīſi
tatem fūdit hoēstatis & quaſi ī toto ſpectat
corpe Est eaā ſpēciale : qđ ī pte aliq̄ eminet
Illud gnāle ita est : ac ſi equabilē formā at
q̄ vnīſitatē hoēstatis ī oī actu ſuo habeat
ꝛtinētem : cū oīb sibi eq̄ vita ꝛſentit nc ī vi
la aliq̄ re diſcrepat Hoc ſpeciale : cū aliq̄ ac
tū ī ſuis hz vtutib pminētē Dic illud adite :
qđ & decoꝝ est ſcđm nām vitē. ſcđm nām de
gē : et tpe ē qđ ſit ꝛtra naturā Aut ēt apls qđ
ītrogās Decet mlīē nō velatā orāe deūm :
Nec ipa nā docet vos Qđ vir q̄dā ſi comā
habeat ignomīa est illi : qm̄ ꝛtra natu
rā est Et iterū dicat : mlīi vero ſi capillos
habeat : gla est illi Est ei ſcđm nām : qm̄
q̄dem capilli pro velamīe ſt : hoc ē ei nāle ve
lamē Dſonā igit et ſpēz nob nā ipa diſpēſat
qm̄ ſeruāe debem : vtinā q̄ et īnocētiā cuſto
die possim : nc acceptū nīi malicia mūret
Habes hīc decorē gnāle : qr fecit deꝰ mūdi
iſtius pulchitudiē Habes et ꝓpatoꝝ : qr cū fa
ceret dē lucē et diē noctēq̄ diſtīgeret. cū
deceret celū cū ēris et maia ſepaet cū ſolē et
luna et ſtellas ꝛſtituēt lucē ſup tīa probauit
ſigla Ergo decor hoc qđ ī ſīgulis mūdi ptib
elucebat ī vnīſitate ī ſplenduit ſicut pro
bat ſapia dicēs Ergo eaꝝ cui applaudebat :
cū letaēt orbe pfecto Dilit ergo et ī fabrica
hūanī corpis. ꝛtata ē vnīcuiq̄ mēbroꝝ par
tiū : ſed plus ī cōe cōpoſitio mēbroꝝ apta

delectat: qritu sibi q̄ dige & uere uideat. Cam
Si q̄s ingrit. eq̄bilit̄ uniuse vite et xlvn
singulax actionū modos seruat: ordiem
quoz et ſtūcia dictoz atq; opm modeacone q̄
custodiat: & eq vita deoz aliud excellit et q̄
& quoda specio eluceat. Laedat tñ suauis serma
vt silicet assem audiet. gtūq; se vl' fauabz
vl' cuubz: vl' si fiei pt oibz pbeat: neq; adula
te se neq; adulado cuiq; exhibeat. Hierū eu
calliditus est: vanitatis alteri. Ho despiaat q̄
de se unusq̄sq; et maxie ut optimq; sciat. Hoc
ei mo displat bois desire laudeā. Hā neglige
bonoz iudicia vl' arrogāae vel dissolucois est:
quoz alteri. simplie assentie. alteri neglige
Caueat etiā motq; ai sui: ipe ei sibi et obsuado
et causpiaedq; est: et ut adiuui se cuiedq; ita ea
ā de se cuedq; Dut etiā motq; i q̄bz est appetitq;
ille: qui q̄ quoda. pouupit ipetu. Vnde grece
hormē dicit: qd & quoda serpēte. prupiat. Ho
mediocris i hys uis q̄da ai atq; ne est. Quetu
vis gena est una i appetitu altera i rde posita
q̄ appetū ifrenet et sibi obediēte pstet: et du
cat quo velit: et taq; sedulo magisteo edoce
at q̄ fiei q̄ euitai oporteat: ut bone domitu
obtēpet. Dolliata et dēmq; ee neq; teme á in
curiose geramq; á q̄q; oio ei pbabile no possimq
rōnem reddē. Letq; ei nr̄ ia. et si no oibz reddi
t. tñ ab oibz examiat: nr̄ uo habemq; i quo pos
simq; nos excusaē. Hā et si uis q̄da nē i omi
appetitu sit: tñ idē appetitq; roi sbiectq; ē lege
nē ipiq; et obedit ei. Vñ boi speculatoris est

ita ꝓtendẽ aiõ. vt appetitꝰ neq; ꝑcipiat rõnẽ neq; deseratꝫ: ne ꝑcipiendo ꝓbet aut excludat eã: de scẽdo destituat ꝓDturbatio tollit ꝫstuãã destitutio prodit ignauiã accusat pigriã ꝓDturbata et mẽte laaꝫ se ac logicꝰ fudit appetitꝰ: et tãm effrenato ipetu frenos rõis nõ suscipit nec ulla sentit aurige modeamina q̃bꝫ possit iflecti ꝫ plerũq; nõ solũ aiꝰ q̃ agitatꝰ amittit rõnem: sed etiã iflammat ꝫ vultꝰ vel uacuidia vl' libidi die: palleſcat tõre voluptate se nõ capit: et nimiã gestit letitia ꝫ hec cũ fuit abiat ꝫ nãl q̃dã cẽsua ꝗ utasſp mez: nec teneꝫ ꝑt illa q̃ i rẽbꝫ gerẽdis aut ꝫsiliꝫ sola ꝑt auctoritẽ sua: aut illud q̃d deceat teneꝫ ꝫstantia ꝫ Grauior ait appetitꝰ ex ꝫdignatione nimia nascit ꝫ: quã accepte plerũq; accidit iniurie dolor ꝫ De quo satis nos psalmꝰ q̃ i prefatiõe posuimꝰ precepta ꝫstruit ꝓDulcitze ait et hoc accidit: vt scripturi de offiꝫs ea ꝑfuctiõis nitẽ assertiõe utem ꝫ q̃ et ipa ad offici magisteriũ ptinet ¶ Ca xlvm ꝫ Sed ꝗ supra ut oportebat ꝑstrinxim; q̃ad modũ uniuſſſp cauẽ possit ne q̃rat ꝫ acceptã iniuria. verẽtes ne ꝑfacio plusꝛ fiat: nitꝫ de eo uberiꝰ disputandũ arbitror ꝫ Loꝛ et eporꝫtunꝰ est: ut i ptibꝫ tpaneꝫ dicamꝰ q̃admodũ ꝑmat ꝫ uacuidia ꝫ Cuia igit ꝫ gnã ee hoim iniuriã acceptarũ i scripturis diuus demostre volumꝰ si possimꝰ ꝫ Unũ est eoꝛ q̃bꝫ pcor ꝫsultat iniuriaꝫ iactatores: at is ꝗ deest iustitia: pudoꝛ cessat augetꝫ dolor ꝫ Horũ silẽs plurimi de meo ordiẽ de meo nũo ꝫ Nã ni ifirmo si q̃s iniuriã

fant: forsitā liceat ihū dōnē iuuīā meā: si
ēnē obiciat nō sū tātq; vt sim stultq; scīā me
a. etiā si me eiq obiecti alicuī noueī: si cu
pio ablue ignoiiā pudoris notā tāq; ihūm Et
go oculū pro oculo dēteī pro dēte ego: et cō
uicīū iuuīo ipendo Di uō ib sū q̄ profecīā et
si nodū pfec̄: nō ītoīo stuēlia: et si ifluat dle
uicīū et mūdet aūres meas stuēlus ego tuceo et
nō respōdeo Di uō pfec̄ sī. ubi grā loquer: nā
ueīate ihūm sū: si ergo pfec̄ sim bndīo male
dicētem: sicut bndicebat paulq; q̄ ait: maledi
cim: et benedicimq; Audieāt ei dicentē diligite
īmicos uros orate pro calūpniātibz et psequēti-
bus vos Ideo ergo paulq; psecuōnē patiebat: et sus
tiebat: q̄ uiuebat et mutuabat humānū affec
tū posite metteīdis grīa: ut filiq; dei fieīet si dilexīt
īmicū Hū et scīm dauid ī hoc quoq; gnē uīuus
īpare paulo nō fuisse: edocē possumq; Nam p̄o
quidē eū maledicēt ei filiq; semei: et ēnūa obiciēt:
tacebat et humiliabat: et silebat a bonis sus hoc
ē bonaz opum scīa Deū expectebat maledīa si
bi q̄ maledīo illo dīnā acīpiebat mūaz Videāt
quid et humilitem: et ustīcā et prudēcā emerēdea
dnō grē īseruaueīt pdīo dixit ideo maledicat
mi q̄ dīs dixit illi ut maledicat Habes humilitē
q̄ ea q̄ dīnitq; q̄erabat: eānumit q̄ seruilq; fere
da arbitrabat: Et iterū dixit Exīt filiq; meq; q̄ ex
it de vētre meo: q̄rit aiaz meā Habes ustīcā
Di ei a nris īmuoca patīm: cui tōtīne ferīq;
q̄ inferūt ab aliīs: Terīo ait Dimitte illū vt
maledicat: q̄m dixit illi dīs. ut uideat humi

acaonē mea: et rēbuet m dñs pro maledō hoc. Nō
solū iudicātē ptulet sed eā lapidātē et septem
illesit riluquit qū eā post victoriā petētu venia
libēt ignouit. Nō ideo tserui ut euangelico spū.
sem dauid nō solū ioffensit sed eā grauem fuisse i
uriāti docuit: et delatū poaq qm exasperatu
iuuenis. pro qbz mercdē sibi iddēdā arbitrabat. Hz tri
qnus pfcō: adhc pfatora ifiebat Incalescebat iuuire nō
dolore qi hō: sed vincebat spū qi bonq nules. tolera
bat qi adletha fortis. Dacēte at fis pmissoz q
pctaio: et ideo dicebat: notū fac m dne finē me
um et nūm diez meoz qs ē ut sciā qi desit mihi
finē illū qrit pmissoz celestiū: ut illū qū vnusqsq
qz surgit i suo oidie. pmiae ppē: deū hz qsē ppi q
i aduētu eiq arediderūt: deinde finis Traditio et
regnū deo et pri et euacuatis oibz pātibz ut aplō
dicit: pfatō icipit Hic ergo ipedimētū hui ifirmi
tas etiam pfectoz: illic plena pfatō Ideo et dies illos
riqrit uite etne: qsē nō q pcesserūt ut cognoscat
qi sibi desit. q tiasset pmissionis pctuos fructq feres:
que pa aput prez māsio. q sēda et tia: i qbz pro
rōe meitoz vnusqsq ifiesset Illa igit nob expcta
da iqbz pfatō iqbz veritas est Hic ūbra hic ymago:
illic veritas Umb i lege imago i euāgelio: veritas
celestiuz Aū agnq offerebat. offerebat vetuly: nc
ppē offertur Hz offert qi hō qi icipiēs passionē: et of
fert scipē qi sacdos ut pcū dicitur. hic i ymagie
illa i veritate ubi aput prez stetit qi aduocatus pro
nob Hic ergo i ymagie abulamq i vgie uidemq:
illic facie ad faciē ubi plena pfatō. qua pfatō
oib i veritate est Capitulum xlix.

Ergo dū hic sum q̄ seruem q̄ ꝑgrinē: vt ibi ꝑ
ueniam q̄ ad veritatē Dic ī nob ꝑgo nr̄e
sit ymago sapiē: qz veiem q̄ ad illū diē sed: ꝑgrē
q̄tiam. ꝓ nō tueat ī te aduſai q̄ ꝑgrē ſuā: non
rabiē nō furē: ī hys ē ymago neqae eſt Ad
uſai q̄ et diabol q̄ ſicut leo rugiēs q̄rit q̄ omdat
q̄ deuozet ꝓ nō tueat auri ciprideītem nō ar
gēti acuos. nō vicior ſil'actea ne auferat ē vo
cē libtatis Vox ē libtatis illa ē vt dicas: vēi
et hui⁹ mūdi p̄ncepſ. ē ī me ueit nichil ſtaz
ſi ſecur⁹ es q̄ nichil ī te ueiat. cū veiat ꝑſcuta
n̄: dicēs illud q̄d ad labā dixit iacob p̄triarcha:
cognoſce ſi q̄ tuoz ē aput me ꝓ Ideo beatꝰ ia
cob hoc dixit: aput q̄ nichil labā ſuū potuit
ipse Abſcōdeat ē michael ſil'ach deoz eiq aurea
t argētea Itaq; ſi ſapia ſi fides ſi ſtepta ſcli ſi gra
tua abſcōdat dem ꝑfidiā bēs eis: q̄ no r̄ſpicis
ī vanitates t ī ſanias fulſas In medioare eſt tollē
vocē aduſai: vt arguēdi te nō poſſit hr̄e auctō
rite: Itaq; q̄ nō r̄ſpicit ī vanitates nō ꝛbat Nu
ē r̄ſpicit: ꝛbat Et vanuſſie q̄dē d̄icit ē eſt q̄
trae opes nuſi vanū: Na caduca q̄re vanū eſt
ſatis Eu at ꝛgregauerit: q̄ ſcias an poſſideat
tibi: Nōne vanū eſt vt mercator noctibz t diebz
ſtudiat vter quo aggerē poſſit thezauri acuos m
ces ꝛgregat. ꝛbet ad ꝑcū: ne forte mūdus vē
dat q̄ emerit: aucupet locoz̄ ꝑcia: et ſbi
to à latrōes ī ſe iudea famoſe negacois quā
à nō eqpātis ſēnioribz flatibz dū lucrū q̄rit
nauſragiū ꝑpatiēs morē iadat In nō cōbatur
ecia ille vane q̄ ſūmo labore coaciuat q̄d neſa

at cui hedi reliquat. Depe qd auarq; summa ages
sait sollicitudie pcepti effusione dilatcat heres
luxurioso: & diu assecta tpis hellua pcui certq; su
turi tpuidq; qda obsorbz voragie depe etiaspe
ratq; successor iuidia pte acquirit hedit⁹. et re
lei obitu exterus aude successio⁹ trisscribit eo
pedia Ad ergo vane aranee teris quetamus
& sine fructu est. et cuq; casses suspendis iuti
les diaaz copias Que et si fluat michil prosut.
primo quet te ygiez di & iduut te trei ygiez Di
trahu aliqs ygine habeat: none e dapnacionis
Cu deposis ygiez etiu spatoris: & eigis i te yma
giez mortis Cice magis de etate aie tue ygiem
diaboli: & attolle ygiez xpi hic i te fulgeat in
tua etate h⁹ est anima resplendeat que oblecte
rat viaz ygies: de qbz aut dauid Dne i etate
tua ad nichillu deduces ygies eoz Cu et pisce
tit illa ihesu dno ad ygiem sua tut aduersaziu
omnis ymago deletur

Capitulu qnagesimu

Q si euangelio dni etiam xpi⁹ tpe ad despia
enaa opu iforty; atz istituty est qn toma
gis vos leuitas oportet treis no tenei cupiditatibz
quaz de portio & Nam cu diuisset a moyse possessio
sio trena pulo prim: excepit leuitas dno a trene
possessiois sorte q; tpe illius eet funiculq; hedi
tis Unde aut dauid Dns ps hedit⁹ mee et
calias mei Deniq; sic appellat leuita: tpe meo
vl tpe pro me Magnu ergo munq; eis vt de eo
dns dicat tpe meis: vl quemadmodu petro dixit
de statre i ore pisces ipto. dabis hinc pro me et
te Unde & apls cu eis dixisset sobriu ee debe

pudicā ōrtū hospīle deabūt: nō auarū nō luxuri
osū domūs suę ꝓpositū: Addidit dyaconos fili aport
tet ee ꝙues nō bilingues nō multo vino deditos nō
turpe lucrū sectantes. Habentes mysteriū fidei ī ꝯscā puā
et hīj aūt probēt primū. et sic ministrēt nullū crimē habē
tes Adiungit quārtā nob iniunct: vt abstinēs sit
a vino mīst dnī. vt testimonio bono fulcaat non
solū fidelium sed eaā ab hīs q̄ foris sūt Decet
ēt actuū optimā nitor testē ee publicā existima
onē: ne derogēt munei: vt q̄ vidz mīstrū alta
ris ignus ōrum obtutibz: autorē ꝓdicet et dīm
veneret q̄ tales seruulos hz laus ēt dnī vbi mū
da possessio et īnocēs familie disciplia De casti
monia aūt hīj loq̄ quādo vna tm nūc ītacta primū
tē copula: Et ī ꝓ ergo iugio lex ē nō itēa
re iugiū: nūc sēde iugis sortiūr iunctionē Qđ
plerīq; mutū videt aut eaā aū babtismū itēati
iugij ad electionē muneis et ordiacois progatiuā
ꝓpetimēta generēt: aū eaā delicta obesse nō
soleāt. si lauacri īmussa fuerīt sacmēto: Dz ītel
ligēe debem q̄ babtismo clīpa dicta pt: lex abo
lēri nō pt In iugio nā culpa sed lex est Qđ aut
est ignīt ī babtismate ī laxat: qđ lectio ē ī iugi
o non soluūt Quid aūt pt exhortor ee viduis
is: q̄ ꝓpē iugia frequētauerīt: In offesū aūt exhi
bēdū et īmaculatū mysteriū nūc ullo iugali o
itu violādū cognoscatis: q̄ integro corpe incorrup
to pudore. alieni eaā ab vno iugali saar
mysterij ītāq; ītrepistis Qđ ideo nō pretermj: q̄ ī
plerīq; abdicatoribz locas aū mysteriū īgrederēt vl
eaā sacdotū filios susciperēt: et id tāq; vsu uetu

defenderē qñ p ītialla dieū sacrificiū defebatur:
et tū castificabat eā ꝓlō p biduū ā edūū vt
ad sacrificū pur accederet: vt ī veteri testamento
legim: et lauabat vestimēta sua ꝯ ī figurā tāta
obsuacō: qñta ī veritate: Disce sacdos et leuita
q sit lauāe vestimēta tua: vt mūdū corpꝰ cele
brādis exhibeas sacrmētis ꝯ ꝓls sine ablucōe
vestimētoꝝ suoꝝ exhibeat accedē ad hostiā suā ꝛ
tu illotꝰ mēte prē ꝛ corpe audes pro alīs supplī
cē audes pro alīs mīstrāe: ſNō mediocre offi
cū leuitaꝝ: De q̄bz dñs dicat Tare eligo leui
tas de medio filioꝝ ysrl pro oī ꝓmogenito api
ente vuluā a filīs ysrl: ꝛ dēpacois eoꝝ erūt isti
et erūt mei: in ei sīficatiū ꝓmogenitū ī tra
egipti cognouim q̄ nō ī ceteras leuite xpuā
tur sed oībz pferūt q eligūt ex oībz et sīficāt
vt ꝓmogenita fructuū atz ꝓmicie q dño deputā
tur: ī q̄bz est votoꝝ solucio et ꝛ dēpio pcōrum
ſNō accipies ipi eos īter filios ysrl et ystitues leui
tas sr tabnaculū testiōnj et sup oīa vasa eī astā
re. et sup q̄cūz st ī circuitu ipi tollant tabnacli
et oīa vasa eī ꝛ ipi mīstret ei: ꝛ ī cuttu tabnaculi
cast ipi ystituat: et promouēdo tabnaclm ipi de
ponāt leuite: et ystituēdo cast ruſsū ipm tabna
culū ipi statuāt. alienigena q̄cūz accesserit morte
morat Tu ergo elēs ex oī nūo filioꝝ ysrl in
ter sacros fructꝰ qi ꝓmogenitꝰ estimatꝰ. ꝓpter
tabnaclo vt ptendas ī castris scitatis et fide
atz si alienigena accesserit morte morat: po
sitꝰ es ad hoc vt apeias archā testamēti ſNō
ei omes videant alta mysteiaꝝ q operāt leuitꝰ

ne uideat q̄ uidē nō debēt. ⁊ sumat q̄ sanāē non
possūt ¶ Moyses denuᵱ ēuāsionē uidit spūale sed
oput eā ut ī signo ēuāsionē pscribēt Vidit azi
ma stēritatis et ueritatis uidit passionē dnī: op
uit azimus ceptalibz azima ueritatis: oput passi
onē dnī: agni uł uituli ymolatione Et boni teu
te seruauerūt mysteriū fidei sue testmiē: et tu me
dicare putas qđ ī missū est tibi. ¶ Primū ut alta
di uideas qđ est sapiē: deinde ut cerubias propo
pulo deferas qđ est iusticiē: casł defendas tabna
culuᵱ tuearis qđ ē fortitudis: tepm cōtinētē
ac sobrū pstes qđ est tpanie Hec ūtutū grā
pcipalia ostituerāt etiam tpi quiforis sūt sed
cōitatis supiorē ordiēz qm sapiē iudicauerāt cū
sapia fūdamētū sit iusticiē: op9 sit qđ manē nō
pē nisi fūdamētū habeat. fūdamētū aūt ppē est
¶ Prima ergo fides q ē sapiē ut salomō dicat se
cutᵱ pem ī ūcrū sapiē tior dnī: et lex dicit dil
iges dnm tuū: diliges proxmū tuū ¶ Dulcepū ē
ēi: ut ghūz tuā atiz offnia ī societē humanā ghūb
cōferas ¶ Dz primū illud decor ut qđ habes pfectis
simū hoc est mētē tuā: q̄ nichil habes pstantius
deo deputes Cū solueris autori debitū licet ut
opa tua ī bnficiēā et adiumēta hoīm cōferas
atiz opē ferāᵱ nūtatibz à pecūia à offiao à ceū
quotūlibz mūne qđ late patet ī uro mysterio: pe
cūia ut sbueias. debito obligatū lubēs. offiao ut
seruāda susapias q̄ metuat amittē q̄ deponenda
reddit Officiū est ignē depositū seruāe ac
reddē: sed ī dū mutatio fit à tpe à nūtate ut
nō sit officiū reddē qđ accepeis ī ut siqs strugū

nō

am opē barbaris ferēs pecūiaz aptꝫ hostib⁹ i-
posceat aut si aū reddab cū assit qui exorāt
si furēti istituas aū suaē nō gat. Si ītumēti gla
dū depositū nō negfes quo se ille ītrīcat non
ne soluisse ꝛē offiaū est. Di furto ajsta saeēs sus
pias vt fraudēt q amiserit. nōne cōt officuē:
Est eaā ē offiaū nōnūqꝫ promissū soluē. Sacra
mēta custodie vt heōdes q iurauit qm qꝫ petet
eāt daēt filie heōdiadis. et necē iohis pīstitit ne
pmissū negraēt Illā de ceptīe qꝫ dicā q īmolauit
filiā q sibi victoi pma ocrēat. quo votū ipleret
qđ spospōdeat. vt qꝫ sibi pmū ocrisset offeret
deo. Melig fueat nichil tale promittē. qm
pmissū solue pricidio Hec qūti sit ꝛ silij pspi
cē nō ignoratis Et ideo elegīt leuita q sacrariū
custodiat ne fallat ꝛ silio ne fidē deseiat ne mor
tē timeat ne qꝫ ītepeiūag ferat. vt spēa fru
tatē pfeat. nē solū aios sed eaā oculos strictes
ipē qꝫ decrat. ne vl' ipē fiotē sobētis fortuit
violet ḡsus. qm q videt mlīē ad ꝛcupiscēdū eam
adulteāut eā ī corde suo Ista adulteiū nō solū
facti collusione: sed eaā aspōs ītēaone cōmitti
tur Magna hec videt ꝛ cnemus seuera: sed in
magno munē nō supflua. qm tāta ē leuitaū
gīa. vt de hys moyses ī bdicōibz dicēt Date
leui viros eq date leui maīstos eq date leui
sortē suffragij su et veitatē eq vio sco. qꝫ tepta
uerūt ī tēptacoibz maledixerūt sup aq ꝛtra
dāonis Qui dicat pīi sui ī mīi non noui te et
frēs suos nō cognouit ⁊ filios suos abdicauit:
hic custodit ꝛba tua ⁊ testamētū tuū obseruauit
Illi ergo viri eq et maīfesti eq q nichil ī corde

dolu habeat: nichil fraudis occulter: sed oba eq
custodiat ⁊ i corde suo sfectat sicut sebat et maria
Cui suos pntes offias suo no nouerit pferendos q
violatores odcrit castitis pudicie vlascat tuta:
nouerit offiaor tpa qd maiq qd minq sit. qd cui ap
tu tpi est et ut id solu seqt qd honestu est. Dane
vbi duo honesta id qd honestiq ponendu putet
hij iure bndam Di qs ergo maiestet iustrias dei
⁊ icensu ponat: bndic dne vtute tuq opa manu
um eq susepe ut graz phetie bndictionis uicat
Explicit lib primꝰ Incipit caᵃ lib sdi Ca j
Honestate vita acpi beum Cij Lotitudies nul
tis ⁊ diuisis modis phos estimasse: si nr mos t
cognicone dina solimo et bois opib; sstae Ca ij
dia plor apud nos arguneta vanescr q a in
sola rerum scia a voluptate a comodite corpis et
crena beitudies sstituie Ca iij Otitudies dolcib;
⁊ naitatib; adpisci. exepla de pribz Ca iiij Que pu
tat bo plerum impedimeto ee ad beaz et crenam vita:
⁊ q mala. materias qsda ee vtutu et crnaz beitu
dinu C v De vtili no qstuoso illo. s iusto: ⁊ hoc
to C vj Utilite pcipue fide ⁊ dilcone et eqtate
metiendu. exepla de dauid ⁊ moyse q ideo max
ime dilgebat a pplis qr pro tpis sese obiectauit
piclis C vij Consilia plurimu ad siliacone aliox
valc qd claruit i salomone Ca ix Virtutes omes
i diuinas s epione vulgi seuctas nr tu aput
tm vulgq altera sine altera probai no solu
a phis sed plq eaa tiatur a nostris C x Iusti
ca tptacio sr salomone et regina saba Ca xj Nr a
phis vnis silui sit extendu. exepla de patribus

Ca xv Improbos hoēs lucr̄ p̄ dētes vidēt fugiēdos
Ca xvi Sapiēta vniosos hoēs sibi vēdicāe nō debē
quippe q̄ nullū ꝺsortāt cū viris p̄t hīe Ca xvii Qz
prudēta oibz vtilibz sit assocīa. maxīē t cupidi
te calcāda Ca xviii De libēalitate q̄ nō solū facilita
tū dispsione ē & bēuolēta ꝺstat et ꝺsilio Ca xix
De sobrietē que et tpancia t libēalitē seruāda.
q̄m de ioseph & eiꝰ prudētissio post ītptacōnē sop
nij ꝺsilio Ca xx q̄lis meritō sit ꝺsiliū sit ī̄q̄rendū.
ī̄ducit paulꝰ & ioseph Ca xxi Qz mali ꝺsiliarij
sepe fuēt ī ruīnā. ī̄troduit roboam cōsiliū iuue
nū deceptꝰ Ca xxii Justicia et bēuolēta & affabi
litē nō fuscata pluīos posse ꝺsiliari Ca xxiii Ad cōme
dacōēs hoīm plurimū valāt si probatis adhēant
exēpla de pribz: & dispacēs eāꝫ etate vite delēa
ri silētiē poīt exēplū de petro & iohāne Ca xxiv
De laude miseracōis & hospitalitis et malo prodica
oīs & tanus fauoris et hoc maxīē t sacdotibz ip̄e
dic̄ q̄ oīa ornate et ordīate dnt agē Ca xxv De
mō ītē ītrussionē et seueritatē ꝺseruādo & q̄d sīla
ta ītrussio ꝺtinuos aliq̄n causas adorīat. exēplū de
absolon Ca xxvi Qz pecūa ī̄dēpta nō du fide custo
diāt Ca xxvii Donus tīm artibz ad hōēs nitēdū
maxīē ecclasticos q̄ quos sēl pecūa ī̄demeis sp
se ītrussione & adulacōē putāt ī̄dūcēdos ne ꝺferio
res ordiēs sīlatis vtilibz q̄d deroḡāt. n̄ item epī
clēs cē iudū ē iustū t oibz maxīē t iudicādo Ca xxviii
fauores et bñficia plꝰ pauperibz q̄ diuitibz erogā
da q̄ de eo q̄d forte dues dedignāt. paup̄ max
imā tibi hz gram. & q̄ bñficia nō sola fiāt pecūa
Ca xxix De malo auaricie exēpla de balaam

et actiã ⁊ d'alia C xxvi De bonogñte et q exoicacio tardiꝰ sit exercenda Caxxvii De bono ꝑassionis ⁊ q sacris eccl'is thezaurꝰ nõ sit ꝓdendꝰ tpe necessitatis exẽpli cã ⁊reducẽ laurẽtij ⁊ qñ ambrosij Ca xxix Depositu viduarũ ymo eiꝫ fideluꝫ in ecclia cũ suꝫ ecã pulo ꝛsuada exemplũ de onia ⁊ heliodoro ⁊ sepõ ⁊ tarnesi epo Ca xxx Qui fugiẽdi et q sit ī bono zelãdi

Opioze libro incipit lib' scdꝰ Ca p'm

Sde officiꝫ ttauum q̃ q̃ueũre hoẽsti arbiẽrem ī q̃ vitũ btãz posita ẽ nulli dubiũert: quã scriptua appellat vitam etnam Cuꝫ enĩ splendor honestatis est vt vitã btãz efficiat tiquillitas ꝛscie et securitas inocẽcie Et ideo sicut exortꝰ sol luẽ ꝯlorũ ⁊ cetea stellaꝝ abscondit luãa: ita fulgur hoẽstatis vbi veo ⁊ icorupto vibrat decore cetea q̃ putãt bõ scdm voluptatẽ corpis à scdm scim cta ra ⁊ illustria obnubrat Dta planẽ q nõ alienus estimat iudicꝫ: ꝑ domesticus pcipit sensibꝫ tuꝫ suꝫ iudex Neq; ei ꝓbares opiones pro mcede aliqua ī q̃rit neq; pro supplicio pauet Itaq; quo mingꝫ segetur ꝯtam eo magis sup ea eminet Nã q ꝯtaz ī q̃rit: hmõi ea mces ꝓsentiũ ũbra futuꝝ ẽ que ꝓdiat vitũ etnã Ex ī euãgelio scriptũ est amẽ amẽ dico vob' pceperũt mcedẽ suã: de hmõi sñz q̃ velut tuba caneti vulgꝰ lubealitẽ suã quã facũt cta paupes gestiũt Dulit et de ciuniõ qđ ostẽtacionis causa facũt: habẽt itaq; mcedẽ suã Hoestas igit est vl maz facẽ vl ciuniũ defire ī abscondito vt mcedẽ tuã

nõ

videaris a solo dō tuo q̄rē nō etiā ab hoibz ſnā q̄
ꝑ hoibz q̄rit. hz mercēdē ſuā. Nūc at a dō hz vitā
etnā: quia p̄ſtare nō pt ñi autor etnitatis: ſicut eſt il
lud amē amē dico tibi hodie mecū eris ī paradiſo
Vñ exp̄ſſit ſcriptura vitā etnā appellauit eā que
ſit bta vt nō hoīm opīonibz eſtimādū relinqueit
ſed diuino iudicio ꝛmitteret Capitulū ſcdm
Itaq; phi vitā btā alij ī nō dolēdo poſuerūt
vt theomnus alij ī rerū ſcīa vt heraclitꝰ qui
audiēs ab ariſtotile et theophraſto mirabiliter
laudatꝰ eē rerū ſciaz ſolā eā q̄ ſūmū bonū po
ſuit: cui illi eā q̄ bonū nō q̄ ſolū bonū lauda
uerūt alij voluptatē dixerūt vt epicurꝰ alij ut calli
pho et poſt eū dyodorꝰ ita ītpretati ſūt. vt alī ad
voluptatē ad alī vacuitatē doloris cōſentiū hoc
tanis adiungerēt q̄ ſine ea nō poſſit eē bta vita.
Zenon ſtoicꝰ ſolū et ſūmū bonū qđ honeſtū eſt ari
ſtotiles at et theophraſtꝰ et cetei ꝓpathetica ī vi
tute q̄dē hoc eſt honeſtate vitā beatā eē ſed cō
plei eiꝰ būtudiēs eaq̄ corpis atq; exēnis bois aſſe
ruerūt Scriptura at dīna vitā etnā ī cognitio
ne poſuit dīnitatis: et fructu bone operatois Oēs
q̄ vtiuſq; aſſertoris euāgelicū ſuppetūt teſtimoniū
Nā et de ſcā ita dixit dns ihs hec ē at vita
etna vt cognoſcāt te ſolū verū deū et q̄ miſiſti
ihm xp̄m Et de opibz ita reſpōdit Omnis q̄ reliquit
domū vl frēs aut ſorores aut matrē aut filios aut agros
ꝓp nomē meū centuplū accipiet et vitā etnam poſ
ſidebit Vtr ne eſſet hoc verū eē et plus centuplo a
phis q̄ ī euāgelio p̄dicatū: atq; ideo eī euāgelio
phi id ē ariſtoteles theophraſtꝰ vl zenō atq; ihs

nūmq̄. sed posteriores plios accipiat q̄ lōge nullū
plioꝝ nomē audiet. Ps. Ps̄a dauid utrūq; apte
videat expssit. Scriptum est ei. Dēs q̄ tu eruditi
eris dnē et de lege tua docueris eū. habenq;
t alibi. Dēs pu. q̄ timet dnm i mādatis eius cu
piet nimis. Docuimq; de cognitione cuius pmiū
etnūtis fructū ee meōrauit adiectō. ppha. q̄ in
domo eius timētes dnm ul' eruditi i lege et cu
piētes i mādatis dīnis gl'ia et diuic i domo et
iustitia eius manet i sclm scī. De opibz quoz i eo
de Ps̄almo adimplet. Dēs un q̄ misit et cōmo
dat. disposuit sermones suos t iudicio. q̄ i sclm nō
mouebit. In medīa etna est iustus et ifra. Dis
pisit dedit pauplbz: iustitia eius manet in etnum.
Habz ergo uitam etnā fides: q̄ fidamētū est
bonū habēt t bona facta: qā uir iustus dictus
t ibz probat. Nā si exaltatus sit i sm̄onibz t desi
dios⁹ i opbz: prudētia sua factus i pellit. Et gra
uis ē scire q̄ facias: nec scisse qđ faciēdū cognoue
ris. Contra quoz stremuit ee i opibz assai iudi. ita
est ac si uiaoso fundamēto pulchra culminū uelut
eleuate fastigia: quo plus struxeris plus corruit: q̄
sine munimento fidei bona opa nō possunt mane
re. Infida stacio i portu nauē pforat: et arenosū
solū aro redit: nec potest imposite edificacois
sustinē oneā. Ibi ergo pleitudo pmij: ubi ututis
pfectio: et q̄da i factis atq; dictis ei⁹ lutas sobrietas
Et q̄m sola inter scia explosa ē vel q̄ Ca^m m
tianes sēm phie disputacones supfluas vel q̄
semp frās sētencias assidēmq; quā eōdende eo
scriptura dīna absoluat sūaq;: de quo ea mlta

nō

plices ⁊ multiplicatas atq; ⁊fusas videmꝰ ꝙstiones
ee phie ℣ Nichil ei bonꝰ scriptuꝝ nisi qđ honestum
asseit ⁊ tercio oim trꝝ statu btm augeat: que
neq; augeat: bois coepis vl' extinus neq; minuat:
adiusio: nichilq; tu btm nisi qđ a pmo sit alienꝰ
plenꝰ inocie ⁊ plenꝰ gre di ℣ Scriptꝰ e ei ℣ Dns
vir q̄ no abiit i cōsilio quoꝝ: ⁊ i via pcoꝝ no stetit:
et i cathedra pestilie no sedit. ℟ i lege dni fuit vo
luntas eꝰ ℣ Et alibi ℣ Dns imaculati i via: q̄ ābulat
i lege dni ℣ Innocia igit ⁊ sca btm faciūt ℣ Bone
quoq; operatiois merede ee beatudies vite etne supiq;
adiuimꝰ. ℣ Restat igit ut spreto pdanio voluptatis
a doloris metu: quoꝝ alterꝰ qi ifractꝰ et mollicu
lꝰ: alterꝰ qi curatꝰ ⁊ ifirmꝰ desipuit i ipis do
loribꝫ vitꝫ btꝫ euide demostret ℣ Qđ facile docei
pt ex legeim. ℣ Beꝰ estuo ex vob maledicet et pfecte
⁊ dicet de malo adiuto vos mercetes pe iusticia:
gaude ⁊ exulteter: qm merces vra copiosa est i celo
℣ Dic ei pfecta st et pplias q̄ erat an vos ℣ Et alibi
℣ Nu vult venie post me abnegret semetipm et
tollat crucē sua et sequat me ℣ Capitulū qrtū
Est ergo beatudo et i doloribꝫ quos plena
suauitatis uetꝫ ꝓmut ⁊ coherct ipa sibi
domesticas opibꝫ habitādo: ul' adiscaz vel adfi
cia ℣ Neq; ei patꝰ bꝰ morses ex egipcoꝝ valla
tꝰ pplis ⁊ mari clausus: p fluctꝰ sibi et pplo pmi
pedestre via pyos meruisset ℣ Nido at fora
tor si tuc qi extremus erauerꝰ pclis: no despa
bat salute. sed fugebat tripharum. ℣ Qđ aaron qm
bene se arcidit qm tuc: qi i medio stetit inter
vuos ⁊ mortuos: et obiectu sui statuit mortem:

ne ad vnoz tñsiet agmñ a cadaueb; mortuor: ¶d
de pueo Daniel logr q tñ sapiens eat ut ir leones
fame exaspatos. nulla bestiali seuiae fragere fo
midi: ita alieno a meru ut posset epulari: nec
ueretur ne ad pastu explosu feras puocaet est
ergo et i dolore uty q sibi bone exhibeat ysae su
auitate ¶t ideo tdiao e q no minuat dolor u
tuus voluptate Diaut ergo nulla ututi decessio
beitudio p dolore: ita eia nulla accessio p volup
tate corpis a comodor gra De qbz pulchre a
postolo aut ¶hue in luc fuer: hr duxi ppr ppm
detimeta ee et addidit ¶ de q oia dapnia duxi
et estimo sterrora: ut ppm lucfaciat Denuq mop
ses dapnu suu credidit thesauros ee egiptioru:
et obprobiu dnor crucis ptulit: nr tur duces
cu habita daet peccata. nec postea pauper cu ege
ret alimeto: nisi fortetur alienu mung brs vide
tur fuisse. cu i desto cotidiana alimonia sibi et plo
suis deforet bz qd sumu boi ac beitudio nemo neguc
audeat. mana ei hoc e pais agelor mistrat e celo:
carnes quoz cotidia plinua toty plebis epulis i du
dabat helie quoz sco pais ad victu decrat si qretur:
sed no videbat deesse qno qrebat tuz diurno corvo
ru obsequio mae pais: cuo ad vesperam defrebat hu
q ideo mung beaty: qr eat pauper sibi: ¶ume-vino eo
magis beo: qr eat deo dilect alijs ei ee q sibi ditem
pstat: ut iste eat q tpe famis abu a vidua qrebat
laqueum ut vidua fame p temuu et sex menses no
deficet: et cotidianos usus olei vas vidue topi suf
ficet ac ministret ¶ Heliu ibi volebat petrus ee u
bi stos videbat meito i mote cu xpo i gla appam
eat qr et pe pauper fro est cu duces ecc ¶ Nullu er

go admunclm pstat dnae ad vitā btāz Hūd audēt
dns denō stituit i euāgelio dicēs. Bti paupes spū
vm est rgnū di Beati q nūc esuitis et sicut
iustitiā qr saturabūt. Bti q nc fletis qr ridebitis
Itaq pauptatē famē doloē q putāt mala nō solū
ipedimento nō ee ad vitā btāz: sed eāa adumēto
audētissie pnūciatū est Capitulū quītū

Sed et illa q videt bō dnaas suaēte letiaā
eptem doloris deēmēto ee adfructū bē
atudis. dnīco declatū iudiao luquet ai dicat: ve
vob dītibz qr habetis ꝛsolaacone vrāz. Ve vobis
q satiati estis: qr esurietis. et illis q ridet qr lugebit
but Si ergo nō solū admunclo nō st ad vitā be
atā corpis q exēna bō ꝛ eiā dispēdio st. Unde et
bts naboth eiē lapidāt a dūte qr paup et
fmq adiūsus opes igtias solo eat affai t ilugione di
ues: ut pecuā igtali nō amūeret pene vnee hēdi
tē eoꝝ pfis qr sāguē ppō defendēt iura maiorꝝ
suoꝝ Inde quoꝝ muscꝝ achab suo iudiao qr paupem
neaī ferāt ut eq possidēt vnecā: eiā est solat
et sūmū bonū ee vtute: eamq habūdāe solā
ad vite fructū bē nec qrius ā corpis bois sed
vtute sola vitā pstai btāz p qī vita eēna ac
qrit Vita ei btā fructq piescāu: vita at
eēna spes futuōꝝ est Et sūt tn q i hoc corpe
tā ſmo tā frugili ipossibile vitā btāz putāt
i quo necesse est āgi dolē deplorāe egriesē Qua
si vēo ego i corpis exilitaaoē dīa vitā btam exstē:
et nō i altitudīe sapie. suauīte ꝛsae vtutis ſblumī
te ſmō ei i passioē ēē ꝛ victorē ee passionis btm est:
nc frāgi tpalis motu doloris Done acride hec

q̄ grauia ad vī dolorꝰ ferūt cētē ex dūm fame
stupꝝ filie amissionē filiox libeox Quis ne
gret bt̄m ysaac q̄ nō videbat ī senectute: et
bītudies suos bndaoubz ꝛfebat: An nō bts
iacob q̄ profugꝫ pūa domo mcenaiꝫ pastox ex
dūm sustinuit: filie pudicaā ītemuit ee teme
ratā ptulit fame: Nō ergo bt̄ quox fide dō
accepit testimūt cū dicit dō abyā dō ysaac dō
iacob: Museia ē seruitꝫ sed nō muser ioseph ymo
plac bts cū dne libidies ī seruitute positꝫ coh
cet Nō de scō dauid logī: q̄ tū filiox deploraūt
obitū et qđ hmōi duriꝫ ītestū filie: Quō non
bts de cuiꝫ successione bītudis autox exortꝫ est
q̄ pluiōꝫ feat beatos Dū ē q̄ nō videt et cre
dideit fuerūt et ipi ī sensu hūlitus: sed qualu
cūq̄ de ifinite fortes Nō laboriosiꝫ aīt scō iob
vl̄ ī domꝫ ītendio seu subitanea casu vl̄ filiox de
cem ītcitu mometaneo doloribz corpis: muꝫ minꝫ
bts q̄ si illa nō ptulisset. ī qbz magis pbatꝫ est:
Ethio tū fuisse ī illis aliq̄ acbitus: et si putaue
ris q̄ ōtꝫ aī nō abscōdit dolorē: Neq̄ profudū
mare naufragiuerī q̄ vadosa littora sī. neq̄ celū
lucidū q̄ tēdū obtegue nubibz: neq̄ tūa fecūdam
q̄ aliqbz locis glarea est: a letus sepetes q̄ in
eruta solēt hre stelē auena Dicit puto bt̄ ee
Scē: ītcipellai aliq̄ acbo dolorꝰ Nōne toaꝫ
maīpul vite bte si q̄ forte acidit adise atꝫ amai
tudis tuq̄ stell auena absōdit: a tuq̄ tolli a
maitudo firumēti suauīte obduit: Dedīa ad

Duplore libro ita dum Ca vj Quoīū pstrumꝫ
sionē feaiꝫ. ut ī primo loco cēt hoēstum

ac decz. a quo officia ducerēt: sēdo loco q̄d utile
et q̄admodū i p̄o dixim⁹ q. ī honestū ac decorū e
q̄da distinctio q̄ magis intelligi q̄ explicari possit: sic
et cū utile tractam⁹ ꝛ sīdeandū q̄ utilis dilīton
at nō pecuniarij lucri estimatōe sb̄ducam⁹ sed actiōe
one pietatis sicut apl's ait pietas ad oīa utilis est
p̄missionē hui⁹ vite p̄nis et futurē Itaq̄ i sanctis
dīnis si diligēt̄ q̄ram⁹ sepe inuenim⁹ q̄d honestū est uti
le vocari Oīa n. licēt sed nō oīa st̄ utilia: sup̄ de
uno loq̄bat. Hoc ergo dicit licz p̄cāre sed nō dez
In p̄cāte st̄ pena: p̄ nō st̄ honestū lapidari p̄mptū: p̄
nō ustū Nō ei dō esca sed uētri colligit. Ergo q̄d
vale id etiā ustū: iustū est ut fruam⁹ xp̄o q̄ nos
redemit Ideo ustū qui p eū nobis semetip̄s obtulerūt:
iustū q̄ declinauerūt: de ip̄is dicit: q. utilitas i sanguine
meo id ē q. ustrine mee p̄fuit. Vn̄ et illi Allegem⁹
iustū q. inutilis ē nob̄ id est iniustus q. nob̄ arguit eō
dēnat corripit Licet hoc possit etiā ad auaritiā ho
minū ip̄oz̄ detrahi: q. p̄fidie vitiosa est: sicut i
uida p̄ditore legim⁹. qui auaritie studio et pecunie
cupiditē laqueum p̄dicatōis iecit atq̄ incidit De hac
igit̄ tractādū est utilitē q. sit plena honestatis sic
ipse ūbis definiuit apl's dicēs: hoc at ad utilitatē
uāz dico nō ut laqueum iniiā vob̄ sed ad id q̄d honestū
est Liquet igit̄ q̄d honestū est utile ee: et q̄d utile
iustū: et q̄d iustū utile Neq; ei m ad mercatores
lucri cupidē auaros sed ad filios sermo est Et sic
de officijs. q. vob̄ quos elegi i misterū dni inculcare
gestio atz ifidē q. moribz ac metibz ueris usu atq̄
institutōe ioluta atq̄ ipssa st̄: etiā sermōe ac dis
ciplīa apiat̄ Itaq̄ de utilitē dictum⁹ utar illo u

ut ea

siculo ꝓphetico? Decli͂na cor meū i testiōnia tua & nō
i auaritiā: ne utilitas ſonꝫ querat peccāe cupidi
tē Deusꝫ aliꝫ hmt. Decli͂a. m. i teſt. & nō ad uti
litē hoc eſt illā q̄ſtuū nūdinas aucupāte uti
litate. illā uſu hoīm adpeccāe ſtudia ſſlexa ac di
uatā Vulgi ei hoc ſolū dicūt utile ad q̄ſtuoſū.
Nos aūt de ea tractamꝫ utilīte q̄ dāpnus q̄rit ut ꝓm
lucrū cuiꝫ q̄ſtꝫ eſt pietas cū ſufficētia ſſ Magnaꝫ dm
fēo q̄ſtꝫ quo pōtem acquirꝫ q̄ apud deuoꝫ eſt nō
caducis facultatibꝫ ꝑ municibꝫ cēnis. i q̄bz nō tēpta
ac lubrica ſed ſtūs et ꝑpetua ſit grā Eſt ergo u
tilitas alia corpal alia pietas ſicut diuiſit apls
Corpal ei exercitatio ad modicū ēp utl eſt: pietas
aūt ad oīa utl eſt Nd aūt tā hoēſtū ꝙ rectas:
Nd eaā tū decor: ꝙ imaculatū ſuaē corpꝫ et i
uiolatū atꝫ incorruptū pudore: Nd eaā tā decor
ꝙ ut uidua uxor defuncto uiꝝ fidē ſeruet: Ad eaā
hoc utiliꝫ quo regnū celeſte acquirit: Duē erit q̄ſe
ctūer ꝓpter regnum celoꝝ Cap̄ ſeptm
Eſt etiā nō ſolū fugiēde turbinū hoēſtatis &
utilitas: ſed eadē utilitas quoꝫ q̄ hoēſtas
Deo & ille q̄ regnū celoꝝ uolebē oībz apte nō q̄ſi
bi utile ſed oībz Vñ ordo q̄dā nob et gradꝫ fuaē
dus ē. etiā ab hys uſuratis & sibz ad ea q̄ ſt ꝑcel
lētia ut ex pluribz utilīter colligamꝫ ꝑfim. Ac ꝓ
mū nouerimꝫ nichil tā utile ꝙ diligi: nichil tam
inutile ꝙ nō amari: nā odio habei exitiale ar
nimis capitale arbitror Ita ꝫ id agamꝫ ut oī ſe
dulīte mēdemꝫ cupiditatē opiniōeꝫ nrām: ac
ꝓmū placabīte metas et ei benignitate ſfluamꝫ
i affm hoīm Populais ei et iuncta e oībz bonitas:

nichilq; qđ tū facile humanos sensibz illabat. Ea si ma
suetudie mor ac facilitate cū moderamine preperi
affabilitate sermois uberq; honore pciaq; sermo
nū modestieq; aduuuet gra. Tredibile qntū pro
cedit ad cumulū dilacois legumq; ei nō solū i pri
uatis sed eaā i pūs i tpibz qntū facilitas blāde
affabilitas pferat aut superbia uberq; qntū obfu
erit tor ut ingna ppa labefactaret et pūtē solueret
Ja si qđ silio usu mysteio offens populare xpe
dat gruz: a si qđ pclim suū pro multa plebe offe
rat nō est dubiū q tātū caritatis i eū a plebe
ifūdat: ut ppls eū salutē et gruz sibi pferat
Mītas moyses a plo di illatas absorbebit stu
meliaq;. Et aū dns in solētes vidicare vellet
se tū p plm offebat frequt ut dignacoē dine
plebem sbduceret. Nm muti sermōe post iuuias
appellabat plm: cōsolabat i laboribz. delinie
bat oracul' fouebt opibz. Et cū deo stat loq
ret: hoiēs tū humili et grata appellacoē affa
solebat. Meito estimatq; est sup hoiēs ut et null
tū eū posset nō irende. et sepultura eū nō ire
ptā arderet: q sic sibi torq; plebis mētes de
uixerat ut plus eū p mā suetudie dilegeret
q; pro frīs admiarent. Qđ eū ymitor ses da
uid eleg ex oibz ad plebē regenda. Nm muti
et blādq; humil' spū sedulq; corde fucal' affatu. In
regnū p oibz se offebat rex cū oibz equbat sua
miliaam et patiebat labore pedes i plio ma
suetq; i impeio pacis i mitao. fere mansuē
tus q; referē iuuias. Deo tū curq; erat omnibus
ut muneis ad ingnū eaā tuitq; petēt. sistens

cogét: senex ne plio iteret a suis rogaét: q̄
malét oēs pro ipo pcūr. q̄ illū pro oībz Ita si
bi gratis officiis plebē obligauerat: primū vt
i dyocesi pli exulaī i ebron mallet q̄ i gnāe
i ultim Deinde vt eaā i hoste posita vtutem
diligét: iustitiā eāq̄ hys q̄ aīma itra se tulerant
eque ac suis pstāda putaét Demū fortissimū ad
use ptās ppugnatorē abnegē ducē et iperatē plia
muratq̄ est: et oratem paas gratj nō aspnatq̄ ho
norificauit dominus. itemptū insidys doluit et
fleuit: pfectuq̄ eccās honestauit mortē vetus
ysaē fidem pstitit qm̄ filio iter hēdūa uia
tūsmittit. magis sollicitq̄ ne inocētis mortem
iultā i ligét. q̄ quo suo suā morte dolét Nō
mediocre istud pserti i ege sic obie humilitis munia
vt cōmunē se exhibēt eāq̄ ifimis. alieno pcto a
bū nō q̄re. potū i causae pcm fatā seq̄ tm̄ pro pl̄o
offerre morta: vt i se diuina dignacio iuēt cū
fciem agelo offerēs se dicēt eam su ego q̄ peccau
et ego pastor malūfeci. et iste gr̄ex q̄ feat: Fiat
manꝰ tua i me sla q̄ alia diam: q̄ dolū medi
tātibz. nō apiebat os suū. t tāq̄ nō audiēs nul
lū sermonem referēdū putabat: Nō ifpōde
bat nūq̄: cū sibi detraheret orabat: cū ma
ledicēt bñdicebat Ambulās i siplicitē supbos
fugitās. sectator imaculatoz: q̄ cunctē miscebat
alimētis suis: cū pcā ppia deploraēt et potū
suū tēperabat fletibz Ihēsu sic expectatq̄ est
ab vniuso pl̄o vt veniret ad eū oēs ebz isit di
centes: ecce nos ossa tua et caro tua sumꝰ he

ri t nuduſtiq; cū eēt ſaul et ignaēt ſi nob: tu
eras q̄ pducebas t reducebas iſrl' et dixit t dns
tu paſces pplm meū Et q̄ pluū de eo dicā
de quo huiuſmoi di ſcēa q̄ceſſit: vt de eo di
cēt tuēi dauid ſedm cor meū: Ds ei i ſātitate
oīdis t i iuſticia ſicut iſte ābulauit: vt ip̄leret
volūtatē di: p̄ Dter q̄ t de ſuis filiis poſteris eiq;
vela data et progenia ē t ſeruata iſ edibz Ds
ignt nō diligēt eū q̄ videbat ita carū aīas vt
q̄ p̄ē ſicare aīos dilugebat: eque diligi ſe a ſu
is aīas arbitrāret Denuq; parētes cū filiis ſuis
filiꝫ p̄ferebāt pnūbz Dn ḡnuit i dignatiē ſaul
patrē ionathan filiū ſuū voluit hasta: q̄ plu
ris apud eū valē dauid aīaīa iudicabāt q̄m vel
piētem vl' autoritē pīna Etoū ad ītentiōm cui
tatis oīs pfiat id pluimū ſi q̄s vicē amātibus
rēdat nec mirū rēdamāe ſe,pbet q̄ ip̄e amat
dēz amicicie fidēl' pacē exēplū Ds ei tā popu
laē q̄ grē eid tā iſrl' natiōe: q̄ vt diligēte dili
gas: Quid tā tolerū aut ipreſſū affūbz hūanis:
q̄ vt eū amāe ītimas ī aīm: a quo te amari velis
Meito ſapiēs dicit: p̄de peccīam ppē frem et
aīcū Et alibi Amicū ſalūe nō erubeſcū t a
fare illi nō me abſcōdā Dīq̄dē vite et īmō:
litus medicamētū i aīco ēē eccliaſtes ſermo
teſtat t ſūmū ī caritate p̄ſidiū neo dubitauit:
cū aplūs dicat: oīa ſuffert oīa credit oīa ſperet
oīa ſuſtinet. caritas nūq; cadit Ideo dauid nō
cecidit. q̄ caru fuit oīb: t diligi a ſbiectis q̄m
timeri maluit Timor ei tp̄alis tutamus ſed

uat exaudias: nesat ducatus custodia ymago v
bi tuor decesserit. audacia obrepit: qm fide no tuor
cogit sed affec exhibz p̄duma ergo ad cōmēdaa
onē mr est caritas dei est ergo testimoniū ipse
de pluimaz dilacōne hic nasat vt cōmutē se tu
o affectu no ueant. eaq; alteri qz pluibz carū
aditurē p̄ilia. eaq; p fidē ad caritatē ducit.
vt q vnu a duobz p̄sentit fidē tuēq; ifluat i alios
vniuscuiq; et oim acquirat gr̄a

Capitulū vm

Deus igit hec ad ꝺmēdacōne mr plurimū o
pant: caritas et fides. et tm hoc e ꝺsilū
si habeas: qd i te admiracone dignū placq; exi
stimēt et mre honorādū putēt et qz ꝺsiliozq;
maxie saluat hoes ideo p̄dēna et ꝺstricta i u
naq; desideat et ea expetat a pluibz. vt i quo
ea sit illi defecat fides q possit utile ꝺsilū ac
fideli desideāti dare ds et ei se mutat qz no
putat plq sape qz qē sapiat q sit ꝺsilū. Ne
esse e igit vt p̄stantioz sit a quo ꝺsilū petitur:
qz ille est q petit ds. ꝺsulas hoiez. qz no ar
bitreris posse melq alicq repiē qz qē itelligis.
Quid si eū inueneris q vniuersitē igem; mētis
vigore atq; auctōrite p̄stet et accedat eo: vt ex
emplo et usu paratior sit. p̄ricula soluat pcla q;
spectat fructū. denūcet imminēcia argumētū
expediat remediū sentit i tpe. parcitq; sit non
solū ad ꝺsultēdū sed cā ad ꝺsuetiendū hic fi
des ita habet vt dicat q ꝺsilū petit. Ne si
mala mr euenerit p illū sustineo hmōi igit
vio salutē nostrā et exīstiacōne cōmittimus

q̄ sit vt sup̄ dixim⁹ iust⁹ & prudēs Fiat ei iustitia vt nullo⁹ sit fraudis metus: fiat ei prudētia vt nulla erroris suspitio sit Compat tñ nos iusto viro q̄ prudēti mittim⁹. vt sēm vsū vulgi loqr̄ Ceterū sapiēti diffinitione i quo vna vtq; est cōcrūt cēte n̄ pt̄ sine iustitia ee prudētia Qđ ea⁹ i nostris iudicijs Dicat ē dauid. Iust⁹ erat miser⁹ & fenerat Qđ foneret iust⁹: Alibi dicit Jonadab vir q̄ miser⁹ & foneret. Disponit sermocinatio⁹ in iudicio ipm illud nobile salomonis iudiciū. no ne sapiē plenū ac iustitiae est: Itaq; spectemus illud si ita est Duc ig̈ mulieres in atrium regis salomonis steterūt & dixit vna ad eū Audi me dñe. Ego & hec mlier in vno habitātes cubiculo ani die ēam partu edito filiolos filios suscepim⁹ et eramus vna. absq; nullo domi n̄e alia nobiscū fuit. nisi nos sole: et mortuus est filius eius hac nocte et obdormiuit fili⁹ ei. & surrexit media nocte et accepit filiū meū de sinu meo & collocauit eū in sinu suo et filiū suū mortuū posuit in sinu meo & cū surrexi mane vt lactarē puerū et inuenī eū mortuum & diligēter illū diluculo & nō erat filius meus quē genui. Et respondit altera. nō. sed filius me⁹ & hic q̄ viuit: filius aūt tuus q̄ mortuus est & hec erat dicēs Cū vtraq; filium sibi vendicaret & suppliciū. defuncti ait suum negaret: tūc rex iussit afferri machaerā et infantē diuidi: et singulas partes dare singul⁹: dimidia vni et dimidia alteri Exclamat mlier q̄ vera erat mater Mei⁹ dñe infantē diuidas det pars illi et viuat et nō interficias eū At illa altera inquit Neq; meus neq; huius sit infans: diuidite eū Et statuit

: cōmota

rex dat infanti ei mlir q dixerat Nolite iniqe cu
sed date cu ei mlir qr mota ip st viscera eius i filio
suo Itaq nō imerito ghiatq est itellas di i eo ee in
quo occulta st di Nd at oculos i nox viscerū
testimonio: i q sapiētis itellas velut qda pietas dos
cendit arbitror. et qda velut gētilis alui voce
meruit q mirq patuit affris q elegerat filiū su
um vl apud alienā vuie q i spū mrs nerai
Sapie igit fuit latetes distingue sras ex oculis
eius veritates et velut qda machera ita spe gladi
o penetre nō solū utei sed eaā aie et mētis viscera
iustitie quos ut q suū nerauerat alienū non
tollet: sed vea mr repet filiū suū Denq eaā
scriptura hoc pnūciauit audiuit ip oīs isr hoc
iudiciū qd iudicauit rex r timuerūt a facie ei⁹
eo qp itellas di i eo eet ut faceret iustiaā Denq
r ipe salomō ita proposat sapiaz ut daret sibi
cor prudēs audie r iudicare cū iustiaa Lam xr
Liquet igit eaā scām scriptura dinam q
antiqor est sapiam sine iustiaa ee nō pos
se: qr ubi una earū ututū: ibi vetus est Danel
quoq ip sapiēt alia itrogatione fraudulēte ac
cusatois deprehendit medaciū: ut calūpniator
sibi respōsio nō meuret Prudētie igit fuit vo
cis suo testimonio reos prodere: iustiae quoq noce
tes supplicio dare: innocētem sbducere Est ergo id
iudiciū sapie atq iustiae stubnium: ex vulgi u
su diuidit: una qda forma ututū: ut temperate sit
i despiciendis voluptatibz: fortitudo spectet in
laboribz r periclis: prudētia i deligēdis bonor scīs
moda et adusa distingue: iustiaaq sit bona

rustos' uuros alueū ⁊ videq; ꝓ etatis suū cuiq; se-
uiens ℣ Hic ergo nobis cōis opīonis ḡrā q̄ dup
ta her fcā diuisio ut ab illa sbtili dispūctione
phie sapiēq; lumāde veritatis causa si ex aditu
quodā eruct' i ētētes pedē foresem usū ac po
pularē sensū seq̄m ℣ hac ugt' diuisione seruata:
ducam' ad ꝓpositū ℣ Audētissiō cuiq; causa
mīaz ⁊ muttimō et ab eo ꝙsiliū promptaq; ꝑ a
ceteris poscimō ℣ Stat tñ fidele ꝙsiliū ustī
uri et sapiētissimi ingenio frequē prepōdeat
℣ Utilia ei ut minea amici q̄m aliox oscula ℭ ⁊
Deinde q̄ ustī iudiciū est sapiētis at
argumētū: i illo cēsuā discptaōis est:
i hoc calliditas uītaōis ℭ si ueriuq; cōnectus erit
magna ꝙsiliox salubritas q̄ ab vnūsq; spectat ad
mutuaone sapie ⁊ amore ustitie ut oēs q̄rāt au
die sapiaz eiq; ui i quo vtusq; vtutis copula sit
sicut q̄rebāt oēs i gestīe vidē facē salomonis et
audie sapiaz eiq: ita ut saba i tpa veīret ad ei
⁊ tēptaret ei i ēnigmatibz ℭ et veit et oia locuta est
q̄ habebat i corde suo: et audiuit ocm sapiam
salomonis. nc vllū vbū ptemsit ea ℭ Que sit ista
q̄m nichil ptēat. nc sit aliq̄ qd ei nō annūciaueit
salomō verus cognosce o hō ex hijs q̄ audis loq̄tē
℣ Verū est tñ sermo q̄ audiui i tra mea de mōib;
tuis ⁊ de prudētia tua: et nō credidi hijs q̄ dice
bāt mi donec veī et viderent oculi mei ℭ et nē nō
est dimidia ꝙdē ps sdm ea q̄ annūciabāt michi
℣ Apposuisti bō sē oia q̄ audiui i tra mea ℭ Beate
mulieres tue et bti pueri tui q̄ assistūt ⁊ q̄ audiūt
prudētia tua ℣ Intelligē ⁊ uīūm vei salomonis. et

q̄ apponit⁹ t eo ꝛuuio ītelligę sapiēt⁹ et ꝛsidē
nat q̄ tm̄ ꝛgregacō naaonū audiēt fama
sapie vē atq; ustiae ? et ąbz eū videt oculis cō
tēplātibz vtiq; que nō videt⁹ qm̄ q̄ videt⁹ tē
poralia st⁹ q̄ aī nō videt⁹ etna Que st⁹ bt̄ mu
lieꝝ. nisi ille de ąbz dicat⁹ qr mlte ubū di audi
uit ⁊ pariuit ! Et alibi Quicūq; ubū di fecerit me
meq; et fr̄ et soꝛoꝛ ⁊ mr̄ est Quo etiąm̄ tui bt̄ q̄
assistūt nisi paulq; q̄ dicebat usq; i die istu sto p
testaꝝ mūdi ac maoꝝ Symeon q̄ expectabat in
tēplo vt videt ꝛsolaaonē ist̄l quo dimitti posset :
nisi qr assistēs dnō discedēdi ipē facultatē non
poterat. nisi voluntatē dn̄i adeptq; est⁹. Explicit
ꝓsitq; nob salomō est a quo certatī vt audiet⁹
eius sapiā postulabat⁹ Capitulū vndecimū
Ioseph quoq; n⁹ in carcere feiatq; erat⁹. quo mutq; de
rebz tēris ꝛsulet⁹ : cuq; ꝛsilio egypto vnuīsse ꝓfuit
vt nō senturet septē anoꝝ sterilitē. aliosq; ꝓlos
muscare famus leuaret ieiunio Danuel ex capti
uis ītalūn ꝛsultaꝝ arbitꝛ frōs : ꝛsilys suis emē
dauit pīcia ānūciauit futūa Ex hys ei que
frequēt ītēptatq; ostendeāt : uel se ee adnūciū fi
de rei ⁊ oībz defarebat⁹ Dz eaī tmq; loq; de hys
q̄ admiaoē dignū estimaret⁹. ioseph salomōis
et danuel ꝙ templo desuꝰ videt⁹ Nā q̄ de moyse
loq̄ tmq; oīs ist̄l totide ꝛsilia ꝓtolabat⁹ : cuq; ui
ta fidē faaebat prudētie admiaonē ꝙ eq; auge
bat⁹ : Nō se nō ꝛmittet ꝛsilio moysi⁹ cuꝛsi. qua
sup̄ fuit ītellām et vtutē ee arbitret⁹ diuidenda
seruabāt Nō danuel ꝛsiliū efugiet⁹. dedecꝰ quo
pē dyat⁹ : quis danuele sapiēcoꝛ⁹ Aut quomō

hoēs de eoz dubitare mētibz possūt. quibz deg tā
tū ꝛfebat ꝛtraz. ¶Moysi ꝛsilio bella ꝛficiebāt. moy
si mētis de celo affluebat alimonia potꝰ e petra
Dñm puꝝ Danielis animus vt mlceret barbaros
mores mitigaꝛet leones. q̄ in illo tpanea. q̄ta
ai ⁊ corpis cōtinēcia ¶Ner ineito miabl fres oibz
qñ qđ vehemēt admirāt hoēs ꝛgalibz fultꝰ amici
cijs auxiū nō ꝛrebat. nc delatū sibi honorē plurib
facieb q̄ fidem: q̄nctā puellāꝝ malebat plegere
dñi q̄m pro grā hoīs iflectꝛ ¶Nā de sā ioseph q̄
pene pterierat castimonia ⁊ iustitia q̄ dicā: q̄ ut
trā illecebras puelles ꝛspuit altrā morte ꝛtpsit
metū ꝛpulit carcerē poptauit ¶Nō hūc puate au
se ad ꝛsiliū ydoneū nō iudicaꝛet: cuꝰ ferox ai
mꝰ ⁊ mēs fertil tpis sterilitē. quoda ꝛsiliozꝝ et
cordis vbe ferūdauit

Capitulū Duodecimū

¶Dubitumꝰ igit q̄ ī actibz ꝛsiliꝰ plurimū
aduigilat vite. pbitas virtutū progressū beni
uolentie vsꝰ facilitas grē. ¶Nō ei in cenosū fōtem
iꝛsilit: ¶Nuꝰ e turbida aq̄ potū petet: ¶Itaq̄ vbi
luxuria est vbi ītpantia vbi vicioz ꝛfusio: quis ī
de sibi aliq̄ hauriēdū existiet: ¶Nō nō despuat
max collimonē ¶Nuꝰ vtile alie cause: q̄ vidz
inutile sue vite iudicet ¶Nō recrū ꝗbū maluolū
virulosū nō fugiat et ad nocendū paratū q̄ nō
ei oī studio declinet: ¶Nō vō q̄nꝰ istructū ad cō
silij opem difficili tū accessu abiat. ī quo sit illud
tuū si q̄ aque fonte pludat: ¶Nō ei prodest
hīe sapiaz si ꝛsiliū negem: si ꝛsuledi ītelligas co
piā: ¶Nauseā fontē vt nc alijs ifluat: nc ē pfit
¶Dulcijre ⁊ de illo meā: q̄ habens prudenciam

cōmaculat ea vicio⁹ sordibꝫ eo ꝙ aq̄ ex tū stamu
net Degeneres aīos vetꝰ arguit Quo ei ei⁹ pt
udicare ꝛsiliꝫ supiore? ꝙ videas ifeiore moribꝫ?
Dup̄ me debꝫ esse: cui me mittē paiv Iu vav
ydoneū eū putabo ꝙ m̄ det ꝛsiliū qđ nō det sibi?
et m̄ eū vacare credā ꝙ sibi nō vacet: cuiꝰ aīm vo
luptates decipēt libido deuītat. anaicaꝛ sbiugꝫ
cupiditas pturbꝫ q̄cat metꝫ? Quo huc ꝛsiliꝫ locꝫ?
ubi nullꝰ q̄reti? Admirꝫ m̄ et suscipiedꝫ ꝛsiliū
aiꝰ ꝙ ꝓpriaꝰ dns p̄bꝫ dedit: offensus abstulit.
Huiꝰ priuatoꝛ dꝫ ee ꝙ pt ꝛsiliū dare & alienā a viꝰ
custodie prudētiā: q̄m nichil iq̄atū i illā icurrit
Quo igit⁹ eaq̄m vultu speciē p̄ferat Ca xm
pulchitudis. & beliuus posteioribꝫ & ferinus
unguibꝫ forme supioꝛis dehonestet gr̄ā? cū tū
admiꝰ et p̄cla forma vtutū sit et specialit pul
chitudo sapiē. sicut sacꝛes scripture iudicat. Est ei
hꝫ speciosior sole & sup oēs stellaꝛ dispositione lu
ci ꝛpata iuenit⁹ prior Lucē etiā hāc susceperit nox
sapiam at nō uīat malicia Dicamꝰ de aq̄ pul
chitudie & scripture testimoniis ꝛpbaum⁹: sup est
ut doceamꝰ scripture antoꝛitē. nullū ei ꝛtubuit
cū viꝰ ee: hꝫ iuidua cū reteis vtutibꝫ ꝛiuncti
one: cuiꝰ spēs est diserti sine ignamēto certi sēs
amās bonū actiꝰ q̄ nichil vetet bnfacē. benig
nꝰ stabil⁹ eius securꝰ oem hmōi vtute ota ꝓspiaet
Et ifra Lobruēte ea docet & iustiaā et ueitatem
Oblīuia igit⁹ opat⁹ prudētia: cū oīb⁹ Ca xm
boīb⁹ hꝫ ꝛsortium ꝛsdā quo pt utiles ꝛsiliū
dare nisi habeat iustiaā. ut dicat ꝛsticiā? mor
tē nō ēformidꝫ nullo timore nullo cruciatu metu

nulla adulacone a vco deflectedu putz: exilu
no ifugiat q nouerit sapiem priaz mudu ee. egesz
tate no timeat q nichil sapiem deesse sciat qui to
tus mudo diuar est. Ad ea pcelsig eo vio qui
auro mouei nesciat scptu habeat pecuiaz: et
velut ex aere qda despiciat hoim cupiditcs. Ad
q fecit: hic hoes sup hoeze ee arbitrat. Laus est
tiquit et laudabimq eu: feat ea mabilia vi
ta sua. Quo ea no admudo q diias speruit:
so pleiaz salutis ppe ptulert. Decet igitur omo
ensiua frugalitas stinere autoritas: et maxie
eu q honore pstet. ne pmittem viu thesaur
possideat sui: et peruuys seruat q pest libeis
illud magis dez vt sup thesauru sit aio: et in
fra aieu obsejo. humilitas ea gaz auget. Hec
plena laudis: z digna pmaio vio ¶ Do mu
ne cu tuys negociatorib; z galathis mercatib;
hie turpis lucri cupidiez: nec oe bonu locie in
pecuia et tali micnaio munie cotidianos munera
re assus. calculai xpendia

Capitulu xo

Quod si ab hys sobriu gerie aim laudabi
le est qto illud pstaq si dilacone mlti
tudis libealitc acquiras neq superflua e
ea iportuos neq istricta cu diffetes. Pluima at
gia libealitas no solu cotidiano supleu egentib;
quo vitu sua sustiere possit disponie ac dispe
sae alimonia: veruecaa hys q publice egere vcau
dat cosule ac subuenie qtuq eoz egenoz alimonia
no exhauriat. De eo loquor q pest alicui muine
ri. vt si officiu sacdotis gerat a dispesatoeus
vt de hys suggeat quo: vt iperiat si q potiu

ī nāitate aliq̄ ꝛgnouerit a deuertū ꝯpib; ad ꝯpie
nitatē ꝛdactū maxīe si nō effusione adolescēcie
sed diuersaone alicuiq; t anussione ꝓpriom ī eā
ꝛtideāt tuitiā. vt supiū ꝯcare duitū nō ḡat ¶
Diuina etiā libealitas captos ꝛdimīe. cipe ex hos
tiū manib; sbēlē nea hoies et maxīe feās tpitu
dini ꝛddē pntib; libeos. pntes libeis t cures pu
e ꝛstituies ¶ Nota st̄ het nimis illiria vastitē et tu
aie. q̄nta vbiq; venales eant toto ciptiui orbe: qđ
si ꝛuocēs vnuq; pūcie nūm explē nō possūt ¶
Fuerit tm̄ q̄ et quos ecclie ꝛdemerit ī seruitu
tē ꝛuocāe vellēt ipā ḡuores captiuitate q̄ iude
rēt alienā māz. ipi si ī captiuitatē veniret seruī
ret libei si vēditi fuissēt seruitutis mīsteriū nō
ꝛtisaeīt ¶ Et volūt alienā libtatē ꝛsidē q̄ suā
seruitutē nō put ꝛsidē: nisi forte pau ꝛripe ep
toui placeāt ī quo tm̄ nō ꝛsidit seruitꝰ sed ꝛdimit
¶ Precipua est igit libealitas ꝛdimīe captiuos
t maxīe ab hoste barbaō q̄ nichil deferat hiā
nitis ad māz nisi q̄ anaicia ꝛseruaeīt ad ꝛdēp
aonē es alienū sbue si debitor soluēdo nō sit at
q̄ arcet ad solucionē q̄ sit iure debita. ā topia
destituta enutire puulos pupillos tuei ¶ Dūt e
eiā q̄ vīties orbatas pntib; tuende pudicie grā
nubio locet: nc̄ solū studio ꝫ etiā supīu adiu
uet ¶ Est eā ꝛtenq; illud libealitis qđ apls do
cet: vt si q̄s fidel habeat viduas sb̄ ministret ill
vt eaz eccl̄ia nō ḡuet vt ihs q̄ vere
vidue st̄ sufficiat ¶ Utilis igit hui⁹moi libea
litas sed nō oib; oib; dūt enī pleiq; eiā viri bo
ni qui tenues sunt. ꝛsu ꝛtenti quidem q̄ quo

ad sui vsū: sed nō ydonea ad sb̄sidiū leuiāde pau
ptatis alienę: tn̄ suppetat aliud bn̄ficiādi genus:
quo uīuāę possit ifciōe. Est ei duplex libēalitas:
una q̄ sb̄sidio rei aduuat id ē vsu pecunie: altra
q̄ opm collacōne q̄rēdi ml̄to frequēt̄ splēdidi
or ml̄toq; clarior. Cūcto illustrior abya captū
arnus vetēbz irepit nepotē q̄ si idemisset cūm
to vtiliq; irēt̄ phaonē scō ioseph ysilio prouidē
ae uīuit: q̄n si ītulisset pecuniam p̄ Deuīa ei
vnq; ciuitas nō idenit vbitate p̄spicācia tocī
us egipti p septēniū famē repulit. Saale aīt
pecuīa ysuit. ysilia exhauri nescuit. Per vsu
auget pecuīa minuit. ī cito defiat atq; ipaz
dēstituat benignitatē: vt quo pluībz largiri
volueis eo pauciores aduuies: et sepe tibi de
sit qđ alīs ysereduī putaueis. Cōsiliū aīt opisq;
collacō quo ī pluēs diffudit eo reduādacior ma
nat et ī suū fontē irruīt. In se ei r̄fluit v
bīas prudēcie ī quo pluībz fluxerit eo ēxcitatiq
fit oē qđ īmanet. Capitulū septidecimū

Iniquet igit̄ debē ēe libēalitas modū ne fiat
inutilis largitas: cuiq; sobietas tenēda est max
ime a sacēdotibz vt nō p iactātia sed pro iustitia
dispensent. Huiusmōi ei maior auditas peciaois. De
nuit validi uenīt nulla causa nisi vacādi hā
bētes: ī volūt sb̄sidia exactiāe pauper genāue
suptū: nec cuiquo ītēti manera q̄rit̄ abitu ve
tuū capātes peciaois suffragiū: et natalui
silacione lucrātes īcremetu ysuū. Hos si qb̄
facile defeat fide acto exinanit pauper aliōrūq;
pfutia ꝑdia sibodq; assit largiendi: vt nec

illi tanes ꝛredat neqz trisscribat vita ꝑ̄aupm
ꝛ spolia fraudulēcia ꝯa ergo mesua sit vt ne
qz hūanitas destruat nō destituat nātas.
Dleiqz sil'anē debitū se tuei qmē exutos
se ꝑ latrocinia deploret: a iniuria fidē fuc
at a ꝛgnitione psone quo ꝓpensiꝰ iuetur
ab ecclia Relegatus sitqz ipaedꝰ si desit
eis alēdi copia Itaqz q̄ modum seruat ana
rq nulli sed largꝰ oibz est Nō ei solas au
res ꝓbē debemꝰ audiendis ꝑātū vocibus:
sed eā oclos ꝛsidaādis nēritatibz Dlus
clamat opatoꝝ bono debilitas q̄ vox pau
pis Neqz vēo frei pt vt nō extorqat ampli
us ꝑportūitas vociferāū sed nō sp ipudē
ac locus sit Videdꝰ est ille q̄ te non videt.
ꝛqrendꝰ est ille q̄ erubescat videi ille eā clau
sus ī carē ecrit tibi ille affect̄ egritudine mē
tem tuā psonet q̄ aures non poteit Quopiꝰ
te opāi videāt ppl'ō: magis dilgit Deꝰ plevꝰ
qz sāc̄dotes quo plꝰ ꝛtulāt plus habūdasse qm
q̄uꝫ bonū opaūt videt ipē ꝛfert qđ ille suo
officio dispēsset securꝰ qđ ad paupem sua p
uenāt mia Nemo ei volet nisi paupi sua ꝓ
fice collacōne Nā si a ī modēatū aut nimis
tenace dispēsatore videāt vtriuꝫ displicet si aut
supflua erogaōibz Dissipet alieī fructꝰ laboꝝ
a rediat saculus Dicut igit̄ inodꝰ libēalitas
tenendꝰ est ita eā plerūqz calcar adhibēdꝰ vi
det Modꝰ ideo vt qđ bn facas. id studie fa
ce possis: ne sb̄tyas nēritati qđ ī dulceis effusi
oni Calcar ꝓtea qz melꝰ opāt̄ pecūa ī pau

pcis ãbo q̃ ī dñis ſæculo Caue ne īcr-locu
los tuos īcludas ſalutē īopū: et tāq̃ ī tumulis
ſpelias utū paupm ꝓDotuit donāe ioſeph to
tas opes egipti ⁊ effunde thęſauros ī hos: no
luit tñ de alieno effuſq̃ videi maluit frumēta
vēde q̃ donāe eſurietibz q̄ ſ pauca donaſſet plu
rimus defuſſet Cam libēalitē ꝓbauit quo habū
dāet oībz ꝓRatefeat horrea ut oēs emeret ſbſi
diū frumētarīū ne ḡtis acquiēdo aultq̃ tirāz ī lan
q̄rēt Qñ q̃ alieno utitur: ſuū negligit Itaq̃
pmo oīa coacuauit pecunias deinde inſtrumē
ta cetera: ad poſtremū uim tirānī ī ḡi acciſſuit
Nō ut oēs q̄ueret ſuo ſed fulciēt: publicū ī
butū ꝛſtituēt. quo ſua tuaq̃ tuē poſſit Qd
ita fuit ḡtū oībz. q̄bz tirās adimeāt ut nō uē
diaonē ſui iuris ſed ī dēpaonē ſalutis putarent
Deniq̃ dixerūt ſanaſti nos uēimq̃ ḡtiz ī ꝛſpcm
dñi nr̄i Nā ⁊ de ꝓpietate nichil amiſerūt qui
uos ī ceperāt: et de utilīte nichil pdiderūt q̃ ac
ꝛſcerāt ꝓpetuitatē Q uirū magnū q̃ nō largita
tis ſupflue tpalē captauit gloriā ſed ꝓpetuam
cōmoditatē ꝛſtituit puidēdo Fcat ei ut tributis
ꝓpli ſe iuuarēt ſuis: nec ī tpe necītatis aliena
ſbſidia deſiderarēt Melius ei fuit ꝛferre alicui
de fructibz: q̃ totū de uire amittē Nuīta col
lationis poraonē ſtatuit: et ī puidēdo ꝓſpica
cior ⁊ ī tributis liberalior Deniq̃ nūq̃ poſtea e
gipcij hmōi fumē ptulit Qñ plebeiaē at colle
git futuā: pmū q̃m artifex ī grat̄ ītarpes ſop
nij ueritatem oppreſſit Sopnūs ī gtis primū hoc
fuit Pepēt uuēre deſcendebant de flumine

visu decore ⁊ pīgues corpe et ad ora pascebāt flu
mīs Alie quoz vitule deformes visu ac tenue cor
pe. post illas nouēnas ascendebāt de flumīe et
uyta eas ī ipa ipaz thoro pascebāt Et vise
hec vitule tenues atz exiles devorāe illas quas
prestabāt et forma et grā At sopnū sm̄ post
hoc fuit Septē spice pīgues ⁊ bone de ti
surgebāt: ⁊ post eas spice exiles ⁊ a vēto cor
rupte ac maāde se sbīcē moliebāt. et visū et p
letas ⁊ vbēs spicas steiles spice et tenues devora
uerūt Hoc sopnū ita aptū ioseph sc̄ō eo p sep
tē nouēne septē āni forent: et spice septē sterī
septē āni forēt q̄ fetu ītpretat̄ ipa fetus eaī
nouēne āni exprimit et fructj segetū āni ysi
mat ītegrū Que ideo ascendebāt de flumīe p
dies āni et tpa fluminū p̄tēnt ad modū et cur
sum labūt Annos ita septē priores vberes fe
rtiles ac fecūdos declarat futuros: posteriores
at alios septē āos steiles atz infecūdos quoz steri
tas absūptuā foret vbtatē supioz Qua grā pspi
cētū admonuit vt vbēoribz āns ingrēnetū sō
sdū fruūetūū qđ sustētare posset īopā future
infecūditis Qđ primū mīrēt īgeniū quo ī tpō ve
ritatis descendit cubile an ysiū quo tū grauī atz
diutīne p̄spexit nātati: an vigilātā atiz iustia
ā quoz altera īposita sibi tūto nūnere ingre
gauit tū mltiplices imeatj altera qua equali
tē p oēs seruauit: Nā de magnanimitate p
loquar p. vēdituj a frībz ī seruitutē nō ītulit
iuriā: sed famē depulit: Quid de suauīte p
dilī frīs p̄tā pia fraude qsuit: p silato

p̄ elegũcia furto. vel̄ statuit rapine vt obsi
dem teneret ḡre. Vnde merito ei a p̄re dica
tur filius ap̄liatꝰ meꝰ ioseph. filiꝰ meꝰ am
pliatꝰ. ꝛ zelotes filiꝰ meus filiꝰ meꝰ adolescen
cior adiuuet te deus meꝰ Et benedixit bendic
tione celi a sūmo. bndādē tīe hītis oīa: ꝓter
bn̄dādes p̄ris tui et mr̄is p̄ualuit sī bene
dictiones mōtiū manēciū: ꝑ desideria colliū e
ternor Et ī deuteronoio q̄ visus est ih̄ ī rubo ve
neās sī caput ioseph et sup vertic̄ ip̄ius honori
ficus ītra fr̄es suos Cornua rhinoceri cornua
ipsius In quib̄ gē
tes vētilabit sil̄ usq; ad extremū tīe Ip̄i de
ē milia effraim ꝑ ip̄i milia manasses Ca
Qualis itaq; debz ēe q̄ ysiliū alteri dat Jon
vt septēm formā alios p̄beat ad exēplum
bonor opm ī doctīna ī integritate ī grauī
te vt sit eis sermo sanus atq; irreprehēsibi
lis ysiliū vtile vita honesta sentēcia dei ra
lis erat paulꝰ q̄ ysiliū dabat vēnib̄ magistri
um sāc doctīs: vt p̄ceptū septēm nob̄ formam pre
bēt ad imitandū ꝑ deo humiliai se sacebat sicut
scimus et ioseph q̄ sūmo orbis p̄narchaꝝ tīnē
no dedignatꝰ degenere seruitutē exhibebat
ei obsequijs. illustrabat vestib̄: sicut hu
liai. q̄ et venditores et emptore passi est et
dñm appellabat ei. Audi humiliatē se Ei dns
meꝰ p̄ter me nichil scit ī domo sua et oīa q̄
cūq; hz dedit ī manꝰ meas ꝛ neq; sbtractū est
est a me q̄q̄m p̄ter te. q; uxor illi⁹ eis quo fueram

vbū malū hoc t pecabo cora dō: plena vox
humilitis: plā cassiōne humilitis qr dno defe
bat honorificaā qr refebat grāz plena quoz
cassiōne qr turpi flagitio stamiāt grue pc
catū putabat Talis ergo dz ee ysiliarij q nich
il nebulosū habeat nichil fallax nichil fabu
losū nichil silatū qd vitam eq ac mores infel
lat nichil ipbū ac maliuolū qd autat ysu
letes alia st q fugiūt alia q stepnūt fugi
mq ea q possūt noce q malignose possūt inor
am sarpere: vt sic q ysulūt dubia sit fide
t pcunē auidq vt possit pao mūr si inuio
sus hic fugit ac dediat Cum veo voluptatq
et incpetans: et si alenq a fraude tm auaris
cupidine lucri tpis hic stepnit Ad ei spcimē
industrie. qr fructū laborus ede pt. qua rape
ao cura ac solliatudiez: q se torpori dedit at
qr ignauie Ideo boni vir ysilij dicit: ego aute
Didici i qbz sum sufficies esse Dicebat ei oim
malorū radice ee auariaā et ideo suo stenti
erat alienū no rapebat Datis mi iqz est qd
habeo: siue parū siue pluimū habea: pluri
mū est michi Expssiq alioq dicedū videt
signato vbo vsus est Defluat mi iqz i qro
sū id est nr deest nec supfluit sno dee: qr
nichil qro aplus sno supfluit: qr no solū
mi habeo sed pluribz Hoc de pcuia. Cete
rū de oibz dia pt qr sufficiebat illi pnia.
Hoc est no horiem maiore- no obsequa vbei
ora desiderabat: no gle imodice cupidus

á gratiã debuit crebat. sed debita fieri, etiamsi pa
ciens laborus securi meriti prestolabat. Dao tquit
et humiliai nõ ergo docta humilitas sed q habe
at sui modestiã et saãz laudabat. Est ei humili
tas formidis: est et speciae atq; ignorãe Ideo
et scriptũa ait. Et humiles spũ saluabit. Preda
re ergo dixit. scio t humiliari: id est quo i loco
q modeãone quo fie i quo officio i quo munie.
Nesauit phaizeg humiliari deo deuecq est. Dauit
publicanq ideo iustificatq est Daebat et habũ
dae paulq q aiã habebat Diuite t si thezau
rũ diuitis nõ habebat Daebat habundae qui
nõ crebat datũ i peaiã ꝑ crebat firmi i gra
Possumq t sic itelligẽ qr scebat habendae q po
teãt dicẽ: os nrm patet ad vos o chorinthi cor
nrm dilatatũ est In oĩbz eãt ibutq: t satiari
et esurie dns q scebat satiari i ꝑpõ s. Non er
go illa corpal sed spũalis est sanctas. quã opa
tur saã et meito saã opq est qz nõ i pane so
lo viuit hõ ꝑ oi vbo dei Ergo q sic scebat sa
nai t sic esurie: scebat vt sp noua qreret esuriẽt
deũ et satiẽt deũ Daebat esurie q scebat qua
esurientes maducabũt scebat et poteãt habũ
dae q nichil habebat et oĩa possidebat Cum
Quiete itaq vnos alienu pssidentes munei
mendat iustiaa: et contra iniquas desti
tuit atq; impugnat Exẽplu nob est scriptũa q
diat qa cum pplis isrl post mortẽ salomonis
rogasset filiũ eiq roboam vt releuaret iuges
eoz a seruitute dura et pnũ iperij tpact auste
ritatem: illũ spreto senũ consilio de suggestione

adolescentiū responsū dedisse hymoī quo et omnis
adiceret sup prīs uigrū: t leuioia grauioribz sup
plicijs mūret Quo responso exaspanti: rīde
rūt plī Nō est nob portio cū Dauid neq hē
ditas ī filijs yesse iuerte vnusquisq ī tabnacula
sua isrl qm hic hō neq ī principē neq ī Ducem
eīt nob Itaq; desertq; a pl'o ac destituq; vnedua
rū tribuū ppt Dauid meitū hre potuit soctem
Clauet ergo qm et ēstus ipedia Cam xx
xfmet: t tuistiaa dissoluat tā quo pt ma
licia regnū possidē q ne vnā qdē puata pt
fatiā: regē Duma igit benignitate opq est
vt nō solū publica grubnacla sed etiā pua
ta uiua tueam² plurimū iuuat bēuoleia: q
oēs studet bñficijs aplecta demīcē offitijs oppugne
mꝰ grā affabilitē quoz sermois dicimq ad ssilia
dā graz valere plurimū Sed hūc volumq ee sin
ceium ac solutū sine vlla adulacoe: ne simplicitē
ac puitatē alloqī dedeceat sermois adulacois for
ma ei debemq ee ceteis: nō solū ī ope sed etiā
ī sermōe ī castitate ac fide Qualeq hēi volumq
tales sanq: et qlē affem habemq talē apiamq.
Neq dicamq ī corde nro vbū iquū: quod absq
di putemq silēcio ī auribz illiq q audit ī occulto
dicta q occulta fcat et aqnosat secreta uiscerū
q sensū viscerib; ifudit Ergo itaq; sb oculi con
stituti iudicis q̄q egeimq ī luce positū putemq
vt oibz manifestet Capitulū xx:
Plurimū itaq; prodest vnicuiq; boīs iugi.
adolescētibz quoz utile vt claros t sapien
tes vivos sequt: qm q egredit sapientibz

sapiēs est q̄ ait ecclēt ip̄udētiā stultic̄ē agnos
cat: et ad īstructiōē itaq; plurimū pfuit et ad p
bitatis testimōiū Ostendūt ei adolescentes eorūse y
mitores ee ip̄is adhereret: et ea qualescat opio
q; ab hys vuedi acceperāt silitudiē cū ip̄is bi
sandi hauserāt cupiditē Inde tanti ihesu na
ue q; eū nō solū eruditi ad legis scām moysi
copula veru eaā sanctauit ad gratiā Denuq; cū
i eq; tabernaculū diuina ifulgeret pnīa t videret
maiestas dñi: solq; eat i tabernaculo ihesus
Moyses aū dō logbat ihesus put sacra nube te
gebat pResbiteri et ppls deorsu stabāt: ihesq;
aū moyse ad accipiēdā legē ascendebat Omis
ppls itra castr erat: ihesus ēē castra i tabnaculo
testimōij: cū columna nubis ascendēt et loq̄retur
cū moyse q̄ fidq; astabat mīstre: nec erebat
de tabnaculo iuuenis. aū seniores lōgi posita di
na trepidarēt miacula Obiq; igitur itēr admi
randa opa t reuerēda secreta sēo moysi cōiūdu
us adhereba Mīm fem est vt q̄ fuerat socq; ei
sacois fiet successor potestatis Meito vu huiq
moi i tale robur euasit vt sistēt fluminū cur
sus diret stet sol et staēt qi eq; spectator victo
rie. nocte differet die. pduceret Quid q; moysi ne
gatū est solq; elegēt vt pplm itroduceret i trām re
tipthis Illiq; angustiora opa: hyq; pspiora D
eip; igit dina clemēq; gra: vltra humana pro
cessit ordinē Ille man hic celo iperauit pl'
thia itaq; copula seniorē atq; adolescētū Alij tes
timōio alij solacio st alij magisterio alij declamōi.

Omnitto q̄ abīe adhesit loth adolescētulq; eāa
ꝓfiscēti: ne forte hoc ꝓpīquitus magis fuisse q̄
ostēdet. et necessaie potuq; q̄ voluīate aductiois
Sīd de helya q̄ de helizeo loq̄m̄: Licet nō
exp̄sse helizeū nuncie scriptūa signuficaueit:
aduertimq; tñ et collegumq; unionē fuisse īn
actibz ap̄lōz barnabas marcū assūpsit paulq;
sylā paulq; thimotheū paulq; titum. Dz illis
supioribz videmq; diuisa officia ut seniores i
silio p̄ualerēt iuniores mysterio. Decenterq; eāa
ētatibz pares dispares etatibz suis delectāt̄ opu
la: sicut delectabāt̄ petrus et iohes. Nā adoles
tē legimq; i euāgelio iohem et suā voce luc
merītis ꝑ sapiā nullī fuerit senioū secūdq;: e
tat ēt i eo senectuq; venerabilis morū et eāa
prudētia. Dicta ēt imaculā bone senectutis stu
dium. Quod quoq; hoc Cū ex Cpendiū e
ad ꝓfectū bone exīstatiois si de potētis ma
nibz eiusdē iopē de morte dāpnatū eruas q̄n
tū sine ꝑturbatione fieī potest: ne videam̄ iac
tātie magis cū facē q̄ misericordie et q̄uocatī
fire uolneā dū leuoia medei desideamq;. Jā si
oppssū opibz potēs et factiois magis q̄ sceleꝝ
suū ꝓcio q̄uatū libeāueis: egregie cōualescat opu
nonus testiōniū. Cōmēdat eāa plerosq; hospi
talitas. Est ēt publica spēs humanitatis: ut pe
gīnq; hospitio nō egreat̄ suscipiat̄ officiose pate
at aduenīeti ianua. Valde id decoru est totius
urbis exīstatiōe pegnos cū hōre suscipe nō desse
mēse hospīlis gratia ocīē officiosq; libeālitis:
explorati aduentq; hospitēt. Sīd abrahe laudi

est datū q̄ aīe uanitā suā speculabat' ne forte p̄
teiet pegrinꝰ aliqs et diligēt' p̄tendebat q̄s
bas vt occīret et p̄uenīet vt rogīet ne tñsiet
hospes dicēs: dñe si īuēi grā aīe te ne p̄teā
ris puerū tuū Et ideo pro hospitēs mercede fruc
tū posteritatis ꝛcepit loth quoz nepos eq̄ net
solā gñe sed eaā vtute ꝓpriꝰ q̄ hospitū
affām sodomitana a se suisq̄ supplicia deterſit
Decet ugit' hospitē ee benignū iustū nō aliēi
cupidū. ꝓmo de suo iure cedēte pocꝰ aliqua.
si fuerit lacessitꝰ q̄ aliena iura pulsāte fugiēte
litū. abhorrēte a iurgiis ꝛdimēte concordiā et
trāquillitas grā. Pidē de suo iure uirū bonū
aliq̄ ꝛclamāte nō solū libēa litatis sed plerūq̄ e
aā ꝛmoditas est ꝓmū dispēdio lucrīs carē: no
mediocre est lucrū Deū accēdit ad fructū quo
auget' amicicia: q̄ q̄ crūt' pluriē ꝛmoditēs que
ꝛtempnēti aliq̄ ī tpe postea fructuose crūt ꝛn
officijs at hospitibz oīb; q̄dē humanitas ꝑcēda est:
iustis at vbeior deferēda honorificēaa Reāq̄ e
ni iustū ꝛcepit ī noīe iusti mercēdē iusti accipiet
vt dñs ꝓmiaauit Cāta ē ei apud dñm hospitā
tatis q̄tā vt ne potꝰ q̄dē aq̄ frigide a ꝓximꝰ re
muneāaois īmunis sit Vides q̄ abraha deū
ꝛcepit hospiaō: dū hospites q̄rit Vides quia
loth āgelos suscepit Vnde scis an et tu cum
suscipis hospitē: suscipias ꝑsonā. Licet ī hospite
sit ꝑpt q̄ ꝑpt ī pauꝑe est sicut ꝑpt ait in ma
te erā et venistis ad me nudꝰ erā et operuistis
me Quare ē ugit' nō peccāe sed gre studere
Verū hoc malā iā dudū humanus iflugit

mētibz vt pecuīa honoꝛi sit ⁊ aīmi hoīm dicta
rū admiacōē capiāt. Inde se īmisit auaricia ve
lut qdā bonoꝛ arditas officioꝛ: vt hoēs dāp
nū putēt q̄ q̄ p̄ morē īpendit. Dz ecīa ⁊ hoc ad
usus auaricīa ne qđ affīi possit īpedimētū p
speciē scripturā venerabil' dicēs q̄ melioꝛ est
hospitalē cū holeribz. Et ista Melioꝛ ē paup in
suauīte cū pace q̄ dō cū prodigos nos docet
ee scripturā sed liberales Largitatis ei duo st
gña Vnū liberalitas alterū ꝓdige effusionis
Liberale est hospitē suscipe nudū vestīe rdimē
captiuos nō tñtes suptum. iiiiade ꝓdigū est
suptuosis effluē suauīs et vino pluimo Vn
legisti prodigū est vinū et structuosa ebrietas
ꝓdigū est ꝓpīus fauoꝛis gñā exhaīe ꝓpias qđ
qđ facīt q̄ ludis circēsibz vel ecīa theatralibz et
munerib; gladiatoꝛibz vl ecīa venationibz prīonū di
lapidāt suū vt vitāt supioꝛ celebritēs: cū totū
sit illud tāne qđ agīt: qmḡdē ecīa bonoꝛ opm
suptibz īmoderatum ee nō decrat ꝓDulchra li
berālitas ergo ipos quoꝛ pauperes mensurā tenē
vt habūdes pluībz nō ꝛsiliandi fauoꝛis gñā vl
tra modū fluere Ꝛdq̄ q̄ affīi puro ac sin
cēo ꝓmut hoc est decoꝛ non suppfluas ędifi
cationēs aggredi nc ꝓtimittē necessarias Et max
ime sacerdoti hoc ꝛuenit ornate di replū decore
agīno: vt ecīa hoc cultu aula dñi rsplende
at: īpēsas mīe ꝛuenient frequētāe: qntū oporte
at largīri pcīnus nō suppflua ꝛ spetacla nō
rdūdancia sed agīna humanitati ne suptu pau
pm alienā sibi queīat gñiz nec rstrictorē erga

dleos·a·t dulgeaore sepbeat Alterū ei ihuanū
alterū prodigū si a supbis desit nūtuti quos a sor
dib; negociacois auciqms i·ethe debeas: a volup
Quinecia vbor ipor Cam xpi Cti sifluat
et pceptore ee mesuū sueit ne a nimi
a remissio videat a nimia seueitas pleiaq ei
imissiores malūt ee vt videāt boi ee: ſ nuch
il simulatū et fictū ve vtutis ee ctū est qneq
am diutinū ee no solet In pncipio vnat: i·p
cessu tāq floscul dissipat et soluit Ad at ve
rum ac sincerū alta fidat radice Et vt ex
exēplis assertiones nrās qbemq qm q sil'ata
st' diutna ee no possūt: sed tāq ad tempus
vnēcia cito deadant Ex ea familia ex q nob
pluima ad vtutis profam exempla arcessimq
Dnū sil'acois et fraudis profeamq testionū Ab
solon eat dauid i·gis filq decore i·sigrus ertre i·ist'
gra forma pstās iuuēta: ita vt vu tal' no rep
iretur a vestigio pedis usq ad vticē imaculatq
Is fecit sibi curruq et equos et uros quīq fita q
pcederet an eū Surgebat diluculo et stabat ante
portā i via et si qs adutisset i·gis iudicia qrēte
accedebat ad eū dicēs ex q ciuitate es tui Res
pondebat ille ex una tribu sū de tribu isl' seruq
tuq Referebat absolon Verba tua bo st' et di
recta et q te audiat no est datq a·i·ge Quis
stituet me iudicē: Et quisqs ad me vēt et cuiq
ps fuerit iudicū necessariū iustificabo illū Talib;
delinebat siclos sermoib; Et cū accederēt ado
rare eū extendēs manq suas apphēdebat atq oscu
labat eos Sic cōtitit i se corda oim du bla

dicte hȳmoi ītumoꝛ tāgūt viscerū sensū Sed
delicati isti et ābitiosi elegerāt honorabilia et ḡ
ta et iocūda ad tēp9 Ubi pua pendz dilacio qm̄
prīdēs oīm pplīa paulisp tedendo tēponēda pu
tauit: nō potuerūt tolerare ac sustinē Denuz nō
dubitās de victoꝛia dauid mēdabat filiū dum
caturis ut ei poerēt Deoḡ nr̄ plio tēesse malu
it ne vl̄ iferre arma parriade licet videtur
sed tñ filio para pcepit Liquet igit² ea petua
ee ac solida q̄ vera sue: et q̄ sincere potiꝰ qm̄
dolo ḡiregātur Ea veō q̄ silacoē atz assentaca
one pata sē nō posse diu pseuerare Capitt' xxv

Quis igit² vl̄ illos q̄ pecūa ad obīam red
mūtur? vl̄ eos q̄ assentacione mutāt² fi
dos sibi arbitret²: Nam et illi frequē vendere
se volūt et isti ipecia diua ferre nō possūt leui
assentacūcula facile capūt Di pstrinxeꝛo vbo
minuīt deseruīt ifesti habent indignātes i lu
quūt ipeiaē malūt qm̄ obedīe q̄ obnoxios be
neficio sbiectos. sibi debē ee estimāt q̄ ꝓpositos
sibi ḡte debeāt Qō igit² fideles putet² quos vl̄
pecūa vl̄ adulacoē sibi obligādos credidēt? Nā
et ille q̄ pecūam accepit vite se et despm iudi
cat ni sepe idimat² Itaz frequē expectat pcū suū Et
ille q̄ obsecrione ābitq videt² volt sp rogāi Capm

Ergo bois actibz et sicco ꝓposito nitēdū ad
honorē arbitroꝝ et maxime ecclīastici:
vt neq̄ supina arrogātia vl̄ īmissa neglīgēcia
sit: neq̄ turpis affectacio neq̄ idecora ābitio
Ad qđ habundat aī diuīa simplicitas satisf̄ se
ipāz emendat In ipso vero munere neq̄ seue

rite dura ee ruet nr animā inuisione: ne à po
testate ejcere à susceptū officiū nesciū ipleve vide
am. Intendū quoz vt bñficijs atz officijs obligē
mq pluimos. et collatū iscruemq grāz: ne unc bñfi
cij fiat īmēores q se ginc lesos dolēt. Deque usu ve
nit vt quos grā foueris vel aliquo supioie cumu
laueis gradu aūtas si digne aliq a ppone
udices. Ped z sacdote bñficijs suis vl iudicijs fu
ne ruet vt ejtatē custodiat: et pbitēo vl mis
tio eā deferre vt ynu. Nesciū hos q sel pbati st ar
rogātes ee opetet sed magis tūcij medres gre
hūlitē tenie. Nesciū offendi sacdote si à pbitero
à mist à ejsnā de clero à mia à ieunio aut
itegritate aut dilcone à doctīa. exhtiacone ac
cūmulet sua. Grauia ei ecclie laus doctoris est
bonū opq alicuq pdicare: tutū si nullo studio
fiat tactūre laudēt ea unuscuiq ppioz labia et
no suū os z īmedēt opa nō studia sua. Ceteru
si qs nō obediat epō extollē atz exaltaē sese de
sideat obūbraie meritu epi sil'atū affectacone doc
trine à hūlitas à doctne à mie is vo deuq su
pbit qm ueritatis ea ē irgla: vt nichil faciat
īmēdadi sui causa quo minoz alius fiat. Nesciū
si qd boi habeas id ad defoiacone alteiq et vitiu
acione exerceas. Non defendas ypbū et sca dig
no īmutēda arbitreris: nesciū iteru argnas et i
pugnes cuiq crime nō dephendeis. Nam cū i oi
bz iustica cito offendat tū maxie i ecclia: ubi
eqtatem ee opetet ubi eqlitatē hre decet. vt
nichil sibi potēcioz plq vendicet: nichil plus v
surpet dicor siue ei paup siue dues i ppo v

nū ſt̄ nichil ſanctior plg ſibi erroget ꝑm ei pareſt ee humilitē dz nec ꝑſonā alteiꝰ accipiam: i iudicio ꝯā abſit Cauſe meita decernāt Nichil ſit opiōnē ymo fidē grauat: qm ſi i iudicando potentiori dones causam iferiꝰ: vel paupem iocētē arguas diuitē excuſes aulpe reū ꝓdonū ippe eſt genꝰ hoim fauere honoratioribꝫ ne leſos ſeſe putet: ne victi doleāt Ded ꝑmū ſi offenſā vereris: non recipias iudiciū Di ſacdos eb á ſi quſnā aliꝰ nō taceſcas licet tibi ſilē i negocio diuitat̄ pcu mario qm̄ ſit ꝛſtūga adee eſtuti In cā at di vbi colonus pclm ē: eciā diſſilaē prem eſt nō leue

Quid at ē ꝓdeſt fauere diuiti? Capm xxv

An qꝫ aaꝫ amātē i munerat: ihꝰ ei fauemꝰ frequaꝫ a qbz i fede vite ſperamꝰ ctē Ded eo magis ifmo et tepi nos ſtudē iuuet: qꝫ pro eo q̄ nō hz i munerationē ſperamꝰ a dno ihu q ſub ſpece minuꝰ gnāle edidit forma vtutis vt hyſ poaꝫ mā ꝛſeāmꝰ bnficia q nobis nō poſſit ea i ꝓſentiē. duce ad iuuiū atꝫ epulas non eos q diuites ſt̄ ſed paupes iuitādos Diuites ei vocati videt vt ipi ꝓ nob reddāt iuuiū: paupem qꝫ nō hnt qd i ſtituat ei accepint: i munerat̄em nob faciat dnm q ſe ꝓ paupe obligādū obtulit Ad ꝑm quoꝫ ſcli vſu collatō bnficij fcā i paupes magis ꝙ i locupletes plus iuuat qꝫ diues dedignaē bnficiū et pudet eū debitorē ee ctē qm̄ eciā id qd collatū eſt ſibi meritoſu arrogat qd velut debitū accepit vl ideo datū ſit eo ꝙ is q dedit reddēdū ſibi a diuite vbeiꝰ eſtimauerit Ita i accipiēdo bnficio. i corpō qd accepit diuites q dediſſeſe magis ꝙ accepiſſe eſtimāt: paupes

vēo etſi nō hz vñ reddat pecūam ſert grām In quo
ctū eſt q plus reddat q̄ acceptt: pecūa ei nūmo
ſolut: grā ei nūq̄ exinanut: reddēdo vacuat pe
cūa: graa ät et habēdo ſolut: et ſoluēdo i tinue
tur Deū qđ duces ifugit pauꝑ fatē ip ſit obligā
tq debito: ſibiq ſbuetū nō honou ſuo delatū pu
tat: donatos ſibi arbitē filios vitā i ddita ſerua
tā familiā Ñito igit melq apud bonos q̄ apud
īgtos lacrē bñficū Vñ dnō ad discipulos aut
nolite possidē aurū neq̄ argētum neq̄ pecūaz:
q̄ velud falce pullulātē i pectoribz hūanis ſucri
dit auaritiā ꝑ Petrus quoz claudo q̄ ꝑ vtēo ma
tris ſue pōbat aut: argētū et aurū nō habeo:
ſed qđ habeo do t In noīe dnī nr ihu xpi nazare
ni: surge et ābula Jeaz pecūam nō dedit ſanī
tem dedit Ñito melq eſt ſalutē hīē ſine pecūa:
q̄ pecūam ſine ſalute Duriget claudq qđ nō ſpe
rabat: pecūaz nō accepit: quā ſperabat Dz h nr
i ſcīs dnī i pūt: vt diuine ꝛcēptui ſit Cam xxvi

Q eterum ita īualuerit mores hoīm i admia
cōne diuitiarū vt nemo nſi dues honore
dign putet Neq̄ hic recēs vſus: ſed ia dudū
qđ pelq eſt ſoleuit hoc vitiū hūanus mētibz Diq
dē cū iherico magna ciuitas tubarū ſacdotalū
ſono corruſſet t ihūnaue potuet victoria cogno
uit ifmatū ee vtutē ꝑpli ꝑ auaritiā atq̄ auari
piditatē Nā cū de ſpolijs urbis īcense ſuſtuliſ
ſet achan veſtē auream t ducēta argēti didrag
ma t i gulā aurea: oblatq dnō negaē nō potu
it. ꝑ prodidit furtū Vetq igit et antiq̄ auaritia
eſt q cū ipīs dīne legis cēpit oracul' ymo ꝑter

ipam ipmedā lex delata est ¶Propt auaritiā ba
laht putauit balaam posse tēptai ꝑmissū ut male
dicēt ꝑlm patrū et uicisset auaicia nisi dns a
maledō eū abstuie ussisset. ¶Oter auaicā papeta
tuā achan i ericiū deduxerut tota plebē paretū
staq; ihunaue q̄ potuit sole statuie ne predet: a
uaricā homi nō potuit sistē ne sapet. Ad uocem
eq̄ sol stetit auaricia nō stetit. ¶Dole staq; state
iecit ihesꝰ tūphū: auaricia at predette pene a
misit victoriā. ¶Ad fortissimū olim sāpsonē nōne
dalile mulieris auaicia decepit. staq; ille q̄ rugiē
tē leonē manib; discerpsit suū. q̄ victq; et alienigenis
tēdiq; sine ullo adiutore solq; dissoluis uitaꝫ ex hys
nulle potuit uinc̄ q̄ funes ītextis neruis uelut mol
lia sparti fila destruxit: ub sup gremia mulieris iflex
a ceruice tricatq; tonsi crinis ortus progratiam sue
uirtutis amisit. ¶Influxit i gremio pecuīa milioꝝ: et a
uiro discessit gra. ¶Saul igit auaricia illecebrosa pecu
nia q̄ hostes stumiat: nō hostes nō uiuat. ¶Esto tñ ut
aliqn adiuuet pecuīa: i felicē tñ et ipm desideran
tē. ¶Ad ea q̄ nō desiderat q̄ nō iquirit q̄ auidus
eq̄ nō iuget: studio nō flectit: ¶Ad alios sisit
ille copiosior q̄ hz: ¶Mulq; ideo honestior qz hz quo ho
nestius pleriq; amittit: qz hz q̄d custodiat magisq;
q̄d possideat. Illud ei possidenq; quo uerius: q̄d at ul
tra usū: nō utiq; hz possessioīs fructū: sed custodie p
Ad summā nouiq; qz pecuīe. Capitulum xvij
ceptq;: ustiae forma sit. Et ideo auaicā de
cliuāe debanq; oī studio itendē ne q̄ faciamq; uniq;
adiusus usticiā: sed i oib; gestis et opib; custodiamq;
eam di uoluntq; nos emendāe deo cultutē habea

mus. ꝙ manues sumꝰ humilitꝫ seqm alterutꝫ existimare
superiorē sibi her est ē humilitas si nichil sibi qđ arro
get et inferiorē se ee existimet Epūs at vt membris su
is vtat cleicis et maxīe mīstris q st ve filij: q̄ cuiꝫ
videat aptū munei ei deputet Cū dolore aputat
eā q putrit ps corpus t duꝝ tētat si potest sa
nai medicamētis: si nō pt tuē a medio bono ab
scidat Huc epi affis boni est vt optet sanare infmos
serpēcia auferre vlcera: aduē aliq nō abscidē. p
postremo qđ sanai nō pt: cū dolore abscidē Unde
pulcherimū illud p̄ceptū magis eminet: vt cogite
mꝰ nō q nra st sed q aliox: hoc ē nō nichil est
qđ vel iuti īdulgeamꝰ nro affectu. vl fauetes.
nre plq iusto ebuamꝰ aliq voluntati Ca'm xxvm
Hoc maximū īcētiuū mie vt xpiana alie
nis culpanitatibz nēitates aliox q̄ritū pos
sumꝰ inuenꝰ t plq īdū q̄ possumꝰ sceleriq est
ei pro nra causas pstue vel iudicā p̄ci. q̄ p̄ter
de īclemēcia: vt nob aliq̄ īiudicā inadumꝰ q
ifregeimꝰ vasa nustica vt captiuos īdimenuis:
qđ arrianus displicē poterat. nec tm displicere:
q̄m vt eet qđ i nob iphendet Quis at est tam
duꝝ īmetꝰ ferieꝰ cui displicat q hō īdimut a mor
te: fcia ab īpiis tutibz barbarox: Quis ḡuores mor
tes st adolescentiluꝫ atq; puerulꝫ vl infantiū ab vdo
lox stagys q̄bz mortis metu īquietabāt: Quā causa
nos t si nō sine iniae gessimꝰ aliq̄ tm ita i plō p
secuti sumꝰ vt ifitem milites modiꝰ astruemꝰ
vt aliis dno q̄ aurū seruaremꝰ Qui ei sine auro
misit aplos: t ecclas sine auro congregauit Aurum
ecclesia hz non vt seruet sed erogēt: vt ebuēat

ī necessitatib; Qd opus est custodie: qđ nichil ad
iuuat: An ignorans q̄ntū auri et argēti de tē
plo dñi assyrij sustulerit: Nōne melius ꝓfuit sac
dotes ꝓpē alimōia pauꝑm si alia sb̄sidia desint:
q̄m sacrileg; stramineū portet hostis: Nōne dic
turus est dñō: cur passus es tot ēpes fame emori
re habebas auru. mīstrasses alimōia: Cur tot
captiui deducti ī mercato st nec i-dempta: ab hos
te occisi st: Melius fecat vt vasa vuecau seruā
res q̄ metullar hys nō posset respōsū i-fari Qd
ei dicetes: Timui ne tēplo dī ornatus deesset
Respōdet auru sacmēta nō q̄rit nec; auro pla
cet q̄ auro nō emit: Ornatus sacmētor i-dēpcio cap
tuor est Et vē illa st vasa preciosa q̄ i-dimit alias
a morte Ille vere est thesaurus dñi q̄ opat: qđ sac
dos ea; opatus est Cui vas diuina sanguinis agnos
cit: cū in utroq; videt i-dēpacōē: vt calix ab hos
te redimit sanguis a pcio i-demt Qm̄ pulchrū vt
cū agnā captiōr ab ecclia i-dimit: dicat hos
ꝓpē redemit Ecce auru qđ ꝓbai pē ecce auru va
le: ecce auru ꝓpi qđ a morte liberat: ecce auru
quo i-dimit pudicaa seruat: castitas Hos ergo
malu vob liberos ē dē: q̄ auru i-seruat Hic nūs; ¶ Casalor
captuor hic ordo pstīaor est q̄ speraes poculo
rū Huic munei pficē debuit auru i-dēptoris:
vt i-dimēt pcūtates Aquoseo ifusu auro sanguis
ꝓpi nō solum irritulasse: veruecaa dīne opacio
nis ipssisse vtute: i-dēpcois munie Tale auru
scuo mūr laureaq dño i-seruauit: a quo q̄retur
thesaur ecclie ꝓmusit se demōstraturū Decīti die
pauperes dupat: i-trogatq ubi ceūt thesaur qđ

pmuscat: ondit paupes dicēs Hic st thesauri ecclie:
et vē thesauri i qbz xp̄c i qbz xpi Denuq; aplis aut fides ē
habenq thesaurū istū i vasis ficilibz Quos melio
res thesauros hz xp̄c qm eos i qbz se ee dixit: sicut
scriptū est: eurui et dedistis m māducare: sitiui
et dedistis m bibē: hospes eram et collegistis me Et
infra Qđ ē uni horū feastis m feastis Quos melio
res illos hz thesauros: qm eos i qbz amat videt:
Hos thesauros demōstrat laurēcq et dicat qđ eos
nō psecutor potuit auferre Itaq; roachi q auriū
i obsidione seruabat nc dispēsabat alimone cōpa
rāde et auriū vidit ēpi: et i captitate dedua Lau
rēcus q auriū ecclie maluit erogare paupibz qm
psecutori iseruare: pro singulai sue ēpiscopatus vi
uacāte: sacrū mūs accepit cōna Nūq; dēm est scō
laurēcio: nō debuisti erogare thesauros ecclie vasa
sacrāmētoz: vendē: Opus est vt qđ fideliter cū et psua
si puderēa hoc munq; ipleat Vana si i sua aliquis
deriuat emolumēta ime est Diuico paupibz ero
gat: captiuū i diuit mia est Nemo ei potest di
cē cur paup viuit Nemo pt qri qr captiua i depti
st Nemo potest accusare: qr tēplū di edificatū ē
Nemo pt dignai qr humanis fidelū i lapis spiri
a laxata st Nemo pt dolē: qi i sepulchris xpianoz:
i ques defunctoz: t in hys i tribz vasa ecclie e
nā ūciata xpi sāgē xpiane vēdē licet. Opus est vt
de ecclia mystica ppli forma nō eraat ne ad vsus
nephandos sacri calicis mysteiū cōuertat Ideo itur
ecclias primū q̄sitū st vasa q ūciata nō erāt: dei
de minuta postremo xpiana: per minucias ero
gationes dispēsata egentibz: captiuoz quoz pcipe

profecerūt Hz si desūt noua et q̄ neq̄q̄ ūcaatu
videāt ī hm̄oi quos supdixim⁹ arbitror oia pie
Illud sane diligēt Cap̄ xxix Cposse cōuerti
ītuedū est vt depōsita viduarū ītemēata
maneāt sine vlla seruēt offensione: nō solū vidu
arū: sed eaā om̄ fides ei exhibēda ē odz: sed ma
ior est viduaz ei et pupillor Deniq̄ hoc solū vidu
arū nomē sicut ī libris machabeoz legim⁹: cō
mēdatū tēplo omē seruatū sīa ei iudicū fem
ēēt pecūarū quas ī tēplo theosolimus maximas
ipuri posse symō nefarij anthiocho irā prodidit
missus ī ihrlm heliodrus ad tēplū venit et sūmosa
ēdoti aperuit iudicij ītidia et aduēty siu causa Tūc
sacdos depōsita ee dixit viduaz. victualia et pu
pillor: qda at orphāi tobie vir sc. t eaq̄ dēo
stinut airēti taletu q̄dragīta: auri vēo ducēta erāt
Que cū heliodrus ereptū ire vellet t regijs ve
dicie modis: sacdotes an altare iactuēt se: in
dut sacdotales stolas: et deū vnū q̄ de depo
sitis lege dederat flentes īuocabāt: custodē sep
ceptor pstāe suor Vultq̄ vēo et color sūmi sacdo
tis īmūty declarabat dolorē āimi et metus ītra sol
lītudīe flebāt omēs q̄ ī steptū locj vētur⁹ foret
si nec ī di tēplo: tuta fidei seruaēt custodia ac
cītes q̄ mlīes peccij et clausē ēgies pulsabāt ia
nuā: ad muros alij currebāt. p fenestras et alij
pspectabāt Omēs ad celū tendebāt manj: oran
tes vt suis dīs adēēt lectis heliodrus at nec
hīs tīrēty qd ītendebat vsurpabat: et satellitib⁹
suis armis sepsert Tūc subito apparuit illis ter
ribilis eques armis p̄fulgēs aureis: equus at

eq̄ erat ī signu ōrtq optonio Alij duo quoz iuuenes ap
parueruṅ ī vtute ĩclita decore gratio cū splẽdore glẽ
speaoſi amictu q̄ circūſteterūt cū et uehemẽr ꝙ pte flagella
bāt sacrilegū ſine ulla ītmiſſiõe ītuuato ubẽ Ddmlt
ta. Curaīſuſq caligīe ī tram cōadit: et cuidā diuine
opaaois uidiaō. eāmatus iacebat: nec ulla ſpes
ī eo ī̃ſidebat ſalutis Orbata eſt letiaa metuentibz:
metq ſuꝑbis Dilāq ꝙ amias Heliodri q̄dā rogabāt
oniā ut uitā papoſceret ei: qm̄ ſupmū grauebat ſpm
Krogãte itaq ſacdote ſũmo ĩdem iuuenes iterum
Heliodro apparuerũ hyſdē amicti veſtibz et dixerũt
ad eū: onie ſũmo ſacdoti gras age ꝓpr̄ eꝝ uita t̃ eſt
reddita Tu aũ ꝙptq di flagella vade et nũaa tuis
oĩbz ẽſtā ꝛgnoueris tēpli i ẽfugione ⁊ di poteſtate Ipſs
dās nō ꝛparuerũt Heliodrus itaq ꝙcepto ſpũ hoſ
tiã deo obtulit onie ſacdoti gras egit: et eũ qra
tu riitit ad ĩgẽ dieꝫ: ſi q̄ habes hoſtẽ a ĩſidiatorẽ
rauꝫ tuaꝝ: illuc eũ dige et flagellatũ rapies eũ
Denuada eſt igr̄ filij depoſitus fides: adhibeda di
lgẽtia Ctrecẽe hũ uim cruteſcit miſteia ſi ſuſcep
ta ĩpſſione potẽtis. qm̄ ul̄ vidua ul̄ orpha tolera
re nō q̄ant. ecclie ſb̄ſidio ꝛhibeat. ſi oſtēdatis
plus apud vos mādatū dñi qm̄ diuitis valẽ
tiam Memiſtis ipi quocies adiſus rituales ĩpe
tus pio viduaꝝ fino oim̄ depoſitas etiamẽ ſbieri
mq Cõmũe hoc vobiſcũ mi recens ꝙplũ ecclie ti
neſis pferã q̄ vidue depoſitũ qđ ſuſcepat amit
tẽ prelutabat Inꝑpellãte ei eo qſibi illud ĩpiali
preſcripto vẽdicãe cupiebat: cleri ꝛtrdebant auc
toritatẽ: hõiaꝫ quoz ⁊ ītreſſoꝝ dati. nō poſſe
preceptis ĩpatoꝝ obuiari ferebãt Legebatur

iscripta forma directoꝝ migr̃ officioꝝ statuta a
gẽs i ꝛbꝫ imminebat Qd pluia: Tradit̃ erat Ta
mẽ cõcepto meciũ cõsilio obsedit epc̃t scõs ea con
clauia ad q̃ trãslatũ illud depositũ vidue cognoscerent Qd vbi nõ potuit auferri sb cyrogr̃pho re
ceptũ est Postea iterũ flagitabat & cyrogr̃pho:
p̃ceptũ ip̃erator: itimuerat vt ip̃e p̃semetipm nos
ueniret Negociũ & exposita dine legis auctoritate & scre lectiõis et heliodri pcõ vr̃ tãdẽ rõcione
ip̃erator accepit Post eam tẽptata fuerat obsepta
o sed p̃uenit scõs epc̃t vt redderet vidue qd acrepat
fides iterũ salua ẽ ipssio nõ formidini q̃a res nõ
Filij fugite ꝑprobos: Cap̃ xx Fides pclit̃ur
cauere iudeos Inẽ ip̃bum et iudiũ hoc ite
impbus suo delicit bone iudꝫ rotqꝫ alieno Iste
diligit mala huc bona odit vt prope tolerabilior
sit q̃ sibi vult bene q̃m q̃ male oĩbꝫ filij at fm co
gitate et cũ diuaus cognoscitis tuc facite qd pba
tus laudabilis mortis cũ occasio datꝫ rapieda est
Iuco delatata gl'a fugit nc facile cõprehenditꝫ fide
diligite: q̃m p̃ fidẽ et deuocionẽ iosias magnũ
sibi ab vniuss amorẽ acquisiuit q̃m celebrauit pas
cha dnõ cũ cct ãnoꝝ decem et octo. qcadmodũ
nemo añ eũ Zelo itaq; vicit supiores ita et vos fi
lij zelũ di sumite: eqput vos di zelq & deuoret vt
vniuss vrm dicat. exquisiuit me zelq domq tue.
Aplus. ppi zelotes dcõ Qd de apl'o dico: Ipe dnõ
ait Zelq domq tue comedit me Dic ergo de zelq
nõ iste humanq q̃ iudicia q̃rat Dic iterꝫ vos pax
q̃ sic̃ eam sensũ est Amate vos inuicẽ Nichil cũ
tate dl'eus: nichil pace gr̃eus Et vos ipi sati

q̄ p̄ ceteris vos sp̄ dilexi & dilexi. Quasi unus p̄ris fi
lij coaluistis i affect̄ gr̄matris Que bona sit̄ te
nete et dō pacis et dilectionis eīt vobiscū i dn̄o ihu
cui est hō gl̄a magnificētia p̄tas cū sp̄u suo i sclo
Explicat lib. 9 Incipit ca. lib. 3. Ca. 1. Cū scla Ame

Quō sā ex īqsete maxīa opnt̄ et mun: Ca. 1
ostendit̄ q̄ moyse et helizeo secundū
honestū & utile apud p̄fanos unū ē: q̄ nō cōmo
da tpalia sequūt̄ sed etna Ca. 2 De calūpnia
rep̄menda & beneficētia cūctis exhibēda: exēplis
de armonia mēbroz q̄ singla sigul' obsequūt Ca
m 3 Alienis cōmodis nrā lucra nō q̄renda Ca. 4
Nichil a sapientibz nisi honestū sit expectendū et hoc
tota salutē quoz posponēda: i quo dauid maxīe cō
mēdat & roboes Ca. 5 Famis tpe subuertendū nec
auare partis īcubādū. ul' pcia captāda exēpla de
ioseph & diuite auaro i euāgelio Ca. 6 Pegnos
tpe famis urbe nō arrendos q̄d nō solū inhonestū
sed et inutile p̄positus reprobat exēplis Ca. 7
Honestatē salutis quoz p̄latū a dō coprobat exēplo
de iosue & caleb et ceteris exploratoribz Capit. 8
Fraudes et turpia lucra electos maxīe dedecēt et
omēs honestatē dauid & nabuthe imitari debere
Cap. 9 Vana ēstutibz oblectāri et pfidis et ca
ac fraudulētis fidē oportē custodi: q̄d iosue gibao
nitis īmicit̄ exhibuisse Ca. 10 Auaros et fraudu
lētos īdū cupitis fraudat: sp̄ ait dn̄s malivolētie
reatu obnoxios tenet: fabula de quodā syracusano
et pdigma de doech ydumeo et ananiā mētioso
Cap. 11 De malo temerarii iuramēti: pdigma
de herode et iepthe: et q̄ filia eius sponte sua die

ꝺicta ꝛuerſa fiꝺē illo p̄cellat phytagoreoꝝ q̄ ſe
vaꝺes ꝛuicē ꝺeꝺerūt Cap̄ xm Mīnū pclīm u
ꝺith honeſtatis ꝛtutu ſbieit Cap̄ xmj Qe ſem
p honeſtatē ſeq̄t utilitas q̄ licet apuꝺ hoēs alq̄
ſepe cōtīgē uiꝺeat apuꝺ ꝺeū tm pretuo ee cōpro
bat ad q̄ēplū ꝺuctis ī meꝺiū helizeo iohe bap
tiſta ꝺuctibz greꝝ et romanoꝝ et ſuſāna moyſe ra
guel filius iſrl q̄ tm̄nēte capitate ignē poaq̄ ſac
ficij gm̄ theſauros abſcōꝺē voluerāt Et ꝺe hīs qui
vroꝛē leute ab hyalurgcoꝛibz grabaa ſtupro erecta bel
lo ſt̄ vlci. lepe oſis quoꝝ q̄ nutu ꝺīno fugato ꝺe olyſi
ꝺone ſamarie ſyroꝝ exercitu fugā eoꝝ poeq̄ ī ciuīte
ꝺicaē: q̄ ip̄ius ītūbē ꝺeuenerit Cap̄ xvj Laus ho
neſtatis magnanītate hoſtiū et fiꝺe ionathe cōmē
ꝺat et abimelech Cap̄ xvij De moꝺeramīne amia
ae cōſeruāꝺe claꝺit volumē Incipit libz̄ ix Cap̄

Qꝺ aliuꝺ pphā ꝺocuit nos tūq̄ ī ap̄la
ꝺomo ꝺeābulaē ī coꝛꝺe nr̄o et cōſa
ri cū eo tūq̄ cū bono ſtabnali ve ip̄e
ſibi ꝺicēt et loq̄ret ſecū: vt ē illuꝺ
ꝺixi cuſtoꝺā vias meas Salomon
quoꝝ filiꝰ eq̄ ꝺicit Bibe aquā ꝺe tuis vaſibꝰ ꝺepu
teoꝝ tuoꝝ fontibz: hoc ē tuo ſſilio utere q̄ ē al
ta: ſſiliū ī coꝛꝺe vi Nemo ip̄ alienq̄ ptiocpo ſit
tibi: fons aq̄ tue ſit tibi ꝓpius: et iocūꝺe cū uxo
ꝛe q̄ eſt tibi a iuuētute Cerunus amicie et pul
q̄ gr̄az ſfabulēt tecū Nō ego primꝰ ſcripſi ſa
uit ſolꝰ nō ee. cū ſolꝰ eēt: nec mirū ocioſꝰ cū oc
oſꝰ eēt Sciaut aīt tpm moyſes q̄ cū taceret ꝺā
bat: cū ocioſꝰ ſtuēt plebat: nec ſolū plaba
t ſed eaā ꝺe hoſtibz quos nō ſtrgerat triphabat

adeo otiosus ? ut manu eu alij sustinerēt : nc minꝰ
q̄ aerei nō otiosus ? q̄ otiosis maūbz expugnabat hos
tē : q̄ nō potērūt vīcē q̄ diuicabāt Ergo moyses et
ī silenio loq̄bat : et ī otio opabat Cuꝰ ät mato
ria negotiaā : q̄m huiꝰ otiꝰ : Huc q̄diaesita diebz
posuit ī mōte totū legē xpi est et ī illa solitu
die q̄ cū eo loq̄rē nō defuit Vñ et dauid ait Lu
dia q̄ loq̄t ī me dō Et q̄nto plꝰ est ſ. cū aliquo dō
loq̄tur : q̄m ipe sedt Cruſsibāt apli : et ubera eoꝝ
turubat ſmos Cāgebāt vestimēta eoꝝ : ꝛ sanitꝰ
desēbat Admonē locutꝰ ē helias ꝛ pluuia stetit : nc
cecidit ſ. tria tbz ānis ꝛ mēsibz sex Iterū locutꝰ est :
& hydria farine nō defecit : ꝛ vas olei toto fuit
dūne tpe nō est exinanitū Et q̄m plerosq̄ delec
tāt bellica : q̄ est pstātiꝰ exercitꝰ magnꝰ lacertus . an
solus meritis xfecisse plus : Pdebat helizeꝰ ī uno
loco ꝛ rex syrie magnā bellū molē insēbat pplōpa
tū duūsis q̄ scilicet actuabat fraudibz et cautue
nire ī sidijs molieb at : sed oēs eu apparatꝰ ꝑphā
deprehendebat . ꝛ vigore mētis p gram di ubiq̄ p
sens cogitatoēs hostiū suos ānuciabat et mone
bat q̄bz caueret locis Qđ ubi regi syrie malfes
tū est misso exercitu clausit pphām Draut helizeus
ꝛ oēm illos cecitate percussit : ꝛ captiuos ī ierē ī
samaiā q̄ uenerūt obsidē eā Cōfestim hoc otiū :
cū alioꝝ otio Alij ēt ī iquisitōi cū abduce aīm a so negotijs
lent ꝛ a cōuētu retuꝝ hoīm sēbēre sese : et á turbs
petē secretū . capte agroꝝ solicitudies aut ītra urbē
vacare . aīo indulgē q̄eti ꝛ tranquillitī Helizeus ät
á ī solitudie iordanem tūsitu suo duxit : ut pū
defluat posteioꝝ superioꝝ ät ī fonte reuertat aut

t carmelo ꝛ̄ſoluta gñandi difficultate ꝛ̄ſumata
ſtēlē cōcepaone ferūdat á ꝛ̄ſuſcatat mortuos á
aboꝛū tēpat amaritudies ⁊ fuat fame admupti
one dulceſcō á deꝛ̄ paibz diſtbuas ꝛ̄ſlūgas ꝛ̄ſlū
gat plebe ſatiāta. á ferrū ſecuris ꝙaſſū ⁊ ꝛ̄ſlu
uij iordanis merſū profūdo muſſoꝛ̄ aq̄ lugno fuat
ſupnatāe. á emūdat leproſū aut ſuacate ꝛ̄ſtribuo
á fame mutat ferūdite Nūdo argo uſuſſolq̄ eſt:
q̄ ai dō ſpt eſt Nīn ſalutuſq̄ eſt: q nūq̄ ſepat appo:
Nō nos ſepabit ic̄ā a dilaōe ꝛ̄pi: Confido ꝙ neq̄
mors neq̄ vita neq̄ agelq̄ Nīn ät feriat: a ne
gocio: q nūq̄ feiat a meto quo ꝛ̄ſumat negoꝛ
um: Nubz ät locas ꝛ̄ſcribit: cui toty mūdo
dīcaꝛ poſſeſſio eſt Qua eſtimaōe deſinit: q
nūq̄ opīone ꝛ̄phedit: Etem̄ qī ignoꝛat: ⁊ ig
noſat: qī moꝛit ⁊ eaꝛ viuit: quaſi tſtis et ſple
noꝛ: vt egenꝰ et laꝛgꝰ: vt q nichil habeat et
poſſideat oīa Nichil exſpectat uꝛ uſtꝰ: niſiq̄
ſtāns ⁊ honeſtū eſt Et ideo etiā ſi alij videat
pauꝛ ſibi diues eſt: q nō eoꝛ q̄ tradua ſed eoꝛū
que etna ſt eſtimaone renſet

Capitulū ſdm

Et qm̄ de duobz ſupiꝰ locis dixim̄ ⁊ q̄bz
honeſtū illud ⁊ vtile ꝛ̄ſtituim̄: ſequit
vtrum honeſtate ⁊ vtilitate ⁊ter ſe ꝛ̄pie debeam̄:
⁊ q̄re ꝙ ſit ſepdū Dicit ei ſup ꝛ̄ſtituim̄ vtrū
honeſtū illud an ꝛ̄pe eet: ⁊ ſcdo loco vtrū vtile an
tuale: ſilit hoc loco vtrū honeſtū ſit an vtile:
nonulli ꝛ̄ſiderādū putāt Nos ät monem ne hoꝛ ⁊
ter ſe velut ꝛpugnaaa ducē videam: q ſup iam
uit eē oīdim̄: nc honeſtū eē poſſe niſi qđ vtile:
nec vtile ni qđ honeſtū: qa nō ſeq̄m̄ ſupiaꝛ eaꝛuꝫ

apud quā utilitas pecuniaie istiq; modicis plu
ris hz- sed sapiaz q; ex dō est apud quā ea q; in
hoc scō magna estimāt pro decimēto habētur
Hoc est ē cathartthoma qđ pfm et absolutū offi
cū est: a vēo vtutis fonte pfluescat Cui sēm cōe
est officū qđ ipō sermone significat nō ēe arduc
virtutis ac sigl'aris: qđ pē pluimis ēe mue sla
ri peaue xpendia capiaie familiae mlt's: elegā
tori mūio ꝛ suauoribz delectari mūijs vsitatū
est Jeiunie at et stinētem ēe pauoz est: et ali
cui cupidū nō ēe tarū est Cōe at dēthē velle al
tēi et nō ēe stētū suo: nā i hoc ā plerisq; xsortā est
Alia igit̄ pma alia media officia Pma cū pau
cis: media cū plūbz Oēsq; m isde ūb frept dī
recao ē Alie ēm bonū din diamq; alie hoiez Ali
ē ustū deū appellamq; alie hoiez Qđ et i euāge
lio docem Estote ergo ꝛ vos pfī sicut et pr vr q
i celis est. pfō ē Ipm paulū lego pfm ꝛ nō pfm
sla cū dixisset non qđ acceperit ā iam pfō sim se
ātq; si xphēda: statī sbicat Qui ergo pfī su
mq; Duplex ei forma ē pfōis alia mediōs a
lia plenos nūos hūs. alia hic alia ibi alia sēm
hoi's possibilitē alia sēm pfionē futuri Deus at
ustus p oia sapiēs sup oia pfōs i oibz est Inē ep
sos quoz hoiēs distāa est Alie danuel sapiēs de
quo dēm est: quis danuele sapiēaor Alter alij
sapiētes Alter salomō q; rpletq; est sapiā sup oem
sapiēnā ātiquoz: ꝛ sup oēs sapiētes egipti
Aliter ē ēm vīter sape aliud sape pfē Qui vīter
sapit pro tpalibz sapit: p se sapit vt alteri detri
hat aliq; et sibi aduigat Qui pfē sapit nesat
Aliter et sapiētem dm alie dicmq; alie hominem

ſua ſpectāt cōmoda: ſed ad illud qđ etiā eſt. qđ decōz atq; honeſtū eſt toto affāu itendit qrēs nō qđ ſibi vtile eſt: ſed qđ oīb; Itaq; hꝫ ſit formula vt tē duo illa honeſtū atq; vtile erūt neq; ¶ eo qđ uſtus nichil altēi detrahēdū putāt: nec altēi cōmodo ſuū cō modū augēe velut hāc formā ē pſarbie aplūs dicens: oīa licent ſed nō oīa expediūt Oīa licēt ſed non oīa edificāt Nemo qđ ſuū eſt qrat ſed qđ altēi hoc ē nemo ꝛmodū ſuū qrat ſed altēi Nemo honorē ſuū qrat ſed altēi Vnde et alibi dicit Alt alterū exiſti met ſupiorē ſibi nō queſt ſua ſēgula cogitātes: ſed q̄ aliōz ¶ Nemo ſuā gr̄az qrat: nemo ſuā laudē ſed altēi Qđ etiā ī pūbīs cē adūtimꝰ dicēte ſcō p ſalmonē ſpū. Fili ſi ſapiēs fueris ī: ē ſapiēs ēris et ꝓximis: ſi aūt malꝰ euaſeris. ſolꝰ habebis ma la Sapiens ēi alios ꝛſulet ſicut uſtꝰ: q̄ꝫdem conſoꝛs ſui eſt vtiuſq; forma vtutis Capitulū ij

Si quis igit volt placē oīb; ī: p oīa qrat nō qđ ſibi vtile ſꝫ qđ multos: ſicut ꝛrebat et pau lus hoc ē ēa ꝛformāi xpō. alienū nō qrē: nichil altēi detrahē vt acq̄rat ſibi Xpūs ēi cū eēt ī dei forma exinaniuit ſe vt formā ſuſciperet hoīs quā opm ſuoꝛ locupletaēt vtutibz Tu ergo exuolias ī quē xpc induit. Tu exuis ī q̄ veſtiuit xpc: hoc ēi agis: q̄ altēi detimēto tua ꝛmoda augēi ex petis Conſidēa o hō vñ nomē ſupſeris ab humo vtiq; q̄ nichil tui ſ̄ ciperit: ſꝫ oīa largit oīb. et diuiſos ī vſū oīm aīaliū fructꝰ mīſtrat Indeap pellata humanitas ſpecialis et domeſtica vtiq; hoīs: q̄ ſortē adiuuet xpā te doceat tui corpis forma: mēbroꝝ q; vſus ſīnq; mēbꝝ tuū altēi mēba

officia sibi vēdicat: Aut oculus officiū oculo á oculi officiū os sibi vēdicat: á manū pedū mūsteiū á pes manū: Quecūq; q̄ manū dext̄ ac sist̄ disp̄ tita hūt officia plerūq; vt si vsū ꝫmutes vtriusq; adiusū naturū sit. pusq; totū hoiē quas q̄m mē brorū tuor mūsteia ꝫiutas. si á desist ebū suggeas á dedext̄ fugaris mūsteio sinistre vt rūjas eboru abluas nisi posit nātus fingehāt et da oculo vtr̄ vt possit dēthe sensū aspect. auditū auribz mē ti cognitiones odoratū naribz ore sapore: t sibi cōseat hōne omēz statū soluet natūe: Vn pulcre apls ait Di totū corpus oculus ubi auditus? Di totū auditus: ubi odoratus? Omēs ergo vnū corpus sumus et di úsa mēbra: sed ocia corpi nātura Nō ei potest mē bū mēbro dice. nō es nāturū: q̄neq; ipa q̄ vidē t ifirmiora mēbra ee miltomagis nātura ft: et maiorē plerūq; tuedi se ēqrūt sollicitudiez Et si q̄ dolet vnū mēbū: ꝫpatit ei oia mēbra Vn q̄ q̄nus est vt dēthamq; alicui ei cui nos cōpati oz: et cui debemq; ꝫsortiū mūsteiū: ei fraudi et nocē simus Hec vtiq; lex nē est q nos ad omēz strūgit hūanitem vt alē altei tūq; vnus partes corpis sui ē defaramus: nec dēthendū q̄m putemus: cū cō tra nē legē sit nō iuuare Dic ei nasam vt ꝫsentiat mēbra mēbris et alterū altei adhēat t obsequāt sibi mutuo mūsteio Cū si vnū desit officio suo: ipedit cetera Oz si eruat oculus manus: nōne opus sui vsū negauit: Di pedē vulnet: q̄nto sibi actuū pfrm̄ iudeat: Et q̄nto q̄nus est totū hoiez: q̄m vnū mēbrū detrahi: Jam si i vno mēbro to tū corpus violat: vtiq; i vno hoiē cōio totus hūa

nūtis solue² Violat² nā gnūs huāi ⁊ ſce ecclie cō/
gregacio: q ī vnū mēbrū corp⁹ atq; cōpactū v/
nūte fidei et caritatis assurgit Christi quoz dns
q̄ pro vniūsis mortuus est: mcedē sanguīs su
euacuatū dolebit Qd. qđ etiā ipā lex dni hāc
formā teriēdā ēdocet: vt nichil altēi detīas. tm
cōmodi seriādi gtiā cū dicat. nō tūsserus timios qđ
statuerūt priores tui cū vitulū errāte sub tui re/
ducēdū precepit cū furē mori ubi cū vetat mēbrā/
natiū debita mcede fraudai cū pecūiam sine usuīs
reddēdā censuit: Dubueāre ei nō habēti huāitatis
est dūcae ād plm extorqre qm dedeis Et eū si de
o auxilio tuo eguit qr nō habuit vñ de suo reddēt:
nōne iquīē vt sb huānītis sīlacone āplm ab eo pos
cas q̄ nō habebat unde mnm solūēt: Absolus ugit²
altēi debitorē vt ɔdēpnes tibi: et hāc huānitē vo
cas ubi est tiqtatis auctio Hoc pstam⁹ cereis aiān
tibz: q̄ alia gnā aiāncū ɔfre aliq; nescūt fere
ād eruīt: hoies tbuīt Unde et psalmista ait Jus
tus mīet² ⁊ tbuet Dūt tī qbz ⁊ fere ɔferūt Diq
dē collacōē sobolē suā nutrīt et aues cibo suo
pullos saciāt suos Hoī āt solū tbutū est vt oēs
tāq̄ suos pascat Debet istud nē ure Qz si non
licet nō dāe: quo dethe licet: Nec ipē leges
nos docēt q̄ ea q̄ detracta st alicui cū iniura pso
ne á rei ipiq; cumulo restituī ubēt: quo furē á de
thēdo á pena detreat á multa inuocet Doneti
q̄ aliq̄s possit á penā nō timie aut mīti illudē
Nūq; dignū est vt aliq altēi dethat: Deuile
hoc vitium ⁊ fugiae ultiē ɔdicoī adeo it nāz:
vt iopia magis hoc extorqre videat q̄ nā suadē

Heuoz tñ occulta furta diuitū rapiē publice
Qđ ait tñ ꝺ nāz q̄ violat alterū tu cōmodi
causa. tñ pro oīb; exhibādū ſbeūdas moleſtias
ſuſcipiēdū labore nālis affec̄ ꝑſuadeat? Et gloſa
vnuſq; duat. ſi pcūs ꝓuo quīat vnuſq; tñqul
litate: mltūq; ſibi arbitret vnuſq; q̄q. exadia
ꝓie repulſſe q̄ ꝓia pcā ꝑſtūcq; exiſtimet ee
ꝙ opam ſuā ꝓie ꝑpendeit q̄ ſi i oco poſitq tñqul
lā vitā voluptū cōmo fuctq eſſet. Capit̄ m
Hinc ergo colligit ꝙ hō qui ſcdm nē fortus
eſt directione vt obediat ei: et ſibi ſtans.
nocere nō poſſit alteri Nz ſi cui noceat nām violet
neq; tñ ee cōmodi q̄ adquiſa ſeſe putet. q̄ntū ī com
modi qđ ex eo ſibi accedat Que ei pena grauior
q̄ ītrioris vlnq; ſcie? Nō ſeuerq iudiciū q̄ do
meſticū quo vnuſq; ſibi eſt rus ſeq; ipe arguit
ꝙ iuuria fit idigne ferenti? Nō nō mediocter
ſarcuda ꝺdēnat dicēs Ex ore ſtultoz baculq
ītuēlie Vtultie igit cōꝺēnat q̄ ītuēliā facit
Nōne hoc magis fugiendū q̄ mors q̄ deſpe
diū q̄n topia q̄ exiliū? q̄n debilitas dolor?
Quis ei vicū corpis á priom; damnū nō leuq
duat vicio ai ꝙ exſtiacois diſpendio? Iniquet igit
expetendū id ꝙ tenendū oīb;? q̄ eadē ſīgulor ſit v
tilitas q̄ ſit vnuſq; nichilq; iudicandū vtile niſi
qđ ī cōe proſit Quō ei poteſt vnu ꝓdeſſe qđ oī
bz nocet? Nichil cte nō videt q̄ inutilis eſt oībus:
ſibi vtilis ee poſſe Etenī ſi vna lex nē oīb; vna
vtiq; vtilitas vnuſq; Ad ſulēdū vtiq; oīb; natue
lege ſtrictim Nō eſt ergo eiq; q̄ ſuttū velit alteri
ſeruīdū naz. nocē ei adūſq; legē nē. Etenī ſi hn qui

ī stadio cr̄m ita feruē p̄ceptis ihesu atq; ihstru vt
vnus ille que celeritate no fraude stedat ē suaq; q̄ntū
p̄t ad victoriā ꝑueret. supplātuē at alterū à ma
nu deuē nō ausus sit? q̄ntomagis i hoc ēsu vi
te ist̄i sine fraude altei⁹ r cr̄ūscripcioē q̄reda
nob victoria est? Queruē aliq; si sapies i naufra
gio posito ipsi⁹ naufrgo tabula ꝑtorq̄re possit:
vtiū debeat Multi quidē et si pstabilq; cōmu
nu videat usu sapiēte de naufragio q̄ ipsi⁹ēte
euadē tñ nō videt q̄ vir ꝑtiaq; r iusti⁹ et sa
pies q̄rē sibi vitā morte aliena debeat vtpo
te eaā si lationē armatu iadat faciētē ifei
re nō possit ne dū salutē defendit piētē cōtami
net De quo ī euāgeliī libris apta et euidēs
similitudo Recede gladiū tuū? omnis ēt q̄ gladio
ꝑcussit: gladio peiet Quis latro detestabilis
or q̄m psecutor qui venerat vt ꝑcm occidēt? Hz
noluit se xp̄c psecutor defendi vulnē: q̄ voluit su
o vulnē oēs sanare Cur ei poacrē alteri iudicet
cū vnū sit ꝑticulā preferre sibi alteri nichil sibi ar
rogāte nullū sibi honorē assumē? nō vēdicāte mei
ti sui pauī? Deniq; cur nō tuū tolerāte pocq; com
modū? q̄ alienū cōmodū dipe assuescas? Quid
tū aduīsus nām q̄ nō ēt sterilū eo q̄ habeas? aliena
q̄rē ambie ēpit? Nā si honestas secūm nāz oia ēt de
fecat bona valde? ēpitudo vtiq; terra est. nō pt er
go et honestati sueīre ēpitudini cū hr̄ iter se disse
ta natūe lege sint Capitulū quītum

Sed iam vt eaā r hoc libro ponamq; fusti
gil ī quo velut ī fine disputacois nre
Durgamq; fulaz: vt nichil expectendū sit nisi qđ

hoſtiū. nichil agit ſapiēs ni ꝙd nō ſine fraude ſit: neq; ꝙqm̄ faciat ꝛ quo ſe ēmē quoq; obligz etiā ſi latē poſſit. Sibi ēi eſt reus puſq; ceteris: nec tā pudēda apud eū publicacio flagitij q̄m eō ſaā eſt. Nō fictis fabulis vt plīi diſputāt: ſed veriſſimis uſtoꝝ vuoꝝ exēplis dicē poſſum⁹ Nō igit̄ ego ſilabo tīe ypatū q̄ magnus ꝙbuſ dā diſſiluerit ſoluta p̄bꝛ i q̄ deſcendiſſe feruṫ gygres: atq; ibi fabulo ſū equū illū eneū offendiſſe vt a platone iduat̄ q̄ i latebꝛ ſuis foꝛes habuerit quas vbi aperuit aīadūtꝛ ſe anulū aureū i digito mortiu hoīs. cuj⁹ hic exāme corpꝰ iacēt: auruq; auarū ſuſtuliſſe anulū. Dꝛ ēi ad paſtoꝛes ſe iꝛcepiſſet regios de quo rū ipe nūo foꝛet: caſu quodā q pula eiꝰ anuli ad palmā cōuerſa ipe omēs videbat atq; a nullo videbat. Deinde cū i loā ſuū iꝛuocaſſet anulū videbat ab oībꝛ. Cuj⁹ ſollers fraus miraculi p anuli opportūitatē regine ſtupro potiꝛ necē regi intulit reteruſq; ītemptis quos necādos putauerat ne ſibi ipedimētū foꝛet lydie regnū adeptꝰ eſt. Da igit̄ igit̄ hui⁹ anulū ſapiēti: vt būficio eiꝰ poſſit late cū deliḡrit. Nō ēi meꝰ fugiet p̄cōꝝ cotagiū q̄ ſi nō poſſit late. Non ēi latebꝛa. ſapiēti ſpes ignū tatis: ſed īnocētia eſt. Denuq; lex nō iuſto eſt poſita ſ iuſto ꝙ iuſtiq; legē liꝛ mētiꝰ fuer: ⁊ eq̄tatis ac iuſticie ſiue normā: ideoq; nō tīe pene iuocatur a culpa ſed honeſtatis i regula. Virgo vt ad ꝓpoſitū i deamq; nō fabuloſa pro veris: ſed pēa proſa buloſis exēpla proferamq; Ad ēi m opꝰ eſt fingē ypatū tīe equū eneū anulū ꝙ aureū i digito

pulā vel dite

defuncti ipius cuius anuli tuta sit vis vt pro arbitrio
suo quicquid sit iudicij anulus appareat cui velit. cui
ait nolit e aspici sese bibat vt pnis nō possit vi
dei. Nepe eo tendit istud: vtrū sapiens etiā si
isto vtat anulo quo possit ppa flagitia celare. et regi
nū assequi nolit ne pecnie et grauius duratū sceleris
stagnū penarū doloribus. an vero spe impunitatis vta
t ad petendū scelus Ad iqm in eps est fugmeto
anuli cū possim dicere ex ibus gestis q vir sapies cū
i pcō nō solū latendū. sz etiā ingnādū videat si
pcm admittat cone ait pclm salutis capessat.
Vi declinaet flagitiū: eligeret tm magis pclo
salutis vt vacaret flagitio. q flagitiū quo sibi regi
nū pararet. Denuq; dauid cū fugeret a facie ipius
saul q eū rex cū tribus milibus viroz elegit adisse
dā nece i deserto ait. ingressus i caste ipius cū
dormiete offendisset nō solū ipe pepercit sed etiā
ptexit ne ab alio q sil ingressus fuerat timetur
Nā cū diceret ei abisai conclusit hodie dns inimicū
i manibus tuis. nunc occidā illū. respondit Non
assumas illū quia quis iniecit manū suam i xpm do
mini. et purus erit Et addidit Viuit dns: q nisi
dns percusserit illū. aut si hora illuc venerit vt morta
tur. vel i pugna descendet et apponat. m: non
sit a dno iacere manū meā i xpm dni Itaq; non
permisit necari eū: sed solā lanceā q erat ad caput
eius. et leticulā tulit atq; Dormientibus quippe cunctis egressus
castris constitit i cacumine montis et quadrige eque
stipatores. ipius. et papue principe multitudine absq;
ulla fide adhibet custodia ipi et dno suo Deniq;
demonstrat vbi esset lancea ipius: vel leticula aque

q̄ erāt ad caput eq̄ Et appellatq̄ a rege lāceā reddidit Et dns̄ tēp̄ ēfirmet vnicuiq̄ iustitias suas et fidem suā sicut ēdidit te dnō hodie ī manū meas: ⁊ nolui tēdē manū meā ī ppm̄ dnm̄ Et cū hoc dicēt: timebat tm̄ īsidias eiq̄ ⁊ fugit sēdē q̄dō mutauit: nec tm̄ salutē pretulit īnocētiae cū tā sēdo facultate sibi tribuita ī regis necādi noluiss̄ vt occasionē būficio q̄ et secauitate salutis metuēti ⁊ regnū offēbat q̄uli Vbi opq̄ fuit iobi gigēo ānulo: Quū si tacuisset nō ēēt occisus ab hēode p̄Destruē hoc illi potuit silēciū suū: vt et videāt ⁊ occidāt Dz q̄ nō solū pecuniae se ppt̄ salutis defensionē passq̄ nō est sed ne alienū q̄dē perm̄ ferre ac ppetī potuit ideo ī se necis causā q̄sīuit Certe hoc negāē nō possūt potuisse fieī vt tacet: q̄ de illo gige negāt potuisse fieī vt anuli būficio absconderet Dz fabula et si vim nō hz veritatis hāc tm̄ rōnē hz vt si possit celāe se virtuosus: tm̄ ita p̄m̄ declinet q̄ celāe nō possit: nec psonā suā īdutq̄ anulū sed vitā suā ppm̄ ī ducq̄ abscōdat sicut aplūs ait q̄ vita mā abscondita est cū xp̄o ī deo Nemo ergo hic fulgē q̄uā nemo sibi arroget: nemo se iactet Nolebat se ppt̄ hic cognosci: nolebat p̄dicāe ī euā gelio nomē suū cū ī tūs vsaēt vell̄ vt lateret sēlo Et nos ergo sili mō abscōdamq̄ vitā mā ppt̄ exēplo fugiamq̄ iactūciā p̄dicāi nō expetamq̄ silēciū ē hic ēē ī humilīte. ibi īgīa Cū xp̄s tēp̄ appāuerit vīe et vos appārebitis cū illo ī gīa

Capitulū septū

Non vincat honestate vtilitas: si honestus vtilitē Hāc dico vtilitem q̄ estimāt sēdm̄ vulgi opīonem mortificet auaricia moueāt cupiscētia Pēr ī negociatione īuoluisse se negāt: q̄ priorū capitāe

ī remēta nō ſīplicītas ſed vſucie eſt Et alq; aut Cap
tās p̄ca firmēti maledicti ī plebe eſt Defuncta ē ſuā
nichil diſputacōi relīquens Quale studiosiaz genus
ſolet dicēdi ee cū alq; agat agricultuā laudabile ap̄
hoēs hui. firmetq; tre ſimplices ee quo plg q̄s ſciāuerit
eo pbacioē fore vbeiores redditq; idufte nō fraudai
negligētiā magis ꝙ ſcauā rurīs ītultu ipl̄ēdi ſolere.
Aruū ītj ſtudioſiq; vbeiq; ſciāu dilegētiaq; excolu bonoꝝ
collegi puerq; ſollicitiaq; ī redditi ſeruau fidelit̄ pude
cuſtodiui: nuc ī tpe famus ſbucio ehurieb; vando firu
mētū nō alienū ſed meū nō pluris q̄ ceteri ymo etiā
mīdi p̄cio. Qd hic fraudis eſt? cū mlti poſſint
pclāri ſi nō habeāt qđ emāt? Nū idufria in
emē vacat? Nū dilegētia ip̄ſecutē? Nū prouidē
cia vitupat? Nā fortaſſe dicat Joſeph firmēta in
habūdāta collegit: ī cūtate vēdidit Nū cuiq; aliqs
emē vellit? Nū ius adhibet? emptori Oīb; defuit
emēdi copia: nulli irrogat? iniuria Hinc igit? q̄ritū eſt
q̄ fuit īgeniū diſputātib;: quirget alq; diceē Dona
quidē agricultuā q̄ fructq; mīſtrue oīb;: q̄ ſīplia idufria
accumulat tiuz feracitē nichil dolī nichil fraudis ēſe
rei Denicq; ſi q̄ vicī fuerit plg diſpēdī eſt q̄ ſibī
aliqs ſciāuerit melig metet Di ſiceā tria ſtriuū ſe
mīdeit: puriore ac ſiceā meſſe collegit fecūda tiu
mltiplicatu reddit qđ acceptit fidel ager. fenestros
ſolet iſtituē proueti. De redditib; igit? vberis glebe
exactē debes tui mercēdē labores: de fertilīte pigrus
ſoli uſtra ſpeuē expēdia Cur ad fraudē ritis natu
re idufiam? Cur iudes vſib; hoīm publicos parieq;?
Cur pplis minuis habūdātia? Cur affectus copia?
Cur optui facis a paupib; ſterilīte? Cur ei nō ſencat

bñficia fenidtis? Te auctionãte ꝑ ꝑcũ ꝺdẽte fru
mẽtũ poaꝯoptãt nichil nasa: ꝙ te de fama publi
ca negociaꝛi. Ambis frumẽtoꝝ ꝺigeria alimẽtoꝝũ
penuriã. vbeis soli partꝫ ĩgemiscis. Flẽs publicam
fertilitẽ horrea fruguꝫ plena deploras? exploras
qñ steriliorꝙcẽtꝫ sit qñ exiliorꝑtꝫ vocis tuus
gnudes arriuisse maledicũ? vt cuiꝰ nichil nascẽt
tuũ messem tuã venisse letaris. tuũ tibi de otiũ mi
seia cõgeris opes: ꝑ hãc ꝺuplam vocis hãc diligẽ
tiã noiãs ꝙ callidcuris ꝰsuaa est que astucia fruu
dis est Et hoc tu ĩmediu vocas: qꝺ ĩmẽtũ neꝙ
ne est latinũ hoc an fenꝫ appellẽ? Captãt² tu
ꝙ latrocinij tpa: ꝗbꝫ ĩ viscera hoũ ꝺurꝫ ĩsidiator
obrepas ꝛugẽt² ꝑcũ tuũ sorte simulatũ fenoris:
quo pclin capteris actuat² Tibi cõdite frugis mlti
plicat² usuꝝ tu frumẽtũ ꝙ fenerator occultus. ꝙ
vẽditor auctionaris Qꝺ ĩpecuris male oiꝫ qua
maior fucia sit fames ꝙ nichil frugũ supsit? ꝙsi
ꝑfidior ãnꝫ seqꝫ? Lucrũ tuũ ꝺãpnũ publicũ est
Joseph scẽ oiꝫ aperuit horrea nõ clausit nc ꝑcia cap
tauit ãnone sed phẽne sbsidiũ collocauit: nichil sibi
acꝛisiuit sed ꝙadmoꝺũ fames eaã ĩposterũ vicẽt ꝓui
da ordinatoe disposuit legistus ꝙadmoꝺũ hui fru
mẽtariũ ꝑcij captatoe exponat ĩ euãgelio dns ihs
cuiꝰ possessio ꝺiuites fructꝫ attulit: et ille ꝙ egens
dicebat ꝙ facia nõ habeo quo ꝛgregẽ destruã horrea
mea ꝑ maiora faciã: cũ scire non possit vtrũ septi
nocte aiã sua ab eode ĩpetẽt² Mesacebat ꝙ facẽt qua
si ei alimẽta deessent Herebat ãbiguꝫ Nõ capiebat
horrea ãnonã: ꝑ ille se egere credebat Recte igit²
salomon ꝙ stinct tp frumẽtũ ẽliquet illud naoiꝫ

nō hēdibz qm̄ auaritie emolumētū ad ſucceſſore iura nō
puenit. Nō nō legitīe acqrit qi vētis q̄busda ita q̄
neis dipiētibz diſſipat. Et addidit. cuptās anona
maledēs ī plebe eſt: bñdcō at eaq ī capite q ptia
pat. Videſ at q largitorē frumēti ee decreat: nō pi
captatorē: Nō eſt igit ista vtilitas ī q̄ plq honestati
detrit q̄ vtilitī adūgit. Capitulū ſeptimū

Ded et illi q̄ pegnos vrbe phibēt neq̄ pbadi.
expellē eo tpe quo debeāt iuuare: ſepaē a cō
mertijs cōmunes pntes. fuſos qbz partq̄ nocte. ītrata
ſortita viuēdi acquirendē cū qbz fuerūt ꝛmutia iura
aī hos nolle ī tpe nātatis ſbſidia ptrī ferre nō oppel
lūt ferus: & homo excludit hoiem. Fere ac beſtie
diem putāt oībz vtū q̄ tra mīſtrat. Ille etiā cō
formē grūs ſui aduuat hō īpugnat q̄ nichil alie
nū a ſe dī credē q̄q̄ humanū eſt. Quīto ille retiq̄ q
cū tā q̄uerta, preſſiſſ etate et fame toleāret a
uitus? atq vt ī culabz ſolet peteret vulgo vt
pegnū vrbe phibeāt: pfecture vrbane cura cere
ris maiore ſuſtinēs ꝛuocauit honoratos & loqule
aores vrbs. poposcat vt ī medū ꝛſulēt dicēs: tā
ihumanū ee pegnos eā q̄ hoiem ex hoie eam: qui
ebū mortē negaēt. Canes aī meſa q̄ſtos ee nō
patum: hoiez extrudim̄q. Quīm iuuale q̄ tot ꝓſos mūdo
pure: quos dura ſcelera labes. Quītos vrbi ſue pie
qui ſoleret aduēto ee: vl ī ſcelerdis ſbſidijs vel in
celebrādis ꝛmertijs. Neminē fame alienā iuuāe. pro
ehe vt pluīmū diem poſſe nō īopiā repellē. ymo tot
cultoubz extrēis tot agricol occidētibz. occaſum q̄ue
tuū ſbſidia frumētaria. Hos igit excludim̄q: qui
victū nob ferre ꝛſuerūt? Hos nolim̄q ī tpe ne

neſſitatis paſcere: q nos oi etate pauerūt? Quita
ſt q ab ipſis nob hoc ipo tpe mīſtrūt? Nō in ſolo
pane viuit hō ſed uerbo dei illuc fruſtra: pleiq; eaā nrī pn
tes ſt Reddamq; qđ accepimq: ſz vemur ne tumule
nr̄ copia primū oīm mīa non deſtruat ſed aduc
uat: deinde ſbſidia anone q hms ipaeda ſt. collacoe
redimamq. reparemq auro ſed q hms defractibz: non
alij nob redimēdi cultores vider? Quito vilq eſt paſ
cere q emere cultore Vbi eaā ipares Vbi uineas que
ſformes? Adde ſi uineas: qđ iguarū et aliēi vſq; mō
meo poſſis ſbſtituere. nō cultui Quid plūa? Colla
to auro coacta frumēta ſt ita nr̄ habūdaāa vebis
miniuit z pegnus alionia ſbmiſtruit Quito hoc cō
mēdacioīs apud dm fuit ſaſſio ſeni: q̄ite apud hoī
nes gloie? Huc magnq vē pbatq q vē potuit ipa
tor diē demōſtrās puīae toaq pl̄os: hos ē ſeruā
ui. hij viuit bā fiao tui ſenatq hos tua cura morti
abſtulit Quato hoc vilq q illud qđ ppē rome fem
eſt: euertos ee urbe āpluſſia q ia pluīmū illuc etatē tuſe
genūt flētes cū filijs abuſſe. qbz velud cunbz amoliēdu
epluū deploraret ērupcias ſpluuū nctidiēs duep
tas affinītes Et ēte arriſcat am fenditus: uectigo ve
bis ſola egebat frumēto Potuiſſet iuuaī ſi petēt ab q
talis frumēto quor filij expellebāt Nichil hoc ēpus
excludē qī alienū: et exigē qī ſuū Qđ illū eicis? q
te paſcit? Qđ illū eicis? q de ſuo paſcit? Heruū ēti
nes: trudes pnte frumētū ſuſcipis: nr̄ aſſem ipartis
Victū exoraques: nr̄ ipēdis grāz Quā deformē hoc:
q̄ inutile Quo ei pt̄ utile eſſe? qđ non decet Quātus
corpoīato ſbſidijs Dudū roma fruudata eſt Potuit
z illos nō amittē et euadē fame? expūatis vētoīū opor

tunus flatibz: ⁊ speculatarū cōmeatu nauiū. Cm̄ ve
ro illud supiq honestū atq utile: Qd ei tā deorū
atq honestū? q̄ collacōe locupletū uuae egētes. mū
tre victū esurētibz? nulli abū defore. Qd tā utile
q̄ cultores agroz ⁊ seruae? nō iteire plebē rusticanoz.
Qd honestum igit et utile ē: et qd utile honestū.
et cōtra qd iutile ideoz. qd at ideoz id eaā iutile
Quādo maiores nr̄i seruicio exle Capt̄ vm
potuisset nisi id nō solū tpe sed eaā iutile ar
bidissent regi seruire egrpaoz? Jhesus quoq et ca
leb missi ad explorāda tra. uberē quidē tra: sed a fe
rocissis habitā gētibz nūciauer̄t Terrore belli. pl̄s
ifructq irusabat tre eq possessione Suadebāt missi
explorātores jhesus ⁊ caleb tra ee utile: ideoq̄ pu
tabāt cedē nacoibz lapidai poiq eligebāt qd mūaba
tur pl̄s q̄ deade de honestate Dissuadebāt alij plebs
reclābat dicēs: aduisus duos ⁊ asperus gētes bellum
fore: cadendū sibi ⁊ plio mulies suas ⁊ pueos di
reproi futuros Irasit dn̄s idignacio ve oēs vellet
pde sed iōgrāte morse tpe auert suam vlcione dstu
ire satis esse pfidis supplicij iudicās: et si pcēt ire
rā nec pateret icredulos ad eaā tra quā irusaue
rāt ppt̄ icredulitas sue pcā nō pueniret ⁊ pueri
et mulieres q̄ nō miniuerūt vel sexu vl etate vem
abiles capent eq tra promissā hēditē Deuq; qaūq;
erāt a vicesio āno ⁊ sup i deserto eoz membra cade
runt: ⁊ aliozz pena dilata est Nui at assedent cu
jhu ⁊ dissuadedū putauer̄t. plagā mala statī mor
tua st̄ Jhs nō ⁊ caleb cū iniocuis etate vl sexu in
tra promissionis ierūt ⁊ Dns igit melioz gloriā salu
ti ptulit. deteioz salute honestata Diuina at sua
eos ꝓbauit q̄ honesta utilbz pstare arbitrāt: eos

vco ꝺdepmauit apud quos ea q̄ vndebāt salui ꝓcq̄ ꝯ honestatī accōmoda ꝓponebāt Capitulū ix

Nichil itaq; deformiꝰ ꝯ nullū hīē amore honestatis: ⁊ vsu quodā degeneris marcuriē ꝯstu sollicitat ignobilē: auaro estuāt corde: diebꝫ ac nocbꝫ hyat ī alienū detrimētū ꝓmouj: nō leuat aiam ad honestatis nitorē nō ꝺsiderare vel laudis pulchritudiem Hinc nascūt auctupia ꝯsite hēditis ꝺtinere atque ꝯmutatis filacōe captare qđ abhorret a ꝓposito ꝯsulis aiu vir Omē ei qđ electū arte ⁊ fraude ꝓpositū ē: caret meito ꝯplicatis In quib q̄ nullū ecclesiastica ordis officiū ī-repert ūgrua iudicat affectate abiao hēditis ī supmo fine vite positos suū hīē iudicat: vt libre testēt qđ sēciūt q̄ post ea nō st emēdatu ri cū honestū nō sit ꝓpetere ꝓpria alijs vl debita vl parata aute cū vel sacdotis vl mīstri sit ꝓdesse si fieī pt oib. obēe nēmi Denuꝫ si nō pt alteī ꝺsue nire nisi ale ledat: ꝺmodꝫ est neutrū iuuai q̄m ꝯsuai alterū Deoꝫ ī causis pecuniarijs ītuere non est sacdotale ī qbz nō pt fieri q̄n frequē ledat ale q̄ uiat: q̄m ītercessoris bñfao se victū arbitret Sacdotis est ugre nulli nocē: ꝓdesse velle oib: posse at solꝰ est di ꝺtā in causa capitis nocē ei quem iu uare debeas pietatē: nō sine pcō est ꝯsu In causa at pecuie odia ꝯsere ī spetia est: cū pro salu te hoīs ꝯsues frequt fiat molestie ī quo ecīa pietatī gl̄osū est Posita ugre forma ī sacdotis officio tene at: vt nulli noceat: ne lacessitꝰ q̄dē ⁊ alīq̄ ītra offensus ꝺtong ei est vr q̄ dicit: si reddidi ītribue tibz mi mala Que est ei gloria si eū nō ledimꝰ: qui nos nō leseīt: Ꝺz illa ūtus ē sileſus ī-mutatis Cūm ho nestū q̄ cū potuisset regi īmicū nocē maluit parce

nō

Nm ecia vtile ⁊ successoꝛ hoc ꝓfuit vt discerit deꝰ fidē ẽe xpi ꝙ seruaē: nᶜ vsurpaē ꝑiriū sed vereri. Itaq; et honestus vtilitꝫ plata est: ⁊ vtilitus secuta honestatē est Daruꝫ est q pepcit addidit q ecia ī bello doluit occisū ⁊ flebiliē deploraut dicēs Mō tes gelboe nec vos nᶜ pluuia cadat sup vos. mon tes mortis qm ibi sblata est ꝓtectio potencie potenti o saul Non ē unctꝫ ī oleo ⁊ sagume vulneatoꝝ et ex adipe belligeraū Sagitta ionathe nō ē retroiuer sa: ⁊ gladiꝫ nō est ī uersus vacuꝫ Saul ⁊ ionathā speciosi caissimi ī sepabiles ī vita sua ⁊ ī morte no siū sepati Sup aiglas leuiores: sup leones potē tes filie isrl ploate sup saul q vestiebat vos vesti mēta coccinea cū ōnēto uō q ponebat aurū sꝰ vestimēta uā Quo ceciderūt potētes ī media pugna Jonathā ī morte vulneatꝫ Doleo ī te fr̄ ionathan speciosus ni valde Cecideat amor tuꝰ ī me sicut a mor mulīs Quō ceciderūt potētes ⁊ pierūt arma cōcupiscenda Que mr̄ unquā sic deflet filiū que admodū hic defleuit unicū: Quis gre autorē ta tis ꝓsequet laudibꝫ: quis iste ꝓsecutꝫ est isidiato rē capitis sui: Quis pie doluit: quis ingemuit affīū: Crucierūt motes ꝓphetico maledō: et di na uis setena maledictis ipleuit Itaq; pro re gie neris spectaclo pena elemēta soluent Quid uō de sco naboth q fuit cū mortis nisi honestatis ꝛcepta cio Na cū ab eo uinea rex poscet pecunia se datu rū polliceꝝ idecoꝛū pciū pro patna ꝛrusauit hē dite: maluitꝫ morte declīre hmoi tpitudiē Nō mich ip fiat a dno ut dem hēditē pr̄is me oꝝ: hoc ē tantū ne obprobiū nō fiat nō ꝓmut tat dō tm extoꝝ flagraū Nō utiq; de utilꝫ

dicat neq; ei de vitijs cura est dño neq; de futuro spacio
sed de iure loqtur prim̃ potuit vtiq; et altera vinea
de vineis regis accipe et alius ee: t quo nõ mediocris
scrupi hȝ vtilitas estimari solet? sed qđ tpe eat iudicauit
nõ vidi vtile: maluitq; periculũ cũ honestate subire
q̃ vtilitatem cũ obprobrio Vulgariẽ vtilitẽ loquor: nõ
illã i q̃ eiã honestatis gr̃a est Denicq; et ipe repu
tuit extorqre: sed ipudẽs arbitrabat t occasiõ doluit Do
mini quoz mlierib; ossus imanũte? q honestatis imẽor tur
pe añ tulit lucrũ: egruo supplicio plectẽdã annotauit
Turpis itaq; ẽ omis fraus Denicq; eiã i ẽbus vilibz
execbil est state fallacia: t fraudulẽta mẽsura Di i fo
ro rerũ venaliũ i usu mercatoz fraũ plerũq; potest
ne irreprhẽsibilis vidi rẽ officia vtutũ: Clamat salo
mõ pondꝰ magnũ et exactiõ t mẽsure duplices i
mũde st apud dm Dup̃ quoz ait Utatea adultera ab
hoiãe apue deũ: podꝰ at equũ. acceptabile est illi

In oibz igit decora est fides iustitia ista Ca'' x
mẽsura eqtas iocunda Qđ at loquũ de contrac
tibz ceteris: a maxie de excepcione predicz. vel tri
actionibz atq; pactis: Nõne formule st Dolũ ma
lũ abeẽ eiusq; cuꝰ dolꝰ fuit deprhẽsus duplia pene
obnoxiũ fore? Ubiq; igit honestatis pponderat i side
rando q dolũ excludit fraudẽ eiciat Unde ire gr̃ale
dauid pphia propsit sẽtenciã dicẽs. nec feat prio su
o malũ Non solũ itaq; iest in contractibz i qbz eiã via
a eoz q venerat prodi iubẽt? ac nisi itimauerit ven
ditor q̃nus i ius emptoris trãsierpserit dolo actione va
cuat: sed eiã gr̃aliter dolꝰ i oibz abeo debet apie
da sipliciras itimãda veritas est Deterẽ a istam de
dolo. nõ iurisperitoz formulã sed pr̃iarchaꝝ sentẽ

cia scripturia diuina euidet expssit i libro veteris testame
ti q ihu naue scribit. Nia cu crisset fama p ppl'os sic
cutu ee mae in hebreoz tusitu fluxisse aqi de pet. de
celo diuina mustre alonia tot ppli mulbz habitatem
corruisse muros iheico sacro tubaru sono ictu v vlulatu
plebis arietatos. geth quoz regi victu et suspesu i lig
no usq ad vespa. gabaonite metuetes valida manu
venerut cu vsucia silantes se de tra logiqua ee du
q pegnatos. disrupisse calcamenta detriusse amictus
vestu qru veteru scentu idicia demostraret. causa
at tati laboris emerede pacis v ieude cu hebreis ee
amicicie cupidire Et repert ab ihu naue pose ve
seu firet soaetem Et q adhuc erat ignarq loco
atq; icolaz issaus no cognouit fraudes eoz: neq; dum
itrogauit v ato credidit deos scu erat illis tpib; fides:
ue fallé aliquos posse no crederet Hus hoc i pchen
dat i sab: q ceteroz ex suo affu estimat. Et q tpis
amica est veitas: metur nemine putut fallé q sic ig
norat libee credut qd tpi st: nec possut suspem hic
qd no st hu salomo ait Innoces credit oi vbo. No
vitupando facilitas: sed laudada boitas Hoc est ino
getem ee ignorare qd nocerat: et si causcribut ab aliquo
de oib; tu bn uduat q fide i oib; arbitt hac igit
metus sue deuocae idiq ut aregret testametu dispsu
it pace dedit xfinauit soaete Hz ubi i tius eoz
uetu est xpiensa fraude q au ceut finitimi aduenas
se ee sil'auerut: ctusarptu sese ppl'o prin idignan
cepit: ilis tu pace qua dederat inuocada non ee su
it? q finata erat sacmeti rlugioe: ne du aliena p
fidia arguat sua fide soluet Multauit eos tu uti
oz obseqo mustriu Clemeae: seteaa: hdeuteuo.
Manet ei offigs pena veteris astuae: hedio in
hui die mustrio deputatu. Capitulu vnde
Non ego t hedutib; adeudis. digtoz pcussio
nes v nudi fraresoies salutaoes notabo.

¶ Nā hec eaā vulgo nōbilia nō sūlate piscacōis xpositas
copias: vt ēptores illuēt assēs Cui ei tā studiosus lux
urie ac delicatū i pty est vt huiusmōi fraudē petēt &c
Qd m tītaue de siracusano illo amēno secreto q re
cessu: & de seculi hoiēs calliditē: Cui cū petrinū
aliquē reppisset: cognito q cupidq eēt hortoz vena
lū ad cenām i hortos rogauit. ꝓmisisse iuratū
pq eū venisse. offendisse illic magna piscatoz
multitudiez. exquisitis copys ad ornatū nouuū in
spectu cenantiū an hortulos xpositos piscatores
vbi nūq an iacebāt recia: vnusquisq qd cepat
certatī offerebat epulandū Iuxta mensam pisces i
gēbāt resilietes oculos i rubeāt vberubāt Nouū
cepit hospes tāta copia piscū tātūq numez cym
barū Respōsū q renti aquationē illic ee dulcis aq
gnā inūabiles eo pisces cōuenie Qd multa: Plex
it hospitē: vt sibi extrigiret hortos vēdē voles cogit
pcū tnatus suscepit sequēti die emptor cū amicis ad
ortū venit: nauigiū nudū inuenit Pcōtinuo aliq pis
catoribz eo eēt die feiaz solēpnitas. respodet nulla: n
pnq pter hestrnū die piscari solitos Qua hic redar
guendi hre auctoritem doli: q tā tpe captaēt aucu
piū delicuaz Cui eū alteri pcā arguit: ipe a pcō
debz alieno eē No ergo huiusmōi nugas ego i hanc
ecclīastice sessionis auctoritē vocabo q ptialiē sdēpnat
omem lucri turpis appetētā. breuiq sermōis xpedio ex
cludit leuitatē ac vsuraā Nā de illo q loqr q de eo
testamēto qd ab alys licet frm falsū tn agnoueit. hēdi
tē sibi a legatū vēdicet & lucrū qrat alieno inmē: cui e
cā leges publice eū q sacēs falso vtr tāq reū facino
ris astrīgat: Regula at iustice mafesta e. q a ve
ro declīe. nō deceat bono nec dāno iusto afficē q
qm nec doli alicui anecte fraudisue xponē Qd eudē
cius eo q anauas & fraudauit de pcio agri sui q
ipe vendideat: & porcionē pcij tāq sume toaq nūm an

pedes posuit apostolor sic reus fraudis ītexit. Sicut illi
vtiq; nichil offerre: & hoc sine fraude fecisset. Dixit frau
dē admisit: nō liberalitatis gratiā ī portauit sed falla
cie penā ꝙsoluit. Et dns ī euāgelio cū dolo accedētes ī pu
diabat dicēs vulpes foueas hītt: qm ī sīplicitate cordis
& īnocētia nos ubiq; viuim. Dauid quoq; ait. Sicut nouā
aula acuta fecisti dolū. Neq; argues produxit eo ꝙ
īstrumētū huiusmōi ad hois adhibet ortū et plaūq; vlc
rat. Dic ergo igit ꝓtendat gratiā & dolū nectat. Docti pro
dītoris exemplo: vt eū ꝙ celare & protegē debeat. ꝓdat
ad morte īstrumēti ꝑ q; ꝓuidē tenset ꝙ ebrie mētis et
tibubātis vino manū vulnerare assueuit: sicut iste ma
lūc ebrius vino ꝑ funeste ꝓditoīs vindictā. abimelech
sacerdoti necē detulit: eo ꝙ ipsum in hospitio susceptis
set. ꝙ rex īuidie acrē sus stimulus ꝑsequebat. Capit xv

Pīcrū igit ac sincerū oportet ee assem: vt vnusq;q;
sīplicē sermonē ꝓferat: vas suū ī sctificatōe pos
sideat: nec fremēti cōuīctione vbor īducat nichil promit
tat īhonestū ac si promiserit tolerabilia ꝓmissū nō face
ꝙ face qd tpe. Depe pleiq; surgūt se iurisiurādi sacrāme
to: & cū ipi cognouerīt promittedū nō fuisse. sacrāmēti
tī stēplatōe faciūt qd ꝓspōdert: sicut de herode sup
sarpsimꝰ ꝙ saltrīta ꝓmiū tpīt ꝓmisit crudelit solui. Iur
pe ꝙ regnū ꝑ saltratōe ꝓmittit. crudele ꝙ mors ꝓpter
iurisiurādi rīlusione dōtur. Quīto tolerabilis tale fuisse
puerū sacrāmēto: si tū puerū posset dia qd ebrius īter
vina ureuerat ꝙ decerneret īter saltātū chorōs ꝓmiserat
Instar disco ꝓphete caput: & hoc estimatū est fidei ee qd
amicae fuit. Neq; vnq; adducat vt arcā nō īcaute
ꝓmisisse prīcipē ieptie: vt īmolaret deo ꝙ ꝙ sibi rīten
ti ītra limē domꝰ sue occurrēt: cū ee ipi voti penituerit
sui. postq; filia occurrit sibi. Denuq; Iaphet vestimēta su
a & dixit. Heu me filia: īpedisti me: ī stimulā dolor
fā eo mi. Nec licet pio metu ac formidē acbitrīe
dure solutōis ipleuerit: tū luctū ānuū eā posteris

deplorādū statuit ⁊ dēlicꝫ Dum promissio arbitrio soluendi
quā nōn habuit lugē erāt ipē q̄ fecit Denuꝫ fm̄ est p̄
ceptū ⁊ decretū ī isr̄l ex diebꝫ in dies: ābulabāt īq̄ fili
e ppli isr̄l lugētes filiā iepthe filiā galaditis q̄tuor di
ebꝫ ī āno Nō possū accusāe virū q̄ nōn habuit ꝗ plere
q̄ vouerat ꝫ tñ miserabil nātus q̄ solui ꝑrimabo.
Helig nō vouē id gd̄ sibi au ꝓmittē nolit ēsolui.
Denuꝫ ī ysaac habem⁹ exēplū pro q̄ arietem deus
statuit sibi īmolari Nō sp igit promissa soluēda oia
sē Denuꝫ ipē dñs fiegit suā mutat sētēciā sicut scrip
tūra idicat ꝙ nā et ī eo libro q̄ īscribit nūi ꝓposueāt
peccē morte ⁊ pdē ꝓm̄ ꝫ postea vocatus a moyse re
consultus est ꝓpio suo Et ierūt ad moysē ⁊ aaron
ait Discedite vos de medio synagoge ⁊ cōsūmabo eos
sil' Subitꝫ discedētibꝫ a tētu: datha et abyron sbito
ipios tra ꝓrupto solum hyatu absorbuit Decellēti
us ⁊ ātiq̄us istud exēplū de filia iepthe: q̄ illud meo 4d'
rubile habet apud philosophos de duobꝫ philosophis:
quoꝝ alt cū tyrāno dyonisio captus dapnat cēt ꝑsarp
to. mortis die ꝓposat ut domū pgēdi ei facultas da
ret: ut ordinādet suos ac ne incertēdi mutāt fides
vadē mortis obtulit ea cōditione: ut si ipe dēforet
ad statutū die: vades eius sibi ꝓ eo moriēdū agnos
cēt Nec q̄litatē sposicois q̄ offerebat ī cusauit: cō
stātiq̄ ait die neas ꝑstolabar Ituꝝ alt se nō sbtra
it: alt adie repit Ad' cōstāq̄ fuit mirabile ut tyrānus
eos sibi ī amicā ascisceret: quoꝝ vtrgebat puctm
Ad' ergo ispectatus et ī eruditis viris plenū mira
culi est: hoc ī vgine mlto magnificētiq̄ mlto illus
trius deplhedie: que īgemiscenti ait fac mi ut ex
uat de ore tuo Dꝫ spaciū duoꝝ mēsiū posuit ut
cū eālibꝫ suis ētū ageret ī montibꝫ q̄ virginitate eius pre
destinata nec ꝓ affrū ꝓseqūret Nec fletꝫ eālium
monebat puella: nec dolor flexit nec gemitus
retardauit nec dies ꝑteriit nec fefellit hora Hedm

Exēm f. philosophi et dionis

ad prem qi ad votu ridet: & voluntate ppa cunctatem
ipulit featq arbitrio spontaneo: vt qd erat quietis for
tuitu fiet pietis sacrificiu. Capitulu iim

Ecce tibi uidith se offert miabilis. q formidatu
pplis uiru oloferne adht assiriorum triphalu sq
tum actua: qi primo forme grie & vultq decore pauit:
deinde sermonis ctuscribit elegucia prudq triumphq
eiq fuit q integru pudore de tabnaculo hostis rueat:
sedq q fecta de viro reportauit victoria fugauit po
pulos silio suo. horuerut ipse audacia eiq Vtiaq
qd i illis duobz phitagoricis muriat nō expauit piculu
mortis: sed nec pudoris qd e grauq bois feis pnō v
nuq ictu carnifias: sed nc toaq exarq tela trepidauit.
Dreat iter cuneos bellator feta: iter victrica arma sca
ra mortis Quitu ad mole expetat piculi mortium
pcessit: qntu ad fide dimicatria honestate igit secuta
est uidith et du ea seqtur vtilitate tuert Honestatis
ei fuit phibe ne pls di se pphais dederit: ne ritus
patios & sacmeta pdet ne sacras ugies uiduas grues
pudicas matronas barbarie sbiceret ipurtatu ne ob
sidione dediacone soluerat Honestatis fuit se malle
pro omnibz piclitari: vt omes crimeret piclo Quita
honestatis auctoritas vt isiluu de summo rebz feta sibi
vendicaret: nec principibus pli immitteret Quita honesta
tatis auctoritas vt din aduitore psumaret: qntu g

Quid vero heliseus Capm iim ca ut tueniret.
Quusi honestatem secutq est ea exatu syrie qui
ad obsidendu ea venerat captuu itroduxit i samaria:
cuiq oculos cecitate obduxerat & dixit One api oculos
eoz vt videat & viderut Itaq ei rex isl prcute igres
soo vellet eaq sibi dari a pphta facultatem poscret
respodit nō pcuciendos quoz captuitate non eet ma
nu opatq armisq belluis sed magis sbsidio alimetoz
iuuandos Denuq epularunbz refecti copys: nuq pos
tea tra isl pyrate syrie reuertendu putauerut Quito

hoc sblimiq̃ qm̃ illud grecor̃ q cū duo ꝓpli adūsū se
de gloria ꝓcerior̃ ctaret: t alt' q hys haberet copi
ā quēadmodū naues alteiq ꝓpli clāculo exiuerent: tu
malucrpe credidit q minq posse honeste. qm̃ plus tpis Et
isti q̃dē sine flagitio hoc facē neq̃bāt vt eos quos
sūmādi belli ꝓsia grā i societatem iuenerāt hac
fraude decipnt: quā licet possīt negare nō pos
sūt tn̄ nō erubescē. Heliseus aūt nō fraude deceptos luq
sed potestate dn̄i pcussos! maluit tn̄ seruare q̃ pdē: q
decor̃ foret hosti pcē t adūsatio donare vitā quā potu
isset auferre nisi pepasset liquet igit' qd̄ decor̃ est sp
ee vtile Hinc et iudith scā decoro ceptu ꝓpe salutis
solut obsidiois piclm: et publicū honestate ꝓpria ac
ssimut vtilitate Heliseus gloriosiq ignouit qm̃ pru
lut: t vtiliq reseruauit hostes q̃ reperat Qd enī a
liud iobes nisi honestatem ꝓsiderauit vt ihonestas
nupcias ecia i rege nō posset ꝓpeti dicēs! nō t' licet
illā vxorē hr̄e! Potuit tacē nisi idecor̃ sibi uidiss
set mortis metu verū nō dicē: iclinare regi ꝓphetiā
auctoritate adulatione sbtexē Laebat vtiq̃ moriē
dū sibi ee q̃ regi adūsabat: sed honestate salutē
ꝓtulit Et tn̄ quid vtiliq! q̃ q passioīs duo seō ad
uexit gloriā! Dn̄ quoq̃ susāna denūciato falsi testio
niq̃ timore: cū hīt se vidēt regen̄ piclo inde obprobrio
maluit honesta morte vitare obprobriū: q̃ studio sa
lutis turpē vitā sbire ac sustinē Itaq̃ dū honestati
tendit eia vitā reseruauit Quae si id qd̄ sibi vide
bat ad vitā vtile ꝓpetuuss nō tātū reportasset
gloriā! ymo eiāid qd̄ nō solū iutile sed eia piculo
sū foret: penā ẽmunis forsitā nō euasisset Adūtumq
igit' q id qd̄ tpe est nō ꝓt ee vtile: neq̃ rursus
id qd̄ honestū est iutile q̃ splex honestatis ē sp uti
litas. t vtilitatis honestus Ihesōbile ferūt rettores
q̃ dux rōnor̃ cū ad eū adūsari regis medicus venis
set pollicē se daturū regi venenū victū eū ad hostē

remiserit Et reuera pclarū vt q̄ vtutis ctamē susce
pat: nolit fraude vincere ñ nō enī in victoria honesta
tem ponebat: sed ipām nisi honestate q̄sitā victo
riā turpē pnūciabat Redeam⁹ ad nr̄m moysen ac
q̄ ad superiora reuitam⁹: vt q̄nto pstātiora tāto ā
tiora ꝓmam⁹ ñ Nolebat egipti rex ꝓpter dīte pēm
Dixit moyses sacdoti aaron vt extendēt vgā suā
sup omēs aquas egipti Extendit aaro: et nisa est
aqua flumīb⁹ ī sanguē: et nemo poterat bibe aquā
omesq; egipti siti piebāt: sicera aūt fluēta pūbz ha
būdabāt Inuenerunt faullā ī telū ⁊ frā st̄ vlcera:
et vesice cadētes ī hoīb⁹ et q̄drupedib⁹ Deduxerūt
grūdinē in igne flāmeo: ita erāt sup ira omia
Rogauit moyses: ⁊ oīa in suā gra reūterūt Ora
do sedata est sanata vlcera potius solutos flumia p
bucrūt Ireru caligūtib⁹ tenebris opta erat tra p tri
duū Ex quo moyses manū leuauerat ⁊ tenebras q
duxerat ñ Mouebat⁹ oē pmogenitū egipciorz: aī he
breoz omis cēt offensa ꝓgenies Rogut⁹ moyses:
ut hys quoq; ergys finē daret Orauit et ipetrut
In illo predicādū q̄ a fraudis ysorao tpaueit: ī hoc
mirabile ꝑsm diuinitꝰ ītentata supplicia et virtute pa
cata ab hoste detorserit Vere nimiū sicut scriptū est ma
suetꝰ et mitis Dicebat q̄d fidē rex nō seruaret promissi:
tū honestū putabat vt rogatꝰ oraret Iesus benedice
ret. appetitus īmutteret ꝓDicit vgā et serpēs fūs est
q̄ deuorauit serpētes egipciorz: significās q̄ vbū catholi
cū q̄ serpētis dni venena vacuaēt p remissionē et in
dulgentiā peccr Virga ei est vbū dnīm. regale ple
nū ptātis īsigne ipi Virga serpēs fūs est ꝑsm qui
erat filiꝰ dei ex dō ptē natus filiꝰ hoīs fūs ē natꝰ
ex vgīe q̄ q̄ serpēs exaltatꝰ ī cruce mediana vul
neribz īfixit humanus Vñ ipe dns aut Sicut moyses
exaltauit serpētē ī deserto ita exaltari oportet filiū
hoīs Venit et alterū signū ad dnm Ihm ptinet. qd

fecit moyses ꝟ Misit manū suā ī sinū et ptulit eā: ⁊
fā est manꝰ eiꝰ sicut nix ℣ Iterū misit et ptulit eā
et erāt sicut carnis hūane spēs: significāns dñm ihm p̄
mū fulgorē diuinitatis: postea susceptionē carnis. in
q̄ fide credē omēs gētes pplōsq; oporteret ℟ Celito ma
nū misit qr dextera dei ppē est ī cuꝰ diuinitatē et ī
carnationē si q̄s nō crediderit q̄si reprobus flagellat:
sicut iste rex qui q̄m signus nō credidit cuctis postea
flagellatꝰ orabat vt veniam mereret ℣ Quintus igit honesta
tis affectū eē debeat qr hys probat: ⁊ eo magis q̄ se
obiciebat pro pplo dicēs: vt remitteret pplō dñs a cede de
libro viuentū delet ℟ Thobias quoꝝ formā expssit honesta
tis cuctis. cū relicto iuuene mortuos sepeliret et ad
tabos paupis mēse ℣ topes: raguel pāpue q̄ stēplaci tuitaret
one honestatis cū rogaret vt filiā suā in ꝟugio da
ret. vicia quoꝝ filie nō tacebat: ne cōtinuē petito
rē videret tacendo ℟ Itaq; cū thobias filius tobie poscet
vt sibi eā daret daret puellā. respōdit lege q̄da ipi
ipi eā debere tāq; ꝓpinquo: sed dedisse eā ia sex viris
⁊ omēs eos ee mortuos Iusserūtq; vt alienus tiebat: ℣ plg
et malebat inuptā sibi filiā manē: q̄ ꝓpt nupcias
eiꝰ ēneos pcūr ℟ Cum breuit absoluit dēs q̄stiones
phoꝝ ℣ Illu de vicijs tūtat domoꝝ regenda an pde
da a venditore videat: nr iste nec filie vicia rela
da arbitretus est ℟ Et ire nō ipe affectabat vt eā t
det: sed rogabat ℣ Quinto vtiq; iste honestior sit illis du
bitē nō possumꝰ: si ꝟferamꝰ q̄nto pstātior sit filie cau
sa q̄ rei venalis pecūa Cōsidemꝰ aliud qd ī captūtate
gestū est stimū tenuit honestatis decorem ℣ Nullus ei
adiuisis honestas ꝓdit q̄ ī hys eminet et magis pre
cellit q̄m ī pspis Inē vicula itaq; tē arma flāmas se
uitutē q̄ libens oī supplicio ꝗuor est ītra penas morte
cū exadia pne vivoū formidiez pēpsit saguem non
exhibit tū cura honestatis maioꝝ nrū: sed tē eāse
pne rimores et famillas ī affūbz pys resplenduit et re

fulsit ꝟ nã cũ in pſidẽ ducẽt² prẽs nũ q̃ tũc di oĩpotẽ
tis cultores erãt: acceptũ ignẽ de altari ſacdotes dñi oc
culte ī valle abſcondẽrũt Erat illic veluꝺ puteus pa
tẽs. aque ſeceſſu ī frequẽs nec populari vſui pates: ig
noto ⁊ ab arbitris remoto loco ibi obſignauerũt in
diao ſacro pte ac ſilẽcio ignẽ recõditũ ꝟ nõ illos ſtudi
om fuit aurũ defodẽ argẽtũ abſcõdẽ ꝙ ſeruarẽt poſ
teris ſuis: ſed iter extrema ſua honeſtatis curã ha
bẽtes ſacrũ ignẽ ſeruadũ putauerũt: ne vel ipſi ꝺta
mĩarẽt. vl defuctor ſacrus extingueret vl deformũt
riunarũ actus abolẽt Abierũt itaq; ī pſidẽ ſola re
ligione liberi: q̃m ſola illos p captiuitatẽ exterẽri nequit
Poſt veo plurimũ tpus q̃n placuit deo dedit hãt me
tem regi pſarũ vt reſtituerat ī iudea tẽplũ et legitimos
repat ritus ſolemnes ritus iubẽt Cuius grã muneris ne
emiã ſacdotẽ rex pſarũ duxit ⁊ ille ſcũ deduxit il
loz ſacdotũ nepotes q̃ pfectum de pmo ſolo ſacrũ ne
puret ignẽ abſcõdẽrũt Deiectes at vt pmã ſermõe
eſt ꝓditũ: nõ inuenerũt ignẽ ſed aquã craſſã Et cũ
deeſſet ignis quo adoleretur abrama. haurire eos aq̃
neemias ſacdos ſibiq; deferre ⁊ aſpgẽ ſup ligna ꝓce
pit Cuius vſu mirabile cũ eẽt celum ī tẽctum nubi
bz ſol repẽte illuxit. accẽſus eſt magnus ignis ita vt
omes ī tam eruditi dñi grã frem ſtupẽtes letcia p
fuderẽt² Orabat neemias pſallebãt ſacdotes ymnum
deo Dñe ꝙ ſuptũ eſt ſacrificiũ: iuſſit iterũ neemias
reſidua aqua maiores pfundi lapides Quo fã flãma
accẽſa eſt: lumen at refulgẽs ab altari ſuptũ illico
eſt Hoc patefto iudicio rex pſarũ eo loco ī quo ignis
fuerat abſcõditus ⁊ poſtea repta ẽ aq̃. tẽplũ fieri mã
dauit cui īferebãt² dona plurima Appellauerũt at
illud q̃ erãt cũ ſcõ neemia cpathar qđ īterpretatione
hz puificatoribz: a plurbz nepthe vocat² Inuenit² at
ī deſcriptoribz ihemie pphe q̃ iuſſerit accipe de igne
eos q̃ poſtea ceẽrt futuri Hic ẽ ignis q̃ recedit ſupfacti

ficiū ꝺ̄ nomꝭ. et ꝛsūpsit illud sicut scriptū ē: qꝫ exiuit
ignis a dño ⁊ ꝛsumpsit unūsa q̄ erāt sup altare holocaustū
hoc igne oportebat sēficare sacficiū deoꝝ et filios aa
ron q̄ alienū igne ꝛferre voluerūt exiuit iterū ignis a
dño et ꝛsūpsit eos ita ut mortui ex̄t eustin̄ placeret
Deiens aūt ihemias ī locū suū ait domū ī modū spelū
ce: ⁊ tabnaculū et archā et altare ūe si ūcult illuc et
obstruxit ostiū Ad̄ cū hꝰ q̄ sil venerūtq; fil venerūt
curiosiꝰ ꝑscrutarēt ut notarēt sibi locū: neq; ꝛplyēdē
atq; ūuenīe potuerūt Dt aūt cognouit ihemias qđ affec
tauissēt dixit Ignotꝰ erit locꝰ donec cōgreget dñs ꝛgꝝ
gnacōe ꝛpli ⁊ ꝓpiciꝰ fiet tūc dđ oñdit hꝰ et appareb
maiestas dñi Cōgregnacōē teneamꝰ ꝓpiciacōne dñi di
mi agnoscimꝰ: quā ꝓpiciator ī sua opatꝰ est passioē
Arbitror q̄ nec ignē istū ignorāe possumꝰ cū legeim
qꝫ baptizat dñs ihus ī spū scō ⁊ igni sicut ī euangelio
dixit iohes Merito ꝛsumebat sacficiū qm̄ pro pcō erat
Ille aūt ignis typus spūs sī fuit q̄ descensurꝰ erat erat
post dñi ascensioē ⁊ remissurꝰ pcā oīm: q̄ qī ignis
iflāmat aīm ac mētē fidelē Dñs ait ihemias. ac
cepto spū Et frm̄ est ī corde meo ut ignis ardēs flam
mugerās ī ossibꝫ et dissoluatꝰ sū undiqꝫ: et ferre nō
possū Dz et ī actibꝫ aplōꝝ aū dendisset sī aplos ⁊ ple
rosqꝫ q̄ exp̄abāt promissa dñi: tūq̄m ignē dispsas
esse legimꝰ linguas Denīqꝫ sic vaporabat aīos sin
gloꝝ ut musto ipleti ee q̄ accepant estimarēt linqua
rū diuisitate Ad̄ ergo sibi vult q̄ ignis aq̄ frūs
est et aqua ignē exstinuit: nisi qꝫ spūalis gra p
ignē exuit p aquā mūdat pcā nra: fluxꝰ ei pc
catū et exuit Dñs et apls ait Unusquisqꝫ eqꝫ q
le sit ignis ꝓbabit Et ifra Si cuiꝰ eqꝫ auserit det
mētū pauet: ipe tū saluꝰ erit sic tū qī p ignē Ad̄
ideo posuꝰ ut probaremꝰ p ignē exuri pcā No
tū est ergo hui ee ve ignem sacū q̄ tūc ī typo fu
tue remissiois pcōꝝ descendit sī sacficiū Hic igitur

mcis

ignis absc̄dic̄ captūitatis tpe quo culpa regnat: tpe aūt
libtatis ꝓmūt & lucet ī aque spē sit mutatq; tñ seruat
ignis naturā vt assumeret sacrificiū Nec mireris cum
legeris qz pī ds dixit: ego sū ignis assumēs Et alibi: me
deliqrūt fontē aq; uiue tpe quoq; dñs ihs qī ignis ifla
mat: audiēdū corda qī fons refrigerat Nā tpe in euāge
lio suo dicat q ideo venerit vt ignē in tras mittēt et
potū sitiētibz aq; uiue mīstret Helie quoq; tpe descēdit
ignis añ ꝓuocaret ꝓphas gētiū vt altāe sine igne ac
cenderēt Et cū illi nequissent facē: hostiā suā tāo
tpe pfudit aq; et manabat aq; ī circuitu altaris et ex
clamauit: & cecidit ignis a dño de celo & assūpsit ho
locaustū Hostia illa tu es. assidera tacitq; singula: ī te
descendit vapor spūs scī: te videt exure cum pēa tua
assumit Denuq; qđ assūptū est sacrificiū tpe moysi: sa
crificiū pro pēo erat. Vnde moyses ait sicut ī macha
beoz scriptū est libro eo q nō sit mādducatū qđ erat
pro pēo assūptū est Nōne videt tibi assumi qī ī bab
tismatis sacmēto iterit hō totus exterior: Vetus hō nr
assyrus est crucī: apls clamat Illuc sicut prīm exēplare
docet egyptus demigrat: hebreus resurgit scō renouatus
spū Que ecclā p mare rubrū ītoffenso tñ sunt vestigio:
vbi baptisati st̄ prēo sb nube & ī mari In diluuio quoq; noe tpe mortua est cuncta ois iustus tñ cū
suo exigenie saluatq; est In nō assumit hō: cū absolut mortale istud a vita: Denuq; exterior tacitupit sb
renouat iteior: nec solū ī baptismate sed etiā ī po
tēia fit carnis ītegrq; ad ꝓfim spūs sicut apostolica
doctrīa auctoritate docēte scō paulo Iudicauu vt p
sens eū q sic opatq; est tāle hmodi sathane ī interi
tū carnis vt spūs salus sit ī die dñi nri ihu xpi.
Plurior excursus admirādi grā mystēr scās videtur:
dū studem⁹ reuelatū plenq; sacmētum pādere: qđ
eo usq; plenū honestatis est: vt sit plenū religio
nis Ornata ergo honestatis cura maioribz fuerit

in hoc eudētissīe ⁊ arruit: vt vnq; mlīs ūuiram
stupro illatā intēperiēū bello ꝓsequēr: ⁊ victo ꝓlo
tribus bēiamȳ obtestarēr ⁊ cōiugū. se eos ꝑas filias
nō daturos: remāserat tbz sine vllo posteritatis sbsi
dio nisi fraudis necessarie acceptisset licenciā Que
tū cōdulgēciā congruo tēperātie suppliciō nō videtur
vacare: qū illis hoc soliū promissū est vt rapto ūiret
iugio. nō iniuriȳ sacīmento Et reuera dignū fuit
vt q alienū iniuriū solueret ipi nupciarū amitteret
solepnitatem Qm̄ plena ar̄ miserabois hystoria Vu
īquit leuita accepit sibi in uxorem qm̄ a cōubitu cō
tubinā appellatā arbitror Que aliq̄nto post q̄bus
dā vt fieri solet offensa rebz ad ꝓrem se contulit: et
fuit illic quatuor mēsibz Exurrexit vir eiq et abyt
ad domū socri sui: vt cū sua uxore reparet grā et
reuocaret eā ac reducēt Venit ea mulier atz ī do
mū ꝑris sui introduxit matrē Letatq est adolescen
tule pr̄. veīt obuiā et sedit cū eo tbz diebz: et
epulati st et q̄euerūt Et sequēti die surrexit leui
ta diluculo ⁊ retētq est a socero: vt tū cito nō desere
ret iniuriā iocūditatē Et alio ⁊ tuo die nō ꝓmisit pr̄
adolescētule ꝓfiscia generū suū: donec letiaa et grā
īter eos omīs ꝓsumaret Ꝑz die septīo cū iā ad ves
pm declinaret dies post mēsas ⁊ leta inuicē: cū pre
cepit finitime noctis vicinū: vt apud suos ponq; q̄
apud ēneos requiescendū putaret nequit reneri et di
mīsit vna cū filia sua virū Verū vbi frā est aliq
ꝓgressio: cū vesp iā ꝓpīq; vergeret ⁊ appīquīū foret
ad vrbem iebuseoz dicente sērulo vt ad eā dīs su
us deflecteret: nō acquieuit dīs suus ⁊ q nō erat ea
ciuitas filioz isrl: sed ītendit pueīre usq; gaba q
habitabat a ꝓlo tbus bēiamyn nec erat q̄sq; qui
aduenientes recipet hospicio nisi vir pene ꝓgressa
etate q cū aspexisset eos ⁊ īterrogasset leuitā quo vadis
vl vñ venis Cui respōdēte q eet viator et repe

tarer mōtē essem et nō eēt q̄ colligēt eū: hospi
tiū ei optulit & adorauit deum. At vbi sanctus
cpulādi fra ē & mēse remote: uruētes pestilētes vi
ri ceciderūt domū. Tūc senior filiā suā virginē et
coēlē aḡ cū q̄ cubitrē soluta eēt offēbat viris
iūgendis: tm ne vis urogaret hospiti. Verū
vbi parū racio processit et ius prevaluit cessit
leuites ingali sua: & cognouerunt eā. & tota nor
te illuserūt ei. Qua atrocitate vl dolore victa
iuuene añ ostiū hospitis quo vir suus duxerat pro
iecit se atq; expalauit spm. Dūmo licet vite munē
affrm bone dugis seruās: ut exeḡas saltē sui fu
neris marito reseruaret. Quo agnito ne mlt̄is mo
rer omīb; ppe plus isil. ī bellū exarsit: dubioq;
cuētu cū anceps manēt pluī: ēra tū pliādi vice
ēdicq; est pl̄s bēiamī pl̄o isil: & diuina adiudica
tq; suā penas trēpātae luit et ꝺēpnatq; quoq;
ne quis ei q̄ nūo pat̄ filiā suā ī vxorē ēdet. Itaq;
ofinatū mutuandi sacmēto est. Sed ꝺuēti q̄ tam
acbā ī fres tulisset sortēā: ita seueritatē tēpauit
vūt: vt orbatas pntib; vgines ī dugtū sibi asci
rēt: quor pres pro delicto pemti forent: vel
raptu copulam sotiarēt: q̄ pro tā turpis mus
si facinore q̄ alicui miōmq; ius violauerāt. ui
dignos se ipetrādo exhibuere mīonio. Dz ne pniet
una pl̄s ēbus: fraudis īdultu ē cōbēna. Qñ
ta igit honestatis cura maiorib; fuit hīc prodit
vt pl̄ milia vnor stingerent gladiū adiusus fres
suos de tbu bēiamī. Dū vltiscisa volūt iniuria
pudicicie: q̄ temeratores castitatis nō sufferebāt
Itaq; ī eo bello cesa sūt vtriq; sexagīta quiq; mu
lia bellator & exuste vrbes. Et cū ifeior primo fuisset
pl̄s isil: cū nec adiusi metu belli pristus vīdican
de castitatis segnitiē doloq; luebāt ī prelū vel
sagruine suo peiurus mussi flagiq; diluere notam

Et q̄ mirū si tēplo dei decor illud atq̄ honestū cure fuit .
qn̄ etiā leprosi sicut ī libro regnoꝝ legim⁹ honesta
tis nō defuit ꝯsideracio? Famus erat magna ī samaria
q̄ obsederāt eā syroꝝ exercit⁹ Rex militares excubias
sup̄ murū sollicit⁹ circuibat: īterpellavit eū mulier
dicens Persuasit m̄ hᵉ mlr̄ ut afferrē filiū meū et
attuli: et coxim⁹ et comedim⁹ et ꝓmisit ut et ipsa
postea suū filiū afferret et carnes illi⁹ sil' mādu
carem⁹ Nūc aūt filiū suū abscondit et nō vult eū
afferre Mot⁹ rex q̄ nō solū humanis sed etiā parri
cidalibꝫ cadaueribꝫ mulieres paste viderēt: et tam
atrocis calamitatis exēplo p̄cit⁹ helyseo ꝓphe denū
ciauit necē cui⁹ ī p̄tāte fore crederet ut obsidio
nē solueret ꝯpulsaret famē: vel q̄ nō p̄miserat
regi ut perimeret syros quos cecitate ꝑfuderat Se
debat helyseus cū senioribus ī bethel: et p̄usq̄ itro
isset ad eū regis nūci⁹ ait ad seniores viros Si vi
distis quō filius homicide illi⁹ misit auferre caput me
um? Et ītroiuit nūcius: mādatū regis ꝓtulit
denūciās p̄nis capitis p̄iculū Cui respōdit ꝓpheta
Hac hora die crastina mēsura simulaginis ciclo
due mēsure ordei ciclo ī porta samarie Et cū mis
sus a rege nūci⁹ nō credidisset dicens: Si plueret
dn̄s habūdāciā de celo frumēti nec sic q̄dem id pos
sit effici Dixit ad eū helise⁹ Quia nō credidisti: ocu
lis tuis videbis et nō mālducabis Et fact⁹ est subito
ī castris syrie velut q̄drigarū son⁹ et vox q̄si militu
dinis: et magne v̄tutis atq̄ īgens belli tumult⁹
et arbitrati sᵗ syri q̄ rex isrl' ī societatē adunasset pre
cio regē egipti et regē amorreoꝝ et fugerūt dilu
culo relinq̄ntes tabnacula sua? q̄m verebātᶻ ne in
p̄uiso aduētu nouoꝝ opprimerētᶻ hostiū: et ꝯiūctis vire
tū vibꝫ nō possēt resistē Id ignotū samarie erat:
q̄m victi metu et fame tabidi nec p̄tendē audebāt

Erūt aūt leprosi quatuor ad portū ciuitatis: ꝙbus vi
ta erat supplicū ⁊ mori lucrū Et dixerūt ad se ūicē
Cur nos hic sedemꝰ ⁊ morīn⁹ Si ingrediem⁹ urbē mo
rient⁹ fame: si manemꝰ hic nullū sb̄sidiū uitæ sup
petit nobis Eamꝰ ī castra syrie: a spēdū mortis e
rit. aut salutis remedū Direxerūt itaq; ⁊ īuenerūt
castra: ⁊ ecce oīa nuda Hostiū ingressi tabnacla⁹ pri
mū reptis alimētis fugauerūt fame: deinde auri
⁊ argenti ꝙntū potuerūt diripuerūt Et aī soli pre
de īcumberēt: dispposuerūt trī nūciae regi fuisse syri
ob: qr id honestū arbitrāt⁹ aī repsso tōicio fouere frau
dis rapinā Quo tōicio egressus est ꝑplō ⁊ diripuit
castra syrie: ⁊ omeatꝰ hostiū. habundāciā fecit. āno
ne vilitatē reddidit: vt sēm ꝓphetiā dicti mēsuā
similagis sicli ⁊ duę mēsure ordei pari prio staret
In hac letitia plebis nūciꝰ ille ī quo req̄escebat rex
ostitutꝰ ī porta: iter expeditā festinatione ⁊ remeā
ium exultatione cōculcatꝰ a plebe mortuꝰ est Cap̄
QUid hest regina: Nōne ut plm suū pclo
queret. qđ erat decor atq; honestū morti se
optulit: nec īmitis regis trepidauit furorē Ipē quo
q; rex pfatū favor atq; tumido corde. tā decor iudica
uit iudici. isidiaz que sibi parate forēt grauī repre
hensionē: plinq; libenī a seruitute erupe. eruę nec: nr
prē ei qui tā idecora suasisset Denuq; qm sēm a se
papuū it omēs amicos habet crudi tōdit: qđ deho
nestatū se eq fraudulētis ysidis adūtysset Cū enī a
micicia probabil' q honestatē tuet: pferēda sane o
pibz honorabz ptātibz: honestati veo pferri nō solet
sed honestatem sequi: ꝙbus fuit ionatha q pro pie
tate nec offensa pcis. nec salutis periculū refugiebat:
ꝙbus fuit abimelech qui pro hospitalis gre officijs ne
cē potuq; sua qm pdictionē fugientis amici sb̄eudā arbi
Nichil igit pferēdū Capitt' xvi Cōtagium
honestati: que tū ne amicicie studio ꝑtereatur

ecīa hȳc scriptūa admonet Dūt eī plereq; phorū
ōstiones. vtrū amici causa ōsq; vtra priam sentire
nerne debeat vt aīco obediat. vtrū oporteat vt fi
dē deserat dū idulget atq; itendit aīci imoditatibz:
Et scripturā qdē ait Claua t gladij t sagitta ferra
ta sic hō est falsū dās testīoniū adūsus aīū suū Dz
sideā q; astruat Nō testīonij repēdit dictū i aīū f
fulsū testīoniū Ad eū si di causa: q; si prē cogit
aliqs dicē testīonij: Nūq; pponderāe debz aīaaire
ligionū: pponderare curtari vicū: In hȳs tn tpsis
rebz requirēda est veitas testīonij ne aīcus appetu
t amici pfidia cuj fide absolu debeat Amicj itaq; ne
q; nocio debz gratificare neq; ingerēti ōsidiaī Danes
necesse sit dicere testīoniū: si q; i aīco vicij cognōue
rit utrupe occulte Si nō audierit corrupe palā Dūt
ei bone correptiōes t plerūq; meliores q; tacita aīa
ca Et si ledi se putat aīcus: tutū corripe Et si ama
riudo correptionis aīm ej vulneret tu tn corripe
ne verearis Volerubuera st aīa vulnēa: q; adulā
tū oscula Errātē ugit aīcū corripe: inocētē aīū ne
deseras Constāb enī dz ee aīciaa pseuerāe i affū:
nō pueili aīcos mūre mō vaga qdam debemq; sen
tēia Aspicctq tuū aīco vt fidelis sit tibi: t capi
ab ea eo vite tue iocūditatē fidel et aīaus medica
mētū est vite imortalitatis et grē Defer aīco vt
eqli nec te pudeat vt pueras aīcū officio Amici
cia ei nescit suplīā Ideo ei sapiēs dixit Amicū sa
lutarē nō erubescas nec deseras aīcū i nāritate:
nec dēliquas eī neq; destituas qm aīciaa vite ad
numētū est Ideo i ea onera nra portamq: sicut
apls docuit Quat ei i hȳs quos eadē xpiana t ca
tas Etenū si aīa. sēc res aīcos adiuuat cur nō et
i adūsis aīa rebz aīcoz adiumētū suppetat: Iuue
mq; filio: seruumq; studio: spatiam assū Si ne
cesse est tolerem; pte aīcū eīa aspa Volerūq; in

imicicie ſbeude ſt ꝑ aūi inotēcā ſepe obtrectacoēs
ſi reſtiteris vel reſpōderis cū aūcus arguat⁹ et ac
cuſat⁹. nec te penitēat eiuſmoi offenſiones Iuſti ē
vox eſt Et ſi mala m̄ euenerīt: ꝑ aūi ſuſtineo
In aduſis ei aūcus ꝓbat⁹ ſNā ī ꝓſpis amici oēs
videt⁹ Dz vt ī aduſis aūi pacā et tolerātia neceſ
ſaria eſt: ſic ī ꝓſpis auctoritas ogrua ē vt īſole
cā extollētis ſe amici rep̄mat ⁊ redarguat Dm̄
pulchre ī aduſis poſitus iob dixit ſMiſerem̄ mei a
mici: miſerem̄ ſNon q̄ abiecta vox iſta ē ꝑ q̄ſtiē
ſoua ſNā aū iuſte arguit⁹ ab aūcus. reſpōdit. mi
ſerem̄ mei aūi: hoc eſt miām debetis facē Oppri
mitis at vos et ꝑpugnatis hoiez cuꝯ eripiꝯ opa
ti ꝑ aūcia oportebat Deuitate igit⁹ filiā iectam cū
fribz aūcaā: q̄ nichil eſt ī rebz hūanis pulchrius Do
lacū quippe vite hui⁹ eſt vt habeas au pectꝰ a
pias tuū cū quo arthana ꝓtiores cui ꝛmittas ſec
tū pectoris tui: vt colloces tibi fidelē virū q̄ ī ꝓſpis
ꝓtulet⁹ tibi: ī ęſtibus ꝛpacat⁹. ī ꝓſecutoibz adhorte
tui Dm̄ boni aūi hebrei pueri: quos a ſui amore
nec fornacis ardētis flāma diuſit De quo loco ſu
pius dixim⁹ Bene aut ſaūs dauid ſaul et ionatha
ſpecioſi et cariſſimi īſeparabiles ī vita ſua et ī mor
te nō ſt̄ ſepati Hic ē amicicie fructꝰ: nō vt fides ꝓ
ter aūciam deſtruat⁹ ſNō ei ꝑ hoī aūcus eſſe: q
dō fuerit īfidus Dilectus cuſtos aūcia eſt et eḡli
tatis mgrā vt ſuꝑior īferiori ſe exhibeat eḡlē. īfe
ri⁹ ſuꝑiori Ine diſpares ei mores nō ꝑt ee aūcia:
et ideo ꝛuēire ſibi vtiuſq; debz gr̄ā: nec auctori
tas deſit īferiori ſi res poꝓſceret: nec humilitas ſu
pior. audiat q̄ſi parē q̄ eḡlem: ⁊ ille q̄ aūcus
moneat. obiurget. nō iactātie ſtudio ſed affectū cura
tis Neq; monitio aſpa ſit: neq; obiurgatio ꝛu
meliosa Dicit ei adulatiōes fugiētis amicicia de
bz ee: ita eciā aliena īſolētia Ad eſt aūcus niſi

consors amoris: ad qꝫ aīmū tuū ad rūgas atq; applices: & ita muscas vt vnū velis fieri ex duobz: tute alteri tibi īmutas a quo nichil timeas. nichilq; se īmodi tui tangat īhonestū petas. Nō ē vera gaudia ē aīcia: ꝫ plena dolorus plena grē Durius est ē aīcia nō ꝗstus qr nō pcūa parit: sed gna. nec illicitaq; pēoz sed dilectione beūolēcie De nullis meliores amicie st̄ q̄ pauū plerūq; diuitū Et frequēt diuites sine aīcis st̄: ꝗbz habūdāt paupes. Non ē ea vera aīcia vbi est fallax adulacio Dum tibz itaq; plerūq; assentatorie gratulat: ego pauperem nemo simulator est: verū est qđ defert pauperi: huius aīcia īuidia caret Quid aīcia prosit: que ageli eis & hoibz est Dñs dns ihs dicit Facite vobis aīcos de iniquo mamona: q recipiāt vos ī etna tabnacla sua Ipe nos dō aīcos ex seculis fuat sicut ipe ait: ita vos aīci mei estis si feceritis q ego precepio vobis Dedit forma aīcie qua seqm̄: vt fuciamꝰ animi voluntē vt apiamꝰ secreta mea amico qmḡ ī pectore habemꝰ & illi artyana nō ignorem Ostendamꝰ illi nos pectꝰ nostrū: & ille nobis aperiat suū Ideo iquit vos dixi aīcos: qr oia q̄cūq; audiui a pre meo nota feci vob Nichil e. ho occul aīcus si verus est effudit aiam suā sicut effundebat musica pr̄o dns ihs Ergo q fuit mādatū di aīcy est: hoc honorat nole Qui est vnanimis pce amicus est & vnitas aīoz ī aīas sit Neq; quisq̄ detestabilior & q aīcia leserit Dñs ī prodicione dns hoc grauissimū iuenit quo eū odēpnaret pfidiā: & gr̄e vite nō repesentauerit et eis aīcie venenū malicie miscuerit Itaq; sic ait Tu veo ho vnanimis dux meus & notus meus q simul mecū dulces capiebas cibos: hoc ē nō pt sustine istud qr vnanimis appetisti eū qui t̄ donauerat gr̄a Nā si inimicus maledixisset mihi sustinuissem vtiq: et ab eo q̄ oderat me

abscōdere me Inimici vitaꝫ pt aiaꝫ nō pt sufficiare ve
lit Illū cauemꝰ cui nō cōmittimꝰ ꝓsilia nra: huc
cauere nō possumꝰ cui imusimꝰ Itaꝫ ad aīaꝫ pt
cacti iudiā. nō dixit tu ueō seruꝰ meꝰ apls meꝰ:
ꝫ vnāimus meus hoc est nō meꝰ ꝫ eaā tuꝰ ꝓdiꝛ
eō q̄ vnāime ꝓdidisti Dnūs tpē cū a tbz regibz of
fensus eet q̄ scō iob nō detulisset ignoscē hys p aī
cū maluit: vt aīaīe suffragiū remissio fieret paꝛ
Itaꝫ rogauit iob: ⁊ dnūs ignouit ꝓfuit illis aīaa
a q̄bz obfuit ꝫsolēcia Her apud vos deposui filij:
q̄ custodiatis i aīmis vrīs q̄ vtrū aliꝫ ꝓferꝛ
habeāt vos ꝓbaturis iteꝝ copiā mltū exēplozū
asserēt Nā ꝑpe oīa maiꝛ exēpla pluma quaꝫ
dā hys tbz īclsa libris tenēt ut si sermo nullꝰ
deferat grē series tū vetustatis quodā xpēdio
expīssa plurimū ꝫstructois ꝓferat Et ut lib trā.
et vltimꝰ vti abꝛosij epi de offīijs

LANDES-
UNIV STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
R G B W G K C Y M
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007